

II
C. 107
A

25679. III C f.

Preis 80 kr

POT

v

nebeško domačijo.

Mašne in obhajilne molitve

za

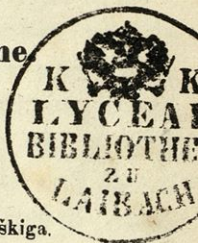
pobožne kristjane

(Z eno podobo.)

Po dvajsetim natisu iz nemškiga.

Tretji natis.

Z dovoljenjem visokočast. Ljubljanskiga Škofijstva.

V LJUBLJANI 1863.

V založbi in na prodaj pri Janezu Giontini,
bukvarju v Ljubljani.

IN-030007J61

Per začetku molitve.

Véliki večni Bog in Oče! k tebi povzdignem svoje serce, te častiti in tvoje Božje, nar vikši veličastvo v ponižnosti in priprosti ljubezni moliti. Moliti hočem v presvetim imenu Jezusovim, z ravno tistim namenam in z ravno tisto pobožnostjo, s katero je Jezus, tvoj Božji Sin, na zemlji molil; ker pa brez tvoje pomoči tega ne zamorem storiti, te prosim pred vsim tvojiga svetiga Duha.

O sveti Duh, ti Duh pobožnosti, pridi doli na mene, in napolni moje serce s svetim strahom in z ljubeznijo, de Bogú dopadljivo molim.

Sveti Angelj varh, ti od Bogá meni dani varh moje duše, odverni od mene vse razmišljenje in grešne misli, de s čistim sercam molim.

O vsi sveti angelji in zveličani duhovi, ki ste v neprenehanim čenjenji pred Božjim sedežem in pred presvetim zakramentam zbrani, in tudi ti, kraljica angeljev, sveta Marija, pomagajte mi hvaliti in častiti trojedniga Boga, Gospoda nebes in zemlje.

O dobrotljivi in usmiljeni Bog, usliši mojo molitev, usmili se vsih ljudi, ki zdaj molijo in v vsi sili k tebi vpijejo! Usmili se vsih bolnikov in dodeli jim, kateri bodo danes umerli, srečno smert, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Jutranja molitev.

O Bog, moj Bog! — K tebi se zbudim, k tebi se zbudi moja duša in te hoče častiti vekomaj.

Pred tvojim Božjim veličastvam padem v duhu na kolena in molim tvoje Božje bitje. Zahvalim se ti iz serca, de si mi ta dan dal, ga oberniti v svoje večno zveličanje.

Tvoja stvar sim, ktero si samo v svojo službo vstvaril in doslej po očetovo ohranil, in ktero je tvoj edino-rojeni Sin Jezus Kristus s svojo kervjo odrešil. Zato sim tudi dolžan, tebi, svojimu Bogu in Očetu, in Jezusu Kristusu, svojimu Gospodu in Zveličarju, vedno in do konca svojiga življenja z vso gorečnostjo služiti in vse svoje moči k hvaležnosti in k poveličanju tvojiga imena obračati.

O moj Bog, daj, de te od te ure vselej čez vse ljubim. Naj mi bo ta dan začetek življenja, ki me tvoje večne, nezapopadljive ljubezni vredniga stori! O de bi te nikolj več ne razžalil!

O Oče vsiga usmiljenja in vse tolažbe! usliši moje goreče želje in spolni jih v meni, de danas in vselej samo to storim, kar tebi dopade.

O Jezus, moj Zveličar, po kterim smem upati, uslišan biti, de bo uslišana moja molitev! ne zaverzi me grešnika. Nič več nočem grešiti.

Po tebi zdihujem k Očetu: „Bog, ne zapusti me! Daj mi ljubezen do tebe in do bližnjiga, nar serčnejši, nar popolniši ljubezen: ljubezen, ktera se v dobrih djanjih skazuje. Daj mi gorečnost in pobožnost, de zveličanje občutim, ktero se po pobožnim, tebi vdanim življenji tudi že tukaj na zemlji občutiti dá! O moj Zveličar! s terdnim zaupanjem te prosim: sej si me ti sam učil, v tvojim imenu zaupljivo prositi; to, o moj Jezus! bodi tudi vedno moje perzadevanje.“

O vsigamogočni, vsiga-usmiljeni Bog in Oče, dodéli mi, česar te prosim, po Jezusu Kristusu, svojim Sinu, Gospodu našim!

Bog, poznaš moje serce in véš, de močno želi, tako pred tabo živeti, de bi se večno veselilo, de sim ta dan doživel.

Sliši, moj Bog in Oče! sklepe moje duše in dodeli mi svojo gnado zato. Kar bom danas in vse dni svo-

jiga življenja mislil, govoril in delal, bodi vse v tvojo čast; vse moje življenje bodi tebi, moj Bog, posvečeno.

Vem, de tebi, moj Bog in Oče, brez ponižnosti, pokoršnosti in vere nihče ne dopade, torej se ponižam iz dna svojiga serca pred tabo, in ker je stanovitnost v veri s ponižno prošnjo perdobljn dar Božji, te prosim pred vsim stanovitnosti v pravi veri, in gnade, ti vselej zvesto služiti.

Verujem v tebe, Oče nebeški, verujem v Jezusa, tvojiga Sina, svojiga Odrešenika, verujem v svetiga Duha; verujem vse, kar je Jezus Kristus učil in kar sveta cerkev v njegovim imenu uči. Deleč od mene bodi vsa nevera; nikakoršna pomota ne pridi v mojo dušo; perzadevati si hočem, svojo voljo z nar svetejši voljo svojiga Zveličarja skleniti.

Daj mi, o Bog, milost, danas in vselej po tvojim presvetim dopadaje-nji živeti. Obvari me vsake nesp-

meti, uči me prave modrosti; obvari me vsaciga greha. Če se mi dobro godi, ne perpusti mi se prevzeti, daj mi hvaležno spoznati, de pravi blagor le od tebe pride, de te bolj in bolj ljubim. Obvari moje oči, de se nikolj grehu ne odprejo, zatisni mi jih, če mi jih hoče nečimurnost greha oslepiti. Daj mi, ljubi Oče, še vsiga družiga, česar potrebujem. Daj mi tudi poterpežljivost v terpljenji tega dneva. Vém, de ima vsak dan svoje nadloge; perpravljam se, vse s poterpežljivostjo, krotkostjo, ponižnostjo in vdanostjo terpeti, de tudi v terpljenji tebi, moj Bog, služiti zamorem.

Bog vsih ljudi, ti v Jezusu Kristusu razodeta ljubezen, prosim te tudi za vse ljudi, za svoje prijatle in sovražnike, posebno za tiste, ki so mi od tebe izročeni.

Presveta Devica, mati mojiga Zveličarja, vsi ljubi svetniki v ne-

besih, sveti Angelj varh, perporočim se vaši ljubezni: prosite za mene.

Grem zdaj spolnovat voljo svojiga Boga. Za čast Božjo in za svojo lastno in za svojiga bližnjiga časno in večno srečo se hočem perzadevati, de enkrat po svoji smerti k Bogu, svojimu vsigadobrotnimu nebeškimu Očetu, pridem po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Večerna molitev.

S tvojo hvalo in s tvojim čenjenjem, moj Bog, sim ta dan začel, in s hvaležnostjo ga hočem tudi skleniti. Moja prva in poslednja misel si ti, moj Bog in Oče, ki v nebesih kraljuješ! Zahvalim se ti, de si mi danas spet tolikanj dobrega storil. Zahvalim se ti za ljubezen, usmiljenost, perzanesljivost in gnado, ktero si mi skazal.

Roko položim zdaj na svoje serce

in vprašam se: Kako sim se danas obnašal? Ali sim storil vse, kar je bilo v moji moči? Ali sim svoje obljube in sklepe spolnil? Ali sim bil pobožin in bogaboječ? Ali sim storil toliko dobrega, kar mi je bilo storiti mogoče? Ali nisim nikogar razžalil? Ali sim svoje strasti zatéral? — Usmiljeni Bog! zlo osramoteniga se čutim, ker, natanjko izpraševaje se, najdem, de sim marsikaj dobrega opustil in de sim se tudi v svojih dolžnostih zoper svojiga bližnjiga pregrešil. Ti pa si se zopet usmiljeniga Očeta do mene pokazal. Jez nehvaležnik si ne vém drugač svetovati, kakor tvoje usmiljenosti prositi; perzanesi mi, slab sim; pa véš, de te vunder ljubim. Mili Bog! imej poterpljenje z menoj, in daj mi časa in gnade, poboljšati se. Daj, de se vse dobro v mojim sercu že enkrat vkorenini in sad obrodi.

Vsigadobrotni Bog, kterimu služiti je moj namen, vse ti darujem,

kar sim danas s tvojo pomočjo v tvojo čast storil in prestal. Prejmi, ljubi Oče, ta dar hvale od mojiga otroškiga serca in ne zaverzi té daritve. Obvari me nocoj vse nesreče: zakaj v svoji roki me imaš. Daj tudi bolnim, nesrečnim, žalostnim in ubogim lahko noč, de tebe, svojiga dobriga Bogá in Očeta, hvalijo. Vpelji terpeče uboge duše v zveličavni pokoj, svojiga nebeškiga kraljestva. Vsiga tega te prosim po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki nas je s svojim terpljenjem in s svojo smertjo na križu odrešil.

Sveti Angelj varh, ki obličje svojiga in mojiga Očeta v nebesih gledaš, čuj nad menoj; obvari me nečistih sanj, in ako mi jutri mili Bog zdravimu vstati da, me vodi po lepi poti čednosti, de s teboj tje pridem, kjer ni noči, v kraljestvo večne svetlobe in zveličaniga pokoja, k Bogu, Očetu mojiga Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. Počivati hočem v

imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Amen.

Molitve per veliki maši.

V imenu Boga Očeta in Sina, in svetiga Duha. Amen.

Hvaljena in češena bodi presveta Trojica, Bog Oče, Sin in sveti Duh. O vse časti in vsiga češenja vredni trojedini Bog! ubogi grešnik pridem z otroškim zaupanjem k tvojimu svetimu altarju, s tukaj zbranim ljudstvom per presveti daritvi biti, ktero ti bo mašnik v Jezusovim imenu zdaj daroval. Večni Bog, Gospod nebes in zemlje, darujemo ti nar svetejši, tebi nar prijetniši in nar dopadljivši dar; darujemo ti presveto telo in presveto kri Jezusa, tvojiga Božjiga Sina, v združenji s tisto veliko daritvijo, ktero ti je sam daroval, ko je v naše odrešenje v prebitkim terpljenji na križu umerl. O moj Bog, čutim breme, svojih grehov in poln

obžalovanja terkam na svoje persi ter spoznam, de sim grešnik. O moj Bog! velikrat in mnogokrat sim te razžalil. Tebi, o Vsigavedni so vsi moji grehi znani: pa tvoje usmiljenje je večí, kakor vsi moji grehi. Torej te prosim, odpusti mi in bodi mi milostljiv. Ozri se na ta altar, in prejmi to daritev milostljivo iz rok mašnika. Prejmi jo v svojo hvalo, v počešenje svojiga narvikšiga veličastva, v spomin včlovečenja, britkiga terpljenja in smerti našiga Odrešenika, v zahvalo za vse meni dodeljene daritve in dobrote, v zadostenje za vse moje grehe, ktere v presveto kri Jezusovo vtopim. O Bog, z zaupanjem v tvojo neskončno usmiljenost in v zasluženje terpljenja in smerti Jezusa se zedinim z vsimi tukaj zbranimi ljudmi in angelji, de tebe molim in za velike dobrote častim, kterih si nam po svojim Božjim Sinu skazal. Prosim te tudi za vse svoje dobrotnike, za vse svoje prijatle in sovražnike, posebno

pa perporočim tvoji očetni milosti in ljubezni vse svoje, in ki so se moji molitvi perporočili. Naj ti, o Gospod, ta moj dobri namen dopade; usmili se tudi vsih mertvih vernih kristjanov in daj jim večni pokoj.

Vsigamogočni in dobrotljivi Bog, daj mi tudi v svojih časnih potrebah s pomočjo te svete daritve pomoč in tolažbo doseči. Veš, o Vsigavedni, kakošna žalost moje serce teži; znano ti je, kakošin križ nosim in ti tudi nar bolj veš, kako mi je pomagati. O mogočni Bog, pomagaj mi zavoljo Jezusa v moji potrebi (tukaj se potreba imenuje), v kateri z zaupanjem k tebi molim. Akoravno pa ne bom uslišan, vunder nočem obupati, temuč tebi, o preljubi Bog, hočem svojo potrebo zročiti in s polnim zaupanjem v tebe reči: Oče, ne moja ampak tvoja volja se izidi! Prosim te samo, mi gnado dodeliti, de do konca svojiga življenja v tem sklepu

ostanem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molimo te, o trojedini Bog! ker si vreden ččenja vekomaj.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu. Amen.

Slava ali gloriја.

Jezus Kristus, Zveličar svetá! s tisto hvalo, ktero so sveti angelji per tvojim milosti polnim rojstvu peli, tudi jez rečem z veselim sercam: Čast Bogú na visokim in mir na zemlji ljudem svete volje! Hvalimo te, povikšujemo te, molimo te, častimo te in se ti zahvalimo za vse dobro, česar si nam dal. O Gospod Jezus Kristus, ti si pravi Sin Božji; molim te. Ti si večna beseda Očeta, ki je z nebes prišla in med nami prebivala. Tebe, o Bog, povikšuje vesoljni svet; tebi, o Bog, se perklone vsaka glava, pred tabo se perpogne vsako koleno; tebi samimu gre vsa čast, vsa hvala, vsa zahvala

in vse češenje od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog, čudno je tvoje ime na vsi zemlji. Hvala in čast, zahvala in češenje ti bodi, o presveti, trojedini Bog! Čast ti bodi, o Oče! Čast tebi, o Sin! Čast tebi, o sveti Duh! Usmili se me, večni Oče in vterdi mojo vero. Usmili se me, Jezus, Sin Božji, in pomnoži v meni upanje. Usmili se me, sveti Duh, in dodeli mi svojo pomoč v vsim, kar zveličanje moje duše vtiče. O Duh Božji, usliši mojo prošnjo in unemi moje serce s svojo Božjo ljubeznijo. Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Per zbirnih molitvah.

Dodeli nam milostljivo, nebeški Oče, po prošnji Marije in svojih svetnikov, posebno tistih svetih, katerih god danas obhajamo, vse tiste gnade, katerih mašnik v Jezusovim

imenu za-se in za nas prosi. O vsigamogočni Bog, ti si naš Oče; v tebe stavimo vse svoje zaupanje, ker si nam svojo usmiljenost že tolikrat skazal. Od tebe, o Bog, hočemo pomoči, svoje zveličanje upati. Usliši nas vse, ki smo tukaj zbrani; tega te prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Tudi k tebi kličem, o milostljiva mati Jezusova, perbežališe vsih spokornih grešnikov! Prosi Boga za mene, de me ne zapusti, posebno v moji poslednji uri, ko me vsi ljudje zapusté. Pomagaj mi takrat s svojo matersko pomočjo in pelji mojo dušo k Jezusu, svojimu Sinu; prosi ga, de me milostljivo sodi in v večno zveličanje vzame. Amen.

Per evangeliju.

Hvala, večna hvala tebi, o preljubi Jezus, de si mi svoj sveti evan-

geli oznaniti dal. Tode, o moj Gospod in moj Bog! kako bom pred tabo obstal, če me boš enkrat po evangeliju, po moji veri sodil? Oh, z britkostjo spoznam, de me bodo moji grehi pogubili, ako se ne ver-
nem kakor zgubljeni sin v obžalovan-
vanji in pokori k tebi. O preljubi,
večno usmiljeni Oče, k tebi se ver-
nem nazaj in obžalujem svoje do-
zdanje grešno življenje; daj mi le
zopet svojo ljubezin! Po modri zapo-
vedi tvojiga evangelija hočem pri-
hodnje živeti, de tebi dopadem, ve-
selje, mir in zveličanje dosežem.
Dodeli mi, o Bog, pomoč svojiga
Duha, ki naj me z lučjo svoje Božje
gnade razsvetli, de tvoje zapovedi
zvesto spolnujem in vreden postanem,
enkrat v večno življenje priti po Je-
zusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per veri ali kredo.

Verujem v tebe, trojedini Bog,
Oče, Sin in sveti Duh; verujem v

tebe, o Oče, ki si vse vstvaril in vse ohraniš; verujem v tebe, o Jezus Kristus! praviga Sinú Božjiga, svojiga Odrešenika in Zveličarja; verujem v tebe, o sveti Duh, tolažnika, ki se iz-hajaš od Očeta in Sina in ki si mojo dušo že v svetim kerstu posvetil. V tej skrivnosti svoje vere tebe, o presveta Trojica, v ponižnosti molim in te prosim z otroško željo terdnosti v svoji veri, de se besed Jezusovih terdno deržim, ki pravi: Tistimu, ki veruje, so vse reči mogoče.

Bog vse tolažbe! tvoj otrok sim in vém, kako mojiga zveličanja želiš: zato upam v tebe. Res, upam v tvojo besedo in hočem upati v tebe, dokler ne boš svoje obljube nad menoj spolnil in me zveličal.

O Bog, nar svetejši ljubezen, vstvaril si me, tebe ljubiti; oh, in tako malo te ljubim! O daj vunder, de Duh ljubezni, ki je na reki Jordanu nad Jezusa prišel, tudi nad mene

pride; daj, de se eden Božjih plamenov, ktere si nad aposteljne poslal, nad mene zlije, de se moje serce v sveti ljubezni vname, in de s sv. Petram reči zamorem: Véš, o Gospod! de te ljubim. Tega te prosim po ravno tistim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Per darovanji.

O presveta Trojica, edini Bog! prosimo, vzemi to sveto daritev milostljivo iz mašnikovih rók, v hvalo in poveličanje svojiga Božjiga veličastva, v spomin včlovečenja, terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, našiga Gospoda in Zveličarja, in tudi v čast presvete device Marije, svetiga Janeza Kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, in vsih svetnikov, de bo v njih poveličanje in v naše zveličanje. Združeno s to sveto daritvijo ti darujem

tudi svoje serce in te prosim, de, kakor bo kruh v presveto Jezusovo telo premenjen, tudi moje serce v pobožno, čisto in tebi dopadljivo serce premeniš. O Bog, ti si moje edino upanje; v tebe samiga zaupam. Zato mi dodeli, narvikši Bog! de te goreče išem, dokler te še najti zamerem; de k tebi kličem, kadar si blizo mene. Prosim te tudi, o Gospod in Bog, za blagor svete cerkve; povikšaj, hrani in vladaj jo; vôdi in razsvetli njeniga narvikšiga poglavarja in daj nam mir po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog, ker zdaj s to daritvijo svete maše Jezusovo smert po nekervavim obhajamo, te prosimo gnade, de s hvaležnim sercam spoznamo, kako si nam vse dobro v ravno tem Gospodu Jezusu Kristusu dal. Od njega, po njegovi kervi smo od večne smerti oteti, smo deležniki tvojiga kraljestva, otroci večniga zveličanja postali. Ali kakošna britkost in ža-

lost mora naše serca napolniti, ko Sinú Božjiga zavoljo svojih grehov na križu viseti vidimo, kjer nam z umirajočimi ustmi pravi: Glejte, jez sim jagnje, ktero je bilo zavoljo vaših grehov umorjeno! Poglejte moje rane, za vas teče kri iz njih! Poglejte mojo prebodeno stran, moje odperto serce, ki vas je do smerti ljubilo! — O Božji Zveličar, preljubi Jezus, tudi po svoji smerti še nas ljubiš, neskončno nas ljubiš, zakaj le malo časa je še, in zopet prideš z dušo in s telesam s sedeža svojih nebes k nam. Ti, ravno tisti Jezus, ki je za nas na križu umerl, ravno tisti, kteriga bomo enkrat na sodnji dan v oblakih vidili priti, ravno tisti Bog in človek pride zdaj po svetih mašnikovih besedah iz nebes prebivat k nam do konca svetá. O pridi, ljubčik Gospodov, Sin Božji, pridi in usliši nas, ki klečimo v molitvi pred tabo v prahu; pridi in stori nas vredne, tebe hvaliti. Amen.

Per Sanktusu.

O sveti nebeški angelji, Kerubini in Serafini, večni častivci Narvikšiga, ki ste tukaj pričujoči, globoko skrivnost Božje ljubezni, veliko čudo Božje vsigamogočnosti povikšati; o zveličani duhovi in svetniki nebes, in pred vsimi ti, Kraljica svetnikov, sprositi mi pravo pobožnost in spoštovanje do presvete daritve, ki se zdaj tukaj na altarju daruje. Zdaj dela mašnik, kar je Jezus Kristus sam storil, ko je v zveličanje svetá presveti zakrament altarja postavil. Jezus, Sin Božji, je vzel kruh v svete roké, je povzdignil svoje oči k Očetu v nebesa rekoč svete besede premenjenja kruha v svoje sveto teló. Ravno to čudo Božje vsigamogočnosti se tudi zdaj po mašnikovih besedah tukaj na altarju godí. O Jezus, živi in pravi Bog, trepetaje perčakujem tvoj milosti polni prihod na altar. O de bi zamogel zdaj

v tem hipu, ko mašnik tvoje sveto telo v počešenje povzdigne, tebi čisto serce darovati! O moj Zveličar, o moj Odrešenik! iz usmiljenja si se dal na križu za naše grehe v dar; o pridi Jagnje Božje, pridi in daruj se tudi zdaj svojimu nebeškemu Očetu za mene v odpušenje mojih grehov. Ves zavzét in ponižin povzdignem svoj glas k tebi in kličem z dušo in s sercam: Svet, svet, svet je Gospod gospostev, nebesa in zemlja so polne njegoviga veličastva, Hvaljen, češen in moljen bodi Jezus Kristus, pravi Sin Božji, ki pridi zdaj is nebes v sveto hostijo. Hozana na višavi, slava čast in češenje bodi živimu Bogu, ki se nam bo zdaj perkazal. Hozana Narvikšimu, edino pravimu Bogu, kteriga z molitvijo tukaj na altarju perčakujemo! Hozana mu, ki pride v imenu Gospodovim, Hozana!

Per povzdigovanji.

O moj Jezus, bodi mi milostljiv;

o moj Jezus, bodi mi usmiljen; o moj Jezus, odpusti mi moje grehe!

O moj Jezus, s svojo sveto kervjo me operi od mojih grehov; s svojo sveto kervjo me omij od mojih hudobij; po svoji gnade polni kervi mi dodeli gnado in milost. O Jezus, v tebe verujem; o Jezus, v tebe upam, o Jezus, iz serca te ljubim. Amen.

Po povzdigovanji.

Zdaj povzdignem svoje serce in svojo dušo k tebi, o Bog, nebeški Oče! Hvalim te, povikšujem te, zahvalim se ti in molim te v Jezusu, tvojim Sinu, ki je pravi Bog in pravi človek z dušo in s telesam tukaj pričejoč.

O kako neizrečeno draga, kako čez vse visoka in sveta je ta skrivnostna daritev! O koliko obilnost milosti nam skazuje Jezus, živi Sin Božji, de daritev svoje ljubezni v tej sveti maši zopet ponovi! Veliki, vsiga češenja narvredniši Bog! glej tukaj

na altarju svojiga edino ljubiga Božjiga Sina, ki je za nas grešnike na križu umerl. To Božje Jagnje se ti zopet po nekervavim za nas daruje. Po njem zamoremo opravičeni, po njegovi sveti kervi od grehov očišteni in zveličani biti. O Božje, narvisočeje veličastvo, pred tvojim obličjem klečim na kolenih, tebe častiti in moliti. Kdo je tako dober, o Bog, kakor ti? — V terdni veri v živo pričujočnost presvetiga Jezusoviga telesa molim tebe, o Bog, v ponižnosti. Pa bolj dopadljivo tebe moliti, se združim z vsimi svetimi angelji, z Marijo, kraljico angeljev, in kličem v radosti svojiga serca; Svet, svet, svet si ti, o Bog, Gospod gospital! O sveta Marija, o sveti angelji in vsi svetniki Božji, perklonimo se Gospodu nebes in zemlje, hvalimo in molimo ga. O v podobi kruha skriti Bog in človek Jezus, molim in prosim te goreče, usmili se me v življenji in v smerti! Amen.

Usmiljeni Bog, po presvetim Jezusovim telesu in po njegovi presveti kervi, ktero ti z mašnikom v narglobočejši ponižnosti darujemo, ti zadostimo za svoje grehe, ktere iz serca obžalujemo. Po tej Božji daritvi prosimo, pomnoži v nas vero, vterdi nas v upanji in vžgi v nas sveto ljubezen. Oh, preljubi nebeški Oče, v imenu Jezusa, tvojiga Sina, ki je Bog in človek tukaj pričujoč, prosim za vse, ki so tukaj v tvojo hvalo zbrani. Usliši nas premilostljivo, usliši našo molitev, ko ti svoje potrebe perporočamo. Očisti naše duše in razsvetli našiga duha, de tebe in, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa spoznamo in njegov Božji nauk zvesto spolnujemo. Spomni se tudi, o preusmiljeni Oče, vernih duš v vicah in naj jim bo ta sveta maša v njih odrešenje. Tega te prosimo, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per duhovnim obhajilu.

O moj Jezus, narveči ljubezen mojiga serca, rad bi te zdaj z mašnikam v svetim zakramentu prejel, ko bi le te gnade vredin bil; ker sim pa zavoljo svojih grehov te sreče nevredin, enako tistimu odkritoserčnimu grešniku daleč obstojim, se poln obžalovanja in žalosti zavoljo svojih grehov na persi terkam in ti kličem: **O Jezus, Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se me! **O Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi mi! **O Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ, bodi mi milostljiv in pridi s svojo posvečujočo gnado v mene! **O Jezus**, po tebi hrepenim, po tebi zdihujem; nisim sicer vredin, de prideš k meni; pa reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

O Jezus, moj Bog in moj Gospod! v tebe verujem. **O Jezus**, v tebe upam. Ti, o Jezus, si moj Od-

rešenik, moja tolažba, ti si moje edino, moje pravo in narvikši dobro; zavoljo tega te ljubim čez vse in zdihujem po tebi. O pridi in prebivaj po duhovno v mojim sercu; posveti in očisti me, de per svojim naslednjim obhajilu tvoje presveto telo prav vredno prejmem! Pridi o Izvo-ljenec moje duše, moje serce po tebi hrepení.

(Zdaj si misli, de se res obhajaš).

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Visoko hvaljen in češen bodi presveti zakrament altarja! Čast in zahvala, hvala in češenje bodi tebi, o narvikši Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Čast ti bodi od vsih angeljev in ljudi, povsod in vselej. Amen.

M o l i t e v.

Vsigamogočni, dobrotljivi Bog! dodeli milostljivo, de se s češenjem in vživanjem presvetiga zakramenta

bolj in bolj s tabo zedinujemo. Poterdi nas, o Gospod, s tem dragim nebeškim kruham, kteriga je Jezus vsim svojim perpravil, de, polni žive vere, sladkiga upanja in svete ljubezni, svoje življenje sklenemo in potem k nebeški mizi perstopiti smemo, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per sklepu maše.

O moj Jezus! V terdni veri v tvojo dobroto, v stanovitnim zaupanji v tvojo usmiljenost in v goreči ljubezni do tvojiga presvetiga serca se ti zahvalim za dragi zaklad, kteriga sim si per tej sveti maši perdobil: O daj mi po tej sveti daritvi, po zasluženji tvojiga terpljenja in tvoje smerti in po tvoji za nas prelitu sveti kervi, odpušenje svojih grehov, poboljšanje svojiga življenja in tvojo posvečujočo gnado doseči, de od dne do dne v dobrim rastem in enkrat

v večno zveličanje priti zaslužim!
Amen.

O usmiljeni in dobrotljivi Bog, pomagaj mi tudi v mojih časnih potrebah in revšinah; tega te prosim v presvetim imenu Jezusa, tvojiga Sina, ki je nekdanj na križu in tudi danes per tej sveti maši za nas ljudi se daroval. Preljubeznjivi, nebeški Oče, prosim te zopet, sprejmi z dopadanjem ta nar čistejši dar od nas. Daj nam vsim, ki v tebe verujemo, v tebe zaupamo in tebe čez vse ljubimo, de nam bo v zveličanje in v večno življenje. Tega te prosimo po Gospodu našim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per blagoslovu ali žegnu.

Požegnaj me z mašnikovo roko, Bog Oče, ki si me vstvaril. Požegnaj me, Jezus Kristus, Sin Božji,

ki si me s svojo kervjo odrešil. Po-
žegnaj me, sveti Duh, ki si per
svetim kerstu in per sveti birmi svojo
zveličajočo gnado čez-me razlil. Po-
žegnaj me, o trojedini Bog, na duši
in na telesu, in pelji me v večno
življenje, po Jezusu Kristusu, Go-
spodu našim. Amen.

Darovanje.

O presveta Trojica! ponižno ti to
sveto mašo darujem; odpusti mi vse
moje zanikernosti in razmišljenosti,
s katerimi sim svojo molitev opravljal.
V domestenje svoje majhne pobož-
nosti ti darujem ljubezni polno serce
Jezusa, svojiga Odrešenika, zaslu-
ženje svete Marije in vsih svetnikov.
Bodi s to sveto mašo hvaljen in če-
šen, Bog Oče, Sin in sveti Duh!
Amen.

Molitev per sv. maši

z izpostavljenim

sv. Rešnjim Telesam.

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

O dobrotljivi, v svetim zakramentu pričujoči Bog, tvojemu altarju se perbližujem, tebi, Stvarniku nebes in zemlje, svoje nar ponižniši počeseenje s hvalo in molitvijo darovat. Tode vest, de sim grešnik, me osramoteniga zaderžuje in spoznam pred tabo, vsigamogočni Bog, pred Marijo, sveto, prečisto Devico, pred svetim arhangeljem Mihaelam, pred svetim Janezam Kerstnikam, pred svetima aposteljnima Petram in Pavlam, in pred vsimi svetniki, de sim velikrat in zlo grešil z mislimi, z besedami in v djanji. — Oh, de bi svoje hude dela nestorjene narediti mogel, de bi se smel brez strahu svetišu svojiga

Boga bližati! Pa ti, o usmiljeni Bog,
 molitve spokorniga grešnika ne za-
 veržeš, in tukaj na altarju je žegnano
 perbežališe spokornih grešnikov. Tu-
 kaj hočem na kolena pasti pred Bo-
 gam usmiljenja, pred Jagnjetam Bož-
 jim, ki se zdaj per sveti maši da-
 ruje. Božje veličastvo! v prah padem
 in molim skrivnostni dar v sveti grôzi.
 Jezus, Sin večniga Očeta, Odrešenik
 svetá, ponovi tukej po nekervavim
 daritev, ktero je na svetim križu v
 zadostenje naših grehov daroval. O
 Oče usmiljenja, ozri se doli na nas
 in naj ti dopade naše češenje in naša
 hvala. Naj tudi moj glas do tvojih
 ušés pride! Narnevredniši sim sicer
 med vsimi, pa ravno zato sim tudi
 pomoči nar bolj potrebin. Oh, sliši
 me! Usliši mojo molitev po Jezusu
 Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Kadar mašnik altar kušne.)

O vi ljubi svetniki, katerih ostanki
 so tukaj na altarju shranjeni, z vsimi

svetimi prijatli in služabniki Božjimi, hvalimo, ljubimo in molimo s hvalnim veseljem svojiga Boga v svetim zakramentu altarja. Prosite za nas vse, ki smo tukaj v pobožnosti zbrani! Prosite, de bomo uslišani, ki zdaj s pobožnim sercam kličemo: Gospod, usmili se nas! Kristus Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Per gloriји ali slavi.

Čast Bogu v višavi! Čast, hvala in češenje Narvikšimu, edinimu, pravimu Bogu, kakor v začetku, zdaj in vselej in vekomaj! Amen.

Gospod, moj Bog, v tebe stavim vse svoje zaupanje. Odreši me od vse nevarnosti in ohrani me prostiga od vsiga zlega. Aleluja!

Vsih oči upajo v tebe, o Gospod, in ti jim daš jedí. Ti napolniš s svojim žegnam vse, kar živi. Aleluja, Aleluja!

M o l i t e v.

O Gospod, dodeli milostljivo, de, ker se prihoda Jezusa kakor daritve na altarju vsak dan veselimo, po njegovim zasluženji vredni postanemo, njega enkrat, kadar pride sodit, milostljiviga sodnika dobiti, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per zbirnih molitvah.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. De ti pa naša molitev bolj dopade, sklenemo svojo molitev z mašnikam in prosimo: vzemi od nas to sveto mašo kakor vedno zahvalo za gnade polno postavljenje svetiga zakramenta altarja, v katerim so nebesa odperte in iz kteriga noč in dan

Božji glas izhaja: Pridite k meni vsi, ki ste obloženi, jez vas hočem poživiti! — Ta milostljivi glas tudi mene zadeva; tudi meni kliče Jezus sladke besede v dušo: Oberni se k meni. Jez sim tvoj Bog in jez te hočem zveličati. O Jezus, moj Bog, stori me vredniga, de te bom z vsimi angelji in izvoljenimi v tvojim kraljestvu gledal, hvalil, ljubil in častil vekomaj. Amen.

Per evangeliju.

Jezus, Božji zdravnik duš! kako se ti mi, umerjoči ljudje, za gnade polno postavljenje presvetiga zakramenta zamoremo spodobno zahvaliti? Tvoj sveti evangeli nas zagotovi, de je tvoje sveto meso jed, tvoja sveta kri pijača, ktere vživanje nam da večno življenje, in de per nas ostaneš do konca sveta. — O Jezus, usmiljeni Bog! kako dragi moramo mi ljudje tvojimu sercu biti, ker se

ponižaš, tako čudno med nami prebivati? — O kako dobrotljiv, kako ljubezni poln Bog si ti! Z ginjenim sercam spoznam, de si tudi v moje zveličanje to visoko skrivnost postavil. Tudi za mene si v svetim zakramentu pričujoč; tudi mene vabiš k sebi; tudi jez naj po tebi večno živim. O moj Jezus, vtisni vse besede svojiga evangelija globoko v mojo dušo in tvoj Božji uk mi sveti v tamoti tega življenja, de s spolnovanjem tvojih zapoved večno zveličanje dosežem. Amen.

Per veri ali kredo.

Verujem v eniga Boga v treh osebah, Očeta, Sina in svetiga Duha. Verujem, de se je druga oseba v sveti Trojici včlovečila in od Marije device v Betlehemu v hlevu rojena bila. Verujem, de je ta včlovečeni Bog za odrešenje človeškiga rodu bitko smert na križu terpel. Veru-

jem, de je ta Odrešenik per svoji poslednji večerji presveti zakrament altarja postavil in de v njem do konca svetá ostane. O, moj Bog, verujem to nezapopadljivo skrivnost in rečem s svetim strahom in s pobožnostjo: Češeno bodi vselej neprenehama presveto Rešnje Telo! — O vi kori angeljev in svetnikov v nebesih, padimo na kolena pred svetim Rešnjim Telesam, pojimo hvalne pesmi večnimu Bogu in povikšujmo ga vekomaj. Aleluja!

Per darovanji.

Presveta Trojica! poglej milostlivo na ta dar, kteriga po mašnikovih rokah tvojimu Božjemu bitju s svetim strahom darujemo; darujemo ti žlahtne darove, kruh in vino, ktera bota od mašnika v pravo teló in kri Jezusovo premenjena; darujemo ti jih v spomin na poslednjo sveto večerjo našiga Gospoda in Odrešenika, ko

je s svojo Božjo vsigamogočnostjo kruh in vino v svoje presveto mesó in kri premenil. Ko tadaj zdaj to sveto skrivnost s pobožnostjo obhajamo, te prosimo: vzemi z dopadanjem ta dar kakor drag spomin terpljenja in smerti, vstajenja in vnebohoda našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Daj, de nam bo v naše zveličanje in v povikšanje, razširjenje in poveličanje tvoje svete cerkve, ktero zoper njene sovražnike brani. Vladaj in napeljuj tudi vikšiga pastirja cerkve z vsimi škofi in duhovni vred, de v miru in enovoljnosti tvoj sveti nauk razširjajo. In ker je ta dar neskončne cene, daj njegov sad nam vsim, ki smo v tvojim imenu tukaj zbrani, uživati po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj.

Per Sanktusu.

O moj Bog, preljubi nebeški Oče! nagni svoje ušesa k našim molitvam in poglej milostljivo doli na nas. Zdaj pride skrivnosti polni čas, ko tvoj maziljenec v Jezusovim imenu večerjo zveličanja zopet ponovi. V molitvi povzdigne svoje roké k tebi in govori svete besede, ktere je tudi Jezus govoril, ko je zakrament gnade za nas postavil. Tudi jez povzdignem svoje roké in svoje serce k tebi, o Gospod, in kličem s hvalo prepeva-jočimi kori angeljev in arhangeljev, s troni in gospostvi in z vsimi nebesi: Svet, svet, svet je Bog, Gospod gospodov! Svet in češen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana v višavah!

Per povzdigovanji.

Jezus, Sin živiga Bogá, verujem, de si v presvetim zakramentu pričujoč in te molim ponižno. O Božji

kruh nebeški, bodi v tem življenji moja tolažba, v smerti moja popotnica, v večni svetlobi moje plačilo in moje zveličanje. O Božja kri, ktero je Jezus za naše grehe prelil, in ktera je z njegovim telesam v svetim zakramentu združena, molim te v vsi ponižnosti in prosim, očisti mojo dušo in poterdi jo k večnemu življenju!

Po povzdigovanji.

Vsigamogočni, večni Bog, kdo ti more vse dobro poverniti, kar si nam skazal? Iz zgolj ljubezni si nam kruh življenja in kelih zveličanja dodelil, in obilnost tvojiga žegna se vidi še dan današnji kakor dar sprave na naših altarjih. O kolikanje milosti smemo zopet deležni postati, kako veliko djanje je zdaj zopet dopolnjeno! Jezus je tukaj pričujoč v prečudnim zakramentu, Jezus je sam duhoven in dar, in se daruje vnovič za nas. O Božje, narvikši veličastvo, poglej milostljivo doli na nas, glej

tukaj svojiga ljubiga Sina, nad katerim imaš svoje večno dopadajenje. On, pred katerim se vse kolena pripogujejo, je tukaj srednik, besednik in dar. Jezus je tukaj; tega se veselijo nebesa in se radujejo, ker je Bog v svojim Sinu poveličan.

O Jezus, neomadeževano velikočno Jagnje, zedinim se zdaj s teboj vsiga in pernesem svoje telo in svojo dušo, svoje želje in poželenja večnemu Očetu v dar. O de bi vunder moje serce nedolžno in moje želje čiste bile, de bi bil živ, svet in Bogu dopadljivi dar. Pa, o moj Bog, nisim vredin; zato te prosim po zasluženji svetiga telesa in svete kervi Jezusove, napolni mene in vse, ki tolikrat združeni presveto telo Jezusovo prejmemo, z vsim nebeškim žegnam in z vsimi gnadami, in stori nas s pokoro in grevengo tebi dopadljive darove po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spomni se tudi, o Gospod, duš

svojih služabnikov in služabnic, kateri so z znamenjem svete vere pred nami šli in zdaj v miru počivajo. Daj jim, o Gospod, večno zveličanje, ktero so si vselej želeli, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Oče naš i. t. d.

Prosimo, o Gospod, odreši nas od vsih zdanjih in prihodnjih zlegov in daj nam, ki tebe, večniga Boga, v presvetim zakramentu s svetim strahom molimo, de s pomočjo tvoje gnade vsiga greha in vse nevarnosti obvarovani ostanemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per mašnikovim obhajilu.

O preljubi Jezus! češenja vredni so čudeži tvoje ljubezni, ktero nam v presvetim zakramentu altarja dan na dan skazuješ. Ti, Božje narveči veličastvo, kralj nebes in zemlje, skrivaš svojo svitlost v podobo kruha, kličeš in prosiš, de naj vsi pridemo in nebeški kruh, angeljsko jed, ktero

si nam pripravil, uživamo. — O, de bi zdaj z duhovnam to Božjo jed, kruh moči, uživati smel, kako požegnan, kako obilno z gnadami obdarovan! Tode nevredin sim, o Jezus; pa vender hrepení moja duša po tebi; o pridi s svojo usmiljenostjo k meni grešniku, reci le s besedo, in pomagano mi bo.

(Zdaj misli, de se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje! Amen.

Prosimo te, o Gospod! daj, de bomo po prejetji svete večerje, v kateri se Kristus uživa, spomin njegoviga terpljenja obhaja, duša z gnadami napolnuje in zastava prihodnjiga poveličanja nam delí, vsih zopernost obvarovani po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per sklepu sv. maše.

Nebeški Oče, vir vsiga dobrega, zahvalim se ti za gnado, de sim pri

tej sveti službi pričujoč biti smel. Zahvalim se ti in povikšujem te; zakaj zdaj je nar svetejši opravilo dokončano in darujem ga tebi v tvojo večji čast. Vzemi ga kakor mojo dolžno zahvalo za postavljenje svetiga zakramenta altarja, prosim te pa tudi gnade, de tega nebeškiga kruha nikoli nevredno ne jem, in de posebno v moji smerti to nebeško jed kakor poslednjo popotnico s terdno vero in s terdnim zaupanjem prejemem. To mi dodeli, o ljubezni polni Bog, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per blagoslovu ali žegnu.

Neskončno usmiljeni Bog, na kolnih klečimo in te prosimo tvojiga Božjiga blagoslova. Stegni svojo roko, Vsigamogočni, in požegnaj nas po Jezusu Kristusu, po katerim in v katerim si ti, o Bog in Oče, v edinosti

s svetim Duham vekomej češen in poveličan. Požegnaj nas, de, ki te v presvetim zakramentu altarja častimo, te enkrat v nebesih tudi častiti zamoremo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zahvaljenje.

Preljubi Gospod in Bog; ne morem tega mesta zapustiti, brez vesele in serčne zahvale do tebe, de sim že tolikrat tako srečin bil, per veliki spravni daritvi biti. O sveta, češena daritev, po kateri je razžaljeni Bog spravljen in spokorni grešnik kervi Jezusove deležin! Z živo hvaležnostjo se združim z vsimi svetniki in z vsimi pobožnimi dušami, ki tebi, o Bog, v nebesih in na zemlji hvalo pojo. V tej zveličani družbi kličemo v glasnih korih:

Mogočni Bog, hvalimo te, zahvalimo se ti, in molimo te v ponižnosti. Tebe, večni Oče, časti vse keršansko ljudstvo; tebe povikšujejo

vsi angeli, vse nebesa in vsi zveličani duhovi. Tebi prepevajo vsi Kerubini in Serafini z neprenehano radostjo: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne veličastva tvojiga imena. Tebe hvalijo apostelni, tebe slavijo preroki, tebe povikšujejo mučenci, tebe oznanuje sveta katoliška cerkev po celim svetu ediniga, praviga Bogá. Tebe, Očeta nezmerne mogočnosti, molimo z začudenjem, kakor tudi tvojiga Sina s svetim Duham. Pred tabo, o trojedini Bog, se perpogujemo v prahu, in naše usta oznanujejo tvojo mogočnost in svitlost. Zahvalimo se ti, hvalimo te in povikšujemo tvojo milost od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vzemi, o presveta Trojica, mojo gorečo hvalno molitev, in ostani s svojo Božjo pomočjo vedno per meni po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašne molitve za prejetev svetiga Duha.

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

Veliki, večni Bog! tvojimu altarju se bližamo in ti darujemo neprecenljivi dar noviga zakona. Spomin smerti tvojiga Sina na križu obhajamo in on sam se daruje v tvoje veči poveličanje po nekervavim za nas. Zato, vsigamogočni Bog, se nas usmili; odvzemi od nas naše grehe, de se tvojimu svetišu s čistim sercam perbližamo. Gospod, moj Bog! ti si, v kteriga upam, kteriga hvalim; ti si moj blagor, po kterim hrepenim.

Dobrotljivi, usmiljeni Oče, zahvalim se ti, de si mi to uro daritve zopet doživeti dal. Ouberni tadaj, o Gospod, svoje obličje k meni, in usliši mojo ponižno molitev; veš,

vsigavedni Bog, kako grešin de sim in kako daleč sim še od popolnosti, po kateri mi je si prizadevati; zato te prosim odpušenja mojih grehov in za svetiga Duha. Pošlji mi, o Bog, svojiga Duha, ki me je že v kerstu posvetil, v tempelj Božji pre naredil, in per sveti birmi v dobrim poterdil, ki je pa zavoljo mojih grehov iz mojiga serca šel. Oh Bog! daj mi svojiga svetiga Duha, in očisti z njim vse moje misli; to te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O sveti Duh, molim te z Očetam in Sinam ediniga, praviga Boga v svetim strahu in te prosim s povzdignjenimi rokami, v moje serce priti. Pridi, o Duh Očeta in Sina! Pridi, o sveti Duh, in očisti vse moje želje; posveti moje molitve, de tebi dopadljiv dar postanejo.

Sveta devica Marija, prečista nevesta svetiga Duha, prosi za mene uboziga grešnika, de bom vredin,

sedem darov svetiga Duha prejeti po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M o l i t e v.

Prosimo, o Gospod, po zasluženji tvojih svetnikov, katerih ostanki se tukaj na altarcu hranijo, de nam naše grehe odpustiš in nas s svetim Duham napolniš. Amen.

Hvaljena bodi presveta Trojica, nerazdeljiva edinost! Hvala tebi, o Bog, o narvikši Gospod, ki si nas iz usmiljenosti po svojim Sinu odrešil; čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu, kakor v začetku, zdaj in vselej in vekomaj! Aleluja!

Per slavi ali glorii.

Čast Bogu v višavah in mir ljudem na zemlji svete volje. Hvalimo in molimo te, o Bog, v tvojim veličastvu; zahvalimo se ti, vsigamogočni Oče, kralj nebeški! Povikšujemo te, o Gospod Jezus Kristus,

Sin Božji, Jagnje, ki odjemlješ grehe svetá! Sediš na desnici Očeta, o sliši nas, in usmili se nas, zakaj ti sam si svet, ti sam si Gospod, Narvikši, Jezus Kristus, s svetim Duham vred, v veličastvu Očeta od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per zbirnih molitvah.

O nebeški Oče, ozri se milostljivo na dar, ki ga na tvoj altar položimo in bodi s svojo gnado per nas. Napolni nas vse s svojim svetim Duham, de v veri, v upanji in v ljubezni terdni postanemo, in se vselej tega perzadenemo, kar nam je v večno zveličanje. Usmili se tudi vsih terpečih, ki zdaj v molitvi k tebi zdihujejo in pogleduj z dopadajenjem na nas, ki smo tukaj zbrani po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per evangeliju.

O preljubi Jezus, kako tolažna je obljuba tvojiga evangelija, ko nam

rečeš: Oče jim da, ki ga prosijo, svetiga Duha, in ko smo tega svetiga Duha prejeli, prosi sam za nas z neizrekljivimi zdihljeji. — Tada j te prosim, o nebeški Oče, v Jezusovim imenu z otroškimi željami za tvojiga svetiga Duha. Daj ga nad mene priti in daj mi njegovo vsigamogočno moč v sebi občutiti.

Pridi, o sveti Duh, ljubezen vsigamogočnega Očeta in njegoviga edinorojeniga Sina; stori v meni čisto serce, razsvitli moj um v resnicah vere, očisti moje serce in mojo dušo, in daj, de se uki svetiga evangelija v meni vkorenijo in me poboljšajo. Spodžigaj me tudi k dobrimu, de vselej voljo nebeškega Očeta spolnim. O sveti Duh, prebivaj v meni, uči me moliti, se bojevati in premagati, de z molitvijo in čednostjo ljubezen Božjo zadobim in zaslužim, enkrat v nebesa vzet biti, kjer živiš in kraljuješ z Očetam in Sinam enaki Bog vekomaj. Amen.

O Bog, ki si serca vernih z razsvitljenjem svetiga Duha učil, daj nam v ravno tem Duhu spoznati, kaj je prav, in se njegove tolažbe vselej razveseliti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

M o l i t e v.

Iz globočine svojiga serca zdi-hujem k tebi, o Bog, usliši mojo molitev in pošlji mi svetiga Duha.

O Duh Božji, ki se izhajaš od Očeta in Sina in si tretja oseba v Božjim bitji, ponižno te molim in prosim, pridi in pripravi si sam dopadljivo prebivališče v mojim sercu. Duh svitlobe, razsvitli tamoto mojiga uma in daj mi spoznati praznoto vsih darov tega sveta; vodi me in kaži mi pravo pot zveličanja. **O Duh svetosti**, posveti moje misli, de se resnično svetu, mesu, hudiču in vsim njegovim delam odpovém. **O Duh tolažbe**, sliši moje zdihljeje, ktere k tebi po-

šiljam. Pridi, o Božji tolažnik, in daj mojemu sercu tolažbo nadnатурne ljubezni Božje in unemi me vsiga s svojim Božjim ognjem, de zvesto po tvojih opominih živim in vredin postanem, večno zveličanje doseči po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per darovanji.

Sveti Oče, vsigamogočni, večni Bog, darujemo ti z mašnikom kruh in vino, ktera se bota v pravo telo in kri Jezusovo spremenila. Vzemi milostljivo ta dar v zadostenje za moje grehe in za grehe vsih pričujočih, tudi za vse mertve verne kristjane in daj, de nam bo vsim v večno življenje.

O Bog, daj, de se Božjiga bitja Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, vdeležimo, ki je naše človeštvo na-se vzel in s tabo in s svetim Duham živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Pridi, vsigamogočni, večni Bog;

požegnaj ta dar, ki je v tvojo čast perpravljen. Po tem dragim daru prosimo tudi za blagor katoliške cerkve, de jo v miru ohraniš, z njenim vikšim pastirjem obvarješ in vsih zopernost braniš. Prosim te tudi za vso svojo žlahto in za nje, ki zame molijo. Pošlji, o Bog, svojiga svetiga Duha vsaki žalostni duši, de jo tvoja Božja tolažba sklone, in de te hvali s tvojim Sinam in s svetim Duham nar usmiljenšiga Boga vekomaj.

Vse časti vredni Bog, pernesemo ti ta dar v spomin terpljenja, smerti, vstajenja in vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa, in tudi v čast prečiste device Marije, svetiga Janeza Kerstnika in svetih apostelnov Petra in Pavla in vsih svetnikov, de je njim v čast, nam pa v zveličanje, in de se ponižajo za nas v nebesih moliti, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Hvalimo Očeta in Sina s svetim Duham.

Per Sanktusu.

Per predglasji.

Globoko ponižani v prah povzdignemo svoje serce v tvoje počeseenje, o Gospod, in se ti neprenehama zahvalimo, ker ti zaslužiš, de te vse stvari častijo. Zahvalimo se ti, Gospod, vsigamogočni Oče, sveti, večni Bog, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, ki se je čez vse nebesa povzdignil, na tvoji desni sedi in nam je svetiga Duha poslal; zavoljo tega se raduje zemlja v vsih delih sveta v veselji, pojo tudi nebeške moči in angelske oblasti tvoji slavi hvalne pesmi, ker neprenehama kličejo: Svet, svet, svet si ti, o Bog gospostev! Nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva. Hozana v visokosti! Hvaljen, ki pride v imenu Gospodovim. Hozana!

Per povzdigovanji svete hostije.

O moj preljubi Jezus, pravi Bog,

molim te tukaj ponižno v podobi kruha. Oh, Jezus, bodi mi milostljiv, bodi mi milostljiv, bodi mi usmiljen in odpusti mi moje grehe.

Per povzdigovanji svetiga kelha.

O moj preljubi Jezus! ne daj, de bi se tvoja sveta kri nad mano zgubila. O Jezus, verujem v tebe, o Jezus, upam v tebe, Božji Jezus, iz serca te ljubim.

Po povzdigovanji.

O Bog, zdaj se spomnimo s svetim strahom terpljenja Jezusa, našiga Odrešenika, njegove britke smerti na križu, in tako darujemo tvojimu Božjimu veličastvu tvoje lastne darí, tvoje drago darilo, kruh življenja in kelih večniga zveličanja. Zato prosimo, vsigamogočni Bog, poglej iz nebes z milostljivimi očmi na to daritev in daj si jo z rokami svojih svetih angelov pred obličje tvojiga Božjiga veličastva pernesti, de bodo

vsi, ki presveto meso in kri tvojiga Sina uživajo, z darimi svetiga Duha in z nebeškim blagoslovom napolnjeni po ravno tistim Jezusu Kristusu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prosimo, o Gospod, daj dušam mertvih vernih kristjanov večni pokoj, kraj miru, luči in počitka po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vsigamogočni Bog, grešnik sim sicer, pa zaupam v tvojo usmiljenost in prosim te z gorečimi željami tvojiga svetiga Duha. Naj me njegova Božja luč razsvetli, de njegove opomine spolnujem in s tvojo milostjo v srejni svetnikov ostanem, in de po tem življenji v število svetih pridem po Jezusu Kristusu, po katerim vse dobro za naše življenje storiš. Po njem, z njim in v njem je tebi, Bog, vsigamogočni Oče, v edinosti svetiga Duha vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prosimo, o Gospod, dodeli, de smo s tvojo milostjo vsiga greha obvarovani in nam nobena zopernost nič ne zamore, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Gnada in ljubezen svetiga Duha ostani vselej pri nas. Amen.

Per obhajilu.

O Jezus, Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, nisim vredin, tvojiga presvetiga telesa prejeti, pa moja duša hrepení po tebi. Oh pridi, bodi s svojo posvečujočo gnado v meni. O Jezus, v tebe upam! O Jezus, tebe ljubim iz vsiga serca!

(Zdaj misli, de se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo našiga Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

O Jezus, Sin živiga Bogá, ki si po volji svojiga Očeta, s pomočjo svetiga Duha, s svojo smertjo svetu zopet življenje dal, daj, de nam vžitje tvojiga svetiga telesa, ki ga,

desiravno smo nevredni, tolikrat prejmemo, ne bo v pogubljenje, ampak v varstvo duše in telesa, in de nas vsiga zlega obvarje, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha pravi Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O sveti Duh, napolni serca svojih vernih in vžgi v njih oginj svoje ljubezni!

M o l i t e v.

Gospod Bog, prosimo, de naše serca s svojim svetim Duham očistiš in nas vsih nadlog obvarješ. Naj ostane tudi tvoj sveti Duh vedno per nas, de nas razsvetluje in nas k spoznanju resnice pelje. Verujem v tebe, Bog in Oče, ki si večno vsigamogočin. Verujem v tebe, Jezus Kristus, ki si pot, resnica in življenje. Verujem v tebe, sveti Duh, ki si večna ljubezen. O Duh Božji, molim te in zdihujem k tebi za darove tvoje svete ljubezni. Večni Duh,

moč Narvikšiga, naredi moje serce dar svete ljubezni. Duh Božje luči, vžgi v meni oginjš želja Božjih reči, večniga življenja, po Jezusu Kristusu, ki s tabo in z Očetam živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvaljen, češen in moljen bodi Gospod, naš Bog; njemu bodi čast in hvala vekomaj!

Sklep svete maše.

Naj ti, o presveta Trojica, naša dokončana daritev dopade, ktero smo pred obličjem tvojiga veličastva v svoji nevrednosti opravili; daj, de nam je po tvoji milosti tečna in zveličavna. Čast in češenje bodi Bogu Očetu, edinorojenimu Sinu Božjemu, in tolažniku svetimu Duhu; zakaj on se nam je usmiljeniga skazal.

Daj, o Gospod, de moč svetiga Duha vedno per nas prebiva, de naše serca očisti in nas vsih nadlog ob-

varje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per blagoslovu.

Požegnaj nas, vsigamogočni Bog Oče, Sin in sveti Duh. Amen.

Per poslednjim evangeliju.

Vsigadobrotljivi, tolažbe polni sveti Duh, povikšujem, častim in hvalim te in darujem tvojimu veličastvu skrivnostno daritev, per kateri si bil v tvoje češenje in v veči slavo. Upam, de si, o Božji Duh, moje zdihtovanje slišal in v meni prebivališ zbral; zato prosim poln zaupanja, de svoje svete darí nad menoj izliješ. Vidiš in veš bolje, kakor jest sam, kako si tvoje Božje pomoči potrebin, in ti, o Božji zdravnik, zamoreš vse bolezni moje duše ozdraviti, zamoreš vse hude nagibe, ki me vežejo, odpraviti, in vse zlege, ki mi žugajo, od mene odvrčati.

Ti zamoreš clo iz mene, narnevrednejši stvari, posodo svetosti in ljubezni Božje narediti. O gnade polni sveti Duh, ne jenjam prositi, dokler me ne uslišiš in v čistiga, Bogú dopadljiviga človeka ne prestvariš. Potem pa bodi vse moje življenje vedna služba Božja, s katero bom tebe z Očetam in Sinam trojediniga Bogá molil, ljubil in hvalil; tukaj v veri in s tvojo pomočjo tudi kadaj v nebeškem kraljestvu, kjer bomo tebe, o Bog, od obličja do obličja gledali in ljubili vekomaj. Amen.

Mašne molitve

v čast presvetiga imena Jezus.

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

Ponižno stopim v hišo Bogá, svojiga Gospoda, v kateriga zaupam, pred sedežem na kolena pasti in moliti Veliciga, Vsigamogočniga, Kralja vekomaj.

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in vselej, in vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Bog, nebeški Oče, ki si svojiga edinorojeniga Sina v odrešenje človeškiga rodú dal in mu ukazal imé Jezus dati, dodeli milostljivo, de bo po sveti daritvi, ktero ti zdaj z mašnikam darujemo, imé Jezusa, našiga Gospoda, kolikor je mogoče, poveličano; in ker ni družiga imena, v katerim zamoremo zveličani biti, pro-

simo, vzemi to predrago in presveto daritev našiga Odrešenika smerti na križu v hvalni in zahvalni dar v poveličanje svetiga imena Jezusa od nas. Naj ti dopade, in stori nas vredne obljub Kristusovih. Amen.

Hvali Gospoda, moja duša in vse, kar je v meni, povikšuj njegovo imé!

M o l i t e v.

O Bog, prosimo, odvzemi naše hudobije od nas, de s čistim sercam tvoje sveto imé hvalimo. Oberni se k nam, o Gospod, in vari nas; zakaj v tvoje imé zaupamo in upamo v tvojo usmiljenost. V imenu Jezusovim naj se perklanjajo kolena vsih, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo; in slednji jezik naj oznanuje, de je Gospod Jezus v veličastvu Očeta. Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu! Čast trojedinimu Bogu! Amen.

Gospod, usmili se nas! Kriste Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili

se nas in bodi nam milostljiv zavoljo svetiga imena. Amen.

Per slavi ali glorii.

Čast bodi Bogu v visokosti in mir na zemlji ljudém svete volje! Hvalimo te, povikšujemo te, molimo te, poveljučujemo te, Gospod Bog, vsigamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin večniga Očeta, Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, usliši našo molitev, ki sediš na desni Očeta, usmili se nas; zakaj ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si Narvikši, Jezus Kristus, s svetim Duham v svitlosti Božjiga Očeta. Amen.

M o l i t e v.

Gospod, dodeli, de ti vselej s čistim sercam služimo in s pobožnim življenjem tvoje imé povikšujemo; zakaj blagor človeku, komur je imé Gospodovo njegovo upanje, in kateri se ni k nečimernosti obrnil.

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Per listu.

Nebeški Oče, v Jezusovim imenu smo tukaj zbrani in ti pernesemo dar, ki je tvojimu Božjimu veličastvu v narveči čast. Skrivnosti dar, dar sprave je, kteriga je Bogčlovek z neizrečeno britkostjo dopernesel. Daj, o Gospod, de se v mojim duhu zdaj občutki zbudijo, kakor de bi bil res na Kalvarski gori pričujoč, in kakor de bi z lastnimi očmi gledal, kako Jezus na križu terpi, kri preлива in umira in stori me zaslužkov njegoviga terpljenja deležniga, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per evangeliju.

Požegnaj nas, Gospod Jezus Kristus, in bodi per nas s svojim Duham, de veselo sporočilo tvojiga evangelija v naše serca pride in se

zaupanje v tvoje obljube dan na dan bolj v nas množi; zakaj tvoje besede so zgolj besede večne resnice, luči, modrosti in življenja. Dal si nam trdno zagotovljenje, de bomo vse dosegli, česar bomo Očeta v tvojim imenu prosili. O Gospod, kdo bi ne stavil vsiga zaupanja v tvoje obljube, ki si večna vsigamogočnost, modrost in zgolj dobrota? Nebesa in zemlja bodo prešle, tvoja beseda pa ostane resnična in večna. Serce, ki se grehu resnično odpové in svesto v Gospoda zaupa, ne more osramoteno biti. — Zaupam tadaj, o moj Bog! v tvojo besedo in te išem tukaj v tvojim svetim tempelju; o daj se mi najti! Poterkam per tebi, o odprì mi svoje serce! Prosim te v presvetim Jezusovim imenu darú priprostiga zaupanja. O usliši mojo prošnjo po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim, kateri s tabo in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obvari nas, o Gospod, vse nevarnosti na duši in na telesu, de hvalezni tvoje sveto imé povikšujemo.

Ti, o Gospod, si naš Oče in rešenik; tvoje imé je sveto vekomaj.

Moje usta naj oznanujejo tvojo hvalo, o Gospod, in vse meso naj hvali tvoje imé!

Per darovanji.

Premilostljivi Bog, ponižno prosimo, požegnaj in posveti ta dar, kteriga v počeseenje imena Jezusa, svojiga Gospoda, tebi darujemo. Naj ti bo dopadljiv dar, nam pa naj bo k našimu zveličanju. Požegnaj s svojim Božjim žegnam dar kruha in vina, ktera se bota v presveto teló in v presveto kri Jezusovo premenila. Vzemi, o Gospod, ta dar tudi v zahvalo za gnado, de sim ud prave cerkve, po kateri sim s Kristusam, z angelji in s svetniki v družbi, s kterimi vred tvoje imé hvalim; zakaj ti, o Gospod, si mil,

krotkoserčin in usmiljen z vsimi, ki te prosijo. Hvalimo in molimo ime Gospoda!

Per Sanktusu.

Vsigamogočni Oče, večni Bog, res je dolžnost, in prav, spodobno in zveličavno, de tvoje ime hvalimo in tebi, sveti Gospod, vselej in povsod hvaležnost dajemo, ker je po skrivnosti včlovečene Besede oči našiga duha nova luč tvoje svitlobe obsijala, de se, ki Boga po vidnih rečéh spoznamo, tako k ljubezni Nevidljiviga bolj in bolj močno unemamo. Zato hočemo z angelji in arhangelji, s sedeži in gospostvi, z vsimi trumami nebeške armade enoglasno péti in neprenehama klicati: Svet, svet, svet je Bog Gospod gospostev, nebesa in zemlja so polne njegoviga veličastva! Hozana v visokosti!

O Bog, nar dobrotljivši Oče, prosimo tudi v narglobočejši ponižnosti po Jezusu, tvojim Sinu, de ti

ta sveta in čista daritev dopade, ktero ti darujemo, posebno za sveto cerkev, ktero v miru ohrani, s narvikšim pastirjem cerkve in z vsimi škofi in dušnimi pastirji.

Ker spoznavam sveto katoliško cerkev, sim deležin občestva svetnikov in združen z vsimi svetniki in izvoljenimi rečem pobožno: Imé Jezus bodi hvaljeno, češeno in povikševano, in bodi češen, ki pride v imenu Gospodovim.

Per povzdigovanji.

Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sim živ in mertev!

O častí vredni Odrešenik, prosim te, ne daj, de bi se zveličajoča moč tvoje drage kervi nad menoj pogubila.

Po povzdigovanji.

Usmiljeni Bog, oberni svoje Božje obličje k nam, svojim otrokam, in

poglej naš dar, neomadeževano Jag-
 nje, ktero se je za naše odrešenje
 tako neusmiljeno zaklati dalo. Jezus
 sam je tukaj mašnik in dar, zopet
 ponovi zavezo gnade, ktero je v
 Jeruzalemu postavil. Jezus, večna
 beseda, ki se je včlovečila, da svoje
 telo jesti, svojo kri piti in pripravi
 gostijo, pred ktero angélji iz svetiga
 straha v molitvi na kolena popadajo.
 O živi Bog, stvarnik življenja, ka-
 košno obilnost gnad in nebeškiga
 blagoslova razliješ v tem svetim za-
 kramentu čez vse verne! Pa kakošno
 čast in češenje smo ti za tako veliko
 dobroto dolžni! O Jezus, večna lju-
 bezen, na svet si prišel, oginjš pod-
 žgati; prosim te, spodžgi moje serce
 z ognjem hvaležne ljubezni in daj
 me vsiga v tem ognju goreti, de
 kakor Seraf v sveti zarji pred tvo-
 jím altarjem na kolena padem. Oh
 moj Bog, več tukaj ne zamorem,
 kakor čuditi se; torej kličem iz glo-
 bočine svojiga serca: Gospod! usmili

se me in ne nehaj, obilnosti svoje usmiljenosti mi skazovati. Daj, de vselej s posebno pobožnostjo k sveti daritvi telesa in kervi Jezusove pridem in se vselej s poboljšanim sercam iz tega svetiga tempelna vernem, to te prosim v presvetim imenu Jezusa, Gospoda našiga. Amen.

Gospod, vsi narodi, ki si jih vstvaril, bodo prišli tebe molit in tvoje ime povikševat, ker si velik in čuda delaš. Ti sam si Bog.

M o l i t e v.

Vsigamogočni večni Bog, ki si nas vstvaril in odrešil, ozri se milostivo na naše želje, in vzemi dopadljivo ta dar, ki ti ga v čast presvetiga imena tvojiga Sina prinesemo, de, ker smo tvojo gnado prejeli, se tudi v častitim imenu Jezus kakor večno zvoljeni veselimo, ker so naše imena v nebesih zapisane. Po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per obhajilu.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog, po tebi hrepenim, moje serce po tebi zdihuje; pa grešnik sim in nevredin, de pod mojo streho prideš; reci pa le z besedo in moja duša bo ozdravljena.

(Zdaj misli pobožno, de se obhajaš, ter reci:)

Presveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje.

Gospod, stori me vsiga v svojo dopadljivo last. Samo tvoj hočem biti; zato te prosim, vzemi me z dušo in s telesam, in daj, de svoje hudobije noč in dan obžalujem, pravo pokoro delam in se neprenehama čednosti prizadevam. Tukaj pred altarjem ti prisežem večno ljubezen; moje celo serce bodi tebi posvečeno in moja duša tebi darovana. Tebi, o Jezus, hočem živeti, tebi hočem umreti, in tvoj hočem biti živ in mertev.

Daj, o Gospod, prosimo, moči tvoje gnade se v nas množiti, de se, vterjeni z Božjimi zakramenti, pri-

pravimo, doseči, kar nam je v njih obljubljeno po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, tvojim Sinu, kateri s tabo in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Per žegnu.

Požegnaj nas, o Bog, v tisti ljubezni, s katero si svojiga edino-rojeniga Sina, Odrešnika ljudem poslal in mu ime Jezus dal, de, ki njegovo sveto ime na zemlji častimo, se tako tudi v nebesih njegoviga obličja obveselimo po tistim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Gospod bodi in ostani vselej pri nas. Amen.

(Moli k presvetimu imenu Jezus molitev: „K presvetimu imenu Jezus.“)

Mašne molitve

v čast

Božjiga serca Jezusoviga.

V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Amen.

Večni, vsigamogočni Bog, prikažem se pred tvojim svetim altarjem, ti pri sveti maši svojo dolžno podložnost skazat in tebe, kralja nebes in zemlje, v ponižnosti molit.

Dodeli mi gnado, te prav po vrednosti častiti; samo ti si Bog, moj stvarnik in moja narveči dobrota. Pa kako sim boječ, kako osramotena moja duša, če pomislim, de si ti Narvikši, Narsvetejši, Vsigavedni, ki nar skrivnejši gubè serca pozná in pred čigar očmi še clo angelji niso čisti. O usmiljeni Bog, pred tabo in pred nebesmi spoznam, de sim velikrat grešil in de nisim vredin, svojih oči k tebi povzdigniti. Pa

vsako svojih pregreh obžalujem in prosim, o preljubi Oče, bodi mi ubogimu grešniku milostiv. Poln zaupanja v tvojo neskončno usmiljenost se združim z mašnikom in z vsimi pričujočimi in ti darujem v zadostenje za svoje grehe nar svetejši in nardražji dar: Jagnje, ktero je kakor dar sprave za nas na križu umerlo, in kteriga dragi spomin zdaj na altarju obhajamo. S tem neprecenljivim daram se tvoji razžaljeni pravičnosti zadostuje. S to sveto službo se tvoje veličastvo nar spodobnejši časti in z vsakdanjim ponavljanjem skrivne smerti na križu ponavljaš ti vsakdan čuda svoje usmiljenosti.

O nebeški Oče, ponižno pridem pred tvoj altar; sodniški stol gnade je vsim, kateri sem pridejo in gnade prosijo; zató te prosim, o Bog, usmili se nas! Kriste Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Bog, tebi gre vsa čast in slava, zato ti darujem v tvojo večí čast

presveto in od ljubezni goreče serce Jezusovo in prosim po zasluženji tega Božjiga serca odpušenja svojih grehov, de boš, o Oče, po svojim Sinu Jezusu Kristusu poveličan. Amen.

Per slavi ali glorii.

O Bog, ker se pri sveti maši včlovečenja tvojiga Sina hvaležno spomnimo, ponovimo pobožno nebeško hvalno pesem, s katero so angeli Jezusovo rojstvo oznanovali; z veseljem in radostno rečemo: Čast Bogu v visokosti, ki je bil od vekomaj, je in bo vekomaj.

M o l i t e v.

O Bog, večna in nar veči dobrota, daj mi čisto serce, de vredin postanem, Božje serce Jezusovo zdaj tukaj v svetim zakramentu altarja in tudi enkrat v nebesih večno ljubiti in častiti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per listu.

Gospod in Bog, ki vselej tistim pomagaš, ki te prosijo in v tebe zaupajo, usliši mojo molitev, zaupam v tvojo besedo. Oh, pomagaj mi; sej si sam vse besede, s kterimi k tebi molim, v moje serce položil. O nebeški Oče, tvoj dar je, de sveto vero spoznavam in se zavoljo tega té presvete daritve vdeležujem, ktero ti zdaj tvoj mašnik opravlja. O vzemi dopadljivo ta dar v čast, hvalo in češenje Božjiga Jezusoviga serca, in dodeli, de v tem zveličanim daru vse gnade najdem, ki so mi za večno zveličanje potrebne. Vžgi moje mlačno serce z ognjem ljubezni svetiga Jezusoviga serca, de tebe, svojiga Boga iz cele svoje moči, iz cele svoje duše in čez vse ljubim; de tudi svojiga bližnjiga kot sam sebe ljubim, de po izgledu Božjiga serca tudi svoje sovražnike ljubim in vredin postanem, k večni ljubezni v nebesa

priti po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per evangeliju.

Nebeški Oče, neizrečeno usmiljeni Bog! Zahvalim se ti z ginjenim srcem za sladki uk, ki nam ga je Jezus v svojim svetim evangeliju zapustil. Oh, kaj bi bil zamogel naš Gospod in učenik bolj tolažniga reči, kakor sladke besede: Cesar bote Očeta v mojim imenu prosili, to vam bo dal. Vervajte, in pomagalo se vam bo. Išite in našli bote. Poterkajte, in odperlo se vam bo. O sladka obljuba, ki nobeniga človeka ne izjame! Razložniši bi nas Jezus ne bil mogel k zaupljivi molitvi opominjati. Tode tudi stanovitno moramo moliti. Ne smemo se utruditi prositi. Poterkovati in reči prositi ne smemo nehati, s kterimi se Jezusovo ime poveljuje. — Tada te prosim, o bogati in dobrotljivi Bog, v Jezusovim imenu pred vsim drugim daru tvoje Božje luči, ki me

razsvetljuje, uke razumeti, ki nam jih je Jezus Kristus razodel. Prosim take vere, ki k upanju spodbada in moje zaupanje v tvojo pomoč bolj in bolj oživlja: — **O Bog**, vtisni globoko v moje serce besede, s kterimi je Jezus tako milostivo prašal: Bo li oče svojimu otroku, ki ga kruha prosi, kamen dal? — **Bog**, ti si moj **Oče**, veš, česar potrebujem; ne boš me zaverigel, če, kakor Kananejka v evangeliju, za tabo hitim in stanovitno prosim. Gospod, pomagaj moji veri! Daj mi zavoljo Jezusa drago darilo nebes, terdno vero, de v veri živim, be bom po živi v ljubezni delavni veri opravičen in s stanovitno vero vse dosežem, kar v tvojo čast in v svoje zveličanje želim, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

O presveta Trojica, vzemi ta sveti dar milostljivo od nas! Prine-

semo ti žlahtne darove, kruh in vino, ktera se po mogočnih besedah mašnika v presveto telo in v presveto kri Jezusovo premenita, in ktera tebi darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa; in v veči počeseenje njegoviga presvetiga serca, tudi v čast svete in vselej prečiste device Marije, svetiga Janeza Kerstnika in svetih aposteljnov Petra in Pavla in vsih svetnikov, de za nas v nebesih prosijo, kakor mi njih spomin na zemlji obhajamo. Prosimo tudi za razširjenje katoliške cerkve, za zatrenje krivoverstva in za mir med kralji in oblastniki tvojiga ljudstva. Dodeli, o Bog, de tvoji otroci v edinsti prave vere tebi služimo in vsi zveličanje dosežemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri Sanktusu.

Milostljivi Bog, ozri se usmiljeno na mene nevredniga in napolni moje

serce s sveto grozo pri veliki skrivnosti, ktero zdej tvoj izvoljenec tukaj obhaja. Zdaj se godi na altarju, kar se je v hiši v Jeruzalemu godilo, ko je Jezus sveti zakrament postavil. O prečudni Bog, obudi v mojim sercu tisti sveti strah in tisto pobožnost, s ktero zveličani prebivavci nebés tvoje sveto veličastvo večno hvalijo. Oh, de bi noč in dan neprenehama v ljubezni pred tvojim altarjem ostati zamogel! Zakaj dobro, prav in zveličavno je, de tebi, o narvikši Gospod, večni Bog, vselej zahvalo skazujemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, po katerim sveti angelji tvoje veličastvo hvalijo, kteriga nebeške trume molijo, pred katerim nebeške moči trepetajo in v katerim vsi Kerubini in Serafini svoje glasove v tvojo hvalo povzdigujejo. Tudi jez povzdignem svoj glas v obhajanje te Božje skrivnosti ter kličem s celimi nebese: Svet, svet, svet je Bog! Nebesa in zemlja so polne njegoviga ve-

ličastva, Hozana v visokosti! Hvaljen, kdor pride v imenu Gospoda, Hozana!

Per povzdigovanji.

O Jezus, v svetim zakramentu skriti Bog, zdaj si z dušo in s telesam, kakor Bog in človek tukaj na altarju pričujoč; zato se perklo-nem v narglobočejšim češenji in enako odkritoserčnemu grešniku se terkam na persi in prosim: Bodi mi usmiljen in odpusti moje grehe!

Presveta kri mojiga Odrešenika, ktera je v kelhu pričujoča, v prahu ležim pred tabo in združen s svetimi angelji, ki altar obdajajo, častim ponižno čudo Božje ljubezni. **O** Jezus, s svojo sveto kervjó očisti mojo dušo! **O** Jezus, s svojo sveto kervjó posveti mojo dušo! **O** moj Jezus, po tvoji gnade polni kervi naj doseže moja duša milost in usmiljenje.

Po povzdigovanji.

O preljubi Bog in Oče, tebi bodi

hvala čast in slava; zakaj ti sam si sveti, čez vse sveti, neizrečeno sveti Bog, kteriga nebesa ne obsežejo in milijoni zveličanih duhov molijo. Tudi jez klečim v molitvi hvaležin pred tvojim obličjem; zakaj ti, o Bog, si storil čuda ljubezni nad nami grešniki. Ti, večno častiti Bog, si se včlovečil, de si zamogel za nas trpeti; ti si na križu umerl, ljudi odrešiti. O kdo more ljubezen zapopasti, ktera te še vsak dan iz nebes na naše altarje pripelje! — O nezmerna usmiljenost, tudi zdaj si tukaj, našo molitev, naše češenje in prošnje poslušati. O, de bi si vsi ljudje to srečo k sercu vzeli! De bi se vsi tukaj zbrati hotli, od kodar nihče neuslišan ne gré! Veliki, dobrotljivi Bog, za vse prosim, ki so tukaj pričujoči, ker smo vsi z Jezusovo kervjó in smertjo odrešeni. Oh ne pusti nobeniga zmed nas pogubiti se, temuč dodeli, de združeni v veri in v spoznanji Sina Božjiga,

svojiga Odrešenika, ljubezni svetiga Duha vredni postanemo, in de svojo sveto luč nad nas zlije, ki nas v veri vterdi in od čednosti do čednosti pelje, de enkrat nebeško kraljestvo dosežemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prošnja k Jezusu.

Preljubi Jezus, Božji učenik svete vere, cerkev, tvoja nevesta in zaročenka, opominja svoje otroke v vsih silah in nadlogah pri tebi pomoči in tolažbe iskati. O moj Jezus, v sili sim in potrebujem tvoje Božje pomoči; zato se obernem s priprostim zaupanjem k tvojimu presvetimu sercu, ki se je iz ljubezni do nas ljudi s pušico prebosti dalo. V tvojo češeno serčno rano položim vso svojo potrebo in revšino. O presveto serce, pomagaj mi posebno v tej potrebi (imenuj zdaj potrebo). — Tode izidi se tudi tukaj, kakor povsod, presveta volja Božja, kateri

se vsiga podveržem. Prosim te tudi, o Gospod, daj dušam vsih mertvih vernih kristjanov večni pokoj in večna luč naj jim sveti.

Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

O moj preljubi Jezus, kako zvesto spolniš svojo obljubo, pri nas ostati do konca sveta. Tvoja želja, za nas umreti, te je zopet iz nebes pripeljala! Dar sprave ležiš na altarju in v spomin svojiga pokopa greš v serce mašnikovo. O de bi smel zdaj ta sveti dar s mašnikom zavžiti; koliko gnade, koliko žegna bi nesel sabo v svoj dom! Pa nevredin sim, to Božjo mano uživati; zato te prosim, o Jezus, pridi po duhovno v mene. Moja vera mi reče, de potem z eno samo besedo mojo dušo zamoreš ozdraviti.

O reci vendar to zveličajočo besedo; pridi, v hrepenenji gorim, pridi in ozdravi mojo dušo.

(Zdaj misli, de se obhajaš, ter reci:)

Sveto telo Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

O Bog, kako naj ti vse dobro, kar si nam dal, povernemo? Tvojih dobrot ni števila, zato si hočemo prizadevati, te s hvalo povikševati. Pa osramoten spoznam, de sim narnehvaležniši vsih tvojih otrok. Oh, zavoljo svoje usmiljenosti me ne zaverzi; zakaj odsihmal se hočem vsačiga, tudi narmanjšiga greha varovati; z zvestim spolnovanjem svojih dolžnost, s poboljšanjem svojiga življenja hočem tvoje ime hvaliti in tvojo usmiljenost oznanovati. Dodeli mi, o Bog, k temu novimu sklepu tudi svojo gnado in moč, ga spolnovati, de s svetim pobožnim življenjem častivec presvetiga serca Jezusoviga biti zamorem, po ravno tistim Jezusu Kristusu, našim Gospodu in Zveličarju, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki tistim, kateri te ljubijo, nevidljive dobrote pripravljaš, zlij ljubezen svojiga Božjiga serca čez nas, de te v vsim in čez vse ljubimo in tvoje obljube, ki so čez vse želje, dosežemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Povikšujemo, o Bog, tebe Gospoda nebes in zemlje! Zakaj tvoja dobrota in usmiljenost je večna.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Zahvaljenje.

Zahvaljen bodi, večni, neizrečeno veliki Bog! Zahvaljen od vekomaj do vekomaj! Zakaj meni, svoji nar nevredniši stvari, si gnado dodelil. Nebeško srečo sim vžil, pri daritvi zveličanja biti. Zato se ti zahvalim, o Bog, s priprosto zvestim sercam in ti darujem v zahvaljenje vse, kar danes mislim, govorim, delam in terpim. Z vsakim svojim djanjem te hočem častiti in hvaliti; za-

kaj spomnil si se mene z ljubeznijo in tvoja usmiljenost je večna. Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu; čast trojedinimu Bogu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Pri žegnu.

Vsigamogočni Bog, ostani s svojo pomočjo in gnado vselej pri nas. Vari nas vsih vidljivih in nevidljivih sovražnikov duše in telesa. Požegnaj nas s svojo vsigamogočnostjo v imenu Očeta in Sina in svetiga Duha. Požegnaj tudi vso mojo rodovino, in dodeli nam svojo pomoč po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašne molitve

v čast Božje previdnosti.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha. Amen.

Večni Bog, nebeški Oče, zahvalim se tvoji Božji previdnosti, ki

me je zopet en dan doživeti pustila, v katerim za svoje zveličanje delati in nebesa zaslužiti zamorem. Vsak dan, ki ga doživim, je znamenje tvoje očetove ljubezni, zakaj slednji dan nam skažeš novih dobrot. O kako ljub moram tvojimu sercu biti, ker si se že mene spomnil, ko me še ni bilo. Iz nič si me poklical, de bi ti na zemlji služil in enkrat v nebesih zveličan bil. V tem spoznam tvojo večno ljubezen in častim s hvaležnim sercam tvojo Božjo previdnost. De se ti pa prav vredno zahvalim, o Bog, ti darujem dar Jezusove smerti na križu, ki ga mašnik zdaj po nekervavo na altarcu opravlja. O poglej z dopadajenjem na Božje Jagnje, ki je v spravo tvoje pravice na križu umerlo. Sej je ta dar sprave tvoj ljubi Sin, naš Gospod Jezus Kristus, kterimu si dal vso oblast, grehe odjemati; zato spoznam od goreče grevenge vnet, svoj dolg, svoj velik dolg, in prosim sveto devico in vse

svetnike, za mene prositi, de mi ti, usmiljeni Bog, moje grehe odpustiš in me v večno življenje pripelješ po Jezusu Kristusu, svojim Sinu, kateri se zdaj v tvojo veči čast na altarju daruje.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Večni Bog in Oče, usmili se nas! Jezus Kristus, Sin Božji, usmili se nas! Sveti Duh, ki od Očeta in Sina iz-hajaš z njima enaki Bog, usmili se nas!

Pri slavi.

O preljubi Bog, iz usmiljenosti si svojiga edinorojeniga Sina poslal, nas odrešit. Včlovečil se je in je med nami prebival. Pri njegovim rojstvu so se veselile nebesa in zemlja. Tudi mi se veselimo in ponovimo v tej sveti maši svojo pobožno zahvalo za gnade polno včlovečenje večne besede. Združeni z

nebeškimi duhovi, ki so se pastirjam v Betlehemu prikazali, kličemo: Čast Bogu v visokosti in mir ljudem na zemlji, ki v Jezusu Kristusu praviga Boga spoznajo in ljubijo. V čudenji in v molitvi prosim, o trojedini Bog, stori me zasluženja Kristusoviga včlovečenja deležniga, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Pri listu.

Dodeli milostljivo, o nebeški Oče, po prošnji prečiste device Marije in vsih svetnikov, posebno tistih svetnikov, katerih praznik danas obhajamo, vse gnade, katerih mašnik za se in za nas prosi; posebno prosim I. I. (imenuj gnado).

O Bog, ti sam si vir vse dobrote, in uslišiš vselej tistiga, ki te prosi, če v Jezusovim imenu in reči prosi, ki tvoji časti in našimu zveličanju niso nasprotne. — O poglej me tukaj pred tabo in usliši mojo ponižno molitev. S priprostim zaupa-

njem in v svetim Jezusovim imenu prosim, vzemi to sveto mašo v dar sprave od mene v zadostenje za moje grehe, ktere britko obžalujem, ker sim z njimi tebe, nar bolj ljubeznjiviga Boga razžalil. Prihodnje se hočem vsaciga greha varovati in tvoje zapovedi zvesto spolnovati. Vterdi, o Bog, moj sklep, greh sovražiti in čednost ljubiti; to te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per evangeliju.

Usmiljeni Bog, prosim te, daj tvoji Božji zapovedi, ktero nam je Jezus v svojim svetim evangeliju oznanil, se v mojim sercu vkoréniti, de jo zvesto ohranim in natanko spolnujem. Daj, o milostljivi Bog, de terdnejši in terdnejši v veri prihajam, svestejši upam in zvestejši ljubim.

O Bog, nar veči modrost in vsi-

gamogočnost, daj mi svojiga svetiga Duha, de moj um razsvetli, de prav živo premišljujem, kako previdno me je tvoja očetova roka od moje otročje starosti doslej skozi marsiktero nevarnost srečno peljala. Daj mi spoznavati, kako vsigamogočin, kako dober in kako čez vse ljubeznjiv si. Ja, tvoja Božja previdnost skerbí za mene, kakor de bi bil jez sam tvoja edina stvar. O dobrotljivi Bog, spomin tvojih dobrót obudi v mojim sercu novo zaupanje; zato se dam tebi v priprostim zaupanji, in prosim, zgodi naj se vselej tvoja sveta volja nad menoj. Ako hoče tvoja modra previdnost s terpljenjem in z nadlogami mojo zvestobo skušati, naj se izide tvoja sveta volja. Pomisli le, o Gospod, moja slabost, de na poti terpljenja v nebesa ne omagam, temuč tolažbo najdem, če te z molitvijo pomoči prosim. To mi dodeli, o narboljši Oče, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

Vsigavedni in previdni Bog, ozri se zdaj doli na nas, ko smo v veri in zaupanji v tvojim imenu tukaj zbrani. Verujemo v tebe, večni Oče, stvarnik nebes in zemlje; verujemo v Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, Odrešenika svetá; verujemo v svetiga Duha, Duha luči, ki nas v resnice naše vere vpeljuje in svoje gnade čez nas razliva. V tej veri smo tukaj zbrani in darujemo z mašnikom kruh in vino, ktera se v pravo teló in v pravo kri Jezusovo spremenujeta in tebi, večni Bog, darujeta. Ta presveti dar je tvojiga Božjiga veličastva nar bolj vredin, tvojimu očetnimu sercu nar bolj prijetin in nam grešnikom nar bolj zveličavin; zato te prosimo o Bog, daj, de nam bo ta skrivnostni dar v odpušenje naših grehov. Prosimo tudi za povelicanje in razširjenje tvoje svete cerkve, za ohranjenje, vladanje in

razsvetljenje njeniga narvikšiga poglavarja, in za spreobrnjenje vsih krivovernih in nevernikov.

O usmiljeni Jezus, ki nam iz zgolj ljubezni ta spomin svoje smerti vsakdan na naših altarjih ponoviš, dodeli milostljivo, de vsi narodi zemlje v lepi edinosti tebe, praviga Boga, častijo in hvalijo, in de nazadnje vsi kakor otroci tvoje svete cerkve živimo in umerjemo, in enkrat v večnim zveličanji združeni tebe hvalimo in častimo v Očetu in v svetim Duhu. Amen.

Pri Sanktusu.

Vsigamogočni, večni Bog, tebi samimu gre čast, slava in češenje, zakaj ti si sam sveti, kterimu nebeške moči služijo, kterimu kori zveličanih duhov hvalo pojejo in pred kteriga sedežem Kerubini in Serafini v večnim češenji na svojim obličji ležijo. O neskončno veličastvo, v tvoje češenje in poveličanje oprav-

ljamo tudi mi svojo molitev in daritev. O poglej z dopadajenjem na altar, kjer se zdaj narsvetejši, narveči daritev opravlja. Preljubi Bog in Oče, Jezus, Odrešenik sveta, pride zdaj s tvojiga naročja k nam na zemljo, svoje svete obljube dopolnit in pri nas prebivat. — O pridi, preljubi, večni Sin Božji, požegnaj nas, svoje odrešence, ki v sveti ponižnosti tvojiga prihoda čakamo; pridi, češeni Gospodov, pridi, o Jezus, in požegnaj nas, de bomo vredni tvojih obljub. Hozana mu, ki pride v imenu Gospodovim, Hozana!

Pri povzdigovanji.

O Jezus, moj Bog in Zveličar, verujem v tebe; upam v tebe; ljubim te, kakor narveči dobroto. O sveta kri Jezusova, operi me mojih grehov; o predraga kri, izbriši moje hudoblje; o predraga kri, pridobi mi gnado in milost.

O Bog, daj premilostljivo, de ubogi grešniki, ki presveto telo in presveto kri Jezusovo na altarju v ponižnosti častimo, s to zveličavno daritvijo odpušenje svojih grehov od tebe dosežemo po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Po povzdigovanji.

Gospod, naš Bog, kako čudapolna, kako neskončna je tvoja dobrota! V sredi med nami si sedež svojih gnad postavil. Milijoni angeljov stojé okrog svetiga altarja in častijo kralja nebes in zemlje v podobi kruha. O moj Jezus, pridružim se tem zveličanim duhovam, tebe moliti in v radosti povikševati, ker si zdaj tako blizo nas. Gospod, kdo zamore čudo tvoje vsigamčnosti zapopasti, po kateri si Bog in človek tukaj pričujoč! — O pridite, kristjani, pridite in popadajmo tukaj v molitvi na kolena in točimo solze veselja. — Gospod

Bog, k tebi povzdignemo svoje serca in kličemo z gorečo pobožnostjo: Svet, svet, svet je Narvikši, kteriga nebesa ne obsežejo in kateri je iz ljubezni v podobi kruha skrit in nas posluša, če svoje prošnje, skerbí in potrebe pred-te položimo. **O Jezus**, kaj bi bil ti zamogel več za nas storiti? Kaj pa jez zamorem za-te storiti, ki si clo svoje življenje za mene dal? Kaj je pač spodobniši, kakor de se tudi jez vsiga tebi darujem? Vzemi me tedej z dušo in s telesam. De sim ti pa prijetin dar, vzemi od mene moje grehe, ktere iz serca obžalujem. Prihodnje se hočem vsiga varovati, kar bi me tvojimu sercu nedopadljiviga storiti utegnilo. **O Bog**, daj terdnost temu mojimu sklepu po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spomni se, o Gospod, vsih mrtvih vernih kristjanov, posebno duš **I. I.** in daj jim večni pokoj. Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

Premili Jezus, rekel si: Kdor moje meso je in mojo kri pije, ostane v meni in jez v njem. O kdo bi ne želel tebe, večniga življenja? Oh, de bi bil čist grehov, de bi smel zdaj tvoje teló prejeti in v svoje serce vpeljati! Pa nevredin sim, o Gospod, ker sim grešnik; tode reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena. Oh, usmiljeni Zveličar, tolikrat si šel na zemlji v stanovanja grešnikov, o pridi tudi mene obiskat s svojo gnado, in obvari me, de se nikdar več po grehu od tebe ne ločim. Tvoja modra previdnost ohrani vedno v meni spomin tvoje priučujočnosti, daj mi v tvoji ljubezni živeti, umreti in v nji se veseliti, ki živiš in kraljuješ z Očetam in svetim Duham enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklep.

O Bog, zdaj je narvikši in nar-

svetejši daritev končana in jez nevredni sim bil zopet čuda tvoje ljubezni deležin. O preljubi Oče, vzemi milostljivo mojo pobožno zahvalo za to dobroto. S priprostim sercam ti jo odrajam. O moj Gospod in Bog, spoznam tvojo neskončno usmiljenost in zahvalim se tvoji Božji previdnosti, ki me je vredniga storila, pri tem svetim opravilu biti, in s tabo govoriti, in ti svoje serce odkriti. Hvalim te, o Bog, povikšujem te in zahvalim se ti za neizrečeno veliko srečo. O daj mi moč po tej dragi daritvi, tebe, nar ljubeznjivšiga Boga iz celiga serca ljubiti in stanovitnemu v tej ljubezni ostati, de te bom enkrat v tvojim veličastvu gledal in večno ljubil, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev pri sklepu sv. maše.

O Bog, varh vsih, ki v tebe zaupajo in kteriga previdnost se v svojim ravnanji ne zmóti, ponižno te

prosimo, de vse škodljivosti od nas odverneš in nam vse koristno dodeliš. Napeljuj nas, posvetnih darov se tako poslužiti, de večnih ne zgubimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Jezus, moj Odrešenik, stori me zdaj tudi žegna te predrage daritve deležniga. Požegnaj moje serce s čistimi in svetimi občutljeji, de me grešne misli ne napadejo. Požegnaj moje dobre sklepe, ktere sim pri tej sveti maši storil, in dodeli mi gnado, jih tudi spolniti in stanovitno izgotoviti. Požegnaj me s svojim svetim križem, na katerim si umerl. Požegnaj me vselej, kolikorkrat svojo roko k znamnju svetiga križa na svoje čelo položim, s katerim svojo vero v skrivnost presvete Trojice očitno pokažem. Požegnaj me zdaj in vselej s svojim Božjim žegnam, de v dobrim do smerti stanovitin ostanem, in de enkrat, ko svojo dušo izdihnem, še v

sercu rečem: V imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Mašne molitve

v godu svetiga angelja varha.

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

V imenu trojediniga Boga se bližamo altarju, z mašnikom presveto daritev ponovit, ktera je bila na gori Kalvarii tako neskončno britko opravljena. O Bog, darujemo ti Jagnje, ktero je za nas na Golgati kri prelilo. Darujemo Jezusa Kristusa, ki je iz svoje volje za naše odrešenje svoje življenje dal. O nebeški Oče, s to sveto daritvijo ti skažemo narveči čast, pokažemo narveči češenje, ki ti gré od vekomaj do vekomaj.

Premilostljivi Bog, v imenu Jezusa, svojiga Odrešenika pripognem svoje kolena in ti skažem hvalo in hvaležnost, de si mi iz očetne lju-

bezni angelja za vodnika in varha dal. V obliči tega sv. angelja spoznam pred tabo, vsigamogočni Bog, de sim tebe, nar ljubšiga in narboljšiga Očeta, velikrat razžalil. Zato prosim prečisto devico Marijo, svojiga sv. angelja varha, sveta aposteljna Petra in Pavla in vse svetnike, de zame prosijo, de se me usmiliš in moje grehe odpustiš.

O Bog! Gospod nebés in zemlje, v nar globočejši ponižnosti molim tvoje veličastvo; ti si usmiljen brez konca in tvoja gnada je od vekomaj do vekomaj; zato ti bodi hvala, zahvala in slava vekomaj. Aleluja!

M o l i t e v.

O Bog, ki se iz neizrečene previdnosti ponižaš, svoje svete angelje nas varovat poslati, dodeli po naši prošnji, de nas vedno varjejo in se enkrat pri tebi v nebesih njih družbe obveselimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri slavi.

Čast Bogú na visokim in mir na zemlji ljudém svete volje. S tem veselim petjem so obhajali angelji rojstvo Božjiga deteta Jezusa, veseli prihod Odrešenika. O kako so se radovala nebesa, kako so se veselili pastirji na polji, ko so se jim nebeški duhovi bližali in so jim veselo sporočilo oznanili, de edinorojeni Sin večniga Očeta v plenice zavit v jaslilih leží, in de naj tje grejo, ga molit. Tudi jez se radujem in te molim, včlovečeniga Bogá, v ponižnosti, in pripognem s častjo svoje kolena, kakor de bi te v Betlehemu v jaslilih pozdravil. Svoje serce ti dam v dar ljubezni in hvaležnosti, ktero sim ti dolžan. O Božje dete, nar veči dopadajenje večniga Očeta, tebi bodi hvala, hvaležnost in češenje z Očeta in svetim Duham od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvalite Gospoda, angelji vsi,

spolnovavci njegovih povelj, ki ste mu večno pokorni; hvalite Gospoda našiga Boga, Aleluja! Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu. Aleluja!

Gospod, vsigamogočni Bog, očisti moje serce in mojo dušo! Gospod, požegnaj nas in napolni nas s svojim svetim Duham po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri evangeliju.

O Bog, Jezus, naš Božji učenik, je rekel: Ako ne bote enaki otrokam, ne bote prišli v nebeško kraljestvo; zato te prosim, o nebeški Oče, daj mi priprosto pobožno serce, de sim s priprosto zvestostjo tebi pokorin in tebe ljubim, pa se tudi tebe pravičniga Bogá in Očeta bojím. Daj mi priprosto ponižno serce in čistiga duha za vsak uk evangeljske besede, de s priprostim duham verujem, kar mi tvoja sveta cerkev verovati zapové; de s priprostim

zaupanjem pričakujem, kar si mi v moje zveličanje obljubil, in de te vedno s priprosto ljubeznijo svojiga Očeta čez vse in iz celiga serca ljubim; to mi daj po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri veri.

O moj sveti angelj varh, vpričo tebe spoznam pred Bogam, vsigamogočnim, de sim ud svete katoliške cerkve, in de trojediniga Bogá, narvikši bitje, v vsi ponižnosti molim; verujem v Bogá Sinú, Odrešenika svetá; verujem v svetiga Duha, tolažnika, ki od Očeta in Sina izhaja z obema enaki Bog; verujem, de je Sin Božji kakor človek od Marije device rojen, de je terpel, umerl in v grob položen bil, pa tretji dan zopet vstal od mertvih in šel v nebesa, kjer zdaj sedi na desnici Očeta, od kodar bo prišel sodit žive in mertve; verujem v občno vstajenje in v prihodnje večno življenje. V tej veri

hočem živeti in umreti; zato, o moj sveti angelj varh, mi sprosi terdno stanovitnost v tej veri do konca mojega življenja, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per darovanji.

O Bog, ki si zgolj usmiljenost, prosimo polni zaupanja, naj ti dopade naš dar, ki ti ga po rokah mašnikovih darujemo. Vzemi ga v zahvalo za vse dobrrote, ktere sim v vsim svojim življenji od tebe prejel, in vzemi ga tudi kakor prosivni dar za nove gnade, kterih za večno zveličanje potrebujem. Posebno te prosim prav priprostiga zaupanja v tvojo pomoč v vsih silah in nadlogah, ki me zadenejo. Ne perpusti, de bi maloserčin postal, če me terpljenja in žalosti kakor morski valovi napasti in podreti hočejo. Daj mi tolažbe v dušo, de bodo moje solze štete in moji zdihljeji slišani od tebe, in de je tvoja pomoč tam nar bližjeje

mene, kjer v Jezusovim imenu z zaupanjem v Kristusove obljube molijo. Tako zaupanje mi daj, o usmiljeni Bog, po Jezusu Kristusu. Amen.

O Bog, še te prosim, vzemi milostljivo dar te svete maše, kateri ti v tvojo večji čast in v posebno počešenje svojiga svetiga angelja varha darujem, daj, de z njegovo vedno pomočjo vsih nevarnost obvarovan ostanem in enkrat v večno življenje pridem po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha enaki Bog vekomaj. Amen.

K Sanktusu.

Vsigamogočni, večni Bog, vsi tukaj pričujoči povzdignemo svoje serca in svoje duše v tvojo čast; zakaj zdaj se začne skrivna, presveta daritev; Božje Jagnje pride, ktero se tvojimu veličastvu po nekeravim daruje. Jezus, večna Beseda, ki je mesó postala, pride zdaj po

mašnikovih besedah iz nebés. Sveti angelji, knezi nebeški, obdajajo Božji dar in pridejo s svojim kraljem dôli, s pesmimi hvale in povikševanja veliciga Boga v podobi kruha častit. O globoka nezapopadljiva skrivnost vsigamogočne ljubezni Božje! O Jezus, moj Odrešenik, jez grešnik povzdignem svoj glas s trumami svetih angeljev, ki zdaj altar obdajajo. Ti sveti duhovi so te že v jaslicah molili in ponavljajo tudi zdaj svoje češenje, ko se na altarcu prikažeš. Združim svoje češenje z njimi in kličem pobožno: Svet, svet, svet je Bog, Gospod gospodov! Zemlja in nebеса so polne njegove svitlosti! Češen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana!

Pri povzdigovanji sv. hostije.

Bodi češen in hvaljen, v sveti hostiji pričujoči Sin Božji! O Jezus, tvoje je moje teló in moja duša: tebi živim, tvoj sim živ in mertev!

Pri povzdigovanji sv. kelha.

O moj Jezus, s svojo sveto kervjó izbriši moje hudobije. S svojo Božjo kervjó mi pridobi gnado in usmiljenje!

O Bog, v prahu klečím tukaj na svojih kolenih in molim sveto meso in kri svojiga Odrešenika tukaj na altarju v ponižnosti. Verujem v to globoko skrivnost in prosim gnade odpušenja svojih grehov.

Po povzdigovanji.

O Jezus, ljubeznjivi Bog! O, de bi te zamogel s stoterimi ustmi hvalliti; zakaj tvoja ljubezen je neskončna in tvoja usmiljenost je brez mére! Iz ljubezni si ta sveti dar postavil, in iz ljubezni ponoviš še vsakdan to skrivnostno znamnje svoje smerti. Neprenehama imamo tvoje presveto meso in kri na svojih altarjih in ni je gnade, ktere bi v tem svetišu ne mogli dobiti, tega se veselé vse ne-

beške moči, angelji in arhangelji, gospostva in mogočnosti, vsi sveti in zveličani duhovi se veselé in kličejo: Svet, svet, svet in čez vse svet je Bog, vsigamogočni stvarnik, Gospod nebés in zemlje.

Za mertve.

Prosimo te, o Gospod, za duše mertvih, posebno prosim za dušo I. I. Daj nji in vsim, ki v Kristusu počivajo, kraj pokoja, luči in mirú, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen. Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

O Gospod Jezus Kristus, ki si tukaj z dušo in s telesam pričujoč, usmili se nas! O Gospod, prosim kakor slepec v evangeliju, ja kakor Kananejka prosim. Gospod usmili se me! daj mi, česar v zveličanje duše potrebujem; oh daj se mi samiga sebe!

O de bi zamogel zdaj pri večerji svetiga zakramenta biti; de bi bil

zamogel kruh angeljev vživati! O sveta večerja, pri kateri se Jezus prejemlje, spomin njegoviga terpljenja obhaja, serce z gnadami napolnuje in zastava prihodnjiga zveličanja daje! O sveta večerja, kjer je Bog sam jéd, nevredin sim, bližati se, pa potrebin sim tega dušniga pokrepčanja; zato te prosim, o Jezus, poglej moje želje in pridi po duhovno v moje serce!

(Zdaj misli, de se res obhajaš:)

Presveto teló Jezusovo ohrani mojo dušo v večno življenje! Amen.

O Jezus, večna beseda Očeta, po kateri so vse reči narejene, molim te; zakaj ti si življenje in luč, obilnost gnad in naš srednik pri Bogu! Tebi bodi hvala in zahvala vekomaj!

Hvalimo in povikšujmo Gospoda, svojiga Bogá; angelji in arhangelji, in njegovi služabniki, kateri njegovo voljo spolnujete in ste od njegove svetlosti in velikosti vsi navdani, hva-

limo ga vekomaj, Aleluja. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu; čast trojedinimu Bogu. Aleluja!

Pri sklepu sv. maše.

Vsigamogočni, večni Bog, skrivnostni spomin smerti na križu našiga Odrešenika je zdaj končan, in jez ti ga po rokah svojiga svetiga angelja varha tvojimu veličastvu nar-svetejši, narvredniši in tebi nardopadljivši daritev darujem in prosim: naj se vdeležim po prošnji svojiga svetiga angelja varha zaslužkov tega draziga daru. Daj, de se varovan od svojiga angelja skerbno varjem vsaciga greha in de z zatéranjem svojih strast sam tebi dopadljiv dar postanem. Pusti zdaj, o Gospod, mojo opravljeno molitev kakor kadilo k tebi v nebesa puhteti in pošlji svoj Božji žegen nad me po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s teboj in s svetim Duham živi in kraljuje enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri žegnu.

Požegnaj nas z rokó mašnika, vsigamogočni Bog Oče, Sin in sveti Duh. Amen. Gospod bodi in ostani pri nas vselej. Amen.

Mašne molitve

v praznikih prečiste device Marije.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha. Amen.

O večni Bog, na svojih kolenih klečím, sveto mašo s spodobno pobožnostjo poslušati, in tebe, edino praviga Boga, Gospoda nebés in zemlje, moliti. Vsi tukaj zbrani te molimo v veliki skrivnosti včlovečenja tvojiga Sina. Povikševati te hočemo v Marii devici, ktere telo in dušo si s pripomočjo svetiga Duha posvetil in vredno storil, prebivališa zveličarja svetá biti. O de bi zdaj s

prav gorečo pobožnostjo moliti zamogel. O de bi vunder v taki ponižnosti in v svetim strahu zamogel moliti, kakor je Marija, sveta devica, v Nazaretu molila, ko je angelj Gabriel k nji stopil, jo v Gospodovim imenu pozdravil in žegnano med ženami imenoval.

Sveta Marija, mati Narvikšiga, kraljica nebés in zemlje, k tebi pribežimo ubogi Adamovi otroci. O mogočna devica, prosi za mene v moji sili, v kateri te pomoči prosim, (tukaj imenuj silo). — O Marija, izvoljena hči večniga Očeta, mati mojiga Odrešenika, pribežališe vsih spokornih grešnikov, prosim te, bodi moja besednica per Bogu. Prosi za mene in za vse, ki so tukaj zbrani, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Angelj Gospodov je oznanil Marii in je spočela od svetiga Duha.

M o l i t e v.

O Bog, ki si hotel, de je tvoja

Beseda po oznanjenji angelja v prečisti devici Marii meso postala, molim te v tej globoki skrivnosti in povikšujem devico Marijo, ktera je žegnani sad svojiga telesa k svoji teti Elizabeti nesla in Janezu sveti blagoslov prinesla, kjer je radostno zaklicala: Moja duša povikšuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, svojim Zveličarju!

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in vselej, in vekomaj. Amen.

Pri glorii.

Čast Bogú na visokosti in mir na zemlji ljudém svete volje! O Bog, sklenem svojo molitev z nebeškim hvalnim petjem, ktero so sveti angelji tisto sveto noč prepevali, ko je bil Zveličar svetá rojen. O nebeški angelji, moje serce se veseli z vami; zakaj tudi meni se je Zveličar v Betlehemu v hlevu rodil; zato čast našimu Bogu, češenje Narvikšimu! — O Bog, s pobožnim čude-

njem te molim v skrivnosti včlovečenja tvojiga Sina. Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu! Čast trojedinimu Bogu! — O sveta Marija, Božja porodnica, ti si narsrečniši mati, svojiga stvarnika si rodila in ostaneš nar čistejši devica. Spomnim se, o gnade polna, veselja, ki je tvoje serce napolnilo, ko si prvo pot včlovečeniga Boga, svoje prvo sveto dete, na svoje materne persi pritisknila. O Narsvetejši vsih mater, prosi za nas po tistem Jezusu Kristusu, kteriga si, o devica, v Betlehemu v hlevu rodila.

Pri listu.

O Bog, jez ubogi grešnik zdihujem k tebi in prosim po skrivnosti včlovečenja in rojstva tvojiga Božjiga Sina in po prošnji device Marije, usliši milostljivo mojo prošnjo, ktero sklenjeno s to sveto mašo tebi darujem, za vse gnade zahvaliti te, ktere si prečisti devici Marii dodelil.

Zvolil si jo in izvirniga greha čisto ohranil, zato se ti zahvalim in prosim, stori tudi mene grehov čistiga po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Bog, usmili se nas vsih, ki smo tukaj zbrani, te v ponižnosti moliti, enako kakor so te modri iz jutranje dežele v detetu Jezusu molili. Dodeli nam po prošnji presvete device Marije vse gnade, katerih mašnik v Jezusovim imenu za sebe in za nas prosi. O večni Bog, v tebe verjemo, v tvojo usmiljenost upamo, tebe, o narvikši Bog, ljubimo.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Pri evangeliju.

Vsigamogočni Bog, zahvalim te, de si mi svoj sveti evangeli oznanil in de sim ud katoljske cerkve. — O kako blažen sim po svoji veri, v kateri vsak dan pravico Bogá v svetim zakramentu moliti in hvaliti zamorem. O kako sim srečin, ki sim

po presveti kervi Jezusovi odrešen,
po vsaki sveti maši zamorem v veri
s starim Simeonam reči: Zdaj, o Go-
spod, pusti svojiga služabnika v miru
iti, ker so moje oči vidile Zveličarja!

O sveta mati Jezusova, ti sama
si pobožnemu Simeonu Zveličarja svetá
v roke položila, prosim te, položi to
sveto dete tudi v moje roke, položi
ga v moje serce, de se napolnim z
ljubeznijo do Boga in tudi, kakor ta
starčik, svoje življenje z molitvijo
sklenem. Te gnade te prosim po Je-
zusu Kristusu, kteriga si, o devica,
v tempeljnu darovala.

M o l i t e v.

O prečudni Bog, pelji me skozi
vse nevarnosti tega življenja, kakor
si varoval Božje dete Jezusa z Ma-
rijo in z Jožefam v bégu v Egipt
zoper Herodeževo preganjanje. O ko-
liko žalosti si ti žegnana mati, ko-
liko je pravični Jožef, in koliko je
je Božje dete v tem begu terpelo!

Zavoljo te skrivnosti, o Bog, nas zveličaj vse, ki v tvojo usmiljenost upamo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

Gospod, nebeški Oče, živi in pravi Bog, prosim te, vzemi ta dar milostljivo iz mašnikovih rok v hvalo, čast in češenje svojiga Božjiga veličastva, v spomin rojstva, terpljenja, vstajenja in vnebohoda svojiga Sina Jezusa Kristusa, kakor tudi v čast device matere Jezusove in vsih svetnikov. V duhu ponižnosti in s stertim sercam molim, in ti darujem z mašnikam kruh in vino, kateri dar se po svetih besedah tvojiga izvoljeniga v presveto teló in v presveto kri Jezusovo premení. De ti moje darovanje bolj dopade, očisti moje serce, de, kakor se sveta hostija v sveto teló Jezusovo premení, se tudi moje serce v pobožno, čisto in tebi dopadljivo serce premení. Prosim te

tudi, o Bog, za blagor tvoje svete cerkve, povikšaj, vari in kraljuj jo, vôdi in razsvetli njeniga vikšiga poglavarja in dodeli nam mir po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri Sanktusu.

Vsigamogočni Bog in Oče, spomnim se ponižno čuda, ktero je Jezus po milostljivi prošnji svoje deviške matere storil, ko je pri ženitvi v Kani vodo v vino premenil. O moj Bog, dodeli po prošnji Marije, de zdaj, ko se kruh in vino v sveto meso in kri Jezusovo preminja, to veliko čudo Božje ljubezni s pravo pobožnostjo premišljujem in s svetim strahom častim. — O sveta mati Božja, zdaj, ko Bog pričujočnost kruha in vina vniči, zdaj, ko v podobah kruha in vina živiga Bogá molimo, sprosi nam obvarovanje vsih nadlóg in potreb, v katerih zdaj k tebi zdihujem.

O moj Jezus, po mašnikovi besedi prideš zdaj iz nebés na altar

in storiš narveči čudo svoje ljubezni. Pridi, moj Zveličar in Odrešenik, sliši tudi moj glas med stokrat stoterimi, ki tebe molijo in hvalijo. Tudi jez sklenem svojo molitev z njihno in rečem s celimi nebesmi: Svet, svet, svet si ti, Jezus Kristus, ki zdaj iz nebes v sveto hostijo prideš: Hozana mu, ki v imenu Gospodovim pride: Hozana v visokosti!

Pri povzdigovanji.

O Jezus Kristus, ti si pravi Sin Božji, k tebi povzdignem svoje serce in prosim: Bodi mi milostljiv, bodi mi usmiljen in odpusti mi moje grehe.

Bodi češena, o sveta kri, ktero je Jezus Kristus, pravi Sin Božji, na križu za nas prelil. O Jezus, moj Odrešenik, molim te ponižno in kušnem v duhu tvoje svete rane, iz katerih je ta sveta zastava mojiga odrešenja tekla. O moj Jezus, tebi živim; o moj Jezus, tebi umerjem; o moj Jezus, tvoj sim živ in mertev!

Po povzdigovanji.

Vsigamogočni in usmiljeni Bog, iz ljubezni do nas ljudi si svojiga edinorojeniga Sina v prebritko smert na križu dal, de bi po grehu zgubljeni ljudje od smerti odrešeni bili. O kolika je tvoja dobrota, preljubenzivi, narviši Bog! O kdo se ti zamore vredno zahvaliti za dragi dar, ki si nam ga v Jezusu Kristusu dal? Ta Jezus Kristus je zdaj z dušo in s telesam tukaj na altarju pričujoč in se ti po mašnikovih rokah v dar sprave daruje. O oberni svoje obličje na to Božje Jagnje! Poglej milostljivo tudi na nas, ki z obličjem na kolenih klečimo, spomin Jezusove smerti na križu obhajati; Jezus sam se ti daruje, o nebeški Oče, za nas te on sam prosi, za nas svoje odrešene, kakor je umirajoč za nas prosil. O Bog, narnevredniši vsih sim in ne zaslužim, svojih oči k tebi povzdigniti; zato te prosim zavoljo

Jezusovih ran odpušanja svojih grehov. — Dobrotljivi Bog, prestvari me v noviga človeka po uku Jezusa Kristusa, de dolžnosti svojiga stanú zvesto spolnujem. Daj mi terdnost v veri, v upanji in v ljubezni, kakor nas je Jezus sam učil in nam je izgled dal.

O sveta Marija, pričujoča si bila, ko je Jezus tako milo k svojimu nebeškemu Očetu zdihoval, de ga je zapustil; zato, o pribežališe vsih spokornih grešnikov, bodi moja besednica, de me Bog v mojih potrebah ne zapusti; pomagaj mi s svojo materno pomočjo, pelji me k Jezusu, svojimu Sinu, in prosi ga, de me milostljivo sodi. Prosi za nas vse, ki smo tukaj zbrani, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Za mertve.

O nebeški Oče, usmili se duš vsih mertvih kristjanov, posebno duš I. I. Stori jih deležne te svete da-

ritve in daj jim večno zveličanje po
Jezusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Oče naš i. t. d.

Pri mašnikovim obhajilu.

O kako sim srečin, vera mi pové,
 de je Jezus, Sin Božji, tukaj na al-
 tarju pričujoč, z dušo in s telesam,
 z mesam in s kervjo, in je naša jéd
 postal, po ktere vživanji večno ži-
 vimo. O de bi to angeljsko jéd zdaj
 z mašnikam vžiti smel, de bi vunder
 moja duša čista bila, de bi se Nar-
 svetejšimu bližati smel! — Oh moj
 Gospod in moj Bog! nisim vredin,
 de greš pod mojo streho, pa reci le
 z besedo, in moja duša bo ozdrav-
 ljena.

(Zdaj si misli, de se res obhajaš:)

K Marii.

O sveta Marija, mati Božja, pro-
 sim te, sprosi mi gnado, de v svoji
 smerti ta sveti zakrament kakor po-

potnico za svoj odhod v večnost prav vredno prejemem, in de v veri v Jezusa Kristusa enkrat svojo dušo izdihnem in zaslužim, veliciga Boga v njegovim veličastvu gledati, ljubiti in moliti vekomaj. Amen.

O Bog, ker smo tolikrat nebeškiga kruha deležni, prosimo, obvari nas po prošnji device matere tvojiga Sina vsiga zlega, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zahvaljenje.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog, iz dna svojiga serca te zahvalim za veliko gnado, ki si mi jo dodelil, de sim smel pri tej sveti maši biti. O vzemi to narčistejši in narsvetejši daritev z dopadajenjem in usliši mojo ponižno molitev, ktero z mašnikovo molitvijo sklenjeno pred sedež tvojiga veličastva položim. Tvoj Sin Jezus Kristus, kteriga zveličavni spomin v tej sveti maši poveljučujemo, ta Jezus sam je naš besednik in sred-

nik, v kteriga imenu vselej gnado pri tebi dobimo. Zato prosim še v Jezusovim imenu, daj, de poln žive vere v tebe, večno resnico, živim, poln priprostiga upanja in zaupanja v sveto kri Jezusovo umerjem, in enkrat v popolni ljubezni pri tebi v nebesih večno zveličanje dosežem. — O Bog, hvalim te, častim te, in ti darujem to sveto mašo v vedno zahvalo za velike in posebne gnade, ktere je Marija, žalostna mati Jezusova, pri terpljenji in smerti svojiga Božjiga Sina od tebe prejela. O večni Bog, molim tvojo Božjo modrost; ti, o Vsigadobrotljivi, si Jezusovo mater na Kalvarski gori kraljico mučencov naredil; od meča britkosti presunjena je pod križem stala in je vidila svojiga ljubiga Sina v smerti obledovati; ti pa si storil njeno dušo močno, de se je stanovitno v tvojo presveto voljo vdala. O moj Bog, tukaj na altarju je bil Jezus nekeravav v naše zveličanje darovan; naj

ti dopade ta dar in daj nam zavoljo Jezusa po prošnji žalostne matere Jezusove gnado pri tebi dobiti. Jezus je za nas grešnike na križu molil, to mi dela zaupanje. Daj mi, o Bog, v tem zaupanji živeti in umreti; to te prosim po ravno tistim Gospodu Jezusu Kristusu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

Pri žegnu.

Požegnaj nas, o presveta Trojica, Oče, Sin in sveti Duh! Požegnaj nas s svojim Božjim žegnam in dodeli milostljivo, de sad te presvete daritve, ktero smo tvojimu veličastvu darovali, dosežemo in stanovitno vse si ohranimo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašne molitve

v praznik svetiga Jožefa.

(Jezusoviga rednika.)

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha.
Amen.

Vsigamogočni, večni Bog, s ponižnostjo pridemo k tvojimu svetimu altarju k sveti maši. Verujem, o Bog, de se v tem svetim darilu Jezus Kristus, tvoj Božji Sin, tebi daruje, kakor se ti je sam daroval, ko je zavoljo našiga odrešenja na križu umerl. Verujem v prečudno skrivnost premenjenje kruha in vina v pravo telo in kri Jezusovo, ker je Jezus sam to povedal. Pa sram me je in žal mi je zavoljo svojih grehov, in enako spokornimu grešniku terkam na svoje persi in spoznam svoj dolg, svoj veliki dolg! O Bog, prosim, naj ti bo ta sveta maša dar sprave za moje grehe, ktere britko obžalujem.

Usmiljeni Bog, rekel si: Kličite me v sili, in uslišal vas bom. Oh, premili Oče, kličem te v svoji revšini iz globočine svojiga serca. De pa mojiga vpitja ne zaveržeš, te prosim v presvetim imenu Jezusa, tvojiga ljubiga Sina, tudi v imenu Marije, matere Jezusove in v imenu Jožefa, Jezusoviga rednika, s kteriga klicanjem tebi, o Božje veličastvo, to sveto mašo darujem. Naj ti ta sveti dar dopade, in dodeli, de mi bo zavoljo zasluženja svetiga Jožefa pomagano, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveti Jožef, s tabo je bila nevesta svetiga Duha zaročena, tebi je oznanil angelj veliko skrivnost včlovečenja večne Besede, ko ti je rekel: Ne boj se, Jožef! Marija je obsenčena od svetiga Duha; Sina Božjiga, Zveličarja svetá bo rodila.

O sveti Jožef, ne odreci mi svoje prošnje za mene, temuč pomagaj mi v mojih nadlogah po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri slavi.

Sveti Jožef, spomnim se neizrečeniga veselja, ki ga je tvoje serce občutilo tisto srečno noč, ko je bilo Božje dete rojeno in ko si pervikrat Odrešenika sveta na svoje roke vzel in na svoje serce pritisnil. Svojo nevredno molitev sklenem s hvalnim petjem angelov in kličem z radostjo: Čast Bogu na visokosti! Čast in hvala Sinu Božjemu, našimu Odrešeniku, kteriga je prečista devica Marija v Betlehemu v hlevu rodila!

M o l i t e v.

O Bog, izvolil si svetiga Jožefa izmed vsih mož in si ga vredniga storil, varh in rednik narsvetejših dveh oseb ali peršon na zemlji biti. Hvalim te, o Bog, povikšujem te in zahvalim te za vse gnade in prednosti, ktere si svetimu Jožefu skazal. Prosim tudi, preljubi Oče, de mi bo po prošnji svetiga Jožefa pomagano po

**Jezusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.**

Pri listu.

Iz globočine svojiga serca te kličem, o Bog usliši moje zdihovanje in odreši me od vsiga zlega.

O Gospod Jezus Kristus, ki si s svojo smertjo na križu razžaljeniga pravičniga Boga spravil, satana ob moč djal in nas v otroke Božje in deleže nebes pre naredil; prosimo, obneri se milostljivo k svojimu ljudstvu, obvari nas nevere, zatri vse zmote in krivoverstvo, povikšaj katoljško cerkev, vodi in vladaj njeniga vikšiga poglavarja in daj nam mir. Amen.

Pri evangeliju.

O preljubi Jezus, zahvalimo se ti za tvoj sveti evangeli, za tvoj sveti uk. Tako zveličavno ni nihče učil; tako sveto ni nihče živel, kakor ti. Nihče ni živel, terpel in umerl s tolikanjo ljubeznijo, kakor ti. Stori nas,

o Božji učenik, s spolnovanjem tvoji-
ga svetiga uka tvojih milostljivih obljub
deležne. Pošlji nam svetiga Duha,
de nas razsvetli, de tvoje svete volje
ne spoznamo samo, ampak jo tudi
spolnujemo, in de bo naša vera v
tebe bolj in bolj živa in terdna, naše
upanje v tebe bolj stanovitno, naša
ljubezen do tebe bolj in bolj čista in
sveta. Amen.

Prosi za nas, sveti Jožef, de
bomo vredni obljub Kristusovih. O
preljubi sveti patron, prosi za nas
vse, ki smo tukaj v hvalo Božjo zbrani;
prosi, de bomo vsi zveličani, po Je-
zusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

Vsigamogočni, večni Bog, daru-
jem ti po rokah mašnikovih kruh in
vino, kateri dar se v pravo telo in
kri Jezusovo preminja in s katerim se
Jezusova smert na križu tukaj na
altarju obhaja. O Bog, prinesemo ti
ta dar v spomin včlovečenja, terplje-

nja in smerti Jezusa Kristusa, v zadostenje za svoje grehe in v večičast tvojiga Božjiga veličastva. Vzemi milostljivo ta dar, ki ti ga v veri, v upanji in v ljubezni darujemo. V tem skrivnostnim svetim daru ti odrajtamo, o nebeški Oče, tebi dopadljivo zahvalo za odrešenje. O narvikši Bog, daj mi ubogimu grešniku svojo gnado, de se zdaj moje serce v sveti ljubezni k tebi povzdigne. Tebe o Bog, povikšujejo nebesa, tvoji angeli in izvoljeni ti pojo z združeno radostjo, tudi moje zdihaajoče serce prepeva z njihovimi glasnimi kori; zato, o Oče usmiljenja, sliši tudi moj glas med njimi, ki tukaj molijo in v ponižnosti tvoje sveto ime častijo. Svet, svet, čez vse svet; ljubeznjiv in res usmiljen si, naš Gospod in Bog!

Pri Sanktusu.

O sveti Jožef, zdaj je čas tukaj, de se bo sveta hostija v pravo in sveto telo Jezusovo premenila. O prosi za

mene, de bom zasluženja tega svetiga daru deležin, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Vsigamogočni, večni Bog, tebi samimu gre vsa hvala, vsa čast, in slava; zakaj ti sam si edino pravi Bog, Gospod nebes in zemlje. Jez, tvoja nevredna stvar, klečim tukaj pred tabo na kolenih. Pobožno sklepam svoje roke in pričakujem v svetim strahu zveličavniga časa, ko tvoj mašnik skrivne besede izgovori, po katerih se dar kruha in vina v Jezusovo telo in kri premeni. —

O nebeški Oče, vsi, ki smo tukaj v tvojo hvalo zbrani, prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, de ta sveti dar in nas vse požegnaš. Po ravno tem tvojim Sinu Jezusu Kristusu te hvalijo zveličani duhovi v nebesih; Kerubini in Serafini povikšujejo tvojo dobroto in usmiljenost. Angelji in arhangelji priklanjajo v čudenju in svetim strahu svoje glave, to presveto skrivnost moliti. Dodeli,

o Bog, de se jez nevredni v to veličastno češenje pridružim in iz dna svojiga serca kličem: Svet, svet, svet si ti, o Gospod, Bog gospostev! Nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva! Hozana na visokosti! Hvaljen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana!

Pri povzdigovanji sv. hostije.

O moj Jezus, v sveti hostii pričujoči, živi in pravi Bog, molim te! Bodi mi ubogimu grešniku usmiljen in milostljiv!

Pri povzdigovanji sv. kelha.

O presveta kri, ki je iz ran Jezusovih tekla, resnično si tukaj v kelhu pričujoč; moje upanje si, edina sladka tolažba moje grešne duše. O sveta kri, očisti me mojih grehov, daj mi terdnost v vsim dobrim in pelji mojo dušo v večno življenje.

Po povzdigovanji.

O moj Bog in Oče nebeški, oberni svoje obličje na nas, svoje otroke, ki v tvoje usmiljenje upamo in v Jezusovim imenu svoje serce k tebi povzdignemo, tebi z mašnikam naržlahtniši in nar svetejši dar darovati. Jezus, tvoj ljubi Sin, ki je v neizrečenih bolečinah na križu visel, in še v svoji smertni uri molil: Oče odpusti jim! ravno tisti Jezus leži tukaj na altarju. Z dušo in s telesam je pričujoč in se zopet za nas daruje. O češenja vredni Bog, Jezus ponavlja čuda svoje ljubezni. Njegove svete rane so odperete za vse spokorne grešnike. Njegova sveta kri teče tukaj v kelhu, naše grehe izmiti, koj ko se v duhu pokore k tebi vernemo. O preusmiljeni Oče, poln obžalovanja se vernem k tebi. Pred tvoje svete noge na kolena padem in spoznam, de sim tebe, svojiga nar ljubšiga Boga, prav velikrat razžalil. V zadostenje

za svoje grehe ti darujem nar svetejše, s pušico prebodeno Jezusovo serce, iz kteriga je kri in voda tekla, ves dolg moje duše izbrisati.

O Jezus, moj Odrešenik, kako neizrečeno velika je tvoja ljubezen! Svoje roke, noge in stran si dal raniti, de bi bile rane moje duše ozdravljene, svojo drago kri si prelil, de si dolg mojih grehov izbrisal; v neizrečeno bitko smert si šel, moji duši zgubljeno večno življenje zopet pridobit. O preljubi Jezus, tukaj smo zdaj zbrani, s hvalo, s povikševanjem in s češenjem spomin tvoje smerti obhajati. Prosim, naj nas tvoja prelitá presveta kri z gnadami napolni. Pusti to žlahtno kri tudi na vse zaterjene grešnike teči, de bodo razsvetljeni in nevarnost spoznajo, v kateri so, ker so tebe, pravo pot, zapustili. Pusti jo teči tudi na vse, kateri v žalosti in v sili Boga pomoči prosijo, de bodo utolaženi in v svojim terpljenji uterjeni. Tvoja sveta kri naj

nazadnje tudi čez duše teče, ktere v vicah terpé, posebno v odrešenje duše
I. I. Daj jim Bog, večni pokoj po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri mašnikovim obhajilu.

● O preljubi Jezus, želim zdaj z mašnikam tvoje presveto telo prejeti; želim, de bi ta presveti zakrament bil v mojim sercu kakor v tabernakeljnu spravljén. Sklenem, svoje življenje v stanovitnim češenji tega nebeškiga kruha pred altarjem skleniti. Ker sim te visoke sreče nevredin, poglej saj na moje želje in pridi po duhovno v moje serce. Svoje serce z vsimi njegovimi željami položim na tvoj altar. Tukaj, kjer se ti, o Jagnje Božje, večnimu Očetu daruješ, tukaj je moje pribežališe, zakaj tukaj kličeš iz podobe kruha, o veliki in bogati Bog: „Pridite k meni vsi, ki ste s trudam, z žalostjo in s križam obloženi; pridite, ki v revšini ko-

pernite, in vas bom oživil.“ O vsigavedni Bog, v moje žalostno serce vidiš in samo ti znaš križ, ki ga nosim, od mene odvzeti. Zato, o nebeški Oče, položim svoje terpljenje pred tvoje noge in kličem z ustmi in sercam: „Moj Oče, tebi je vse mogoče; ako ni zoper tvojo voljo, vzemi ta kelih terpljenja od mene, pa ne kakor jez, ampak kakor ti hočeš.“ Ako moram pa svoj križ še dalje nositi, mi pošlji, o Bog, moč in voljnost, de se z godernjanjem ne pregrešim; zakaj duh je sicer volján, pa meso je slabo; zato mi daj svojo gnado, po kateri spoznam, de druga pot v nebesa ne pelje, kakor pot križa, in de je križ tudi pravo znamnje izvoljenih.

O preljubi Bog, s tvojo gnado in pomočjo hočem tadaj svoj križ, ki mi ga je tvoja Božja previdnost naložila, voljno nositi, ker ti, o narboljši Oče, svoje otroke samo tepeš, jih zveličati. S to vero v svojim sercu

se čutim sicer potolaženiga, pa ne morem se vender od tvojiga altarja podati, brez de bi po izgledu, ki mi ga je Jezus sam na oljski gori dal, svoje molitve ne ponovil in še enkrat ne prosil: „Oče, ako je mogoče, vzemi kelih terpljenja od mene.“ To te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prosi za mene, o sveti Jožef, de vredin postanem obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

Naj nam, prosimo, o Gospod, za-služenje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah podeljeno, ki živiš in kraljuješ z Očetam in svetim Duham enaki Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklep.

Zahvalim se ti, usmiljeni Bog, za veliko gnado, ktero si mi zopet

dodelil, de sim pri sveti maši biti mogel, pri kateri sim za svojo dušo prežlahtin zaklad pridobil. Prosim, o Bog, po zasluženji te presvete daritve, vzemi mene samiga milostljivo v dar. Ne pripusti mi, se kadaj s kakim greham od tebe ločiti, ja vsih svojih grehov se slečem s spokornim sercam pred tvojim altarjem, de jih z ognjem svoje ljubezni sožgèš in v mojo dušo znamnje popolniga odpušenja vtisneš. O Bog, vzemi me spokorniga v milost: zakaj ti sam si odslej moja nar ljubši, moja narveči dobrota. Posveti me v hvalo svojiga svetiga imena v svojo sveto službo in v večno zveličanje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri žegnu.

Požegnaj me z mašnikovo roko, o Bog Oče, in uterdi mojo vero; požegnaj me, o Sin Božji in pomnoži moje upanje v meni; požegnaj me, o sveti Duh, in užgi v meni

gorečo in sveto ljubezen Božjo.
Amen.

K svetimu Jožefu.

O sveti Jožef, od Boga izvoljeni narzvestejši gospodar presvete družine Jezusa in Marije, tebi je bila visoka sreča namenjena, Zveličarja svetá na svojih rokah nositi, na svoje serce pritiskati in ga kakor tebi izročeno dete rediti. O presrečni Jožef, Jezus sam se je ponižal, tebi podložin biti, pa vender so bili tvoji dnevi polni žalosti, terpljenja in revšine. V potu svojiga obličja si mogel svoj kruh služiti, pa tvoje pobožno serce je bilo sveti Božji volji kakor v času veselja tako tudi v dnevih žalosti popolnoma vdano. O sveti Jožef, sprosi mi od Boga gnado, tvoje pobožno življenje nasledovati, de se v vsih križih in nadlogah, ki mi jih Bog pošlje, tako stanovitno kakor ti, vselej narsvetejši volji Božji podveržem in nikoli ne

pozabim, de sim s svojimi grehi veliko večí štrafingo zaslužil.

O mogočni, sveti Jožef, veliki varh umerajočih, srečo si imel, v rokah Jezusa in Marije umreti. Prosim te s priprostim zaupanjem tvoje pomoči v svoji smertni uri. Pridi mi v moji smertni uri v pomoč; spomni se takrat moje molitve in presvete daritve, ktero sim zdaj se tebi priporočujoč Bogú daroval. Ohrani mi s svojo prošnjo popolno zaupanje v Božje usmiljenje, de v terdni veri v Jezusa svojo smertno uro mirno pričakujem in klicajoč presveto ime Jezus in Marija svojo dušo v roke svojiga nebeškiga Očeta izročim. To gnado mi sprosi, o sveti Jožef, po Jezusu Kristusu, svojim Božjim rejencu, kateri z Očetam in svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Tri razne mašne molitve za sveti postni čas in o petkih.

Perva mašna molitev.

V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga
Duha. Amen.

Pred tvojim svetim altarjem, o
Božje veličastvo, klečim na kolenih,
z dolžno pobožnostjo sveto mašo,
spomin britke Jezusove smerti na
križu, slišati. Molim te, o Bog, in
te zahvalim za veliko ljubezen, s
ktero si nam svojiga Božjiga Sina
dal, nas grešnike zveličati. O do-
brotljivi Bog, ne nehaš nas z do-
brotami obkladati in mi, tvoje ne-
hvaležne stvari, ne nehamo, te vsak
dan z novimi grehi žaliti. Oh, spo-
znam svoj dolg, in prosim, bodi mi
grešniku milostljiv. O Bog, s tvojo
gnado hočem zdej pri tej sveti maši
skrivnosti svetiga Jezusoviga ter-

pljenja premišljevati in poln zaupanja hočem na Jezusa pogledovati, ki se na altarju po nekervavim tebi daruje. Nebeški Oče, vzemi ta presveti dar v zahvalo za vse gnade, ki si jih meni v mojim življenji skazal. Vzemi ga v zadostenje za vse moje grehe. Vzemi tudi ta žlahtni dar kakor pro-sivni dar, za pomoč v vsih mojih potrebah, posebno v moji poslednji uri, kadar v smertni britkosti tebe pomoči prosim. — O bogati in do-brotljivi Bog, prosim te sreče, zve-ličanja in žegna za vso svojo rodo-vino in za vse, ki za mene molijo in ki so se v mojo nevredno molitev priporočili. Stori tudi duše mrtvih te skrivne daritve deležne, de po zasluženji Jezusa Kristusa iz svojiga terpljenja rešeni, pred tvoje obličje pridejo.

Sveta Marija, visoko žegnana mati, prosi za mene Bogá, de Je-zusovo terpljenje pobožno premišlju-jem in njegoviga zasluženja deležin

postanem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prošnja k Jezusu.

Božji Jezus, zahvalim te za veliko ljubezen, ktera te je iz nebés pripeljala, nas grešnike s svojo smertjo od večniga pogubljenja odrešiti. O kako nas neskončno ljubiš, de tudi zdaj zopet po svetih mašnikovih besedah z dušo in s telesam, z mesam in s kervjó, kakor Bog in človek k nam prideš, našo molitev, naše želje in zdihljeje slišat. O sliši moje zdihovanje in naj ti moje čenjenje dopade. O Sin Božji, zahvalim te za tvoje terpljenje na oljski gori; takrat že si vidil in čutil grenko smert na križu, ktero si imel terpeti, razserdenimu Bogu zadostiti. — Božji Srednik, kako grenek kelih si mogel zavoljo naših grehov piti! V obilnosti britkosti je bila tvoja duša žalostna, na kolena si padel, v molitvi si svojo glavo k zemlji perklo-

nil. Mašnik pri altarju me opomni tiste britke noči, ko si v kervavim potu trikrat k svojimu nebeškemu Očetu molil. — Daruj zdaj, o preljubi Jezus, svoje tadanje bojevanje, vojskovanje in molitev svojimu nebeškemu Očetu za mene, de v žalosti, v križu in v sili stanovitno v Boga zaupam in vselej, kadar k Bogu zdihujem kelih od mene vzeti, tudi po tvojim izgledu popolnoma voljan rečem: „Nebeški Oče, zgodi se, ne kakor jez, ampak kakor ti hočeš.“

O nebeški Oče, v globoki ponižnosti ti darujem tisto grenko uro, v kateri je Bog in človek na Oljski gori molil in se s smertjo vojskoval. Oh, moj Bog, po svetosti te globoke skrivnosti te prosim moči in tolažbe v svojim terpljenji, de ne obupam, ampak spoznam, de sim zavoľo svojih grehov še veliko večí štrafingo zaslužil. Prosim te, o Gospod, poštrafaj me tukaj, pa bodi mi milostljiv v večnosti. Amen.

Pri darovanji.

O večni Bog, združeni s tisto veliko ljubeznijo, s katero je Jezus svoje britko terpljenje v zveličanje ljudi tebi daroval, ti darujemo zdaj z mašnikom, kakor Melkizedek, kruh in vino. **O** poglej z dopadajenjem na ta dar, ki se zdaj po svetih mašnikovih besedah v sveto telo in kri Jezusovo premeni. Daj, de bo ta dar nam in vsim, ki smo tukej zbrani, v večno zveličanje duš, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Jezus, kako je tvoja usmiljenost velika! V svoji kervi si zavezo storil, po kateri smemo Boga svojiga Očeta imenovati. **O** de bi vsi ljudje to dobroto prav spoznali; zakaj po tvoji smerti se nam je pot k Bogu odperla, po tebi smemo zdaj vse od Boga prositi in želeti, kar je naši duši koristno, in prejememo, če le po tebi, o Jezus, v tvojim imenu prosimo.

O usmiljeni Bog, prosim te tadaj v svetim Jezusovim imenu za spokorno serce, de v britkosti svoje duše dneve objokujem, v katerih sim grešil.

Božji Jezus, s svojimi grehi sim bil Judež in izdal sim te. — Presveti Jezus, moji skrivni grehi so te očitno zaničevali, te zaničljivo v obraz bili in tvoje Božje obličje zapljuvali. — Prečisti Jezus, moja sladnost je tvoje sveto telo slekla, s šibami tepla in britko ranila. — Moja nečimernost in moj napuh sta tebi, narponižniši Jezus, ternjevo krono na tvojo sveto glavo pritisnila. — Moja prederzna sodba čez bližnjiga je tebe, o Nar-svetejši, z zaničljivim plajšem ogernila, ti terst v roko dala in te ljudstvu križati dala.

O moj Bog, kako zlo sim se pregrešil, ker sim samo grehu živel in tvojo gnado in ljubezen zaničeval! Pa sej ti nočeš smerti grešnikove, temuč njegovo spokorjenje; zato ga s tolikšno očetno ljubeznijo k pokori

vabiš. Tudi mene vabiš k pokori; zato se vernem poln obžalovanja nazaj in prosim, obrni svoje Božje obličje k meni, kakor si ga k Petru obrnil, in daj tudi meni solze pokore, de gnado in odpušenje pri tebi zadobim. Amen.

Pri Sanktusu.

O usmiljeni Bog, molimo te v Jezusu, tvojim Sinu, ki je za nas težki križ nesel. Spomni se, o ljubezni polni Oče, v katerim pomilovanja vrednim stanu je odrešenik sveta na križu visel: Jezus, narnedolžniši, je cele tri ure na križu kri prelival. Visoko je njegovo serce bilo in njegova presveta kri je tekla iz predertih rok in nog na zemljo. Ta češenja vredna skrivnost se zdaj tukaj na altarju obhaja. Sin Božji pride iz nebes, v podobah kruha in vina ga bomo častili, ravno tistiga Jezusa Kristusa, ki je na križu umerl. Angelji in arhangelji, troni in gospostva, Kerubini

in Serafini ležijo na svojih obličjih; vse nebesa molijo veliciga Boga v tem čudu. O moj Jezus, obudi sveto grozo v moji duši, de me z gorečo pobožnostjo napolni. Ne pusti me pri tej sveti skrivnosti nič družiga misliti, kakor v tebe, — moje oči nič viditi, kakor tebe, — moje serce nič ljubiti, kakor tebe, — moje usta nikakoršnih družih besed izgovarjati, kakor: Svet, svet, svet je, ki pride v imenu Gospodovim.

Pri povzdigovanji.

O moj Jezus, zavoljo našiga odrešenja na križu razpet, usmili se nas! O moj Jezus, zavoljo našiga odrešenja z žebli predert, usmili se nas! — O Jezus, zavoljo našiga odrešenja si na križu umerl, usmili se nas!

O sveta kri mojiga Odrešenika operi me mojih hudobij; o gnadepolna kri, dosezi mi gnado in usmiljenje!

Po povzdigovanji.

Večni Bog, vsigamogočni Oče! tukaj na altarju leži zdaj narčistejši **Božje Jagnje**, veliki dar na **Golgati**. V tem našim **Gospodu Jezusu Kristusu** te molimo. Svoje hvaljenje zedinimo s trumami angeljov in zveličanih duhov, ki so tukaj okrog altarja zbrani. Kličemo: „Svet, svet, svet si, naš **Bog**, hvaljeno in češeno bodi tvoje ime.“

O moj Bog, ko bi te mogel z gorečo ljubeznijo **Serafa** ljubiti! pa revna stvar sim zgolj greh. Zato zdihujem k tvoji usmiljenosti za očiščenje svojiga serca. Odslej hočem tebe, svojiga **Boga**, čez vse ljubiti, in po **Jezusovim** uku hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. Moje oči naj samo na svojiga **Odrešenika** gledajo, ki je umerajoč na križu klical: „Odpusti jim, **Oče!**“

O moj Jezus, v duhu hočem pod tvojim križem stati in svoje grehe

obžalovati, za ktere si tako grenko umreti hotel. — O Sin Božji, Sin device Marije, spomnim se občutkov tvojiga presvetiga serca, ko si svojo jokajočo mater pod svojim križem vidil in si jo svetimu Janezu v skerb izročil.

O Božji Odrešenik, ravno tisti človek si tukaj na altarju, kateri si nekdam poleg razbojnika na križu umerl in mu še umerajoč milost skazal. Prosim te, daj tudi meni v moji smertni uri sladke besede od tebe slišati: „Še danas boš pri meni v kraljestvu mojiga Očeta.“ Oh čez vse usmiljeni Jezus, kje naj bi jez ubogi grešnik rajši bil, kakor pod tvojim križem? Kje bi zamogel svestejši počivati, kakor na tvojim ljubim sercu? Pa tudi še potem, če nebeški Oče moje molitve ne usliši, ko bi nebesa za moje zdihljeje zaperte se zdele, se hočem spomniti, de si na križu klical: „Moj Bog, zakaj si me zapustil!“ V Božjo voljo se hočem vdati,

pa z zaupanjem stanovitno moliti, dokler usmiljeni Bog moje žalosti od mene ne odvzame.

Preljubi Jezus, čutim britko očitaje, ko te v neizrečenim terpljenji na križu klicati slišim: „Žejn sim!“ in se ti želč z jesiham ponudi. Oh, spoznam, de si v zadostenje za mojo nezmernost grenko pijačo pokusiti hotel. O usmiljeni Bog, daj mi gnado, svoje meso premagovati in vse dolžnosti svojiga stanu zvesto spolnovati, de enkrat umerajoč z Jezusam na križu potolažen reči zamorem: „Dopolnjeno je!“

O nebeški Oče, Jezus je vse dopolnil, kar je bilo v moje odrešenje potreba. Daj, de se njegova sveta kri nad mojo dužo ne zgubi; to te prosim po ravno tisim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri mašnikovim obhajilu.

O moj Jezus, spomnimo se tvojih poslednjih besed, ktere si glasno

zgovoril: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Z glasnim upitjem si svojo dušo izdihnil, de so vsi pričujoči slišati mogli, s kakšnimi neizrečenimi bolečinami si umerl. O Jezus, čudopolna je bila tvoja smert! Mnoge izmed zbraniga ljudstva je groza preletela; na persi so se terkali ter rekli: „Ta, ki je umerl, je res Sin Božji!“

O moj Jezus, tudi jez se terkam na svoje persi in spoznam, de si pravi Sin Božji. Prosim, bodi mi milostljiv in odpusti mi moje grehe. Spomnimo se tudi znamenja tvojiga sv. križa in tvojiga pokopa. O, de bi bil vredin, zdaj tvoje sveto telo prejeti! Ker pa te sreče nisim vredin, te prosim, o Jezus, pridi saj po duhovno v moje serce; in kadar se bo enkrat pred mojo smertjo presveto rešnje telo, popotnica za odhod v večnost, k meni nesla, takrat, o Jezus, posveti ti sam mojo dušo v svoje zveličano večno posestvo. In kadar po-

tem nazadnje tvojo podobo, križani Odrešenik, na svoje umerajoče usta pritisnem, vlij nebeško tolažbo v moje serce, de z zaupanjem v Božjo usmiljenost zamorem reči: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Amen.

Sveta Marija, žegnana devica, z žalostnim sercam si pod križem stala in meč je prebodel tvoje serce. O terpeča mati, kakor je bila takrat tvoja bolečina velika, vender nisi omagovala v veri v Boga in v njegove večne sklepe; prosi za mene, de tudi jez nikoli ne omagam v veri v Boga in v njegovo modro previdnost; tudi takrat ne, kadar me hočete terpljenje in žalost, tako reči, požreti. O žalostna in zapušena mati, kakošno terpljenje je čutilo tvoje serce, ko so mertvo telo Jezusovo s pušico prebodli in ko je kri in voda iz globoke rane tekla! O kako globoko je šinil meč britkosti v tvoje ljubezni polno serce, ko je bilo mertvo telo tvojiga ljubiga Sina v tvoje

naročje položeno! — O kako obilno so tekle tvoje solze pri pogledu tolikanjih ran in kako silno je bolečina tvoje serce raztergala, ko so sveto telo v grob položili, in ko si ti, zapušena vdova, med jokajočimi prijatli v Jeruzalem nazaj šla! — Žalostna mati, prosim te zavoljo vsiga tega terpljenja sprosi mi pri Bogu gnado prave pokore, de se božja kri Jezusova nad mojo dušo ne zgubi. O Marija, pribežališe grešnikov, bodi v moji poslednji uri življenja moja pomočnica! Ouberni svoje usmiljene oči na mojo dušo, in bodi moja srednjica pri svojim Sinu; bodi moja besednica pri njem, de me milostljivo sodi in mojo dušo v nebesa vzame; to mi sprosi, o preljuba mati, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri žegnu.

O presveta Trojica, požegnaj nas vse tukaj zbrane. Požegnaj nas s svetim križem, na katerim je Jezus

Kristus umerl. Požegnaj nas v imenu Boga Očeta, Sina in svetiga Duha. Amen.

O moj Bog, zahvalim te za veliko gnado, ki si mi jo dodelil, pri tej sveti maši biti. O kakošna tolažba je meni, de sim ubogi grešnik smel z Bogam govoriti! To gnado smo mi grešniki po Jezusovim terpljenji in smerti dosegli. Po njem imamo upanje večniga življenja. Dobrotljivi Bog, daj mi pri vsakim pogledu na Jezusa na križu viditi, kar mi je v njem viditi, namreč: svojiga spravnika, zveličanje sveta, odpušenje grehov in zastavo svojiga odrešenja.

O moj Bog, kje bi mogel Jezusa bližje pred očmi imeti, kakor na altarju pri sveti maši? Zato se ti zahvalim za to prejeta gnado in prosim zopet, daj, de mi je ta daritev v zveličanje moje duše. Naj pride žegen te presvete daritve čez vso mojo rodovino, ktero tvoji milosti in očetni skerbi priporočim; in kadar se enkrat,

o preljubi Oče, moje oči v smerti zaprejo, naj bo še moj poslednji pogled v Jezusa obernjen, v kteriga stransko rano želim svojo dušo izdihniti. To mi dodeli, o preljubi Bog in Oče, po Jezusu Kristusu, svojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Druga mašna molitev.

Premišljevanje terpljenja in smerti našiga Odrešenika.

Večni, neizrekljivo sveti Bog, z raztertim sercam klečim ubogi grešnik na kolenih, pri veliki daritvi biti, s katero se terpljenje in smert Jezusova po nekervavim tukaj ponavlja in tebi v čast daruje. Užgi moje serce s tako gorečo pobožnostjo, kakoršna se tej presveti daritvi spodobi. Pa moj Bog, kako osramoten in zgrevan se spomnim svojih pretečenih dni; zakaj dostikrat sim grešil in hudo delal. — Oh, globoko

v grehe sim zakopan in te prosim milosti in usmiljenja. — Otmì me, o otmì me od mene samiga in daj mi moč dobiti, hudo v sebi premagovati, greh iz svojiga serca izkoreniti in v pokori in obžalovanji se k tebi verniti.

O Oče, preljubi nebeški Oče, žalostno se na persi terkam in se spovém tebi, vsigamogočnemu Bogu, Marii, prečisti devici, svetimu arhangelju Mihaelu in svetima aposteljnama Petru in Pavlu in vsim svetnikom, de sim velikrat in zlo grešil. Zlo osramoten se spovém, kako globoko sim v nevrednost zašel, in obžalujem z bitko bolečino, de sim tebe, narbolj ljubeznjiviga Bogá, tako gerdo razžalil. Oh, nisim vredin, pred svojiga Boga in sodnika priti. Pa kdo me reši mojih grehov, če ne ti, Bog neskončne usmiljenosti? Nočem, nočem čakati, de mene grešnika pokličeš, temuč danas, to sveto uro, ko se Božji dar sprave na tvo-

jim altarju daruje, grem za glasam
 tvoje milosti, ki me k pokori opo-
 minja. Oh groza na grozo me spre-
 letí, če v sebe pogledam in število
 grehov v mislih, besedah in v djanji
 zagledam, ki me kakor z verigami
 vežejo. Oh, iz svoje nevrednosti kli-
 čem k tebi: Ne tepi me v svoji jezi,
 in odpusti mi zavoljo Jezusa, ki se
 ti tukaj po nekervavim daruje. Oh,
 zavoljo svojih grehov bi mogel ob-
 upati in večno zaveržen biti, ko bi
 ne bil Jezus moj srednik. V tej véri,
 o Oče nebeški, se vernem iz svo-
 jiga grešniga življenja in se veržem
 ves zgrevan tebi v tvoje očetovske
 roke. O obrni svoje obličje na Je-
 zusa, ki na Oljski gori v neizrečeni
 britkosti moli in se s smertjo bojuje.
 Zavoljo tega svojiga Sina se me
 usmili in mi daj moč, de s solzami
 pokore svoje grehe operem in spet
 v tvojo milost pridem.

Narboljši Oče, vém, de te ne
 razveseljujejo besede, ktere v molitvi

izgovarjam, ampak čisto, pobožno serce ti dopade. Iz naših serc pridejo hudobne misli, zato morajo tudi dobri sklepi iz naših serc priti, ktere tukaj pred tvojim altarjem odpremo. Ne le naše oči morajo naše grehe objekovati, ampak tudi naše serce. Vsigavedni Bog, ki mi v serce vi-diš, prosim, žegnaj moj sklep po-boljšanja iz usmiljenosti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri evangeliju.

Božji Zveličar, v svojim evan-geliju si Božjo milost oznanoval, re-koč: „Veselite se z menoj, ker sim ovco, ki je bila zgubljena, našel. In povém vam, de je v nebesih nad grešnikom, ki pokoro dela, več ve-selja, kakor nad devet in devetde-setimi pravičnimi.“ O, kako tolažna je ta obljuba iz tvojih ust, in kako bi zamogel obupati ali serčnost zgu-biti, ko me Jezus, dobri pastir, na svojih ramah nosi, in ko je Bog,

neskončno veliki Bog, moj Oče! — O Bog, bojim se sicer pogleda svojiga sodnika, — on vé vse moje pregrehe; vé pa tudi, de v Jezusa Kristusa, svojiga Odrešenika, verujem. On sam je naše grehe nase vzel in nas zopet otroke Božje pre-naredil; zato upam po njem gnado doseči, svoje grehe resnično in spokorno objokovati. Desiravno sim ves v grehe zakopán, vender svojo dušo s svetostjo in z zaupanjem v tvoje roke, o Bog, položim, in prosim, daj mi svoje grehe spoznati, pa tudi tvojo usmiljenost. — Tvoja Božja moč naj me storí terdniga, de s ponižnostjo svojo ošabnost, z zatajevanjem samiga sebe svojo neukrét-nost, in z zmernostjo svoje meso zatéram. — Zdaj pa, o Bog, hočem Jezusa, svojiga Odrešenika, ki svoj križ na Golgato nese, pobožno spremiti. Z molitvijo hočem v duhu za njem iti do njegoviga poslednjiga zdihljeja, do kamnitiga groba, v kte-

rim bo njegovo sveto telo ležalo. Vsako martro, ki jo terpi, hočem prevdariti in od njega, izgleda ljubezni, se pokore, terpljenja in smerti učiti. — Obernem tadaj svoj pogled k skrivnostnemu smertnemu daru, ki se tukaj na altarju ponavlja, in prosim, o Bog, dodeli mi gnado, to skrivnost s pravo pobožnostjo pre-mišljevati in s pobožnimi molitvami posvečevati, po Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

Večni Bog, Oče nebeški, v veri v tebe, našiga Gospoda, smo tukaj v molitvi zbrani in položimo po mašniku narčistejši darove na tvoj altar. Ozri se milostljivo na te darove, ktere zdaj mašnik v narsvetejši dar pripravlja; ozri se nanje zavoljo svojiga edinorojeniga Sina, kteriga si po sklepih svoje neskončne usmiljenosti v daritev vsiga terpljenja namenil, ktero je v našo spravo na-se

vzel. Polni zaupanja stopimo k tebi, sej si spokornim svojo milost in usmiljenost obljubil, in nihče te zastonj ne prosi, ako le v Jezusovim imenu prosi. — O večni Bog, ubogi grešnik prosim v presvetim Jezusovim imenu, razsvetli me, de slabost svoje volje, popačenost svojiga serca spoznam in vidim, kako hudo sim tebe, narbolj ljubeznjiviga Bogá, razžalil. Vest me peče, zato te prosim, o Oče, upokoji mojo hudo vest po smerti Jezusovi. Naj imam podobo svojiga kervaviga Odrešenika vedno pred očmi in daj mi njegove zapovedi spoznati in spolnovati, de po njegovim terpljenji na Oljski gori grehov, v ktere sim tako globoko zabredel, čist postanem. Pričo tebe, o Bog, tukaj pri posvečenji svetih darov, zopet sklenem svoje življenje poboljšati. Bojevati se hočem z greham in s peklam in nočem nikoli v strafljivo skušnjavo dovoliti. — Neprenehama se hočem čednosti prizadevati. — Ta

sklep položim v dar na altar, de se združi z daram, kteriga zdaj iz mašnikovih rók dopadljivo jemlješ. Usliši, o Bog, mojo prošnjo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, ki je za odrešenje ljudi na Oljski gori molil in kervav pot potil. Amen.

Pri Sanktusu.

Popadajmo na kolena, angeljski duhovi, Kerubini in Serafini! molímo Bogá gospostev, ki se zdaj na altar podá. Pripognimo kolena pred velikim Bogam, ki je sam Gospod vekomaj. Dobro je, prav in zveličavno, de tebe, sveti Bog, vsigamogočni Oče, zahvalimo. Jezus, Sin Božji, pride zdaj iz nebés in se nam da cló v jed, de z nami prebiva in se z nami zedini. O Božji Odrešenik, za te neskončne dobrote smo tvoji ljubezni hvalo dolžni. Ta ljubezen ni bila tvojimu blagovoljnemu sercu dovolj, še cló svojo kri, sam sebe si se dal v klavni dar, in si za nas

grešnike na križu umerl. — O kako dober je Bog, njegovo usmiljenost vidimo še vsakdan na altarju. Pa oh, moj Bog, ubogi grešnik nisim vredin, tebe hvaliti, in omolkniti bi mogel, ko bi tvoja milost ne bila prišla, ki me k resnimu poboljšanju življenja obuduje in naganja. — Tudi moj duh je vstvarjen, tebe večno moliti, zato se združim spokorno zdihaajoč z angeljskimi kori in kličem trepetaje v svetim strahu: Svet, svet, svet je naš Bog, ki se bo zdaj v sveti hostii na altarju prikazal. Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana!

Pri povzdigovanji.

O moj Jezus, svoje presveto teló, ktero tukaj v podobi kruha molim, si dal, nas grešnike s svojo smertjo odrešit. O Jezus, moj Bog, tebi živim, tebi umerjem, tvoj sim živ in mertev.

Presveta, predraga kri mojiga Odrešenika, v odpušenje grehov si

tekla, molim te v globoki ponižnosti in prosim, očisti in posveti mojo dušo v večno življenje!

Po povzdigovanji.

O Jezus, ki grehe odpušaš, poglej me tukaj pred tvojimi nogami in sliši mojo prošnjo za odpušenje in zanešenje pri nebeškem Očetu, kteriga pravičnost sim s svojimi grehi razžalil in k štrafingi dražil. Oh moj Jezus, moji grehi mi ležijo kakor žareč oginj na moji vesti; brez tvoje smerti bi bil večno pogubljen. Zato morate, o Jezus, britkost in grevenga moje serce raztergati, ko tebe, narčistejšiga Boga-človeka, z razkritim životam pred očmi nesramniga ljudstva zagledam. — Oh, vidim te, Narsvetejšiga, pod šibami kri prelivati in strašno zaničevaniga in terpečiga za moje nesramnosti in ostudno meseno poželjivost se pokoriti. Usmiljeni Bog in Gospod, moje hudobije upijejo glasno gorjé čez mene;

pa tvoja kri mi doseže milost pri Bogu. — Ti izbrišeš grehe in stojš z razmesarjenim herbtam pri stebri, za moje hudobije, za breme mojih grehov terpeti. Ti, moj Odrešenik, si se dal za moje hudobije neusmiljeno tepsti. — Oh, moj Bog, kako globoko v hudobijah ležim zakopan, koliko razžaljenja mi je popraviti, preden smem popolnoma odpušenje grehov pričakovati. O britko raztepeni (gajžlani) Jezus, daj mi po tvojih bolečinah, po tvoji prelitih svetih kervi odpušenje doseči. — V zaupanju v tvojo Božjo pomoč ti obljubim tukaj pred altarjem, svoje oči in ušesa, jezik in serce hočem berzdati in nobeni hudi želji se vdati. — Božji, sveti Duh, od tvoje gnade unét sklenem svoje življenje poboljšati: daj mi zdaj tudi moč, ta sklep spolnovati; daj mi solze pokore, ki naj tudi potem še tečejo, kadar moje okó umerje in moja duša k sodbi priti mora. — Te gnade te prosim, o

Bog, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Pri obhajilu.

O poglej tje, moja duša, na altar in raduj se, zakaj tukaj je Bog. — Tvoj Odrešenik je blizo, vidiš ga z očmi svoje vere in po ustih mašnika te kliče: „Glej, Jagnje Božje sim, ki grehe svetá odjemljem.“ Nas vse kliče: Pridite, ki bi bili radi svojih grehov čisti, vaš zdravnik hočem biti in vaše rane ozdraviti. — Pridite, vaš prijatelj sim, ki sim za vas smert terpel; pridi vsak, komur je žal, de je mene zaničeval, de je mojo ljubezen od sebe pahál! O grešnik, kdor si koli, pridi in prinesi spokorno serce sabo, in objeti te hočem zopet s svojimi rokami; zopet hočem svojo kri za-te dati. Ja, če svoje grehe resnično obžaluješ, se te hočem vender še usmiliti, ako si prav v hudobijah in grehih siv postal. Oberni se, in sodbo, smert in

štrafingo hočem nazaj vzeti, in za-
voljo tebe bo veliko veselje v ne-
besih!“

**O moj Bog, verujem v odpu-
šenje grehov po Jezusu Kristusu, ki
je naš dolg na-se vzel in se bližam
v duhu tvojimu altarlju in prosim po-
nižno, v ljubezni in z gorečnostjo :
O moj Jezus, pridi k meni ubozimu
grešniku; oh, pridi, pridi po duhovno
v mene in ozdravi bolno dušo.**

(Zdaj misli, de se obhajaš, ter reci:)

**Presveto telo Jezusa Kristusa,
ohrani mojo dušo v večno življenje!**

**Prosimo, o Gospod, reši nas po
tem daru iz verig naših grehov in
daj nam svojo usmiljenost, po Jezusu
Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Pri sklepu sv. maše.

**Sveti, usmiljeni Bog, spravlja-
joče Jagnje Božje je darovano in za-
hvalim te za gnado, de sim smel te
zveličavne daritve deležin biti. Ne
morem pa tega kraja zapustiti, brez**

de bi še enkrat ne prosil, dodeli mi svojo Božjo pomoč, svojo moč in varstvo k spolnovanju mojih dobrih sklepov. Oh, veliko sim zgubil, ker sim, kar sim k pameti prišel, tako malo v Boga, v svoje zveličanje in v večnost mislil! — Vse moje pretečeno življenje je zgubljen čas, in nič nisim za nebesa, nič za svojo dušo storil. Samo grehu sim živel, in morde je malo let, malo mescov in tednov, de bom pri Božji sodbi stal. — Zato vzemi, o usmiljeni Oče, ta grehe izbrisajoči dar in usmili se spokorniga, ki hoče svoje življenje poboljšati in v tvoje očetovo naročje se verniti. Oh, Oče, vidiš mojo terdno voljo, slišiš moje zdihljeje, o usmili se me.

Požegnaj me zdaj, o moj Bog, z mašnikovo roko, de poboljšan, upokojen in v duhu uterjen tvojo sveto hišo zapustim. Požegnaj tudi mojo rodovino s svojim Božjim žegnam, in požegnaj nas vse, ki smo bili pri tej

sveti daritvi zbrani, po Jezusu Kristusu, svojim Sinu, Gospodu našim !
Amen.

Tretja mašna molitev.

V premišljevanje terpljenja in smerti
našiga Odrešenika.

Veliki, večni Bog, ozri se na mene slabiga, grešniga človeka na stopnjah sedeža tvoje gnade na kolnih v molitvi klečečiga. Združen z vsimi, ki tukaj spomin daru na križu tvojiga Sina obhajajo, prosim v Jezusovim imenu, ki se ti tukaj po nekervavim daruje, in te ne prosim samo kruha, ne samo časne sreče, ampak, kar mi je nar bolj potrebno, zveličanja svoje duše. Pa oh, nisim vredin uslišanja, in spoznam svoj dolg, svoj veliki dolg. Vem pa, o moj Bog, de se v presveti daritvi maše nebesa odprejo in de se vir gnad tvoje milosti na nas, ki prosimo, zлива. Tukaj pričakuješ, usmi-

ljeni Oče, grešnika, ki se k tebi verne in odkritoserčno svoje grehe obžaluje.

O moj Jezus, poglej me spokorniga tukaj pred tvojimi nogami. V duhu hočem tvojo smertno uro v pobožnosti in v žalosti obhajati. O umerajoči Odrešenik, prosim, daj mi iz tvojiga britkiga terpljenja spoznati, kako naj svoje terpljenje v izpokorjenje svojih mnogih grehov voljno terpim. Odsihmal hočem vse svoje terpljenje in nadloge kakor iz Božje očetove roke poslane vzeti in vse voljno terpeti. Daj, de se kakor tvoj zvest nasledovavec dobro vojskujem in svoje življenje v grevengi in v pokori srečno sklenem. — O moj Jezus, nebesa in zemlja so te na križu darovaniga vidile viseti; nebesa in zemlja so slišale tvoj glas gnade, ko si Očeta klical: „Odpusti jim, Oče!“ — O Jezus, ti narveči usmiljenost, ponovi še zdaj v tej sveti maši svojo prošnjo, de Bog tudi meni odpusti.

O Bog, ki ne želiš smerti grešnikov, ampak de se spokori, poglej milostljivo na našo slabost in vzemi z dopadajenjem dar, ki ti ga v odpušenje svojih grehov po mašniku na altarju darujemo. Prosimo tudi, o Gospod, de ta skrivnostni dar nagnjenje k grehu v nas zatre, de k pravimu poboljšanju življenja pridemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim! Amen.

Pri evangeliju.

O večni Bog, kako lepo nam pripovedujejo evangelisti terpljenje našiga Zveličarja; kažejo nam velikost tvojiga usmiljenja, ker si clo svojiga Sinu za nas dal. Učijo, de tvoja božja pravičnost ni mogla drugač spravljena biti, kakor s prostovoljno smertjo Narsvetejšiga in Narpravičnišiga. Le Bog sam je zamogel kakor dar Božji pravičnosti zadostiti. Zato se je večna Beseda, Sin Božji, včlovečila in stori enako hudodelniku

zaničljivo smert na križu. Njegova kri teče iz nog in iz rok, njegovo obličje obleduje, njegova glava je na persi perklonjena. Z pomilovajočim pogledam pregleda množico ljudstva, ki je zbrana, terpeči dar na križu viditi umreti. Njegovo terpljenje zasmehujejo in kličejo zabavljivo: „Če si Sin Božji, stopi doli; drugim si pomagal, in zdaj ne moreš sam sebi pomagati“. — Jezus, nar večji nedolžnost in svetost, je te zaničljive besede slišal, povzdigne svoje kervavo obličje v nebesa in reče glasno: „Oče, odpusti jim, ne vejo, kaj delajo!“

Božji Odrešenik, žalost in pomilovanje me obide, tebe na križu darovaniga viditi. O, de bi zamogel v spokorjenje svojih grehov svojo kri preliti! Pa berzdati hočem svoje meso, čuti hočem in moliti, de skušnjavi odidem in si hočem prizadevati, s pokoro odrešenje svojih grehov doseči. O moj Jezus, še danas hočem začeti, po tvojim izgledu svojim so-

vražnikam odpušati, jih ljubiti in za nje moliti. O usmiljeni Bog, pri križu obljubim svojimu umirajočimu Odrešeniku, vse sovražtvo, vso jezo, vso maševavnost hočem v svojim sercu zatreti, svojo samoljubnost zaklati in tebi darovati, de bom kdaj ob svoji smerti maloserčnosti in obupanja prost in pridem v nebeško kraljestvo, katero je Jezus spokornimu razbojniku obljubil, po ravno tistim Jezusu Kristusu, ki je za nas na križu umerl. Amen.

Pri darovanji.

O vsigamogočni Bog, z darovanjem kruha in vina začne mašnik neizrekljivo djanje tvoje neskončne modrosti in dobrote, tvoje usmiljenosti in gnade! Oh, tu se mi zopet vse morje ponižnosti pred oči postavi, v katero se je tvoj večni Sin, kralj nebes, podal! Res, morje ponižnosti je, de je tvoj edinorojeni Sin človeško podobo na-se vzel, se v tako veliki revšini rodil, v spo-

štovani pokoršini do svoje prečiste matere in do svojiga pobožniga rednika rastel, in potem ljudem pot v nebesa očitno kazal, njih slabosti in serčne rane tako milostljivo zdravil, vso nehvaležnost, zaničevanje in sovražtvo voljno terpel, clo svoje sovražnike žegnoval in vedno tvoji volji podveržen bil.

O veliki, večni Oče nebeški, vse darovanja, še clo smert na križu med nebam in med zemljo, in pokopanje v zemlji še ni bilo večni ljubezni našiga Odrešenika zadosti: do konca sveta je hotel med nami ostati.

O moj Bog, de bi bil vender jez neskončne ljubezni svojiga Odrešenika vredin in de bi zamogel zdaj z daritvijo, ki jo mašnik žegna, tebi pobožno, zvesto serce darovati! Pa oh, kako osramoti ponižnost, pokoršina in ljubezen tvojiga Sina moje napihnjeno, nestanovitno, posvetno, terdo serce!

O moj Bog, s terdnim zaupanjem

v tvoje obljube ti hočem tadaj spokorno in razterto serce darovati, hočem Jezusa Kristusa v sebe vzeti, se njegovih čednost polastiti, de prihodnje več ne grešim, ampak dopadljivo pred očmi tvojiga Božjiga veličastva živim! To hočem, in to zamore: zakaj tvoja usmiljenost, o Bog! je večji, kakor grehi vsiga sveta, in spokornimu grešniku odpustiš in mu daš moč, v svoje zveličanje delati po zasluženji Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, Gospoda našiga. Amen.

Pri Sanktusu.

O moj Bog, v tvoje češenje, čast in slavo se začenja zdaj nar poglavniši del presvetiga darovanja; veliko djanje Božje vsigamogočnosti se zdaj na altarju godí. — Božja nezapopadljiva skrivnost, Jezus, Odrešenik sveta, večno veselje nebes, od očakov sto in sto let pričakovani Mesija, Beseda, ki se je včlovečila, se pri-

kaže zdaj v podobi kruha in ponovi veliko daritev odrešenja, ktero je na križu tako prečudno opravil. — Zato ti gre, narvisokejši Gospod in Bog, vselej češenje, hvala in slava: posebno po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki je bil pokorin do smerti na križu. On je Jagnje, ki je grehe sveta odvzelo in odrešenje ljudi dopolnilo. Tega se vesele nebesa in zemlja, mi grešniki klečimo v molitvi na kolenih in kličemo z angelji in arhangelji, s sedeži in gospostvi, in z vso nebeško trumo: Svet, svet, svet je Gospod, naš Bog, svet in češen bodi Jezus Kristus, ki pride v imenu Gospodovim.

Pri povzdigovanji.

Jezus, moj Bog in Odrešenik, globoko priklonjen v prahu te molim Boga in človeka tukaj ponižno v sveti hostii. O bodi mi ubozimu grešniku milostljiv, bodi usmiljen z mano in odpusti mi moje hudobije!

Sveta, češenja vredna kri, dragi zaklad mojiga odrešenja, očisti mojo dušo, zbriši mojo zasluženost štrafingo in navdaj me s serčnostjo in z močjo, svoje življenje poboljšati, ktero sim v svojim sercu sklenil, v svoje zveličanje srečno speljati, de prihodnje samo tebi, o Jezus, živim, tebi umerjem in tvoj ostanem živ in mertev.

Po povzdigovanji.

O Jezus, moj Odrešenik, s pobožnim, priprostim sercam te molim tukaj pričujočiga in povzdignem svoje serce na goro Kalvarijo, kjer sim tebe, Narsvetejšiga, Narnedolžnišiga v strašni smertni britkosti viseti vidil. Pa oh, sam sebe se ustrašim, ko pomislim, de so tudi moji grehi pred tvojimi svetimi očmi in tvoje terpljenje vekšati pomagajo. — Terpeči Bog in človek, dalj ko sim pod tvojim križem, bolj štrafinge vredin se zdim sam sebi v svojih grehih; zakaj tvoje poslednje besede so meči, ki moje

serce globoko ranijo. S trepetam te slišim klicati: „Žejn sim!“ O, kako strašno terpljenje je to! Umirajoči Bog in človek žejo terpi! — Božji Odrešenik, kako veliko je tvoje usmiljenje! Žejo terpiš, de moje grehe nezmernosti, mojo lakomnost in zaveržljivo posvetno poželenje spokoriš. — Oh, čez vse usmiljeni Bog, z žalostjo in s težkim sercam te prosim odpušenja grehov, s katerim sim tolikrat pekel zaslužil. Bolečina umirajočiga Boga in človeka zavaljo njegove pod križem jokajoče matere me toži grešne terdobe do svojih staršev, dobrotnikov in prijatlov. — Le pokorin sin, kakor Jezus, le ljubijoč, do smerti ljubijoč Bog in človek je zamogel pokojno in veselo v smerti reči: „Oče, dopolnjeno je, veliko delo odrešenja ljudi je dopolnjeno“. — Oče nebeški, daj mi s pogledovanjem svojiga umirajočiga Odrešenika, njegovih ran in bolečin, daj mi s spominam njegoviga terpljenja in nje-

gove smerti svoje grehe spoznati. Dodeli mi gnado, po resnični grevingi, spovedi in poboljšANJI svojiga življenja doseči, de enkrat v smertni uri s križem v roki spokorjen umerjem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Pri obhajilu.

Božji Zveličar, v kako veliki revšini si živel od svojiga rojstva do svoje smerti na križu! Ne plenice groba ni imela tvoja uboga mati, tvoje sveto mertvo telo vanje zaviti in va-nj položiti. O spremenjeno telo včlovečeniga Boga, resnično in živ si tukaj na altarju pričujoč in greš v spomin svojiga pokopa v mašnikovo serce. O Jezus, pridi k meni ubozimu grešniku. Pridi, ljubček moje duše, naj ti bo moje serce tvoje počivališ, de enkrat s tabo sam v novo, pobožno življenje vstanem. Pridi, o moj Zveličar, ostani pri meni, zakaj pri meni se noč dela. — Peljano od tvoje Božje roke naj bo, kar imamo

še življenja, življenje v nebesih. S tvojo pomočjo bom raztergal verige, ki me še preveč na svet vežejo. Tvoja sveta pričujočnost bo hude duhove, napuh, lakomnost in sladnost od mene pregnala, de tebi, o Jezus, v revšini podobin postanem.

Ubogi Jezus, odpri moje serce za usmiljenje, moje roke za dobrodelnost, in daj mi v vsacim ubožčiku, ki svojo roko po milim daru stegne, uboziga Jezusa viditi, ki ni imel kam svoje glave položiti. O usmiljeni Jezus, usmiljen hočem biti, de usmiljenje dosežem in enkrat od tebe, svojiga sodnika, slišati zamorem: „Pridi, zvoljeni! nag sim bil, in ti si me oblekel; lačin sim bil, in ti si me nasitil; žalostin sim bil, in ti si me potolažil. — Oh, preljubi moj Jezus, v tvojo Božjo roko položim vse, kar me čaka, in hočem vpojojen svojo novo pot pokore nastopiti in s svestostjo otroka pričakujem tvojo pomoč v delu za svoje zveli-

čanje; sej si sam rekel: „Pridite vsi k meni, ki ste obloženi!“ O preljubi Jezus, žal mi je, de sim tako pozno začel te ljubiti. Obupati bi mogel, ko bi ne bila tvoja usmiljenost tako glasno za-me govorila, ko si rekel: „Tudi tisti, ki je poslednjo uro v vinograd prišel, je prejel plačilo, kakor prvi.“ — Zato bodi čast, hvala in češenje našimu Bogu, Očetu, Sinu in svetimu Duhu. Amen.

Pri sklepu sv. maše.

Sveti in usmiljeni Bog, zahvalim te z veselim sercam, de sim bil zopet tako srečin, de sim smel pri sveti maši biti. O koliko tolažbe, koliko nebeškiga žegna postanemo po tem dragim daru mi verni deležni! „Pridite vsi k meni!“ nas kliče Jezus pri vsaki sveti maši; pridite, tukaj sim, tukaj vas čakam. Pridite, ki pomoči išete, tukaj na altarju je vir Božje gnade vam odpert. Prine-

site svoje serca in zajmite žegna za čas in večnost!

O moj Bog, na to Božje povabljenje sim prišel. Posveti me s svojo zveličajočo močjó k stanovitnemu življenju pokore, de se življenje in smert tvojiga Sina nad menoj ne zgubi in de jez enkrat o svoji smerti zamorem s svojim umirajočim Odrešenikom pokojno reči: „Končano je!“ To mi dodeli, o Bog, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Požegnaj me Bog Oče, ki si me vstvaril, požegnaj me **Bog Sin**, ki si me odrešil; požegnaj me **Bog sveti Duh**, ki si me že v svetim kerstu posvetil; požegnaj me trojedini **Bog** zdaj in vekomaj. Amen.

Mašne molitve

v praznik Marije sedem žalost.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha.
Amen.

Čez vse češenja vredni Bog, pred tvoj sedež pridem in hrepenim goreče po času, ko Jezus, Božji vikši duhoven, dar sprave na altarju opravlja, in mi grešniki po njegovim terpljenji tudi njegove svitlosti deležni postanemo. O Bog, z gorečo pobožnostjo hočem pri tej sveti daritvi biti, zakaj v Jezusu in po Jezusu si nam vse dal, kar nas večno zveliča. Pa, o preljubi Bog, nisim vredin, tu sem priti, ker sim grešnik. Spovém se ti, de sim dostikrat in zlo grešil. Tode poln zaupanja v zasluženje svojiga Odrešenika se terkam na svoje persi in prosim: „Bodi mi grešniku milostljiv!“

O večni Bog, vzemi to sveto

mašo z dopadajenjem v svojo hvalo, v svojo čast in v svoje poveličanje, kakor tudi v počešenje prečiste device in matere Jezusove, ktero si izmed vsih izvolil, nar bolj žegnana med ženami, pa tudi z narvečim terpljenjem vsih mater obložena biti. Daj, o Bog, de se njeniga terpljenja zdaj s počešenjem spomnim in zasluženja Jezusoviga terpljenja deležin postanem.

Sveta Marija, žegnana mati Božja, oh, v kako veliko terpljenje te je Bog zvolil, ko te je mater svojiga Sina zbral! Tebe je angelj gnade polno pozdravil, in vender so bili dnevi tvojiga življenja polni uboštv, revšine in terpljenja. Morje britkosti je bilo že takrat čez-te zlito, ko je pobožni Simeon rekel: Mati, meč bo tvojo dušo prebodel. — O terpeča mati, britka prerokba je bila obilno nad tabo spolnjena. Zdaj pa si narbolj zveličana, ker si s tiho voljnostjo v Božje sklepe venec mučen-

cov brez kervave smerti dosegla. Prosi, o preljuba mati, de v vsim svojim terpljenji stanovitno v Boga zaupam in po tvoji prošnji serčnost ohranim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri slavi.

Čast Bogu v visokosti in mir ljudém na zemlji svete volje! Hvalimo te, povikšujemo te, molimo te, zahvalimo te, Gospod, Bog, Kralj, vsigamogočni Oče, Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin večniga Očeta, Gospod in Bog, Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, usliši našo molitev, ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas; zakaj ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si Narvikši, s svetim Duham v svetlosti Božjiga Očeta. Amen.

Pri listu.

Vsigamogočni Bog, očisti naše serca in povzdigni našo dušo k po-

božnosti, de zdaj združeni z mašnikam smert svojiga Odrešenika na križu tukaj na altarju obhajamo. Daj tudi, de se z gorečim češenjem žalostne matere našiga Odrešenika spomnimo, ktere serce je bilo s strašno žalostjo napolnjeno, ko je Herodež njeniga presvetiga otroka umoriti hotel. — Molim te, prečudni Bog, ponižno v tej skrivnosti in ti darujem žalost in vse britkosti, ktere je presveta mati na žalostnim bégu v Egipt terpela. Daj, o Bog, de bomo, ki smo tvoji služabniki, po prošnji device matere tvojiga Sina od časnih žalost rešeni, enkrat v vživanji večniga veselja zveličani, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri evangeliju in veri.

Večna čast in hvala ti bodi, o Bog, za nebeški uk, ki nam ga je tvoj ljubi Sin v svojim svetim evangeliju zapustil. S tem veselim Bož-

jim sporočilam so nam bile nar globočejši skrivnosti vere oznanjene. S tem dragim darilam smo se učili tvojo ljubezen spoznavati. Vemo, de si ti, vsigamogočni Oče, nas iz nič vstvaril, de je Jezus Kristus tvoj Sin od vekomaj, in de nas je iz ljubezni s svojo kervjó od pekla odrešil. Vemo, de sveti Duh od Očeta in Sina izhaja in de je z obema enaki Bog. O kako veselo, večno zveličajoče sporočilo je to! uči nas, de Sin Božji med sveto mašo na naše altarje pride in de je on Bog, komur milijoni nebeških trum večno sveto pojó! in de je v svetim zakramentu vselej pričujoč. — Daj, o Bog, de ta zveličajoči uk bolj in bolj spoznavam in v zveličanje svoje duše obračam; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O sveta devica Marija, spomnim se vse žalosti tvojiga materinskiga serca, ko si svojiga zgubljeniga Sina tri dni iskala, dokler ga nisi v Jeruzalemskim tempelju zopet našla.

S tem svojim terpljenjem mi sprosi gnado, de, če sim tako nesrečin, s smertnim greham Jezusa zgubiti, ga s spokornim sercam in s solzami pokore išem, in ga kakor usmiljeniga očeta zopet najti zamorem po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

Sveti Oče, vsigamogočni večni Bog, vzemi dar, kteriga ti po mašnikovih rokah na tvoj altar položimo, z dopadajenjem od nas. Darujemo ti Jagnje Božje, ki je bilo na Golgati zaklano in prosimo po zasluženji terpljenja in smerti Jezusove, de katoliško cerkev vse zopernosti obvaruješ, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog, usliši mojo ponižno prošnjo in dodeli nam, ki prebritko terpljenje presvete matere Jezusove s pomilovanjem premišljujemo, de po njeni mogočni prošnji, po zasluženji

tvojiga Sina, Gospoda našiga, zve-
ličanje svetnikov v nebesih dosežemo.

O žalostna devica mati Jezusova,
britko se spomnim grenke ure, ko si
Jezusa, svojiga edino ljubiga Sina,
s križem obloženiga srečala. O kako
globoko je to tvoje materno serce
ranilo! Kako silno so tvoji zdihljeji
k nebeškemu Očetu puhteli, in kako
obilno so tvoje solze tekle! O ter-
peča, žalostna mati, vdeležim se
tvoje britkosti in častim Božje čudo-
polne sklepe; zakaj Bog te je s svojo
močjó požegnal. Visoko bodi hvaljen
Gospod vekomaj! Gospod je tvoje
imé poveličal, tvoja hvala se glasi iz
ust teh, ki Gospoda, našiga Boga,
ljubijo. Čast bodi Bogu Očetu, Sinu
in svetimu Duhu, kakor je bila v
začetku, zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.

Pri Sanktusu.

Neizrečeno veliki Bog! molim te
v svetim čudenji, zakaj zdaj se za-

čne veliko čudo tvoje dobrote in ljubezni, in spoznam tvojo mogočnost v tej skrivnosti, pred katero nebesa in zemlja v molitvi v prahu ležijo. O veličastvo in moč mojiga Boga, stori mojo slabo vero terdno, de svetost djanja, ki se zdaj tukaj opravlja, globoko občutim. Večni Bog, dobro in prav je, de te vsi angelji in ljudje glasno povikšujejo, ko mašnik, oblastnik tvoje volje, presveto djanje opravlja. Z zaupanjem v obljube Jezusa, tvojiga Sina, govori mašnik njegove besede in čudo je storjeno. Zato se hočem, o Gospod, vsigamogočni, večni Bog, zahvaliti, in te povikševati v Jezusu Kristusu, Gospodu našim, tudi v spominu milovanja vredne device Marije, ki je z neizrečeno žalostjo pod križem stala. Vidila je svojiga ljubiga Sina na križ pribitiga in slišala ga je glasno klicati: „Oče, dopolnjeno je!“ O moj Bog, ta čudopolna daritev se tukaj ponavlja zdaj, nebesa in zemlja ne

zapopadejo globokosti te skrivnosti, zato spoznam tvoje narvikši veličastvo in kličem v pobožnosti in radosti: Svet, svet, svet je naš Gospod in Bog! Češen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana!

Pri povzdigovanji.

O Jezus, Sin Božji, bodi milostljiv! Jezus, Sin Davidov, usmili se me! Jezus, Sin device Marije, odpusti mi moje grehe!

O moj Božji Zveličar, s svojo sveto kervjó očisti mojo dušo grehov. S svojo predrago kervjó me uterdi v vsim dobrem. S svojo gnade polno kervjó mi skaži milost in usmiljenost. O Jezus, pravi Bog, verujem v tebe in te ljubim iz celiga serca!

Po povzdigovanji.

O moj Jezus, večni Bog, molim te v podobi kruha v narglobočejši ponižnosti. Velik si in strašan, pa tudi ves usmiljen; zato te prosim,

oberni svoje obličje na nas tukaj zbrane in daj ta sveti dar na rokah angeljev pred sedež svojiga večniga Očeta prinesiti, de bo z njim počesšen, in de bomo vsi, ki te skupaj v tvojim presvetim mesu in kervi tukaj na altarju molimo, z nebeškim žegnam in s tvojo milostjo napolnjeni.

O Bog, naj ti naša pobožnost dopade, to te prosimo po Jezusu Kristusu, svojim Gospodu, po katerim ta dar posvetiš in žegnaš, po njem, z njim in v njem imaš, o Bog, vsigamogočni Oče, v edinosti svetiga Duha vso čast in slavo vekomaj. Amen.

Pod Jezusovim križem so stale njegova mati in njena sestra, Kleofova žena, in Saloma in Marija Magdalena.

O svete prijateljice Jezusove, ki ste Boga človeka v neizrečenim terpljenji umerati vidile, tukaj je ravno tisti Jezus Kristus pričujoč, in daruje se zopet po nekervavim svojimu nebeškemu Očetu za nas. Molimo ga

tukaj v djanji njegove ljubezni, njegove gnade in usmiljenosti.

Zahvalimo s povikševanjem svojiga Gospoda, ki se je dal v smert za naše grehe; prosimo, de mu naša zahvala dopade, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri obhajilu.

Sveta devica Marija, terpeča mati, o kolikanja obilnost britkosti je tvojo dušo napolnila, ko so tvojiga ljubiga Sina s križa sneli! — O, nikoli še nobeno materno serce ni tako goreče ljubilo, kakor tvoje; zakaj v Jezusu nisi samo narljubeznjivšiga Sina, narlepšiga in narboljšiga vsih ljudi ljubila, temuč ljubila si v njem svojiga Bogá. In ta preljubeznjivi Sin, ta vsiga češenja vredni Božji Zveličar je ležal mertev v tvojim naročji. Oh, kako je bilo tvoje serce strašno prebodeno, ko si Narnedolžnišiga z ranami pokritiga zavoljo grehov narbritkejši smert terpeti vidila! — Zdi-

hajoča mati, v resnici si zamogla reči: „O vsi, ki greste memo, pazite in glejte, če je ktera bolečina taka kakoršna moja!“

O prežalostna, jokajoča mati! ko zdaj na altarju veliko daritev sprave obhajamo, naj se združijo tvoja žalost, tvoji zdihljeji in tvoje solze z našo molitvijo, in prinesi ti sama naše revšine in potrebe pred svojiga Sina, ki gre zdaj v spomin svojiga pokopa v mašnikovo serce. — O de bi vredin bil, presveto teló Jezusovo z mašnikam prejeti! Ker sim pa té gnade ves nevredin, prosi za mene, o preljuba mati, svojiga Božjiga Sina, de po duhovno k meni pride in me posveti, ga pri prihodnjim obhajilu prav pobožno prejeti in de po vžitji njegoviga svetiga telesa v vsih čednostih močin postanem, ki me večniga življenja vredniga storé po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sklep.

Presveta Trojica, prejmi dar te svete maše, ki smo ti ga v pobožnosti darovali, od nas in naj ti kakor spoznanje naše podložnosti, pokoršine in češenja dopade; in ker smo se tudi terpljenja in žalosti device matere našiga Gospoda spomnili, naj prosi za nas, de s posneanjem njeniga svetiga življenja na zemlji tudi tako verni postanemo, kakor ona, in de tako poterpežljivo in voljno vse terpljenje in nadloge iz Božjih rok vzamemo, kakor jih je ona vzela. — Posebno naj presveta devica za mene prosi, de enkrat srečno smertno uro dosežem in v njenim varstvu v večno življenje pridem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri žegnu.

O preljubi Bog, požegnaj me v vsih okoljšinah mojiga življenja, ka-

kor si mater svojiga Sina v njenim terpljenji požegnal, de se je v vsi svoji britkosti in žalosti popolnoma tvoji sveti volji podvergla. V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Amen.

Zahvaljenje.

O Jezus Kristus, moj Odrešenik, z ginjenim sercam se ti zahvalim za tvojo smert na križu, ktere spomin smo na altarju ponovili. V obhajanju te Božje smerti sim s spokorno dušo molil, in zdaj nosim žegen nebés v svojim sercu. O Jezus, daj mi moč, de tega draziga zaklada ne zgubim zopet z novimi grehi.

Tudi tvoje britkosti, o žalostna mati Jezusova, sim se spomnil. Jokajoča si pod križem stala, in vsaki zdihljej, vsaka beseda tvojiga ume-
rajočiga Sina je šla kakor meč v tvoje ljubijoče materno serce. O narbolj pomilovanja vredna vsih mater, kdo bi se s tabo ne jokal, ko bi

tvoje britkosti premišljeval? Vidila si ga kri prelivati, slišala si ga vpiti: Oče, zakaj si me zapustil! Vidila si ga brez hladila v strašnim terpljenji svoje veliko delo končati! Več si terpela, kakor vsi žalostni prijatli, ker si ga več, kakor vsi, ljubila. O žalostna mati, ostani mi vselej mila mati, skerbi za mene v mojim življenji, in kadar enkrat v smertni britkosti, zapušen od vsih ljudi, zdihujem, o takrat se spomni te ure ponovljene svete daritve, se spomni moje ljubezni do tebe in bodi moja tolažnica, moja besednica pri Jezusu Kristusu, svojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Mašne molitve

v praznik vsih svetnikov.

V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Amen.

O moj Bog, to uro molitve povzdignem svoje serce k tebi, Gospodu nebés in zemlje. Molim te, edino praviga Boga, in sklenem svojo molitev z mašnikom in z vsimi molijočimi, ki so se tebi v čast tukaj zbrali. Spoznamo te svojiga Gospoda in Boga; zato ti prinesemo dar, ki je tvojiga narvikšiga veličastva vredin. Darujemo ti z rokami mašnikovimi tvojiga edinorojeniga, večniga Sina in obhajamo tako smertno uro svojiga Odrešenika. Ja, darujemo po nekervavim ravno tisti dar terpljenja, ki je bil na križu opravljen. O Gospod, obrni iz usmiljenja svoje obličje k meni, ki sim med vsimi nar nevredniši. O kolikrat sim tebe, svo-

jiga Boga razžalil; to mi je žal in spoznam svoj dolg, svoj veliki dolg. Pa sklep storim, te prihodnje nikoli več ne razžaliti, temuč te čez vse ljubiti. — O Bog, v duhu tvoje svete cerkve povzdignemo veseli svojo dušo in te častimo v vsih tvojih svetnikih, ki so pa samo s tvojo gnado ti svetniki postali in zdaj v nebesih z večnim češenjem tvojo usmiljenost glasno spoznavajo. Sklenemo svojo molitev z njih molitvijo in kličemo: Hvala našimu Bogu, ki na sedežu sedi! Hvala Jagnjetu, češenje in slava, zahvala in čast Narvikšimu vekomaj. Amen.

O Bog, premili Oče, zahvalim te, de si svoje zveste služabnike s tako veliko častjo v nebesih kronal, de pa tvoje veličastvo prav vredno zahvalim, ti darujem to sveto mašo v tvojo veči čast in prosim, posveti tudi mene z grevengo, pokoro in ljubeznijo. — Tvoji izvoljenci v nebesih so bili tudi v grehu rojeni,

kakor jez; tudi oni so mogli skušnjave premagati, s kterimi se je meni bojevati; pa moč si dal njih dušam, in delali so s tvojo gnado, po kteri so močni postali, venec marternikov doseči in angeljsko čisto nedolžnost omadeževanja obvarovati, ali pa, če so grešili, so se vedno pokorili, obžalovali in solze prelivali. — O vsigadobrotljivi Bog, daj, de tudi meni luč tvoje gnade sveti, de s tvojo posvečujočo gnado živim, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri kirije in glorii.

Gospod Bog, usmili se nas! Kriste Jezus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas, in dodeli nam mir, kteriga so tvoji angelji pri rojstvu Odrešenika svetá oznanovali! O Bog, daj mi mir, kteriga so tvoji sveti vsi že na zemlji vživali. Daj mir moji duši, de tebe, Bogá mirú, in vse ljudi kakor sam sebe ljubim. Daj mir mojimu sercu, in daj mi z resnično

pokoro in pravo grevengo tudi svoji vesti mir doseči. Daj poslednjič meni in vsim, ki te Očeta imenujejo, večni mir v svojim kraljestvu, kteriga nam ti sam zamoreš dati; to te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri listu.

O Bog, poglej z dopadajenjem na naš dar. Nardražji in narsvetejši, ja, tvoj lastni dar je: Jezus sam je, kteriga ti na altar v dar položimo. To sveto službo opravimo tebi v čast in česenje s klicanjem prečiste device Marije, svetih apostelnov, mučencov, spovednikov, devic in vsih svetnikov. Prosimo tudi za povelčanje in razširjenje katoliške cerkve, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Ker si, usmiljeni Oče, vse ljudi v večno zveličanje vstvaril, dodeli milostljivo, de vsi, združeni v veri, tebe edino praviga Boga spoznamo

in molimo. Daj, de po prošnji tvojih svetnikov v nebesih njih pobožno življenje na zemlji zvesto posnemamo in tako tvojih obljub vredni postanemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri evangeliju.

Večni Bog, verujem in spoznam uk tvojiga svetiga evangelija in se terdno deržim tvoje besede, ktero je tvoj Božji Sin iz nebés prinesel, in za ktero so se tvoji sveti spoznavci vojskovali in svoje življenje dali.

Desiravno si ti naš Gospod in Kralj, nas vender po očetovsko ljubiš. Ja, cló skrivnosti vere si nam po svojim edinorojenim Sinu razodel in po svoji cerkvi globoko pomembo svoje besede razložiti dal. Prav dobro vém, de je vera nezaslužen dar tvoje ljubezni, zato te prosim, daj mi terdno in v djanji delavno vero. Obvari me nevére, malovernosti, in če me hočeš zavoljo mojih grehov

tepsti, mi pusti le dar vere; daj luč tvoje vere v meni svetiti, de po zapovedi svoje vere živim in vredin postanem, enkrat večno gledati, kar sim tukaj v veri vidil; to te prosim po Jezusu Kristusu, učeniku moje vere, kateri s tabo in s svetim Duham živi in kraljuje enaki Bog vekomaj. Amen.

K Sanktusu.

O vi ljubi svetniki Božji, večno zveličani, s stanovitno vero ste si nebesa zaslužili. Oh, brez vere mi ni mogoče k Bogu priti, in Bog ne porajta moje molitve, če ne molim s terdno vero. Zato prosite za mene, prijatli Božji, za dar žive vere; pomagajte mi vojskovati se in nevero v sebi premagovati; prosite, de zavoljo svojih grehov v veri ne omagam, ampak uk evangelija terdno verujem, ki nam pravi: Bog ne želi smerti grešnika, temuč de se spreoberne in živi. Sveti prebivavci ne-

bés, pomagajte mi s svojo prošnjo, de greh, nar veči zleg, sovražim, Božje zapovedi ljubim in spolnujem, de vredin postanem, enkrat v vašo družbo v nebesa priti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

O preljubi Bog, požegnaj kruh in vino, ktera darova bo tvoj namestnik v sveto mesó in v sveto kri premenil in tebi daroval. S tem žlahtnim daram darujem tudi jez svoje serce, ktero ti celo dam. O, de bi bilo čisto serce, ktero je s pokoro križano, in nad katerim bi ti svoje dopadajenje imeti zamogel! Pa raztertiga serca ti ne zaničuješ; torej svoje v ponižnosti pred tvoj altar položim in prosim, poboljšaj mi ga in pridi va-nj prebivat; zakaj le tvoj, o Bog, hočem biti in posebno se hočem prizadjati, svoje serce tistiga greha obvarovati, k kterimu sim tako

zlo nagnjen I. I. (imenuj greh). Ta sklep bodi moj dar, ki ti ga danas darujem. Ne zaverzi, o Bog, tega darú, to te prosim po Jezusu Kristusu. Amen.

Pri Sanktusu.

O Bog, zdaj o tvojim prihodu na altar povzdignemo svoje roke in kličemo z enim glasam: Svet, svet, svet si, o Gospod, naš Bog; nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva. Tega se veselé angelji, arhangelji in vsi svetniki Božji. Tudi jez se veselím; zakaj zdaj se odprejo nebesa, Sin večniga Očeta pride s svojiga sedeža doli in se daruje v veči čast svojiga Očeta. Po neker-vavim ponovi odrešenje na Golgati. V počešenje te Božje skrivnosti po-jejo trume zveličanih duhov, Kerubini in Serafini in vsi angeljski kori: Svet, svet, svet je Bog! Hvaljen, ki pride v imenu Gospodovim. Amen.

Pri povzdigovanji.

O Jezus, pravi Sin Božji, molim te; tebi živim, tebi umerjem, tvoj sim živ in mertev!

O Jezus, ne pusti svoji sveti kervi nad menoj zgubiti se. O Jezus, verujem v tebe; o Jezus, upam v tebe; o Jezus, ljubim te iz celiga serca!

Po povzdigovanji.

O veliki Bog, čudo je storjeno, Jezus Kristus je zdaj pričujoč; večni Sin poveljuje veličastvo večniga Očeta, nebesa se veselé, in angelji in arhangelji pojó v radosti: Svet, svet, svet si ti, o Bog! ti si narveči ljubezen, Oče usmiljenja, Bog tolažbe in usmiljenosti. O ljubezni polni Bog, poglej z milostljivimi očmi na naš dar, na Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlje; poglej na našiga Odrešenika, ki je v tvoje narveči poveličanje sam dar. O vsiga

češenja vredna gnada, ki nebesa z radostjo polni, in ki vsigamogočnost in ljubezen Božjo glasno oznanuje! Oh, tukaj je zaklad vsih Božjih gnad odpert, tukaj teče obilnost ljubezni Božje, zato se tudi jez nevredni upam, svoj glas povzdigniti in s kori angeljskih duhov v molitvi klicati: Svet, svet, svet in čez vse svet je Bog!

O vsi svetniki, ki se večniga obličja Božjiga veselite, vi izvoljeni prijatli Gospodovi, pomagajte mi trojediniga Boga hvaliti in moliti. Vi sveti aposteljni, pomagajte mi moliti Jezusa Kristusa, ki je tukaj ko Bog in človek pričujoč. O vi sveti spovedniki, sveti spokorniki, ohranite mi s svojo prošnjo grevengo, kakoršna je bila vaša; solze, kakoršne so bile vaše, de s spokornim sercam svojiga Boga poveličujem. O vi sveti mučenci, učite me za čednost se vojskovati, bojevati. O svete device, ki z večnim hvalnim petjem za svo-

jim ženinam hodite, prosite za mene, de, ker vaše nedolžnosti nisim posnemal, saj vašo pokoro posnemam, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki hočeš, de smo sveti in ki si že v kerstu duha svetosti čez nas zlil, užgi v naših sercih tisto gorečo željo po svetosti, ktera je v sercih tvojih izvoljenih gorela. Daj nam željo, jih posnemati, tako živo, de bomo v vsih svojih djanjih le v svoje posvečenje mislili in se vsih pomočkov poslužimo, ki so za to, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Oče naš i. t. d.

Pri obhajilu.

O moj Jezus, verujem, de bo Bog in človek v sveti hostii pričujoč, in želim, de bi te zdaj v svoje serce vpeljati zamogel; pa nisim vre-

din te sreče, ker sim grešnik, in prosim ponižno, pridi saj po duhovno v mene; zato pridi tudi k meni, o Božji zdravnik, in ozdravi mojo dušo.

(Zdaj misli, de se obhajaš ter reci:)

Presveto teló Jezusovo ohrani mojo dušo v večno življenje! Amen.

Božji Odrešenik, tako močno si nas ljubil, de si svoje življenje dal, vse, ki v tebe verujejo, zveličati. O Jezus, verujem v tebe; o Jezus, upam v tebe; o moj Jezus, ljubim te!

Sklep.

Vsigamogočni večni Bog, zdaj je velika spravna daritev končana in Jezus Kristus se je zopet za nas grešnike daroval. V veri v Jezusa, svojiga Odrešenika, sim bil pri tem presvetim djanji, in zahvalim tvojo očetovsko ljubezen, de si meni nevrednemu to srečno uro dal doživeti: S tvojo gnado in razsvetljenjem sim pri tej sveti maši pobožne sklepe storil, in upam s tvojo pomočjo te

dobro sklepe tudi srečno spolnovati. Ja, moj Bog, vsiga se hočem prihodnje varovati, kar je grešno, in s čimur bi tvojo ljubezen zgubiti mogel. Ojstro hočem nad seboj čuti, da me noben greh, nobeno satanovo delo ne oskruni, in da svojo dušo tistimu ohranim, ki jo je s svojo kervjó odkupil. Jezusa se hočem držati, on bodi moj izgled, na kteriga samiga hočem vselej svoje oči obračati. Jezusa hočem ljubiti, on je moj Bog in bo enkrat tudi moj sodnik.

O Jezus, sodnik živih in mertvih, tudi jez moram enkrat pred tvoj sodni stol priti in za vsako svojih del s tabo porajtati; oh, spomni se takrat te drage daritve, ktero v odpušenje svojih grehov tvojimu nebeškemu Očetu darujem! Ta presveti dar tvojiga telesa in tvoje kervi naj meni služi doseči gnado in usmiljenost, ktere meni spokornimu ne boš odrekel. Tvoje zasluženje je moja odkupšina, to je moja vera in moje upanje, do-

kler ne bom enkrat v večno ljubezen v nebesa vzet. Amen.

O vsi svetniki v nebesih, čislam, častim in ljubim vas in sim to sveto mašo z veselim spominam na vas ljubimu Bogu daroval; prosite zdaj za mene, de Bog mojo molitev usliši, in moje pobožne želje in sklepe požegna, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog, požegnaj me s svojo posvečujočo gnado, v imenu Sina, Gospoda našiga. Amen.

Mašne molitve

v dan svetiga Antona Padovana.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha. Amen.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog, v tvojo hvalo, v tvojo čast in češenje hočem pri tej sveti maši z vso mogočo pobožnostjo biti. Jezusove smerti na križu se hočem spomniti in bitko

terpjenje svojiga Odrešenika tebi darovati v zadostenje za svoje grehe, ktere sim zoper tebe, o narveči dobrota, storil. Obžalujem svoje pregrehe in poln grevenge se veržem v roke svojiga za mene križaniga Odrešenika. Vse grehe svojiga življenja prekličem in sklenem, pot hudobnosti zapustiti in tebe, o Bog, čez vse ljubiti. Vzemi me spokorniga v svojo milost in naj ti dopade moja molitev, moja hvala in moje češenje.

Nebeški Oče, v Jezusovim imenu te prosim, prejmi ta sveti dar z dopadajenjem. Darujem ti ga v zahvalo za vse gnade, ktere si svetimu Antonu Padovanu dodelil. O Bog, zaklade svoje gnade si z vso obilnostjo čez-nj zлил; zato se ti zahvalim in prosim, dodeli, de tudi jez njegov izgled zvesto posnemam. Zahvalim te, o Bog, in povikšujem tvojo milost. Dan današnji še z novimi čudeži čednosti svetiga Antona kronaš, ker molitve njegovih častivcov tako milo

uslišiš; zato prosim z zaupanjem v njegovo prošnjo, usliši me v moji potrebi, ktero ti z žalostnim srcem imenujem I. I. Vender pa se veržem pred tvoje svete sklepe: „Oče, ne moja, ampak tvoja presveta volja se izidi!“

Sveti Anton, mogočni besednik, toliko revežem si že uslišanje pri Bogu sprosila, tudi jez te prosim z zaupanjem, za mene moliti. Vsigadobrotljivi, ki ti je že v življenji toliko gnad dodelil, ti zdaj, ko si v nebesih, nobene prošnje ne bo odrekel, ki jo v tolažbo spokorjeniga grešnika pred njegov sedež položiš. Pomagaj mi s svojo prošnjo, o sveti prijatelj Božji, prosi, da se Bog mene usmili in moj križ od mene vzame. Pred vsim pa mi sprosi popolnoma podverženje v sveto voljo Božjo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri glorii in evangeliju.

Molim te, o trojedini Bog, in pripognem ponižno svoje kolena pred

tabo, narvikši veličastvo, Gospod nebes in zemlje! Iz usmiljenja si nas ljudi po svojim edinorojenim Sinu od večne smerti odrešil in za svoje otroke vzel; zato se ti zahvalimo in zedinimo svoj glas z nebeškim hvalnim petjem, katero so angelji tisto sveto noč v Betlehemu peli. To slavno češenje novorojeniga Zveličarja zdaj ponovimo in kličemo pobožno: „Čast bodi Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji, kateri v Jezusu Kristusu praviga Boga spoznajo, ljubijo, hvalijo in molijo!“ Čast tebi, o Bog, čast, hvala, poveličanje in češenje ti bodi, o trojedini Bog Oče, Sin in sveti Duh! Naj ti dopade, o nebeški Oče, naše češenje, katero ti v spomin včlovečenja tvojiga Sina darujemo. — Zahvalim te, de si me k pravi veri poklical. Zahvalim te, de si, moj Gospod in Bog, zdaj tudi moj Oče, in de bodo nebesa, v katerih kraljuješ, enkrat tudi moje stanovanje. O preusmiljeni Oče, obvari me vsiga greha,

de tvoje ljubezni nikoli ne zgubim. To prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveti Anton, ki si zavoljo svoje goreče ljubezni do Božjiga deteta Jezusa gnado imel, de se je tvoji goreči ljubezni čisto vdal in v ljubezni s teboj srečno zedinil, sprosi tudi meni tako sveto ljubezen, posebno kadar se Jezus k meni poniža in pri svetim obhajilu v moje serce pride. O moj sveti prijatelj, sprosi mi terdno vero, stanovitno upanje in gorečo ljubezen, de Bog, kadar v presvetim zakramentu k meni pride, tudi rad pri meni ostane, in de enkrat v večnim zveličanji s tabo zedinjen veliciga Boga hvaliti, ljubiti in moliti zamorem vekomaj. To gnado, o sveti Anton, sprosi meni in vsim svojim častivcam po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Verujem v Boga Očeta i. t. d.)

Pri darovanji.

Vzemi, o večni, vsigamogočni Bog, ta kruh in to vino, ktera bota v sveto mesó in kri Jezusovo premenjena. Darujemo ti ta darova z namenam, ki ga je Jezus sam imel, ko je pri svoji poslednji večerji ta spomin svoje ljubezni postavil. O dobrotljivi Bog, tudi jez grešnik darujem z mašnikam tvojimu veličastvu ta gnade polni dar sprave, sveti spomin včlovečenja, terpljenja in smerti našiga Odrešenika. Darujem ti ta dragi dar v zahvalo za vse gnade in dobrote, ktere sim na duši in na telesu od tebe prejel; tudi v prosivni dar za gnado, v dobrim do konca svojiga življenja stanovitin ostati. Tudi za blagor svoje rodovine in svojih prijatlov molim in darujem z mašnikam in prosim, o Bog, vzemi mojo rodovino v svoje varstvo in ohrani jo vselej v njem. O Bog, ne spominjaj se naših grehov in napák, te-

muč odpusti nam jih po svoji neskončni usmiljenosti. — Požegnaj zdaj, o Gospod, ta žlahtni dar, ki ti ga v ponižnosti darujemo. Požegnaj nas vse, ki smo v molitvi tukaj zbrani. Požegnaj tudi mojo rodovino in moje prijatelje, ki za mene molijo in za ktere moliti sim dolžan. Požegnaj nas vse, o vsigamogočni Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Prosi za nas, o sveti Anton, de bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

O Bog, ki si svojimu služabniku, svetimu Antonu Padovanu, tolikošne gnade dodelil, dodeli milostljivo, de, česar zavoljo njegovih zasluženj tebe prosimo, po njegovi prošnji tudi res dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri Sanktusu.

O Jezus, ki se v narveči čast svojiga nebeškiga Očeta, v blagor

in zveličanje naših duš zdaj pri tej sveti maši zopet za nas daruješ, dodeli mi gnado, te v tej skrivnosti s pravo pobožnostjo moliti. Obudi mojo globoko zmoteno dušo, de se sklone, k tvojimu sedežu povzdigne in povikšuje tvoje sveto ime. O moj Bog, kako bi moglo moje serce pri spominu na tvoje dobrote mirno ostati? Ti sam si moje zveličanje, ti sam daš moji žalostni duši pravo tolažbo in pravi mir. Oh, pri tebi le je za mene odrešenje od vsiga zlega. O Jezus, v tebe zaupam. K tebi hočem v tesnih urah pribežati; zakaj samo pri tebi je usmiljenje, milost, in odpušenje grehov dobiti, zato te prosim, naj ti dopade moje priprosto zaupanje. O vsigavedni Bog, vidiš mojo notranjost, vsi čutljeji mojiga serca so ti znani; zato prosim, odverni vse dušne in telesne nevarnosti od mene. Zatrì v mojim sercu vse, kar ti ne dopade in neodvezljivo skleni seboj moje serce. Daj mi spoznati, de je

dolžnost, tebe, edino praviga Bogá, vselej z dolžno hvaležnostjo moliti in povikševati. O zdaj je zveličavni čas, ko si blizo nas, zato sklenem enako angeljam, arhangeljam in Serafinam, ki na svoje obličje popadajo, pobožno svoje roke, to veliko skrivnost ponižno častiti. Ja, cela truma nebeških duhov je tukaj zbrana. Enoglasno kličemo s čudenjem, veseljem in s hvaležnostjo: Svet, svet, svet si, o Bog! Nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva. Hozana na visokosti! Češen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana v visokosti!

Pri povzdigovanji.

Jezus, Sin živiga Bogá, usmili se nas! Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umerjem; Jezus, tvoj sim živ in mertev.

O draga, sveta kri mojiga Odrešenika v kelhu, v odpušenje naših grehov si bila na križu prelita. O moj Jezus, molim te in prosim, ne

daj se svoje svete kervi nad nikomur, ki v tebe veruje, zgubiti. O moj Jezus, iz serca te ljubim, verujem v tebe, o moj Jezus, upam v tebe, o moj Jezus!

Po povzdigovanji.

O večni Bog, narboljši in narljubeznjivši Oče! po tvoji ljubezni in gnadi smo zdaj tako srečni, tebi narčistejši in narsvetejši dar darovati. Darujemo ti tvojiga edinorojeniga Božjiga Sina, nad katerim imaš svoje narveči dopadajenje. Jezus, tvoj ljubi Sin, je zdaj tukaj resnično pričujoč, Jezus, Jagnje Božje, ki je na križu umerl. V tem svojim Gospodu Jezusu Kristusu prosimo, o nebeški Oče, zlij svojo usmiljenost čez nas, ki v pobožnosti k tebi zdihujemo in molimo. Izlij svojo gnado in svoje usmiljenje tudi čez tiste, katerih zdaj ni pri tej presveti daritvi, ki so pa vendar v željah svojiga serca sreče deležni, ktero v priču-

jočnosti svojiga Bogá vživamo. O Božje neskončno veličastvo, tako blizo nas si zdaj, s tabo smemo govoriti in ti svoje molitve in hvaljenje darovati. O trume svetih angeljev in vsih svetnikov Božjih, popadajmo na kolena pred obličjem svojiga Gospoda. Molimo vsigamogočniga, večniga Bogá, molimo ga v Jezusu Kristusu, njegovim Sinu, kteriga nam je poslal. O moj Bog, moj Oče, moj stvarnik in skerbnik, v globoki ponižnosti te molim in zahvalim za vso ljubezen, s katero je Jezus sveto mašo vpostavil. De pa moja zahvala in molitev tvojimu narvikšimu veličastvu dopade, te prosim odpušenja svojih grehov, ktere iz serca obžalujem, ker sim tebe, svojo narveči dobroto, z njimi razžalil. Sklenem, s tvojo gnado te nikdar ne več z greham razžaliti. Ja, moj Bog, čuti hočem nad svojim sercam, de ga noben greh ne zalazi. O preljubi Jezus, požegnaj ta sklep, kteriga sim pričo

tebe storil, in ohrani me stanovitniga v njem do moje smerti. Izlij svoje usmiljenje tudi čez uboge duše v vica-
 cah. Očisti jih s svojo sveto kervjó in vzemi jih v svoje nebeško prebivališe. Vzemi tudi mojo dušo enkrat v nebesa, kjer te z Očetam in s svetim Duham molimo, ljubimo in povikšujemo vekomaj. Amen.

Pri mašnikovim obhajilu.

O prečastitljivi Zveličar, moja narveči dobrota, želím zdaj z mašnikam tvoje sveto telo prejeti. Ker sim pa zavoljo svojih grehov te velike gnade nevredin, prosim, pridi vsaj po duhovno v mene. Pridi pre-dobrotljivi Jezus, zakaj, kjer ti prebivaš, morajo vsi grehi in vse strasti zginiti. Zato prosim, pridi in daj mi orožje zoper vse grešne skušnjave, zoper vse zvite zapeljivosti satanove. Samo tebi, o moj Jezus, hočem ži-veti, samo tvoj hočem biti, samo glasu svetiga Duha bodi moje serce

odperto. Ta Božji Duh naj moje serce za moje prihodnje sveto obhajilo posveti, de tebe, o Jezus, v svetim zakramentu prav vredin prejmem in zaslužim, v svoji smertni uri s to nebeško jedjó nasiten svojo dušo v roke tvojiga nebeškiga Očeta izročiti. Amen.

K svetimu Antonu.

Sveti Anton, izgled velike čednosti in svetosti, prosim te, za mene prositi; sprosi mi od Boga gnado, tvoj lepi izgled posnemati, de si vedno prizadevam, bolj in bolj popolnoma biti, ker nam je Jezus sam rekel: „Bodite popolnoma, kakor je vaš nebeški Oče popolnoma.“ Oh sveti Anton, kako deleč sim še od te nebeške popolnamosti, ktero si ti na tako visoki stopnji dosegel! O kako terdna in stanovitna je bila tvoja vera, kako polno zaupanja in svetosti je bilo tvoje upanje, kako priprosta in pobožna je bila tvoja lju-

bezen! Prosim te, sprosi tudi meni terdno vero v Boga, to upanje v Gospoda, ki sam moč dá, skušnjava, greh in pekel premagati. Sprosi mi tudi sveto ljubezen, ktera je tebe kakor Serafa unela, ko si v sveti pobožnosti pri altarju stal, Bogu v zakramentu Jagnje, ki je na križu umerlo, darovati in v svoje čisto serce, kakor v tabernakelj, zapreti. O sveti Anton, pri mizi angeljev si terdin postal, v vživanji nebeškiga kruha si tako visoko svetost dosegel, v kervi Jagnjeta si svojo dušo posvetil in znamnje izvoljenih vanjo vtisnil. O večni Bog, zahvalim se ti za vse te velike gnade in prednosti, ktere si svojimu zvestimu služabniku, svetimu Antonu, dodelil. Daj milostljivo, de ga tudi jez po poti čednosti nasledovam in de, česar sim zavoľo njegoviga zasluženja z zaupanjem prosil, po njegovi prošnji tudi dosežem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Pri žegnu.

O presveta Trojica, daj nam po mašnikovih rokah svoj Božji žegen. Požegnaj nas vse, ki smo tukaj zbrani, v imenu Očeta, Sina in svetiga Duha. — Požegnaj mojo opravljeno molitev; požegnaj mojo potrebo, katero zdaj vso tvoji Božji previdnosti izročim. Požegnaj tudi mojo rodovino, za katero mi je skerbeti, in požegnaj tudi mojo pridnost, moje delo, de zamorem tiste živiti, ki so meni v skerb izročeni. Stori nas z molitvijo, z delam in s pridnostjo tukaj na zemlji srečne in enkrat večno zveličane, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašne molitve

v dan svetiga Alojzija Goncaga.

**(Gorečiga častivca presvetiga serca
Jezusoviga.)**

V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetiga
Duha. Amen.

Vsigamogočni Bog, Gospod ne-
bés in zemlje, ponižno se bližamo
tvojimu svetimu altarju, pri sveti maši
tvoje Božje veličastvo molit. O moj
Bog, kako te zamoremo vrednejši
hvaliti in bolj povikševati, kakor če
presveto mesó in kri Jezusovo polni
zaupanja na tvoj altar položimo. Pre-
ljubi Oče, obrni svoje obličje na nas
vse, ki smo tukaj v tvojim svetim
imenu zbrani in z mašnikom presveti
in nardražji dar tebi darujemo. Ozri
se na nas, svoje molijoče otroke,
ozri se na Jezusa Kristusa, sred-
nika, ki nam je milost pri tebi do-
segel in ki je naš narmogočnejši

besednik pri tvojim sedežu. O, obrni svoje obličje na našiga Odrešenika, ki se zdaj za nas nekervavo daruje, kakor se je kervavo na križu daroval. Njegove roke so bile raztegnjene, nam grešnikom milost sprostiti. Njegove rane so bile odperte, naše duše ozdraviti. Njegova kri je bila prelita, nas odrešiti. In to Jagnje Božje, ta dragi dar ti darujem s prošnjo, de nam zavoljo tega svojiga ljubiga Sina naše grehe odpustiš.

Ker tebi, o Bog, vsa čast gré, darujem to mašo tebi v veči čast, v poveličanje, v hvalo in v češenje presvetiga rešnjiga telesa in v njem skritiga Božjiga serca Jezusoviga. O nardobrotljivši Bog, vzemi to sveto mašo tudi v zahvalo za vse gnade, ktere si svetimu Alojziju dodelil in po njegovi prošnji tudi vsim njegovim častivcam vsakdan daješ. Prosim, o usmiljeni Bog, dodeli tudi meni gnado, ktere te s priprostim zaupanjem po zasluženji presvetiga

serca Jezusoviga in po prošnji tvo-
jiga služabnika svetiga Alojzija pro-
sim. (Takej imenuj gnado, ktere
prosiš.)

Angeljski mladeneč, sveti Alojzi,
ne zaničuj zaupanja, s katerim te svo-
jiga besednika izvolim, temuč poglej
na moje žalostno serce, in sprosi mi
gnado, de sim s pravo pobožnostjo
pri tej sveti maši, ktero, tebi se
priporočujoč, Bogu darujem, in de
si Jezusovo terpljenje in smert prav
živo pred oči postavim. — O sveti
prijatel Božji, sprémi me na goro
Kalvarijo, kamor hočem zdaj svojimu
Odrešeniku v duhu slediti. Bodi, o
sveti mladeneč, moj besednik pred
sedežem Božjim, de bom v svoji po-
trebi uslišan. Ne želim pa nič dru-
ziga, kakor de se sveta Božja volja
nad mano izide. Ako mi je moj križ
še dalje nositi, mi sprosi poterpež-
ljivost in stanovitnost, de voljno ter-
pim, tako terpečimu Jezusu slediti,
kteriga ranjeno sveto serce naj mi

tolažbo dodeli. — Sveti Alojzi, naj bom tvojimu varstvu priporočen, in sprosi mi posebno srečno smertno uro, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog, delivec nebeških darov, kateri si v angeljskim mladenču Alojziju prečudno nedolžnost življenja z enako pokoro združil, dodeli po njega zasluženji in prošnjah, de, ki nedolžniga nismo nasledvali ga spokorniga posnemamo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Ker je bil sveti Alojzi velik častivec Božjiga serca Jezusoviga, se mu ne more bolj ustreči, kakor s pobožnim češenjem tega Božjiga serca v presvetim rešnjim telesu, s posne-
manjem te njegove pobožnosti in njegoviga lepiga življenja.

Češenje svetiga rešnjiga telessa

v čast presvetiga serca Jezusoviga,
pri sveti maši kakor tudi v družih časih koristno.

Pripravljanje.

Vsigamogočni večni Bog, v nar-
globočejši ponižnosti molim tebe v
presvetim rešnjim telesu. Verujem v
tebe, o večna resnica; upam v tebe,
o neskončno usmiljenje, ljubim te,
o narveči dobrotá! Iz ljubezni do
tebe obžalujem vse grehe svojiga
celiga življenja, ker sim tebe, svo-
jiga preljubiga Bogá, z njimi razžalil.

O preljubi Jezus, tvoje prečastit-
ljivo serce počastiti, te hočem zdaj
v duhu na tvoji križevi poti na Kal-
varsko goro spremiti, te za veliki
dar zahvaliti, ki si ga svojimu ne-

beškimu Očetu v naše odrešenje daroval. Želim vsih odpustkov deležin biti, ktere je sveta cerkev romarjam na Kalvarsko goro podelila. O terpeče serce Jezusovo, stori tudi uboge duše v vicah odpustkov deležne, ki jih bom s svojo naslednjo molitvijo dosegel.

Sveta Marija, mati svetiga serca Jezusoviga, polna ljubezni si do nas ljudi; zato te prosim, sprosi mi gnado, de zdaj pobožno, z zbranim duham molim. Spremljaj me zdaj na tej poti, kakor si nekadaj zdihajoča in joka-joča mojiga terpečiga Zveličarja spre-mila. Tudi vi, ljubi svetniki, ki ste bili pri Jezusovi smerti na Kalvarski gori pričujoči, mi pomagajte, Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu moliti. Amen.

I.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O dobrotljivi Jezus, kako neizrečena žalost je tvoje sveto serce napolnila, ko te

je Pilat k smerti obsodil, desiravno je očitno rekel: Ne najdem nobene krivice na njem. Narnedolžniši serce Jezusovo, kolikrat sim te enako razžalil, ko sim svojiga bližnjiga v njegovih delih brez ljubezni obsodil? Oh, kako bom enkrat pred tabo obstal, kadar me boš zavoljo tega sodil? Preljubi Jezus, odpusti mi grehe mojih krivih sodbá, in daj mi gnado, prihodnje tvoje zapovedi spolnovati, v katerih mi zapoveduješ, svojiga bližnjiga ljubiti, kakor sam sebe. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

II.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

Nardobrotljivši Jezus, molim te v spominu terpljenja tvojiga svetiga serca, ker so ti rabeljni križ naložili, s katerim so ti bili grehi celiga sveta naloženi. — Oh, poterpežljivo Jagnje! ne upam si svojih oči k tebi povzdigniti, ker so ti bile tudi moje hudobije s križem naložene! O Božji Zveličar, obžalujem svoje pregrehe in prosim, odpusti mi, in daj mi zopet ljubezen tvojiga svetiga serca, ktero sim s svojimi grehi zgubil. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

III.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O moj Jezus, veliki dar človeškiga odrešenja, pobožno se spomnim, kako si trikrat pod križem padel, de so bile tvoje svete kolena oranjene, in de je tvoje sveto serce milo zdihovalo, kakor bi bilo hotlo opešati. „Ali ni nobeniga človeka, ki bi se me usmilil?“ **O** moj Jezus, sočutim in spoznam s pravo notranjo bolečino, de so moji padci v stare grehe tebe pod križem poderli. — Oh preljubi Jezus, odpusti mi moje grehe zavoljo svojiga ljubezni polniga serca. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

IV.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O martrani Jezus, kako bitko je tvoje sveto serce terpelo, ko si s križem obložen svojo objokano mater srečal! Ti, o Zveličar, si bil od rabeljnov naprej vlečen, Marija pa nazaj sunjena, in vajni serci ste se tako goreče ljubile! **O** sveto serce Jezusovo, o deviško serce Marije, storite me deležniga svojiga terpljenja in vajne žalostni serci mi bodite tolažba, kadar mora moje v smerti obstati. **O** serce mojiga

Odrešenika, polajšaj mi enkrat mojo smertno britkost. **O** serce Marije, spremi mojo dušo v večno življenje, kjer bom ljubezen Božjiga serca Jezusoviga večno vžival. **Amen.**

Čast bodi Očetu i. t. d.

V.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O preljubi Jezus, kako je bilo tvoje serce žalostno, ko ti ni hotel nihče pomagati tvoj križ nositi in ko so mogli še Simona k temu prisiliti. **O** križ noseči Jezus, moji grehi so pomagali križevo brême otežiti; to bitko obžalujem in v duhu zdihajoč padem pred tabo na kolena. **Z** obema rokama objamen tvoj križ in persežem per tem svetim znamenji svoje vere, de se hočem greha varovati in s pokoro in grevengo tebi pomagati tvoj križ nositi. **Ker** je duh voljan, meso pa slabo, te prošim, o sveto serce Jezusovo, vterdi me v mojim dobrim sklepu. **Amen.**

Čast bodi Očetu i. t. d.

VI.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O dobrotljivi Jezus, kako ljubezni polno

je tvoje sveto serce pobožno ženo plačalo, ki ti je pert podala, tvojo s kervjo in s potam oblito obličje obrisati. Božji Odrisenik, v plačilo si ji zapustil podobo svojiga obličja v pertu. — O s kervjo in z ranami pokriti Jezus, prosim, vtisni v moje serce stanovitno znamnje svoje britke smerti, de v premišljevanji tvojiga svetiga terpljenja in smerti ljubezen tvojiga častitiga serca zadobim in ga tudi do svoje smerti prav častiti zamorem. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

VII.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O češeni Jezus, kako ljubezni polno se je tvoje serce jokajočim ženam pokazalo, ko si jih opominjal, svoje grehe objokovati. To opominjanje tudi mene zadene; tudi meni so nešteti grehi objokovati; zato, o Božje serce Jezusovo, te prosim solz obžalovanja svojiga pretečeniga grešniga življenja. Presveti Jezus, v duhu pokore padem, kakor Magdalena, pred tvoje noge in prosim: Daj tudi meni tolažljive besede slišati: „Tvoji grehi so ti odpušeni.“ Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

VIII.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

Prečastitljivi Zveličar, komaj si na Golgato prišel, so ti že tvojo obleko slekli, vse rane so znoviga kervavele, in tvoje prečisto telo je bilo nago pred nesramnimi očmi zaničujočiga ljudstva. Oh prečisto serce Jezusovo, kako britko zadostenje je terjala Božja pravičnost za grehe sladnosti. Narcistejši Jezus, zatri to hudobijo v sercih vsih ljudi in prenaredi po svoji gnadi sužnike tega greha v tempel svetiga Duha. Daj tudi meni čisto serce; zakaj ti sam si rekel: „Samo čisti bodo Boga gledali.“

Čast bodi Očetu i. t. d.

IX.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O Jezus, izvoljeni moje duše, molim te in premišljujem z zavzetjem in s ponižnostjo strašno terpljenje tvojiga svetiga serca, ki so te živiga na križ pribijali. O ljubezni in poterpljenja polni Jezus, kako neusmiljeno so veliki žeblji tvoje svete roke in noge prederli! Kri je derla iz bolečih ran in silno je trepetalo tvoje umerajoče serce.

Moj Bog in Oče nebeški, pod križem

hočem na svojih kolenih klečati in svoje storjene grehe objokovati. Terdno se hočem Jezusoviga križa deržati. Vera, upanje in ljubezen naj me kakor žebli na križ perbijejo, de samo svojimu Jezusu živim, samo za svojiga Jezusa umerjem in de sim živ in mertev samo Jezusov. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

X.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O moj Jezus, pravi Sin Božji, v duhu klečim pod tvojim križem na svojih kolenih in te molim ponižno v tvoji tri ure dolgi smertni britkosti. O umérajóci Zveličar, vidim tvoje blede obličje, vidim tvoje od-perte usta in slišim te glasno vpiti: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo.“ Oh, vidim tvojo s ternjem zbodeno glavo se nagniti, na persi se naklone; Jezus je mertev, narsvetejši, ljubezni polno serce Jezusovo! — Pa kolikošna neskončna ljubezen je to do nas grešnikov! s pušico si pusti svoje narsvetejši serce prebosti in poslednja kapljica kervi z vodo zmešane kane iz stranske rane. O sveto serce Jezusovo, vzemi me v svojo češeno rano, de prihodnje vsih grehov obvarovan ostanem, dokler moja duša v nebeško kraljestvo ne

pride, s teboj, v Božje serce, se veselit vekomaj. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

XI.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O presveto telo Jezusovo, ktero so s križa sneli in v naročje objokane matere položili, v duhu kušnem tvoje svete rane in prosim praviga obžalovanja svojih grehov in solz pokore. — Sveta Jezusova mati, tvoj Božji Sin je v svoji smerti se tudi mene spomnil, ko te je nam mater dal. Bodi mi usmiljena mati, daruj nebeškemu Očetu Jezusovo terpljenje in smert za mene in prosi mi gnjusenje vsiga greha, prosi za mene, de vredin postanem, v presvetim Jezusovim sercu zavetje zoper vse nevarnosti duše in telesa najti, in de enkrat v češenji svetiga Jezusoviga serca umerjem. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

XII.

Hvaljeno in češeno bodi Božje serce Jezusovo v presvetim rešnjim telesu.

O moj Jezus, moj Gospod in moj Bog, zavzamem se, ko pomislim, v kakošni revšini si na zemlji živeti, terpeti in umreti

hotel! Tvoja uboga zapušena mati ni imela perta, tvoje mrtvo sveto telo vanj zaviti, ne groba ni imela, ampak pobožni Jožef Arimatejic je položil sveto telo v svoj lastni novi grob. O sveto telo mojiga Odrešnika, v duhu te gledam in prosim zavoljo tvoje smerti za vse ljudi, ki v revšini živijo, de jih Bog obupanja obvarje in jim usmiljene prijatle da, ki jim v njih revšini pomagajo. — Sveta Marija, v svoji revšini zapušena žalostna vdova, prosi Boga za uboge vdove in sirote, de serca bogatih k usmiljenju omeči, de s pomaganjem revnim greha sladnosti obvarovani ostanejo; meni pa sprosi gnado, tako živeti, de usmiljenja presvetiga Jezusoviga serca vredin postanem. Amen.

Oče naš i. t. d. Čast bodi Očetu i. t. d.

Darovanje.

O preusmiljeni Jezus, molim te ponižno v svetim zakramentu praviga Boga in ti darujem svojo opravljeno molitev. Zahvalim, hvalim in povikšujem te tudi za veliko ljubezen tvojiga svetiga serca, s katero si za nas terpel in narbritkejši smert prestal. — O kako sim srečin, Jezusova smert je moje življenje. Njegovo Božje serce je moje pribežališe v vsim mojim življenji.

Njegove svete rane so zastran mojiga večniga zveličanja. Preljubi Jezus, s tvojo prelito kervjó sim očišen, posvečen in k večnemu življenju poklican. De se tebi, o veliki Bog in Oče, za mnogotere gnade, ktere si nam v Jezusu dodelil, prav vredno zahvalim, ti darujem njegovo Božje serce, ki nas je do smerti ljubilo. Amen.

Moj kristjan, ako tvoje serce v kaki potrebi zdi-huje, ako je tvoje življenje življenje križa, ako je tvoja pot s ternjem postlana, ako si z žalostjo in nadlogami, tako reči, obsut: o oberni se le s priprostim zaupanjem k Kristusu. Spremljaj terpeče serce svojiga Odrešenika prav pogostama na Kalvarijo, tam boš uslišan. Za to moli zgoraj natisnjene molitve.

Mašne molitve za mertve.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha. Amen.

Vsigamogočni dobrotljivi Bog, tvoj Božji Sin nas je učil, de nič nečistiga ne more v nebesa priti; zato prosim tvojo neskončno usmiljenost, de se ubozih duš v vicah usmiliš, jih iz terpljenja rešiš ali jim saj njih terpljenje olajšaš. V ponižnosti in z zgrevanim sercam spoznam pred tabo, o vsigavedni Bog, de nisim vredin, za tiste moliti, ki so že pred tvojo oestro sodbo bili, pa samo zavoljo nekterih majhnih pregreškov tvojiga Božjiga obličja ne smejo gledati. Res nisim vredin, o moj Bog, de mojo molitev uslišiš; zakaj grešnik sim, ki sim te velikrat in zlo razžalil. Pa, o moj Bog! svoje grehe obžalujem in ti darujem v za-

dostenje svojih grehov in v odrešenje duš iz vic presveti dar, ki se zdaj tvojimu Božjimu veličastvu daruje. Zavoljo zasluženja našiga Odrešenika prosim posebno za dušo I. I., de jo rešiš, o Bog. De pa moja nevredna molitev do tvojih ušes pride, jo sklenem z molitvijo mašnika in vsih, ki so tukaj v tvojo čast. O Bog, v veri svojiga Odrešenika obhajamo zdaj tukaj njegovo spravno smert, s katero tvojimu Božjimu veličastvu nar veči čast dajemo. Naj ti dopade naš dar in dodeli milostljivo, de njegoviga zasluženja vredni postanemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Usmiljeni Bog, usmili se nas! Jezus Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas, in daj dušam vernih večni pokoj!

M o l i t e v.

O Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih, dodeli dušam svojih slu-

žabnikov in služabnic odpušenje njih grehov. V zadostenje njihniga dolga ti darujem neskončno zasluženje britkiga križeviga darú, kteriga pobožno nekervavo ponavljamo, in prosimo, de odrešenje dosežejo, ki so ga vedno želeli. Oh! preljubi Oče, téh uboge duše koperné po pomoči, zakaj sami ne zamorejo zdaj nič več za svoje rešenje storiti; zato usliši mojo ponižno molitev in molitev mašnika, ki zdaj za duše mertvih prosi, de pred tvoje večno obličje pridejo. O nebeški Oče, tukaj na altarju se ti saj pravo telo in prava kri Jezusova v zadostenje za naše grehe daruje! O pusti uboge duše v vicah cene in zasluženja svete kervi tvojiga Sina deležne biti, de se popolnoma očistijo in pridejo v večno zveličanje. Amen.

O sveta devica Marija, mati usmiljenja, skaži svojo milost ubogim dušam v vicah; prosi za-nje, de pred

Božje obličje pridejo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri evangeliju.

O moj Jezus, s straham in trepetam se zamorem strašnega dneva spomniti, ko bo glas trobente vse ljudi iz grobov poklical in naše strohljivo mesó nestrohljivost in naše umerljivo telo neumerljivost na-se vzelo. — Dan strahú, ko bodo solnce, luna in zvezde z obnebja popadale in se bo večnost začela. — Oh, s kakim straham in trepetam bomo tebe, sodnika svetá, v oblakih vidili priti! Kako se bo moja duša tresla, ko se bodo moji grehi, moje narskrivnejši dela v tvoji sodbi razodele! — Kako bom jez grešnik tam obstal, kjer se cló izvoljeni v trepečim pričakovanji tresejo? — Oh, k komú družimu zamorem takrat pribežati, kakor k tebi, strašnemu kralju, strašno ostrimu sodniku? — Pa, o Gospod, nočem čakati do dneva maševanja;

danes že hočem svoj dolg spoznati. Zdaj, to uro svete daritve, zdaj, ko se ti, o Jagnje Božje, vnovič v naše zveličanje svojimu nebeškemu Očetu daruješ: zdaj padem, od obžalovanja presunjen, pred tebe in te prosim odpuščenja svojih grehov. O sodnik Božji, zavoljo svojiga terpljenja in svoje smerti me pelji v večno življenje; zakaj samo ti si pot, resnica in življenje, in nihče ne pride k Očetu drugače, kakor po tebi. Zato, o Jezus, o luč svetá, sveti mi v tamôti tega življenja, vodi me po poti resnice k večnemu življenju, in pelji tudi duše iz vic k večnemu pokoju, kjer bodo tebe z Očetam in s svetim Duham praviga Boga molile, gledale in ljubile vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog dobrote in usmiljenja, reši duše svojih služabnikov in služabnic, ki so se s tega svetá ločile. Posebno prosim za dušo I. I., de se

je usmiliš. Daj mojo ponižno molitev
mrtvim pripomočno biti, in odpusti
jim njih grehe, po Jezusu Kristusu,
Gospodu našim. Amen.

Pri darovanji.

O Jezus Kristus, kralj večne
slave, prosim, reši duše vernih, ki
v kraju čiščenja po svojim odrešenji
zdihujejo. O Gospod, darujemo ti da-
ritve in hvalne molitve; vzemi jih
milostljivo za terpeče duše moje rajne
rodovine, mojih prijatlov in dobrot-
nikov; vpelji jih iz usmiljenosti v
življenje, ktero si Abrahamu in nje-
govim otrokam obljubil.

O Bog, kterimu je lastno se
usmiliti in zanesti, poglej s sedeža
svoje milosti na ta presveti dar, ki
ga zdaj mašnik v imenu vsih vernih
daruje. Tukaj na altarju darujemo kruh
in vino v spremenjenje v sveto telo
in kri Jezusovo, kakor je on, začet-
nik noviga zakona, nam zapovedal.
Ne glej tako na našo nevrednost,

kakor na Jezusa Kristusa, srednika, v kateriga presveto telo in kri bota ta darova spremenjena. Zavoljo te spravne daritve daj dušam mrtvih vernih milost najti. Odpusti jim njih slabosti in pregrehe, zavoljo katerih še po tvojim Božjim obličji koperné. Spolni njih goreče želje po odrešenji in pusti jih v svoje nebeško kraljestvo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Daj jim, o Gospod, večni pokoj in večna luč naj jim sveti!

Pri Sanktusu.

Večni Bog, tvoja usmiljenost nam je tukaj na altarju vir gnade odperla, ki ne usahne. Tukaj je posvečeno mesto darovanja, kjer se Bog sam daruje. Jezus, večna Beseda, pride po verni mašnikovi molitvi iz nebés in se, tako reči, tukaj vnovič rodi. O Bog, tvoj ljubi Sin, ki je za nas na križu kri in življenje dal, Jezus Kristus, ki je bil tako neusmiljeno

umorjen, ponovi zdaj po nekervavim svojo smert. O neskončno globoka skrivnost, o svete močne besede, po kterih Bog s svojiga večniga sedeža k nam pride! Zveličavna molitev, ki nebesa odklene in neskončniga Boga k nam prinese! Ta skrivnost je narveči veselje nebeškiga Očeta, ker svojiga Sina na altarju darovaniga vidi; narveči radost Božjiga Sina je, ker se Oče v tej daritvi poveljuje; ja ta skrivnost je veselje in radost svetiga Duha, ki vidi, de bo delo odrešenja do poslednjiga vsih dni terpelo. Angelji in arhangelji se čudijo nad ljubezni polnim ponižanjem Božjiga Sina. Trume svetnikov skle-nejo svojo hvalo z vsimi stvarmi in kličejo: Svet, svet, svet je Gospod naš Bog! Češen, ki pride v imenu Gospodovim! Hozana! O Bog, vsigamogočni Oče, ker zdaj skrivnost odrešenja pobožno obhajamo, dodeli milostljivo, de je zasluženje te pre-svete daritve dušam v vicah v iz-

brisanje njih grehov. Odreši jih, de zdaj z nami molijo in moliti ne nehajo vekomaj, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri povzdigovanji.

O častitljivi Odrešenik, Sin Božji, bodi mi milostljiv, usmili se me in odpusti mi moje grehe. — O Jezus, naj teče tvoja sveta kri, ki je bila v zveličanje ljudi prelita, na uboge duše v vicah, operi jih njih madežev, očisti jih in daj jim milost in usmiljenje.

Po povzdigovanji.

Večni, neskončni Bog, poln čudenja te molim v tvoji ljubezni, ki te v tej podobi kruha skriva. Oh, kako globoko se ponižaš, de še clo jez grešnik pred tebe, svojiga Gospoda in Kralja, priti smem! O previsoko Božje veličastvo, s tabo smem govoriti, nar skrivnejši želje svojiga serca ti smem odkriti in moje

zdihljeje vzameš, kakor ljubezni poln oče. Tada j prosim, o vir vsiga do-
briga, pred vsim za spokorno serce.
— O Božji zdravnik, očisti me bolj
in bolj mojih grehov, de bom na-
zadnje ves čist s tvojo gnado. Očisti
tudi duše v vicah, de pred tvoje
Božje obličje pridejo. Izlij svojo
drago, Božjo kri čez-nje, de popol-
nama čiste in svete postanejo. — O
preljubi Bog, te žalostne duše zdi-
hujejo k tebi po odrešenji; oh usliši
njih zdihovanje in usliši tudi mojo
molitev, ktero v ponižnosti in iz dna
svojiga serca pred tebe izlijem. O
vsigavedni in pravični Bog, te duše
so v tebe verovale, so v tebe upale
in so tebe ljubile; o daj jim kmalo
pred tvoje obličje priti; tega te pro-
sim po Jezusu Kristusu, Gospodu
našim. Amen.

M o l i t e v.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih
vernih, dodeli svojim služabnikom in

služabnicam odpušenje vsih grehov, de po pobožni molitvi v večno zveličanje pridejo, ki živiš in kraljuješ z Očetam in s svetim Duham enaki Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri obhajilu.

O premili Odrešenik, ti si tukaj na altarju in se daruješ v veči poveličanje svojiga Očeta za nas, in greš zdaj z nebeškim žegnam v mašnikovo serce. O Jezus, žlahtni nebeški kruh, o de bi bil jez vredin zdaj tebe prejeti! Pa moji grehi me storijo nevredniga, to sveto jed vžiti; zato se terkam poln grevence na svoje persi in prosim: pridi saj po duhovno v moje serce.

(Zdaj misli, de se obhajaš ter reci:)

Pridi, o moj Jezus, in reci le besedo in moja duša bo zdrava. — Pa, o preljubi Jezus, tudi duše v vicah zdihajo neprenehama po tvojim zveličavnim posestvu, zato prosim zopet: Reci le besedo in odrešene

bodo in posvečene pojdejo k tebi v nebesa.

Prosimo te, o Gospod, stori duše svojih služabnikov in služabnic te drage daritve deležne, ktero smo ti darovali, vzemi jih v število svojih svetnikov; pokrepčaj jih z večno roso svoje usmiljenosti in pusti jih priti v tvoje kraljestvo, po Jezusu, Gospodu našim.

Gospod! naš Bog, prosimo zopet, vzemi ta dar zveličanja, ki si ga iz nebes na zemljo poslal, z dopadajenjem, in daj, de je nam in vsim, za ktere smo ga tvojemu veličastvu darovali, v blagor in v večno zveličanje, po Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s tabo in s svetim Duham živi in kraljuje, enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Sklep in zahvaljenje.

Vsigamogočni, večni Bog, zdaj

smo narveči in narsvetejši daritev končali, in zahvalim te iz cele duše, de sim imel srečo, pri tej presveti službi biti in za-nje prositi, ki so tvojimu ljubezni polnimu očetovimu sercu tako ljubi in dragi. Zahvalim te, o neskončno dobrotljivi in usmiljeni Bog, in prosim še enkrat: usmili se duš v vicah, daj jim mir, veselje nebeško in večno zveličanje. Te oblážene duše naj potem tudi za mene prosijo, de luč tvoje gnade tudi meni sveti v vsih nevarnostih tega življenja, in de bom za bogaboječe življenje na zemlji večniga pogubljenja obvarovan, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vsakdanje molitve za mertve.

Pri sveti maši kakor tudi vsak drug čas dobro
moliti.

Opomin.

Dar svete maše in premišljevanje in darovanje terpljenja Jezusa Kristusa je, po uku svetih očetov, med vsimi deli in darovi Bogu vsigamogočnemu nar prijetniši in mertvim nar koristniši. Po tem uku ti bodi na pobožnosti k terpečimu Jezusu veliko ležeče. Če zamoreš razun tega z milodaram za mertve kaj darovati, se obveseli v tem, kar je angel Korneliu rekel: „Tvoja molitev in tvoj milodar sta k Bogu prišla, in uslišal te je“. Če si pa ubog, je že tvoja dobra volja dar, in potem zamoreš samo s pobožno molitvijo duše iz vic rešiti in si veselje v nebesih pripraviti.

Jezus se je dal s prošnjami sester mertviga Lazara do solz omečiti in ga je clo od mertvih obudil, zakaj bi tudi naših prošinj za duše ne uslišal?

Sveti Avguštin govori: „Lepi pogrebi

samo žive tolažijo, mertvim pa le molitve, daritve in milošnje pomagajo“. Sveti Efrem prosi v svoji poslednji volitvi ali testamentu, de naj ga po smerti ne pozabijo, temuč za rešenje njegove duše milošnje, molitve in daritve opravljajo. Sv. Anton piše Favstinu, ki je smert svoje sestre nezmerno objokoval: „Duša tvoje sestre te ne prosi solz, ampak molitve in milošnje“. Pridobi si s svojo prošnjo za odrešenje duš prijatlov iz vic, ki pri Bogu za tebe prosijo, de boš tudi ti zveličan.

O pobožni kristjan, kadar moliš, moli tudi za mene, de bo tudi moja duša enkrat kmalo iz vic rešena, kjer bova potem skup svojiga Božjiga odrešenika Jezusa Kristusa v njegovim veličastvu gledala, ljubila hvalila, in častila vekomaj.

Pripravljavna molitev.

O Jezus, moj Bog in Odrešenik, s priprostim zaupanjem pridem pred tvoje obličje, skrivnosti tvojiga terpljenja premišljevati; dodeli mi gnado, te s pravo pobožnostjo v zveličanje svoje duše moliti. Prosim te tudi, o usmiljeni Jezus, po tvojim terpljenji

in po tvoji smerti, usmili se duš v vicah, posebno duše I. I., za katero zdaj posebno moliti hočem. Ako se pa ta duša tvojiga obličja že veseli, prosim za tisto, ki je nar bližej odrešenja! Usmili se je in pelji jo v večno svetlobo, de tvojo večno skrivnost povikšuje in za mene prosi, de tudi jez pred tvoje Božje obličje pridem. Amen.

V nedeljo.

Hvaljen in česen bodi Jezus Kristus, naš Odrešenik! Hvala in česenje mu bodi v sveti skrivnosti njegoviga kervaviga terpljenja na Oljski gori.

1. O moj Jezus, večni Sin Božji, molim te v ponižni spoštljivosti in ti darujem v odrešenje duš iz vic vse, kar si za nas ljudi storil in terpel. Pred vsim ti darujem veliko pripravlanje k tvoji bližnji smerti, s postavljenjem svetiga zakramenta altarja. Takrat si nam dal narveči znamenje svoje večne ljubezni. O Jezus, Bog dobrote, vir vse usmiljenosti, malo ur pred začetkam svojiga britkiga terpljenja, si storil narveči čudo vsigamogočnosti, daroval si nam svoje sveto življenje v tolažbo v križih življenja in v dušno hrano na nevarni poti

v večnost. — **O Jezus**, molim te v svetim zakramentu praviga Boga, v kteriga verjem, v kteriga upam in kteriga čez vse ljubim. **O** ljubezni polno serce Jezusovo, darujem te nebeškemu Očetu ponižno v odrešenje duš, ki so v svojim življenji po poslednji sveti popotnici hrepenele in tebe ljubile.

2. O Gospod Jezus Kristus, žalost ti darujem, ki je tvoje ljubijoče serce prepadla, ko si na Oljskim vertu svojim učencam rekel: „Moja duša je žalostna do smerti.“

Od njih si šel, molit; zakaj že takrat so ti bile vse martre pred očmi, ktere si imel prihodnji dan terpeti, in zato si na svoj obraz padel in s priklonjeno glavo molil: „Oče, ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene.“ **Oh**, na kolenih klečeči Bog in človek, vzemi kelih terpljenja od vsih ljudi, ki v svojih nadlogah in križih k tebi molijo, otmi jih iz njih revšine in usliši tudi mojo molitev, ktero v tolažbo ubozih duš k tebi opravljam.

3. O češeni Jezus, darujem ti tvojo veliko ponižnost, s ktero si drugi pot na obraz padel, k svojimu nebeškemu Očetu molil, njegovo razserdeno pravičnost z grešnim svetam spraviti. — **Oh Jezus**, tudi mojo dušo si imel pred očmi, ko si na

obraz padel. **O** Jagnje Božje, grehe svetá si odvzelo, bodi mi milostljivo, usliši mojo molitev in odreši duše iz vic, posebno tisto, ki v mojo molitev upa.

4. **O** v neizrečeni žalosti na Oljski gori zdihajoči Jezus, darujem ti tvoje v tretje ponovljeno molitev k svojimu nebeškemu Očetu, pri kateri si se pa v njegovo sveto voljo vdal rekoč: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja se izidi.“ — Po tem tvojim izgledu prosim, de odrešiš duše iz njih terpljenja, in de se tudi nad menoj Božja volja vselej izide, rečem zdaj v tvoje Božje sklepe popolnoma vdan: „Nar pravičniši, narviši, vselej k našimu pridu služljiva volja Božja se izidi v vsim, ona bodi hvaljena in večno čez vse češena.“

5. **O** Jezus, moj Bog in Zveličar, darujem ti tisto neskončno ljubezen, ktero si imel do svojih učencov, ki si jih v svoji britkosti in žalosti opominjal, de naj čujejo in molijo, de v skušnjavo ne pridejo. — Oh, moj Jezus, obvari me grešnih skušnjav. Nad svojimi grehi hočem čuti in moliti, le ne odreci nam slabim ljudem svoje Božje pomoči; kadar v skušnjavah in v silah kličemo: „Ne vpelji nas v skušnjavo, temuč odreši nas od vsiga zlega (hudiga).“ Prosim, o Gospod, reši duše iz vic, posebno tiste, ktere zavoljo mene terpijo.

6. **O** preljubi Jezus, darujem ti tudi tvojo dušno britkost, ko si na svoje nar-svetejši obličje padel in se s tako silno smertno britkostjo bojeval, de bi bil mogel umreti, ko bi te ne bil tvoj nebeški Oče po angelju v tvojim terpljenji poterdil. — Oh, Jezus, pošlji iz usmiljenja terpečim dušam v vice angelja, ki jih pokrepčá, in usmili se posebno duš, ktere so v svojim življenji tvojo smertno britkost nar bolj goreče častile.

7. **O** v kervavim smertnim potu zdihajoči Jezus, tebi darujem neizrečeno žalost tvoje svete duše, ko si v svojim terpljenji svoje učence spati našel in jim z žalostnim sercam rekel: „Ali ne morete eno uro z menoj prečuti?“ — Preljubi Jezus, daj mi gnado, de se iz spanja svojih grehov prebudim in začnem pokoro delati. Potolaži tudi žalostne duše v vicah in izlij svojo sveto kri čez nje, ktero si na Oljski gori tako zlo potil, de je v debelih kapljah na tla kapljala. — Oh, Jezus, ko bo meni v moji smertni uri smertni pot stopil, in število grehov pred oči stopilo, oživi me s svojo prestano smertno britkostjo; daj mi pravo popolno obžalovanje svojih grehov in daj mi po tistih dušah vpokojenje, ki so po moji molitvi beržeje pred tvoje obličje prišle. Amen.

O nebeški Oče, pomočnik in usmiljevavec, prosim te po ljubezni polnim srcu Jezusovim odrešenje svojih grehov; v zadostenje svojih pregreh ti darujem britko vojskovanje Jezusovo v britki noči na Oljski gori. Oh, bodi mi usmiljen Bog in odpusti mi zavoljo Jezusa, ki je v vertu kervav pot potil!

V pondeljek.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, ki je bil vjet in zvezan, kakor razbojnik, k Anatu peljan; češen bodi v presveti skrivnosti in hvaljen vekomaj.

1. **O Jezus, Božji Odrešenik**, v ponižnosti klečim pred tabo na kolenih in ti darujem v odrešenje duš iz vic tvojo sveto voljo, za naše odrešenje umreti. Oh, od kervaviga potú si bil še ves oblit, ko si k svojim učencam nazaj prišel in jih zbudil rekoč: „Vstanite, glejte, izdajavec je blizo!“ Vedil si, de te je eden tvojih učencov za trideset srebernikov prodal in de zdej pride, te tvojim sovražnikom izdat. — **O moj Jezus**, obžalujem svoje grehe iz celiga serca in sklenem, s tvojo pomočjo nikoli več ne grešiti in tvoj izdajavec biti.

2. **Božji Zveličar, Jezus Kristus**, darujem ti tvojo mogočnost in dobroto, ktero si pokazal, ko si svojim morivcam naproti šel in jih prašal: „Koga išete?“ — „Je-

zusa Nazarenčana,“ so odgovorili. In tvoja vsigamogočnost jih je ko blisk poderla na tla, ko si rekel: „Jez sim, kteriga išete.“

O Jezus, išem te, moje serce te iše, se tvojiga svetiga terpljenja vdeležiti in s premišljevanjem in češenjem svetih skrivnost tvojiga terpljenja in s pomočjo tvojiga zasluženja duše iz marter vic rešiti, posebno tisto, ktera je tebe, o Jezus, v svojim življenji narpridniši iskala.

3. O Gospod Jezus Kristus, darujem ti bitko občutenje tvojiga ljubezni polniga serca, ko je izdajavec Judež svoje hudobne usta na tvoje svete ustnice (žnablje) pritisnil, in ko si ga ti, ga k obžalovanju omečiti, prašal: „Priatelj, po kaj si prišel?“ — **O moj preljubi Jezus**, kolikrat bi me bil mogel na poti hudobnosti prašati: Priatelj, po kaj si prišel? — **O moj Zveličar**, daj dušam mertvih večni pokoj, meni pa gnado svoje življenje poboljšati; sklenem, pota hudobije opustiti in tebe, svojiga Bogá, čez vse ljubiti.

4. Dobrotljivi Jezus, pravi Sin Božji, darujem ti bitko ponižanje, ko si, Narne-dolžniši, kakor razbojnik vjet, zvezan in tako zaničljivo martran bil. — **O Božji Zveličar**, zavoljo tega terpljenja te prosim, reši duše iz vic, in usmili se posebno duše, ktera je v svojim življenji tvojo presveto

mater nar gorečaje častila. — **O Marija**, presveta mati Jezusova, pribežališe vsih spokornih grešnikov, vzemi tudi mene v število svojih častivcov, de enkrat večno zveličanje dosežem.

5. **O preljubi Jezus**, od Judov zaničevan in zasmehovan Bog in človek, darujem ti vse bolečine, ki si jih občutil, ko so te hudobni Judje z nesramnim zasmehovanjem čez potok Cedron peljali. — **O preljubi Zveličar**, zavoljo tega terpljenja te prosim, skaži svoje usmiljenje dušam mojih staršev in daj jim večni pokoj; meni pa dodeli gnado, tako živeti, de se v večnim zveličanji z njimi sklenem, tebe moliti, ljubiti in hvaliti vekomaj.

6. Darujem ti, o Gospod Jezus Kristus, ponižnost, v kateri si zvezan, kakor razbojnik, pred velikim duhovnam Anam stal, ki te je s prederzno ošabnostjo po tvojim uku vprašal. — **O Jezus**, učenik in izgled vsih čednost, prosim te, daruj zdihtovanje svojiga takrat tako žalostniga serca svojimu nebeškemu Očetu v rešenje mojih bratov in sester, ki morde še v vicah terpijo. Daj jim, o Gospod, večni pokoj, in daj jim kmalo pred tvoje Božje obličje priti.

7. **O Jezus**, neskončno neusmiljeno terpinčen Bog in človek, darujem ti tvoje

bitko terpljenje, ki si ga občutil, ko te je nekdo zmed nar hudobniših rabeljnov tako silno vdaril, de je tvoj sveti obraz otekel in de si veliko bolečino terpel.

Preljubi Jezus, zavoljo tega terpljenja in zaničevanja mi odpusti vse razžaljenja z mojimi grehi. Prosim te tudi, daj dušam mojih dobrotnikov večno zveličanje. Amen.

Vsigamogočni Oče in Bog, s priprostim zaupanjem molim v imenu Jezusa, tvojiga ljubiga Sina, in ti darujem v zadoštenje za svoje grehe njegovo sveto serce, in vse terpljenja, ki jih je v Anatovi hiši prestal. Daj, o preljubi Bog, de po zasluženji teh britkost odpušenje svojih grehov dosežem in pravi častivec presvetiga serca Jezusoviga postanem. Amen.

V tvorek.

Hvaljen, povikšan in češen bodi Jezus Kristus, naš Odrešenik, v sveti skrivnosti svojiga terpljenja, zasramovanja in zaničevanja, ktero je v žalostni noči v Kajfeževi hiši prestal.

1. Jezus, moj preljubeznjivi Odrešenik, zavoljo naših grehov si neizrečene bolečine terpel in vse voljno in poterpežljivo prestal, razserdenimu Bogu za nas zadostiti. — O Jezus, edinorojeni Sin večniga Očeta, v tvojim terpljenji te ponižno molim

in ti darujem v odrešenje duš iz vic tvojo krotkost, s katero si zaničevanje Judov terpel, ki so te k velikimu duhovnu Kajfežu peljali, v kateriga hiši so bili duhovni, pismouki in farizeji zbrani, tebe po krivim tožiti. Obtožim se zdaj pred tabo, o Božji sodnik, ponižno, in kličem poln britkosti in obžalovanja: **O Jezus, Sin živiga Boga,** usmili se me, in odpusti mi moje grehe.

2. Jezus, **Odrešenik svetá,** narveči veselje nebes, darujem ti tvojo globoko pokoršino do Boga, tvojiga Očeta, ko te je **Kajfež** pri imenu živiga Boga zarotil, povedati, ali si **Mesija, Sin Božji,** usmili se vsih ubozih in zapušenih ljudi in tudi zapušenih duš, ki v vicah terpe.

3. **O moj Jezus,** večna resnica, darujem ti tvoj odgovor, ki si ga velikimu duhovnu dal: „**Sin Božji** sim; vidili bote sinú človekoviga na desnici vsigamogočnosti sedeti in v oblakih neba priti.“ — Oh, usmiljeni Jezus, kadar enkrat prideš svet sodit, pomni, koliko si za nas ljudi terpel in daj, de nam je tvoje britko terpljenje in tvoja smert v zveličanje. Naj tudi duše vsih vernih kristjanov pred tvoje Božje obličje pridejo.

4. **O dobrotljivi Gospod Jezus Kristus,** vse ti darujem, kar si terpel pred nezmerno serditimi in prederznimi Judi, ko

je veliki duhoven svojo suknjo raztergal in tebe preklinjevanja Boga obtožil, ker si se Mesija imenoval. — O Mesija, zveličar svetá, pri tvojim rojstvu so angelji vesele pesmi narvikšimu Bogu peli, zdej pa te v hudobijah zastarano judovsko ljudstvo k smerti vleče. O Jezus, bodi hvaljen in češen, ker si s svojo smertjo svet odrešil. Oh, reši tudi duše iz vic, in posebno tisto, ktera je v svojim življenji z molitvijo rožniga kranca skrivnosti tvojiga terpljenja velikrat premišljevala.

5. O Jezus, Sin večniga Boga, darujem ti globoko bolečino, ktero je tvoje sveto serce pri hudobnim zasmehovanji Judov terpelo, ko so ti oči zavezali, te v obraz bili in rekli: „Prerokuj nam, kdo te je vdaril?“ Oh, preljubi Jezus, odveži obvezo od mojih oči, de vidim, kako daleč sim še od poti popolnamosti, in daj mi gnado popolnoma spreobrnjenja, dušam mertvih pa večni pokoj.

6. O Jezus Kristus, mojster in učenik svojih apostelnov, darujem ti veliko žalost tvojiga ljubezni polniga serca, ko te je Peter trikrat zatajil in še clo z zarotenjem poterdil, de te ne pozná. To zaničevanje te je zlo v serce bolelo; pa vender si se koj k njemu obernil in ga z milostljivimi očmi pogledal, in je koj svojo pregreho

spoznal in bitko objokoval. — Oh, dobrotljivi Jezus, kolikokrat si mene po mnogoterih potih vabil, pa sim zmiraj v greh; o daj mojemu sercu grevengo, mojim očem solze, de tudi jez svoje grehe obžalujem in pri tebi milost zadobim. O daj tudi dušam v vicah milost dobiti in večno zveličanje.

7. O narbitkejši zaničevanje terpeči Jezus, darujem ti vse martre, ki si jih celo noč v Kajfeževi hiši terpel. Tvoj ljubeznjivi obraz je bil zapljuvan, oči so ti zavezali, te za lasé vlačili, za uhó bíli in z nogami taptali. Tvoja duša je bila, tako rêči, martrana s preklinjevanjem tebe, z grehi, ki so jih brez straha pred tabo delali, tako de do sodnjiga dné ne bo vse znano, kar si samo to bitko noč terpel. — Oh, zavoljo teh svojih še neznanih bitkost se usmili ubozih duš v vicah, posebno tistih, za ktere sim dolžan moliti. Meni pa daj gnado, s spolnovanjem tvoje postave terpljenju v vicah oditi. Amen.

Gospod Bog, nebeški Oče, darujem ti terpljenje tvojiga Božjiga Sina v zadoštenje za svoje grehe, obžalujem jih iz serca in prosim, odpusti mi, kakor je Jezus svojimu učencu Petru odpustil.

V sredo.

Hvaljen, povikšan in češen bodi Jezus Kristus, večni Sin Božji, v sveti skrivnosti svojiga terpljenja, ko se je obsodbi krivičniga sodnika podvergel in neusmiljeno bičan za nas neizrečene bolečine terpel.

1. O moj Jezus, narvikši ljubezen, iz nebés si prišel, zgubljene ljudi od večne smerti odrešit; zahvalim te za veliko ljubezen in ponižno te molim. Darujem ti tudi v rešenje duš iz vic tvoje terpljenje pri tréh krivičnih obtožbah, ktero so Judje pri Pilatu zoper tebe imeli: de si zapeljivec ljudstva, de si prepovedal, cesarju davk odrajtovati, in de si se kralja Judov postavil. — O Jezus, kralj nebés in zemlje, ponižno te molim v tem premišljevanji. Verujem v tebe, večna resnica, upam v tebe, neskončna usmiljenost; ljubim te, o moja narveči dobrota!

2. O Gospod Jezus Kristus, edino-rojeni Sin Božji, darujem ti na tvoji ternjevi poti, ko si terdo zvezan po Jeruzalemskih ulicah peljan bil, k kralju Herodu, kateri ti je v zaničevanje belo obleko dal, v kateri te je brezbožno ljudstvo kakor norca pozdravljalo in zasmehovalo. — O Jezus, bodi hvaljen in češen za to razžaljenje, bodi češen zdaj in vselej in vekomaj. Daj tudi, o Gospod, dušam vsih mertvih vernih

kristjanov večno zveličanje, kjer te bodo hvaležno povikševale za vse, kar si za nas grešnike storil in terpel.

3. Darujem ti, o Gospod Jezus Kristus, terpljenje tvojiga dobriga serca, ko je neusmiljeno ljudstvo enoglasno terjalo, da bodi križan, znani ubijavec Baraba pa izpušen. — Oh, kako te je tvoje ljubezni polno serce bolelo, ko si slišal ljudstvo klicati: „Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke!“ — Češenja vredni Odrašenik, zavoljo tega terpljenja se usmili duš tistih, ki so v svojim življenji za mene molile, prosim tvojo neskončno usmiljenost, da jim to ljubezen z kmalnim rešenjem iz njih terpljenja poverneš. Daj jim, o Gospod, večni pokoj!

4. O Božji Zveličar, darujem ti tvoje serčne bolečine pri strašni Pilatovi obsodbi, tebe bičati. — Hvala in češenje, čast in slava ti bodi za tvojo ljubezen, s katero si svoje presveto telo tako neusmiljeno martirati dal. — Oh, usmiljeni Jezus, zavoljo tega terpljenja olajšaj martre duš v vica; posebno se usmili tistih, ki so v svojim življenji mojiga varha in patrona, svetiga I., pobožno častile.

5. Narčistejši Jezus, darujem ti tvojo čisto sramožljivost, ko si z golim telesom na steber privezan od neusmiljenih rabeljnov

tako neusmiljeno razmesarjen bil, de so ti persi in pleča otekle in de je tvoja sveta kri po celim životu tekla. — Oh, pri stebri kervaveči Jezus, izlij svojo tako obilno prelito kri čez nas grešnike, nas grehov oprati; izlij jo tudi čez uboge duše v vicah, de bodo kmalo rešene.

6. Božji Jezus, darujem ti terpljenje tvoje žegnane matere, ktere serce je bilo pri tvojim terpljenji smertno ranjeno. — O Marija, britka Jezusova mati, prosi svojiga Božjiga Sina, de me tukaj šiba, tepe in štrafa, de me večniga pogubljenja obvarje. Prosi tudi Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, za uboge duše v vicah, de kmalo v nebesa pridejo.

7. O razmesarjeni Jezus, darujem ti tvoje prejete rane, katerih je bilo toliko, de je bilo tvoje sveto telo z njimi pokrito in de si obmagan na zemljo padel. Terpeči Zveličar, grehi sladnosti so te topli, poželenje mesa grešnikov, njih nesramno, hudobno življenje ti je tako strašno tvoje sveto meso razmesarilo in tvojo sveto kri tako silno prelilo. — O Jezus, obžalujem svoje nečisto življenje in sklenem, s tvojo pomočjo hudobije sladnosti se varovati in tebe, o narčistejši Jezus, vedno posnemati. Daj, o Gospod, dušam v vicah večni pokoj.

O moj preljubi Jezus, neizrečeno ter-

pljenje pri tvojim britkim tepenji z bičem ti darujem za vse ljudi, ki zdaj umerajo in kmalo k tebi v sodbo pridejo. Oh, prosim, bodi jim milostljiv sodnik. Meni pa dodeli gnado, tvoje sveto terpljenje vedno pred očmi imeti, de enkrat umerjem smert pravičnih. Amen.

V četertik.

Hvaljen, povikšan in češen bodi Jezus Kristus, naš Odrešenik, v sveti skrivnosti svojiga terpljenja pri bolečim kronanji s ternjem. O Jezus, kralj večne slave, prosim te, prebodi moje serce s ternjem resnične pokore, de odpušenje svojih grehov zadobim.

1. Jezus, kralj nebes in zemlje, ubogi grešnik v molitvi klečim pred tvojim obličjem na kolenih in darujem vse stopinje, ki si jih storil, ko so te na Pilatužev dvor peljali, tam te s ternjem kronat. O kako obilno je še tvoja kri tekla, kako goreče so te sklele še vse rane, ki si jih pri bičanju dobil! O terpeči Zveličar, daj le eno samo kapljico svoje svete kervi v oginjavico kaniti, de bodo uboge duše rešene in spomni se posebno tistih, ki so tvojo presveto kri nargorečejši častile.

2. O Jezus, večni Sin Božji, moj Odrešenik in Zveličar, darujem ti tvoje

britko terpljenje pri neusmiljenosti Judov, ko so ti v zaničevanje škerlatast plajš ogernili, terst namesti kraljeve palice v roko dali, te na kamen posadili in krono iz ternja na tvojo presveto glavo pritisnili, tako de je tvoja presveta kri z njih strani tekla. **O** britko kronani **Odrešenik**, molim, hvalim, povikšujem in častim te in prosim, reši duše iz vic.

3. O Gospod Jezus Kristus, vso kri ti darujem, ki je s tvoje glave na tla tekla, in tvoje sveto obličje oblila. — **Oh**, tako neusmiljeno terpinčeni **Bog** in človek, moje mesó, moji hudi nagibi in moje navade so tvoje **Božje** obličje tako pogerdile. **Odpusti** mi in vterdi me v mojim sklepu, te z nobenim greham več ne razžaliti. **Usliši** tudi mojo molitev v tolažbo duš v vicah in reši jih iz njih terpljenja.

4. O Božji Jezus, moja narveči dobrotá, darujem ti zasmehovanje, ki si ga prestal, ko si terst mogel v roki deržati, s katerim so te poprej rabeljni po tvoji sveti glavi bili, ki so pred tabo poklekovali in te kralja imenovali in smejaje tvoje svete ušesa z zaničevanjem in preklinjevanjem žalili. **Na kolenih klečim** zdaj pred tabo, o **Božji kralj**, tebe zaničevaniga moliti. **Naj ti**, o **Jezus**, moja molitev dopade, in vzemi jo milostljivo v rešenje ubozih duš

v vicah, ki tako goreče po tvojim Božjim obličji hrepené.

5. **O Jezus, Sin Božji**, darujem ti pokojnost, ki si jo ohranil po tem, ko so te tako neusmiljeno kronali in si jo svojimu nebeškemu Očetu daroval.

O britko terpeči Jezus, daruj svoje terpljenje zopet svojimu nebeškemu Očetu v zadostenje za moje grehe in v rešenje tiste duše iz vic, ktere se na tem svetu nihče več posebej ne spomni.

6. **Preljubi Jezus**, v prebritkim terpljenji od Judov zasramovan Bog in človek, ponižno te molim in ti darujem tvojo žalostno podobo, ko te je Pilat vun peljal in zbranimu ljudstvu pokazal rekoč: „Glejte, človek!“ — **Oh**, voljno terpeče jagnje Božje, pokaži kmalo svoje veličastno obličje ubogim dušam v vicah in reši jih. **O** reši posebno tisto, ki je v svojim življenji narbolj za duše v vicah molila.

7. **Jezus, Božji Zveličar**, darujem ti strašno britkost, ktero si pri križanji Judov terpel, ko so vpili: **Križaj ga!** in ko si bil potem zlobi svojih sovražnikov popolnoma zdan. **O** narsvetejši, čez vse ljubeznjivi **Odrešenik**, tudi moji grehi so vpili: **Križaj ga!** — **Odpusti** mi moje grehe in bodi mi enkrat milostljiv sodnik, de v večno

zveličanje pridem, kamor tudi vse uboge duše iz vic pripelji. Amen.

Vsigamogočni Bog in Oče, poglej na s ternjem obodeno glavo svojiga ljubiga Sina, poglej mnogo ran in njegovo tekočo kri, ktere je toliko za naše odrešenje prelil; po tem našim Gospodu Jezusu Kristusu odverni milostljivo od nas zlege in štrafinge, ktere smo zavoljo svojih grehov zaslužili, in ker svoje pregrehe obžalujemo, nam dodeli milost in usmiljenje! To te prosim v imenu Jezusovim, ki je za nas bil s ternjem kronan. Amen.

V petek.

Hvaljen bodi Jezus Kristus v britkim nošenji križa!

Hvala, čast in česenje bodi mojimu Odrešeniku v sveti skrivnosti njegoviga neusmiljeniga pri-bitja na križ!

1. O Jezus, moj Gospod in moj Bog, s svojo smertjo si razžaljeno pravico nebeškiga Očeta zopet spravil, hvaležno te molim in ti darujem za uboge duše v vica, tvoje britko nošenje križa na Kalvarsko goro. V duhu kušnem kervave stopinje, ktere si na svoji ternjevi poti pri vsakim prestopu pustil. — Oh, preljubi Zveličar, vse grehe sveta si s svojim križem nesel, in to breme je bilo tako težko, de ti je široko rano v tvojo sveto ramo naredilo.

O Jezus, večni Sin Božji, molim te v tvojim nošenji križa. V tebe, o Jezus, neskončno usmiljenost, upam; tebe, o Jezus, moja narveči dobrota, ljubim.

2. Darujem ti, o Jezus Kristus, tvoje britke padce pod križem. Oh, spoznam, de te je moje večkratno padenje v stare grehe tako oslabiljeniga na tla verglo. — O na kervavi križevi poti zdihajoči Bog in človek, kako terda in težavna je bila ta pot, po kateri si mogel s križem obložen k smerti iti! — O Jezus, o življenje moje duše, tudi jez hočem svoj križ za teboj nositi; pa oh, maloserčen in boječ sim, zato prosim, stori me močniga na potimojiga terpljenja, in daj tudi meni sladke besede iz tvojih ust slišati: „Še danas boš pri meni v kraljestvu mojiga Očeta.“ Oh Jezus, pelji duše iz vic v večno kraljestvo svojiga Očeta in večno zveličanje.

3. Križ noseči Zveličar, Jezus Kristus, darujem ti veliko žalost tvojiga serca, ko te je tvoja tebe serčno ljubijoča mati srečala. Njena duša je bila od meča žalosti prebodena, ko je vidila pod križem te pasti. V omedlevci te je vidila, vidila je rabeljne z velikim kričanjem čez te pasti in terpinčiti te; oh in ni te smela tolažiti! — Odpusti mi, o moj preljubi Jezus, moje grehe. — O prečista mati Jezusova, prosi

za mene uboziga grešnika in prosi tudi za rešenje duš iz vic, de kmalo pred Božje obličje pridejo.

4. Darujem ti, o Gospod Jezus Kristus, popolnoma obmožnost, zavoljo ktere nisi mogel več dalje, tako, de so rabeljni tvoj križ Simonu Čirenejcu naložili, de ga je za tabo nesel, de si poslednjič, na vsih udih od slabosti se treseč, na Kalvarsko goro prišel, kjer so kričijoči in razsajajoči rabeljni zopet tvojih ran se deržeče oblačilo s tebe stergali in si ti, o narčistejši Jezus, ves nag na križ položen bil. — O moj Odrešenik, v duhu te vidim, na križu ležati; oh, vidim tvoje terpeče serce v smertne britkosti raztegnjenih persih urno in močno biti. — O križani Jezus, zveličaj mene in tudi uboge duše v vicah, ktere po Božjim obličji hrepené.

5. O Gospod Jezus, terpeči dar za grehe svetá! darujem ti pijačo iz vina in želča, ktero so ti v tvoji slabosti v pokrepčanje podali, de bi te bili mogli novič poživljeniga še dalje terpinčiti. Oh terpeči Bog in Zveličar, odpusti mi mojo nezmernost v jedi in v pijači, za ktero si se hotel z britkostjo svoje želčnate pijače pokoriti. Usmili se vsih vernih kristjanov in reši posebno tisto dušo iz vic, ktera je svoje telo nar bolj s postam pokorila.

6. **O** preljubi Jezus, v počešenje tvojiga presvetiga serca ti darujem narstrašnejši in narbritkejši skrivnost tvojiga terpljenja, neusmiljeno perbitje tvojih rók in nóg na križ, pri katerim je vsak mahljej s kladvam na velike železne žeblje po vsi Kalvarski gori donel in ljubijoče serce tvoje svete matere kakor meč prebodel. — Oh, kje je bolečina tvoji, o Jezus, enaka? Kje je terpljenje enako tvojimu terpljenju? — Tvoja sveta kri ni zdaj več kapljala, ampak derla je iz tvojih prebodenih žil. — **O** Jezus, moja edina ljubezen, vse svoje potrebe, svoje telo in svojo dušo položim v tvoje svete rane! Daj mi tolažbo v njih najti in večno v njih prebivati. Daj, de tudi duše v vicah zavoljo tvojih svetih ran kmalo v večno zveličanje priti in pri tebi v nebesih prebivati zamorejo.

7. **O** Jezus, sladka tolažba moje duše, darujem ti tvojo še večí bolečino, ko so te s križem vred dalje vlekli, ga potem z zasmehovanjem in z nesramno radostjo kviško postavili in ga s silo v skopano jamo posadili; to pretresenje je tvoje rane na nogah in rokah še večí naredilo, kite bolestno nategnilo, vse tvoje terpljenje strašno pomnožilo in celo tvoje sveto telo s kervjo oblilo. — Oh, narusmiljeniši Jezus, kolikrat sim s svojimi rokami in nogami grešil! —

Zavoljo ran tvojih rók in nóg prosim odpušnja svojih grehov in rešenja ubozih duš iz vic. Amen.

Veliki vsigamogočni Bog, poglej na svojiga ljubiga Sina, ki se je tako britko v odrešenje ljudi na križu daroval. Za vse ljudi je terpel in svojo kri prelil. O Oče nebeški, zanesi nam ubozim grešnikom in ne perпусти, de bi se sveto telo in kri tvojiga Božjiga Sina nad nami zgubila. Amen.

V saboto.

Hvaljen in češen bodi Jezus Kristus, naš Odrešnik, v sveti skrivnosti svoje tri ure dolge smertne britkosti na križu! Hvala, zahvala in češenje mu bodi vekomaj!

1. O Jezus, Jagnje Božje, ktero zavoljo mojih grehov na križu visiš, pobožno povzdignem svoje roke k tebi in ti darujem za uboge duše v vicah neštete bolečine, ktere si na golim svojim životu terpel: na svoji s ternjevo krono prebode ni glavi, ktere zavoljo neizrečenih bolečin nisi mogel nasloniti; na svojih ranah zavoljo strašnega sklenja; na svojih očéh zavoljo s čela tekoče kervi; na svojim jeziku zavoljo grenkiga želča in na svojih ušesih zavoljo preklinjevanja memogredočih, ki so z zasmehovanjem vpili: „Ako si Sin Božji, stopi s križa!“ O Sin Božji, ponižno te molim

v tvojim terpljenji na križu in prosim, daj mi gnado, te vselej s sveto ljubeznijo ljubiti.

2. O preljubi Jezus, naš srednjik pri Bogu, darujem ti tri strašne, britke ure, ktere si živ na križ pribit v neusmiljenim terpljenji visel med nebam in zemljo, med razžaljenim Bogam in grešnim svetam. — Oh, moj na križu umerajoči Odrešenik, tri dolge ure si v smertni britkosti na lesu križa kri prelival. — Zavoljo tvoje smertne britkosti prosim, pomagaj mi v moji smerti. — Tudi meni bo enkrat moja smertna ura bila, morde še danas. O Jezus, spomni se mene v svojim kraljestvu, ne daj mi brez popolnoma grevenge, ne brez svetih zakramentov in neprevidama umreti. Usmili se tudi duš v vicah, in reši s svojim terpljenjem in s svojo smertjo dušo svojiga služabnika, ki je te molitve v tvojo veči čast spisal. Daj mu, o Gospod, večno zveličanje.

3. Darujem ti, o Gospod Jezus Kristus, britko, močno trepanje tvojiga umerajočiga serca, ktero je bilo do smerti polno ljubezni do ljudi. Ljubezen do ljudi, do tvojih sovražnikov je glasno v tvojih persih bila, nas učiti, de tudi mi svoje neprijatle ljubimo. — Preljubi Jezus, še celó zapoved si dal, de naj svoje sovražnike ljubimo; ne morem biti deležin zaslužnja tvojiga terpljenja in tvoje smerti, če svojih

sovražnikov ne ljubim. — Pokorin sim tadaj tvojimu povelju, v duhu položim svojo roko na tvoje umerajoče serce in obljubim: Svojiga bližnjiga hočem ljubiti in, ker mi ti zapoveš, hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. Pa s takim sercam smem tudi tebe ljubiti in tudi svoje zveličanje od tvoje ljubezni upati. Prosim tudi za duše vsih vernih kristjanov, ki v vicah terpijo in v tvojo Božjo usmiljenost upajo. **O Jezus**, reši jih.

4. **O preljubi Jezus**, prosim, spomni se žalosti svoje prečiste matere, ki je z Janezam in z Magdaleno pod tvojim križem stala in preklinjevanje velikih duhovnov in pismarjev slišala, ko so iz maševanja gorečiga serca k tebi upili: „Druzim si pomagal, in zdaj si ne moreš sam pomagati.“ — **O preljubi Jezus**, tako zaničevaniga te hvaležno molim; zakaj iz marsiktere sile si mi že pomagal. Ne pomni potem mojih grehov, ampak ljubezni, s katero si umerajoč na križu svojiga nebeškiga Očeta prosil: „Odpusti jim, Oče, ker ne vejo, kaj delajo!“ — **O večni Bog**, **Oče nebeški**, odpusti tudi meni moje grehe, in pelji enkrat mojo dušo v svoje kraljestvo, katero je Jezus na svoji desni visečimu razbojniku obljubil; tudi meni so moji grehi žal, kakor so bili spokornimu razbojniku; zato prosim, o **Bog**, naj sim ti priporočen, ka-

kor je Jezus svojo zapušeno mater svetimu Janezu priporočil. — Božja mati Jezusova, kako ojster meč je takrat tvoje serce prebodel! Oh koliko je tvoje milo serce pri terpljenji tvojiga Božjiga Sina terpelo! Terpeča mati, daruj britko terpljenje Jezusovo nebeškemu Očetu v rešenje duš v vicah in pokaži svojo zvesto materno ljubezen, ker za-nje prosiš.

5. Darujem ti, o Gospod Jezus Kristus, sklečo žejo, v kateri si na križu klical: „Žejin sim!“ in ko so rabeljni gobo v jesihu omočili, in jo tebi podali, de je vsaka kapljica, ki je od nje kanila, tvoje rane bolestno skup zlekla in neizrečeno terpljenje delala. — Oh v neizrečenim terpljenji koperneči Bog in človek! kam je tebe tvoja ljubezen do ljudi pripravila! O oberni svojo ljubezen k ubozim dušam v vicah in reši jih iz njih terpljenja!

6. Češeni Zveličar Jezus Kristus! darujem ti tvojo zapušenost na križu, ki je bila tako velika, de si glasno klical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ — Umerajoči Odrešenik, oh, kako velika je bila tvoja ljubezen, svoje življenje si dal za nas grešnike; tvoja kri teče, de je razserdeni Bog spravljen in naše odrešenje dokončano. Ja, moj Jezus, milost smo dosigli: zakaj glasno si vpil: „Dopolnjeno

je!“ — O moj Jezus, v duhu padem pod tvojim svetim križem na kolena in te kličem: O Odrešenik svetá, vse si spolnil in dokončal, spolni tudi želje ubozih duš v vicah, ki tako goreče po tvojim obličji hrepené.

7. O Jagnje Božje, Odrešenik svetá, kervavi klavni dar ljubezni, prosim te usmiljenja za uboge duše v vicah in za njih kmalno rešenje ti darujem vesoljno žalovanje cele nature, ko se je tvoja smert bližala. Bel dan je bil, ko je čas tvoje smerti nebesa in zemljo v zavzetje prestavil. Solnce je svojo svitlobo skriló, tamá je pokrila vso zemljo; skale so se tresle in razpočile, grobi so se odperli, mrtvi so vstajali, tvojo se ločijočo dušo moliti. — Jezus, o moj preljubi Jezus, vir večniga življenja, v duhu se bližam tvojimu križu, tvoje Božje obličje vidim obledovati, luč tvojih oči ugasuje, tvoja presveta duša se že loči, in zdaj še enkrat odpreš svoje Božje usta in kličesh glasno: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ — O kako nezapopadljiva skrivnost! Jezus, Sin nebeškiga Očeta umerá, njegova sveta glava se nagnè na njegove persi, Jezus umerje, Jezus je mrtev! — Mrtev je Sin Božji, in je umerl, nam grešnikom večno življenje doseči! O narvikši, o nezapopadljiva ljubezen! O usmi-

ljeni Oče, v duhu stojim z Marijo in z Janezam pod Jezusovim križem in ti darujem njegovo bitko smert v zadostenje za naše grehe. O, poglej na darovano Jagnje: poglej sveto telo Jezusovo, ki iz ljubezni do nas ljudi mertev na križu visi! Njegova duša je izročena v tvoje roke; pa v njegovim sercu je še nekaj kapljic kervi, pa tudi te hoče njegova ljubezen še dati v izbrisanje naših grehov. — „Eden izmed vojakov je sunil s sulico v Jezusovo stran in tekla je kri in voda iz nje.“ — Oh nebeški Oče, sveta in do poslednje kapljice prelita nedolžna kri tvojiga Božjiga Sina kliče po milosti in usmiljenji za nas grešnike! O dobrotljivi Bog, verujem v tvojo usmiljenost, in ta vera naj da moč moji duši in zaupanje meni v moji smertni uri, kadar moram pred svojiga sodnika priti; zato te prosim, o usmiljeni Bog: Stori močno mojo vero!

O Gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, želim enkrat vdan v Očeto voľjo umreti, kakor si ti umerl. Ker mi bo pa morde v moji smerti jezik oterpnil in moje usta ne bodo mogle govoriti, rečem poln zaupanja: Nebeški Oče, jez ubogi grešnik izročim svojo dušo v tvoje roke in prosim zavoljo bitke smerti Jezusove: Prejmi jo milostljivo! Amen.

Sklep.

O Gospod Jezus Kristus, moj Zveličar in Odrešenik, prosim te zavoljo tvojiga britkiga terpljenja in zavoljo tvoje britke smerti, reši duše vernih mertvih iz vic, mene pa obvari večniga pogubljenja. Tvoja britka smert na križu, o preljubi Jezus, bodi moja tolažba v vsih zopernostih mojiga življenja; tvoje presveto serce bodi moje pribežališe v vsih potrebah duše in telesa; v tvoje svete rane se hočem skriti, dokler nazadnje ne prideš, mene v svoje kraljestvo vzet, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetam in s svetim Duham enaki Bog, vekomaj. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Molitev za srečno smert.

Hvalim, pozdravim in častim te, o presveta Devica Marija, za vse terpljenje, ktero je tvoje materno serce občutilo, ko si pod križem stala in svojiga Božjiga Sina v neizrečenih bolečinah umerati vidila. O preljuba mati, s priprostim zaupanjem te prosim, pomagaj mi v moji poslednji uri,

de se ne ločim brez spokorne spovedi in brez vredniga vžitja presvetiga telesa in kervi Jezusa Kristusa iz tega življenja. Pridi mi takrat pomagat, o žalostna mati, in potolaži mojo se ločijočo dušo; pridi mi pomagat, o sveta Božja porodnica, pomagaj mi v moji smertni uri. Kadar svojih oči več ne morem k tebi povzdigniti in moje usta tvojiga svetiga imena več ne morejo izgovoriti, takrat pridi in daj mi svojo materno roko, pelji mojo dušo k svojimu Sinu! Prosi ga! de me milostljivo sodi in v večno zveličanje vzame, kjer ga bom s teboj in z vsimi izvoljenimi molil, ljubil in hvalil vekomaj. Amen.

Jezus, Marija in Jožef, vam darujem svoje serce in svojo dušo. Jezus, Marija in sveti Jožef, pomagajte mi v moji smertni uri. Jezus, Marija in Jožef, peljite mojo dušo enkrat v večno veselje. Amen.

Različne molitve

**pri obiskovanji presvetiga rešnjiga
telesa in pri popoldanjih službah
Božjih.**

K presveti Trojici.

Hvaljena, češena in povikšana
bodi presveta Trojica, Bog Oče, Sin
in sveti Duh! Svet, svet, svet si
trojedini Bog, Gospod gospodov!
Vesoljni svet je poln tvojiga veli-
častva. Tebe, o Oče, tebe, o Sin,
tebe, o sveti Duh, spoznam. Hvalim
in častim te edino praviga in vsiga-
mogočniga Boga, Stvarnik in oskerb-
nik vsih ljudi, od kteriga vse pride
in k kterimu se zopet vse nazaj verne.
Ponižno te molim, hvalim in povik-
šujem tvojo neskončno mogočnost,
modrost in dobroto. O Gospod, Bog
in Oče, kako čudapolniga si se ska-
zal, ker si nas ljudi po svoji podobi

vstvaril. O Sin Božji, kako usmiljen si bil z nami, ker si nas od večne smerti odrešil. Kako milostljiviga si se nam pokazal, o Bog sveti Duh, ker si nas že v svetim kerstu k večnimu zveličanju posvetil. O presveta Trojica, daj, de tvoje neskončne usmiljenja, gnade in dobrote spoznamo, ki si nam po grehu zgubljenim ljudém jih dodelila, in ljubezen, s katero si nas vekomaj ljubila. Za vse te iz serca zahvalim. Vselej te hočem ponižno častiti, Oče, Sin in sveti Duh, te hvaležno hvaliti, povikševati in ljubiti. Iz Boga, po Bogu in v Bogu je vse; nebesa in zemlja so delo njegovih rók, zato mu bodi slava, čast in hvala vekomaj!

O svetniki in izvoljeni Gospodovi, pomagajte mi hvaliti in povikševati trojediniga Bogá, in pred vsimi ti, o češena mati mojiga Gospoda, pomagaj ljubiti, hvaliti in častiti presveto Trojico, Boga Očeta, Sina in svetiga Duha vekomaj. Amen.

Molitev.

Večni Bog in Oče nebeški, mi, tvoji otroci, moramo vsi in neprenehama k tebi moliti, ker tvoje gnade, tvoje pomoči vselej potrebujemo, in ker so tudi zakladi tvoje milosti neskončni. O milostljivi Bog, daj nam tvojiga svetiga Duha, ki nas uči in razsvetljuje, de neprenehama samo prosimo, česar nam je k našimu večnemu zveličanju treba, in de te tega vselej z ljubeznijo, ponižnostjo in s priprostim zaupanjem prosimo, de se tudi od tebe uslišani veselimo; po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K presvetimu imenu Jezus.

Oče nebeški, večni Bog, vsak dan prosimo, posvečeno bodi tvoje imé, pridi k nam tvoje kraljestvo, in izidi se tvoja volja. Tvoja Božja volja je, de se tudi imé Jezusa, tvojiga Sina, povikšuje; zato si mu imé dal, pred katerim se vse kolena pripogujejo v nebesih, na zemlji in pod zemljo. O preljubi Bog, iz globočine svojiga serca prosim, daj mi gnado, presveto imé Jezus vselej s pravo pobožnostjo izgovoriti in ga prav spodobno in tebi dopadljivo hvaliti. Zapiši sveto imé Jezus v moje serce, de

ga nikoli iz misel ne zgubim; zapiši ga na moje čelo, de se samo s tem imenom hvalim. **O** sveto ime Jezus, moja duša se veseli, kader te slišim imenovati; tolažbo občutim v svoji duši, kolikorkrat presveto ime Jezus izgovorim. **O** angelji nebeški, ki ste v večnim zamaknjenji ob Božjim sedežu zbrani, kolikorkrat me slišite ime Jezus klicati, zapojite Božjemu Jagnjetu svoje hvalne pesmi, in povikšujte **Odrešenika** človeškiga rodú; hvalite našiga Boga, Gospoda nebes in zemlje!

Vi zaverženi duhovi peklenški pa, vi zapeljivci v greh, trepetajte in bežite, kadar sveto ime Jezus slišite klicati; vam je to presveto ime strašno, vam je groza. **Vi** pogubljeni angelji in služabniki satanovi, vam se odpovém, vašimu vabljenju k napuhu, nevošljivosti in hudobnosti se odpovém; vsimu vašimu nagovarjanju k grehu se tukaj za vselej odpovém v ravno tem presvetim imenu Jezus, kakor sim se že pri svetim kerstu satanu in vsim njegovim delam odpovedal.

O moj Jezus, k tebi pribežim, ti si moj edini pomočnik v sili, ti si pravi Sin Božji in od Boga poslani **Zveličar** in **Odrešenik**. Tebi bodi hvala in čast, zakaj ti si od nas ljudi prekletev odvzel, greh zbrišal in nam raj odperl. **Tvoje** sveto ime bodi

češeno od vsih jezikov, hvaljeno bodi v vsih sercih, ker je narsvetejše, nar močnejše imé. — **O Jezus**, tvoje presveto imé je moje pribežališe v vsih nevarnostih telesa in duše. Presveto imé Jezus bodi luč, kadar enkrat moje oči v smerti zamizé; presveto imé Jezus se glasi v mojem sercu, kadar moje ušesa več ne slišijo; presveto imé Jezus bodi v mojih mislih, kadar se nazadnje moja duša od telesa loči, bodi presveto imé moj poslednji zdihljaj na tem svetu in moja prva beseda pri mojem prebujenju v večnosti. — **O Božji Jezus**, zavoljo tvojiga presvetiga imena te prosim, daj mi enkrat tje priti, kjer te bom z Očetam in s svetim Duham molil, ljubil in hvalil vekomaj. Amen.

Prošnja k Jezusu.

O moj Jezus, narveči Božja ljubezen, užgi moje serce z ognjem svoje svete ljubezni, de tebe, svojiga Boga, neprenehama ljubim. **O** ljubezni polni Jezus, za nas si na križu v prebitkim terpljenju umerl, nam znamnje svoje ljubezni dati. Pa oh, kako malo te ljubimo mi nehvaležni ljudje! **O** Božji Jezus, odsihmal te hočem čez vse ljubiti; nič me ne sme več od tvoje ljubezni ločiti; tvoje naj ho vse moje serce;

na tvoj altar ga položim, de se od plamena ljubezni tvojiga presvetiga serca vname in kakor goreča sveča v ljubezni do tebe zgori. Preljubi Jezus, de te prav dopadljivo zamorem ljubiti, mi daj čisto, sramožljivo serce; de te ponižno in s priprosto ljubeznijo zamorem ljubiti, mi daj ponižno, priprosto serce, serce po tvojim presvetim sercu, de občutim in prepričan reči zamorem: „Več ni moje serce, serce Jezusovo nosim v sebi!“ O Jezus, daj mi moč, poželjivost mesá premagovati, daj mi tudi pravi strah Božji in popolnoma vdanost v Božjo voljo, de nič ne hočem, kakor kar Bog hoče, in de, kadar žalost in križi nad me pridejo, vselej s popolnoma voljnostjo rečem: Tako hoče Bog, njegova volja bodi češena in se izidi nad mano! To gnado, o Jezus, si želim in te gnade te prosim po zasluženji tvojiga svetiga serca. Amen.

Češenje presvetiga rešnjiga telesa.

Hvaljeno in češeno bodi presveto rešnje telo! Hvala, čast in češenje v njem skritimu Bogu!

O vi sveti angelji in arhangelji, vi sveti troni in gospostva, vi sveti Kerubini in Serafini, vi prebivavci nebes, popadajte

z mano na kolena pred obličjem našiga Boga, ki je tukaj v presvetim zakramentu pričujoč. Častite z mano Božje veličastvo in svitlost v podobi kruha.

Tudi k tebi zdihujem, o Kraljica angeljev, sveta mati Božja, pomagaj mi hvalliti, ljubiti in moliti našiga Boga. S svojo vero v Boga obudi v mojim sercu terdno vero, s svojim upanjem v Boga mi sprosi popolnoma, zvesto upanje; s svojo vedno gorečo ljubeznijo do Boga mi sprosi gnado, Boga iz celiga serca, iz cele duše in iz cele moči, čez vse ljubiti.

O moj Jezus, v imenu vsih angeljev in svetnikov, v imenu Marije, tvoje svete matere, te zahvalim za gnade polno vpostavljenje presvetiga zakramenta altarja in za vso ljubezen in vse dobrote, ktere nam v tem presvetim zakramentu neprenehama deliš; posebno, de nas s svojim svetim mesam sitiš in s svojo sveto kervjó napajaš in nas tudi v smerti s to Božjo dušno jedjo na naši nevarni poti v večnost močne storiš. — Oh, de bi se ti, o Jezus, za to veliko ljubezen prav vredno zahvaliti mogel! Ker pa tega z lastno močjo storiti ne zmorem, sklenem svojo nevredno, majhno hvalo z večnim češenjem vsih angeljev in svetnikov. — Hvalim te, v presvetim zakramentu pričujoči Bog, častim te in po-

vzdignem svoje serce k tebi; spoznam, de si ti Narvikši, Gospod nebes in zemlje, in vsiga češenja vredin. Svet si ti, v presvetim zakramentu pričujoči Bog, tvoje ime bodi češeno vekomaj.

O veliki, vsigamogočni in usmiljeni Bog, prosim te terdnosti in moči, svoje grešno življenje poboljšati; o ne pusti me neuslišaniga od tebe iti! Obvari me skušnjave in stori me močniga, de vso posvetno poželjivost, vse nečimerne želje v svojim sercu zatrem. S svojo vsigamogočnostjo odvracaj od mene grešnika duha poželenja oči, mesá, in vsih hudobij. Daj mi tudi prav britko obžalovanje mojih storjenih grehov in gnado resničniga spreobrnjenja k tebi, svojimu Gospodu in Bogu. V zadoštenje za vse razžaljenja, ktere sim tolikrat tako lahkomisljeno storil, ti darujem tvoje sveto britko terpljenje in tvojo smert in kličem cele nebesa, tebe, Bogá dobre in usmiljenosti, hvaliti in povikševati. Hvalite Gospoda vse stvari v nebesih in na zemlji! Hvalite ga in molimo ga v presvetim zakramentu altarja! Hvala, zahvala in čast Narvikšimu, ki kraljuje od vekomaj do vekomaj! Padimo ponižno na kolena pred njim. Molimo v podobi kruha narsvetejšiga, živiga in praviga Boga. — Sklenem svoje roke in kličem s serčno pobožnostjo: Svet,

svet, svet je Bog Sabaot! Hvaljeno in česeno bodi presveto rešnje telo. Čast in povikševanje, hvala, zahvala in česenje bodi tebi, o narvikši Bog, Oče, Sin in sveti Duh! O trojedini Bog, bodi hvaljen in spoznán, česen in ljubljén od vsih ljudi, povsod in vselej. Amen.

Cerkvena molitev.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešénja vedno v sebi čutimo, kateri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Visoko hvaljeno in česeno bodi presveto rešnje teló. Čast in zahvala, hvala in česenje bodi v njem skritimu Bogu! Amen.

Kdor hoče še več časa presveto rešnje telo častiti, naj se posluži štirinajstih postáj v čast Božjiga Serca Jezusoviga.

Molitev

k svetim petim ranam Jezusovim.

Sveta mati Božja, sveti Jožef, in vsi častivci Božjiga serca Jezusoviga, molimo, ljubimo in častimo od ljubezni goreče serce v presvetim zakramentu altarja.

Molim te, hvalim te, in ljubim te, presveto serce Jezusovo, pa tudi objokujem vse svoje grehe in sklenem, te ne več razžaliti. V zadostenje za vso nečast in za vse razžaljenje ti darujem, o Jezus, ljubezni polno in čisto serce Marije, tvoje presvete matere.

O presveta mati Jezusova, med vsimi ljudmi in svetniki nar perva in nargorečejši ljubivka Božjiga serca Jezusoviga! Oh de bi zamogel tudi jez od ljubezni goreče serce Jezusovo tako goreče ljubiti in častiti, kakor si ga ti ljubila in častila, tako z veselo radostjo s pastirji in s kralji pred jaslami, kakor z zdihljeji in solzami na Kalvarski gori, kjer je bilo to presveto serce s pušico prebodeno. O žalostna mati, daj le eno kapljico britkosti, katero si takrat občutila, v moje grešno serce kaniti, de pri pogledu petih ran Jezusovih pravo obžalovanje svojih grehov občutim, za ktere je moj Jezus na križu umreti hotel.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje desne roke se me usmili, in obvari me vsih skušnjav k grehu. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz té rane terpel, usliši katoliško cerkev in razsvetli, ohrani in vodi njeniga vikšiga poglavarja.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji levi roki se me usmili. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz té rane terpel, pelji vse krivo-vernike in nevernike v naročje svoje svete cerkve in stori jih zveličane.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji desni nogi se me usmili, in me ohrani v pravi gorečnosti tebi služiti. Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz té rane terpel, pomnoži v vsih naših dušnih pastirjih in duhovnih darove svojiga svetiga Duha.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane na svoji levi nogi se me usmili, in me obvari nazaj pasti v tako nevarni greh I. I. (imenuj greh.) Prosim tudi zavoljo bolečin, ki si jih iz té

rane terpel, dodeli jim vse dobro, ki so mi kaj hudiga storili.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje strani se me usmili, in vžgi moje serce s sveto in priprosto ljubeznijo do **Bogá**, našiga **Očeta**. Prosim tudi zavoljo svete kervi in vode, ki je iz tvoje svete rane tekla, usmili se vsih, ki zdaj v smertnih težavah ležé! daj jim srečno smertno uro, in bodi jim milostljiv sodnik. Usmili se tudi duš vsih mertvih vernih kristjanov in daj jim večni pokoj.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

O moj **Jezus**, v duhu kušnem tvojih pet svetih ran in te zahvalim za mnoge in neusmiljene bolečine, ktere si zavoljo našiga odrešenja iz vsih svojih ran terpel. Prosim, ne pripusti, de bi se kri in voda, ki je iz tvojiga svetiga serca za nas grešnike tekla, nad nami zgubila, temuč pelji nas v tvoje kraljestvo, v večno zveličanje. **Amen.**

Ako želiš še več časa Božje Serce Jezusovo častiti, moli postáje ali štacijone v mašni molitvi k svetimu Alojziju.

Molitev k svetimu sercu Marije.

O sveta devica Marija, prečastita mati Božja, jez, tvoj nevredni služabnik, želim,

tvoje bogoljubno, tvoje pobožno in neomadeževano serce goreče častiti, in prosim, sprosi mi s svetlostjo in dobroto svojiga serca gnado od Bogá, Božje serce Jezusovo vselej prav priprosto ljubiti in enkrat po svoji smerti zavoljo rane svetiga serca Jezusoviga v večno zveličanje priti.

Sveta Marija, pozdravim in častim tvoje serce, drago in časti vredno delo vsigamogočne roke Božje, vir vsih čednost. Zavoljo svoje svetosti, zvestosti, ponižnosti in ljubezni si narvikši dopadajenje svetiga serca Jezusoviga. V tebi, o presveta devica, v tvojim deviškem sercu gorí narvikši ljubezen do Bogá in želja, vse ljudi k pravimu spoznanju Bogá v večno zveličanje pripeljati. — O sveta Marija, zavoljo svojiga, ljubezni polniga serca prosim, sprosi mi moč, vse grešno v svojim sercu zatreti, de bo tvojimu čistimu in pobožnemu sercu podobno. Sprosi mi ubozimu grešniku tudi gnado, svojiga Boga s priprostim in zaupljivim sercam ljubiti, de vredin postanem, ga enkrat vekomaj ljubiti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k Jezusu na križu.

O preljubi Jezus, Zveličar moje duše, pred tvojim križem padem na kolena in

prosim ene same kapljice tvoje svete kervi, z njo madeže svojih grehov sprati. Oh, križani Jezus, prebodi s pušico, ki je tvojo stran prebodla, moje grešno serce; pokropi mojo dušo z eno kapljico svoje tako obilno prelite kervi, in verzi en pogled svoje usmiljenosti na mene uboziga grešnika, ki iz globočine serca k tebi zdihujem. Oh, sramota in grevenga spreleti moje serce, ko pomislim, koliko si iz ljubezni do mene terpel. Nardobrotljivši in narbolj usmiljeni Jezus, za-me si v narstrašnejših bolečinah terpel, in jez v grehih živim, s kterimi tvojimu terpljenju še vsak dan nečast delam. O moj Odrešenik, odpusti mi moje storjene grehe, obžalujem jih in vošim, de bi moje obžalovanje tolikšno bilo, kolikoršni so moji grehi. Oh, de bi ti z deli pokore tvojo veliko ljubezen povernil! — O Jezus, moja narveči in narljubši dobrotā, sklep storim, nikoli več v noben greh ne privoliti. Kolikorkrat te na križu vidim, z raztegnjenimi rokami, s prebodenim sercam, z nagnjeno glavo si hočem tvojo neskončno ljubezen misliti, ki nič družiga noče, kakor vse ljudi na tvoje serce pritisniti in jih k Očetu v večno zveličanje peljati. In ta smert, ta tako grenka smert, iz ljubezni do mene, naj moje serce z vedno grevengo napolnuje in me vsih grehov varje. Tode,

o moj Jezus, brez tvoje gnade ne zamorem nič; zato te prosim, daj mi spokorno serce, de s premišljevanjem tvojih dobrot tebe čez vse ljubim in svoje grehe čez vse sovražim in čertim. Dodeli mi, o Božji Zveličar, to gnado zavoljo zaslužkov tvojih svetih peterih ran in tvoje prelite svete kervi. — Oh moj Bog, daj mi rajši umreti, kakor tebe razžaliti. O, de bi to prošnjo vsako minuto ponavljati zamogel, kakor tudi želim, z vsakim izdihljajem reči: Svete petere rane Jezusove, v vas izročim svojo dušo in svoje telo.

O sveta mati Jezusova, sveti Janez, sveta Magdalena in vsi svetniki, ki ste bili pri Jezusovim križanji pričujoči in ki ste ga v neizrečenim terpljenji umreti vidili, prosite za mene ravno tega Jezusa Kristusa, našiga Gospoda in Bogá, de enkrat mojo dušo v večno zveličanje vzame. Amen.

Molitev za sovražnike.

Božji Jezus, narbolj popolnoma izgled vsih čednost, stori me vredniga, tvoj veliki izgled posnemati. Podveržem se tvojimu povelju in sklenem, ne samo vsih razžaljenj odpustiti svojim sovražnikom, ampak tudi resnično za-nje moliti, kakor si ti, o Odrešenik svetá, na križu za svoje sovraž-

nike molil. — Oh narkrotkejši Jezus, kako osramoteno se mora moje serce čutiti, kadar se svojih grehov spomnim, za ktere si s silnim terpljenjem umreti hotel. Preljubi Zveličar, kako bi zamogel odpušenje svojih grehov od tebe upati, ko bi sam ne hotel odpustiti? — Zdaj pa naj bo moj terdni sklep tvoje povelje spolnovati in svoje sovražnike ljubiti. V duhu padem pod tvojim križem na kolena, svoje grehe tukaj objokovati. Oh, slišim te tù, o narveči ljubezen, o umerajoči Jezus, glasno prositi: „Oče! odpusti jim, ne vejo kaj delajo!“ O moj Odrešenik, kako veličanski uk mi daš s temi besedami! Stori me v tej narveči čednosti tebi podobniga, de svoje sovražnike resnično ljubim in za njih zveličanje k nebeškemu Očetu molim. — Jagnje Božje, ki grehe odpušaš, v ponižnosti klečim pod tvojim križem in ponavljam tvoje besede ter prosim: Oče nebeški, odpusti mojim sovražnikom, kakor želim, de tudi meni moje grehe in napčnosti odpustiš!

Zdaj naj prihodnje moji sovražniki čez-me padejo, naj me preganjajo, mojo čast križajo, moje dobro imé oskrunijo, in mojo blagovoljnost zaničujejo; vselej hočem na svojiga križaniga Odrešenika pogledovati in misliti: Nedolžniši, ko Jezus, ni noben človek, in vunder so ga njegovi so-

vražniki preklinjevali, ki so se v trumah pod njegovim križem zberali, ko je za naše odrešenje umeral.

O Jezus, Božji Srednjik, vtisni v mojo dušo resnično ljubezen do njih, ki me sovražijo. Vterdi me v tem sklepu, ki sim ga storil, de ga stanovitno spolnim. Ne pusti me nikdar pozabiti, de so vse preganjanja, ki jih terpim, le skušnje, moje serce poboljšati in tebi podoben postati. Zakaj njim, ki Boga ljubijo, so vse reči k pridu. Brez preganjanja bi zdaj ne mogel za svoje sovražnike prositi. — **O Bog**, naj se tudi v prihodnje joka moje serce; če po nedolžno terpim, mi je vunder sladka tolažba, de zamorem vsak dan iz globočine svojiga serca moliti: Oče nebeški, odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. To prosim po Jezusu Kristusu, kteri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Jezus uči pri svetim Matevžu 5, 44: Ljubite svoje sovražnike, stórite jim dobro, ki vas sovražijo. Molite za nje, ki vas preganjajo i. t. d. Spolnuj tadaj Jezusov uk in moli s pravo pobožnostjo za svoje sovražnike in moli večkrat za nje pri sveti maši.

Molitev k sveti materi Božji.

Radostna molitev k Marii.

Veseli se, Marija, o veseli se, presveta Božja porodnica, čista devica, veseli se; zakaj Gospod te je z mogočnostjo in svetlostjo olepsal. Tebe, mogočna in češena, je nam mater dal; zato bodi hvaljena, češena in povikšana presveta Trojica, Bog Oče, Sin in sveti Duh.

Sveta Marija, preblažena, usmili se vsih terpečih, vterdi maloserčne, potolaži žalostne in pomagaj vsim umerajočim v njih smertnih težavah; pomagaj vsim, ki te pomoči prosijo; prosi Jezusa, svojiga Sina, de svojo jezo od nas odverne, o dobrotljiva, milostljiva, usmiljena devica! Čast bodi Bogu Očetu po Marii, njegovi izvoljeni hčeri; Čast Bogu Sinu po Marii, njegovi deviški materi! Čast Bogu svetimu Duhu po Marii, njegovi ljubi nevesti, zdaj in vselej in vekomaj! Amen.

Prošnja k sveti materi Božji.

O milostljiva mati Jezusova, sveta devica Marija! nikogar še nisi zaverгла, ki se je pod tvojo brambo podal, in ki te v svoji sili pomoči prosi. Tudi jez ubogi grešnik pridem poln zaupanja k tebi, pribežan-

liše vsih spokornih serc! **O** sveta Mati! spoznam velikost svojih grehov, velikrat in zlo sim svojiga Boga razžalil; žal mi je in nisim vredin, od njega uslišan biti. Proseč in zdihajoč pribežim k tebi, tolažnica žalostnih, ne zaverzi me, temuč sprosi mi spokorno serce, de milost in ljubezen tvojiga Sina zopet dosežem in v nji ostanem do konca svojiga življenja.

O mati večne Besede, sliši mojo prošnjo in pomagaj mi v vsih križih in nadlogah, vodi me po poti čednosti v tej dolini solz in po tem življenji mi pokaži Jezusa, zegnan sad tvojiga telesa, o dobrotljiva, o milostljiva, o usmiljena devica Marija! Amen.

Priporočenje v varstvo žalostne matere Božje.

Sвета devica Marija, mati mojiga Zveličarja, prosim te zavoljo britke bolečine, ki je tvoje materno serce presunila, ko si svojiga ljubiga Sina na križu umerati vidila; dosezi mi gnado, de svojiga križaniga Odrešenika nikoli ne pozabim in de, o preljuba mati, britkost njegove smerti prav živo občutim in velikost ljubezni spoznam, s katero se je iz svoje volje v britko smert dal. Sprosi mi zveličavno žalost in solze pokore, de svoje grehe objokujem,

zavoljo katerih je Jezus svojo kri prelil. Spomin njegoviga terpljenja naj me vedno spodbada, greha se varovati, svojiga Boga čez vse ljubiti in se nikoli z greham od njega ločiti. Božja mati, vzemi me tvojiga otroka v svoje varstvo, bodi moja dobrotljiva mati in ne odreci mi svoje pomoči v vsih silah, posebno v moji smertni uri. Sveta Marija, vari me vselej vsih skušnjav satanovih. Bodi moja besednica pri svojim Božjim Sinu in prosi, de presvete imena Jezus, Marija in Jožef kličejoč umerjem. O mati usmiljenja, usliši me. Pribežališe grešnikov, k tebi pribežim. Pomoč kristjanov, pomagaj mi. Tolažba žalostnih, tolaži me. Sveta Marija, mati Božja, prosi za mene zdaj in v moji smertni uri. Amen.

O prečista devica Marija, s svojo prošnjo zamoreš vse pri Bogu; prosim te, preoberni moje grešno serce v pobožno, Bogu dopadljivo serce po izgledu svojiga bogoljubniga serca. O mogočna pomočnica, dosezi mi to gnado po Jezusu Kristusu, kateri živi in kraljuje z Očetam in svetim Duham Bog vekomaj. Amen.

Molitev k svetimu Jožefu, redniku Jezusovimu.

Bodi češen, o moj izvoljeni varh in

patron, sveti Jožef; mogočin besednik si pri Bogu in varuješ vse, ki tebe časté in ljubijo. Věš, o sveti Jožef, kako veliko zaupanje stavim v tebe in de sim po Jezusu in Marii vse svoje zaupanje v tvojo prošnjo postavil: zakaj ti si srečni, kteriga je Bog sam varha in rednika svojimu Sinu izvolil. Tako srečin si bil, tistiga oblačiti, kateri nebesa z oblaki, zemljo s cveticami oblači. Tebi je bil včlovečen Bog pokorin; narsvetejši otrok ti je bil podložin, pred kterim vse stvari nebes in zemlje svoje kolena pripogujejo. O kako bi zamogel tiste zapustiti, ki želijo, Boga ljubiti in enkrat v njem večno zveličani biti! — Sveti Jožef, to jez želim, zato te z zaupanjem prosim za-me prositi. Sprosi mi od svojiga Božjiga rejenca gnado, moč in terdnost njegove zapovedi zvesto spolnovati in po tvojim izgledu vse dolžnosti svojiga stanú natanko spolniti in v vsim samo Božje dopadajenje iskati.

O sveti prijatelj in tolažnik umerajočih, prosim te po ljubezni, s katero si vselej Jezusa in Marijo ljubil, bodi pri meni v moji smertni uri, tolaži me v moji smertni britkosti in prosi, de enkrat svoje življenje s temi besedami sklenem: Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo. Amen.

Prošnja k svetimu Jožefu za obvarovanje pred smertnimi grehi.

Sveti Jožef, rednik Jezusov in čisti ženin device matere Marije, k tebi pribežim, tvoji pomoči priporočim svoje teló in svojo dušo; skerbi za mene, kakor si v svojim življenji za Jezusa in Marijo skrbel. Prosi gnade za mene, de z nobenim greham Bogá ne razžalim, ampak odženi, koj ko me v kaki skušnjavi, nevarnosti grešiti zagledaš, skušnjavca od mene, in oberni moje oči k Jezusovim jaslim, daj mi tam svojiga Bogá kakor narsvetejše, čisto dete viditi, ki je bilo rojeno iz Marije device. Ta pogled naj moje merzlo serce k pobožnosti vname, de vselej sklep v sebi ponovim, svojimu Bogu zvesto služiti do smerti.

Sveti Jožef, s svojo pokoršino do Božjiga povelja si Božje dete iz silne smertne nevarnosti Herodežu odpeljal; prosim te zavoljo te skrivnosti, bodi tudi moj varh, posebno v nevarnostih, ki dušo umorijo. O vari me vsih skušnjav in zapeljivost k grehu, k katerimu sim nar bolj nagnjen. — Sprosi mi serčnost in pogumnost, svojo poželjivost berzdati, ker je v nebeško kraljestvo samo s silo priti mogoče. — O sveti besednik,

vzemi me rejca v svoje mogočno varstvo, čuj nad menoj, dokler se moje oči v smerti ne zatisnejo. Zveličajočo srečo si imel, s pomočjo Jezusa in Marije umreti; o prosi za mene, de tudi jez enkrat s pomočjo Jezusa in Marije umerjem. Živ in umerajoč se izročim v vaše roke, o Jezus, Marija in Jožef! Amen.

Molitev k svetimu Jožefu

v posebnih potrebah, devet dni moliti.

Sveti Jožef, od Bogá izvoljeni varh in rednik Božjiga deteta Jezusa, zvesti tovarš matere našiga Odrešenika, z zaupanja polnim, priprostim sercam pridem k tebi, svojimu izvoljenimu varhu in besedniku pri Bogu, prosim te v svojih potrebah rekoč: Pomagaj mi s svojo prošnjo, de Bog mojo ponižno molitev v moji zdanji potrebi usliši. Grešnik sim in nevredin, de Bog svoje obličje k meni oberne; zato te prosim, moli za mene. Oh, sveti Jožef, ti sam si imel v svojim življenji veliko terpljenja, skerbí in nadlóg prestati; prav dobro veš, kako je revnimu in žalostnimu človeku pri sercu; zakaj tudi tvoja pot je bila s ternjem natresena; tudi ti si živel z

Jezusam in Marijo v strahu in žalosti brez mére; zato te prosim z zaupanjem za tvojo besedo pri Jezusu, tvojim Božjim rejencu.

O veliki in mogočni besednik, tako blizo Božjiga sedeža stojiš in tvoja beseda zamore veliko pri Bogu; zato mi reče moje žalostno serce tako glasno in živo: Pojdi k Jožefu, pravičnemu, kterimu sta bila Sin Božji in nevesta svetiga Duha izročena. Oh, sveti Jožef, s prošnjo povzdignem svoje roké gori. O ozri se iz nebes na mene in potolaži moje žalostno serce. Pred vsim mi pa sprosi gnado, svojiga Boga tako čisto in goreče ljubiti, kakor si ga ti vselej ljubil. Sprosi mi solze pokore, de svoje storjene grehe v grevengi objokujem. Obudi v meni živo vero, stanovitno upanje in gorečo ljubezen in potem mi sprosi uslišanje v moji potrebi, ktero ti z žalostnim sercam na znanje dam. I. I.

Sveti Jožef, toliko si jih že očitno uslišal, ki so te v svoji revšini pomoči prosili; oh, usmili se tudi mene v moji zdanji potrebi, v kateri se tvoji mogočni pomoči priporočim. Svojo molitev Bogu dopadljivo storiti, molim tadaj v Jezusovim imenu:

Tri Očenaše i. t. d. Tri češena si Marija in trikrat čast bodi Očetu i. t. d.

Darovanje.

O vi moji trije nar ljubši prijatli Jezus, Marija in Jožef, uslišite to mojo molitev milostljivo in naj vam dopade moja ponižna prošnja. **O** de bi bilo moje zdihoвање od vas uslišano! Zavoljo ljubezni vas prosim, ktero ste vi trije sveti ljudje na zemlji vselej med seboj imeli, oh, usmilite se moje revšine in potolažite moje serce z uslišanjem moje prošnje, ktero ljubimu Bogu milostljivo priporočite.

Sveti Jožef, blažen si bil na zemlji, ker ti je Bog svojiga Sina v rejo in njegovo mater nevesto dal. **O** kako velika čast, kakošna nebeška sreča! Ti izvoljenec Gospodov si ga nosil na svojih rokah, kterimu milijoni angeljov z radostjo služijo. Tebi je bila Marija, narčistejši tempelj svetiga Duha, v varstvo dana; hči nebeškiga Očeta, ktero vsi narodi zveličano častijo, je bila s teboj zaročena. **O** sveti Jožef, zavolj teh velicih prednost, s kterimi je Bog tvojo čednost kronal, prosim, usmili se mojiga stiskaniga serca, perporoči Bogu mojo potrebo in dosezi mi s svojimi zaslužki in s svojo prošnjo, de Bog mojo ponižno molitev usliši po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k svetimu Antonu Padovanu.

O zavoljo svojih mnogih čudežev v vsim keršanstvu češeni sveti Anton Pado-
van, zahvalim Bogá za velike gnade, ktere
ti je dodelil, posebno, de je v tvojim po-
božnim sercu tako angeljsko ljubezen in
pobožnost do presvetiga rešnjiga telesa vnél,
de si s češenjem tega presvetiga zakra-
menta veliko čudežev naredil. **O** moj sveti
prijatel, sprosi mi gnado od Bogá, de imam
po tvojim izgledu vselej prave želje Boga
v presvetim zakramentu prejeti, de po več-
kratnim prejetji té angeljske jedi moč do-
sežem, zoper svoje mesó, zoper zapeljivost
svetá, zoper vse skušnjave, greh in pekel
se stanovitno vojskovati in de pri mojim
poslednjim svetim obhajilu moja duša od
nebeškiga kruha močna, smertne britkosti
srečno prestane in v nebeško svitlobo, pred
Božje obličje pride, po Jezusu Kristusu,
Gospodu našim. Amen.

Molitev k svetimu Alojziju Goncaga.

O češeni in mogočni besednik pri
Bogu, sveti Alojzi, zvolim te svojiga pri-
jatlja in besednika pri Bogu in se veselim
iz serca slave in veličastva, katero v ne-
besih vživaš. Hvalim in povikšujem veli-
ciga Bogá in ga zahvalim, de te je tako

povelícal. **O** sveti prijatelj Božji, obrni svoje oči na mene, svojiga nevredniga častivca. Po tvoji prošnji upam, v svojih potrebah in nadlogah od Boga uslišan biti in po stezi čednosti hoditi, po kateri si ti hodil. Sprosi mi gnado, de nad svojim slabim sercam čujem, de vsacimu grehu zaperto ostane in de me ne obupljivost, ne druge težave od čednosti ne odvernejo. Tvoj pobožni izgled hočem posnemati; sprosi mi s svojo prošnjo, de tako živim, kakor si ti živel; de nič tako visoko ne obrajam, kakor Bogá in njegovo ljubezen; de po tvojim izgledu Božje serce Jezusovo v pre-svetim zakramentu altarja prav pridno častim in vedno pred očmi imam. **O** sveti Alojzi, ohrani mi čisto in pobožno serce, in ne nehaj Bogá prositi, dokler ne pripe-lješ moje duše tje, kjer te v tvoji svetlobi vidim in s teboj usmiljeniga Bogá vekomaj hvaležno molim. To gnado mi sprosi po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Prosi za mene, o sveti Alojzi, de Jezusa iz serca ljubim.

Molitev, čednosti svetiga Alojzija doseči.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog, ki si darove svoje gnade in usmiljenosti tako obilno svetimu Alojziju dodelil, de se je v

sredi zapeljiviga svetá vse nečimernosti obvaroval in le po nebesih hrepenel, ki si ga tudi s čedno nedolžnostjo in čistostjo angeljam skorej enaciga storil! prosimo te ponižno zavoljo pobožnosti in ljubezni tega nedolžniga mladenča do tebe, dodeli iz usmiljenja tudi nam gnado, de se po njegovim izgledu vsih grešnih in nevarnih potov ogibamo, vedno nad seboj čujemo in tebi na svetu s čisto ljubeznijo služimo, de se enkrat z angelji in s svetim Alojzijam tvojiga obličja obveselimo, tebe hvalimo in povikšujemo po tvojim Sinu, Gospodu našim, Jezusu Kristusu, kateri s tabo in s svetim Duham živi in kraljuje enaki Bog vekomaj. Amen.

Molitev k svetimu Alojziju za stanovitnost v dobrim.

Angeljski mladeneč sveti Alojzi, priporočim se z velikim zaupanjem tvoji pomoči. O moj sveti prijatelj in besednik, ne odreci mi svoje pomoči, ktere te tako goreče prosim. Sprosi mi od Bogá gnado, vse poboljšati, kar čistimu očesu Božjemu nad menoj ne dopade. Želim, o sveti Alojzi, tebe v spolnovanji čednost zvesto posnemati; bodi mi izgled in učenik; stori, de se greha bojím, vsiga nečistiga življenja varjem in po poti čednosti hodim.

Pa oh, poznam svojo nestanovitnost v svojih dobrih sklepih; zato povzdignem svoje roke k tebi in te prosim: **O** sveti Alojzi, sprosi mi pobožnost, ktere je bilo tvoje serce polno; de se tudi jez k Bogu povzdignem in memo spoznanja in ljubezni do Boga vse druge reči nič ne obrajam. **O** sveti nedolžni mladeneč, sprosi mi gnado od Boga, de svoje serce vselej čisto ohranim in de bo moje življenje tvojimu enako. Bodi moj varh, kakor v življenji tako tudi o moji smertni uri. Pomagaj mi, kadar uméram, s svojo tolažijočo pričujočnostjo; moli in zdihuj takrat z mojim umerajočim sercam k presvetimu sercu Jezusovimu, vari in brani mojo dušo, kadar se več ne zavém, vdihni mi svete misli, de pri svoji ločitvi iz tega življenja terdno in stanovitno v Jezusa, Sina Božjiga, verujem, v Jezusa, svojiga Odrešenika, neskončno usmiljenost, upam, in Jezusa, narljubeznjivši in narveči dobroto, čez vse ljubim. **O** sveti Alojzi, pomagaj mi s svojo prošnjo, de enkrat od Marije in Jožefa, od svojiga svetiga angelja varha in od tebe, svojiga izvoljeniga varha, spremljen pred sodnji stol Božji pridem in po vaši prošnji milostljiviga sodnika imam, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Čast bodi Očetu i. t. d.

M o l i t e v.

O Bog, ki si svojiga služabnika, svetiga Alojzija, v praznik presvetiga serca Jezusoviga v nebesa poklical in ga tudi v množivca pobožnosti k temu svetimu sercu izvolil, daj milostljivo, de po njegovim izgledu vedno čisto in lepo živimo in po njegovi prošnji pravo pobožnost k svetimu sercu Jezusovimu dosežemo, in ker nedolžnosti tega svetnika posnemali nismo, njegovo pokoro posnemamo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k sveti Barbari.

Sveta devica in mučenica Barbara, velika patrona umerajočih, spomnim se molitve, ktero si pred svojo bitko smertjo ti k Jezusu Kristusu opravila, de naj ne dá nobenimu kristjanu brez svetih zakramentov umreti.

Prosim tudi, o junaška devica, zavoljo neusmiljenih marter, ki si jih zavoljo keršanske vere prestala, sprosi mi od Boga gnado, de me nagle in neprevidene smerti obvarje in de se enkrat moja duša ne loči od telesa, preden nisim presvetiga zakramenta altarja, jed za odhod v večnost, vredno prejel, in s svetim poslednjim oljem

zoper vse skušnjave satana vterjen. O kako vpokojen bom potem umerl, če bo moj Jezus, moj sodnik, pri meni v mojim sercu prebival! O sveta devica in mučenica, veš, kako je velika nevarnost duše v smertni uri; prosi tadaj za mene, de srečno umerjem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki si v sercu svete mučenice Barbare oginjal svoje ljubezni vžgal, daj, de se po njeni prošnji naše serca ravno tako, kakor njeno, s sveto ljubeznijo do tebe napolnijo, in de tudi po njenim izgledu v veri, upanji in ljubezni rastemo in stanovitni ostanemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spovedne molitve.

Pred spovedjo.

K sveti rani desne roke našiga Odrešenika.

O dobrotljivi in usmiljeni Bog, ubogi grešnik klečim pred tvojim Božjim veličastvam na kolenih, tebe zahvaliti za veliko ljubezen in gnado, ki si mi jo dodelil, ker si mi čas dal, svoje grehe obžalovati, in se s tvojo razžaljeno pravico zopet spraviti. Oh, koliko ljudi je nespokornih umerlo in pogubljenih bilo, jez pa, tvoja narnehvaležniši stvar, še živim in se smem k tebi, o dobrotljivi Oče, verniti in od tebe odpuščenje upati. O de bi se ti za to ljubezen in dobroto vredno zahvaliti mogel! Ker pa tega ne zamore, ti darujem neskončno zasluženje Jezusa Kristusa in njegovo sveto kri, ktero je na križ pribit iz svete rane svoje desne roke prelil. — O Gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, prosim te zavoljo svete rane na tvoji desni roki, usmili se me! Daj mi zdaj vse moje grehe spoznati, in daj mi pravo in resnično

grevengo, s katero zgubljeno ljubezen nebeškiga Očeta zopet dosežem.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani leve roke.

Večni, čez vse dobrotljivi Bog, Jezus Kristus, tvoj Božji Sin, je sveti zakrament pokore postavil, de ubogi grešniki po resnični, spokorni spovedi odpušenje svojih grehov doseči in zasluženja njegove prelite svete kervi deležni postati zamoremo. Ker pa, o moj Bog, brez tvoje gnade nič ne zamorem, te prosim za tvojiga svetiga Duha, de me razsvetli, svoje pregrehe spoznati, in de tudi moje serce z raztertjem in z grevengo napolni, de vredin postanem sveti zakrament pokore prejeti.

O Bog sveti Duh, pridi v mene in razsvetli moj um, de celo svoje serce prav pregledam in spoznam, kar sim po svoji poslednji spovedi hudiga mislil, govoril in storil, in koliko dobroga sim opustil. —

Obudi v mojim sercu popolno grevengo čez moje grehe in vodi moj jezik, de se odkritoserčno Božjimu namestniku, mašniku, spovém in odpušenje dosežem, kakor je Magdalena pri Jezusovih nogah odpušenje dobila.

Te gnade te prosim po zasluženji svo-

jiga križaniga Zveličarja in po sveti kervi, ki je na križu iz svete rane njegove leve roke za nas grešnike tekla. — O Gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje leve roke se me usmili! Daj mi mnogost in število mojih grehov prav spoznati in v mojim sercu grevengo občutiti, ker sim tebe, svojiga Boga, razžalil.

Oče naš i. t. d.

Zdaj sprašuj svojo vest, premisli natanko v svojih mislih, kolikrat si se v mislih, besedah in délih zoper Boga, zoper bližnjiga in zoper samiga sebe po svoji poslednji spovedi pregrešil: posebno pomisli, kateri tvojih grehov bi te narbolj pekel, ako bi zdaj to uro pred svojiga vsigavedniga Božjiga sodnika iti mogel. Tega greha se pred vsim narbolj natanko obtoži. Obudi grevengo in sklep in moli:

K sveti rani desne noge.

Presveta Trojica, Oče, Sin in sveti Duh, ubogi grešnik spoznam pred tabo, o trojedini Bog, de nisim vredin, svojih oči k tebi povzdigniti, ker sim tolikrat in tako zlo grešil. Oh usmiljeni Bog, v ponižnosti in z zgrevanim sercam se vernem k tebi in prosim odpušenja svojih grehov. Bojim in tresem se pred tvojo ojstro pravico, zaupam pa tudi v tvojo neskončno usmiljenost, ki nikogar ne zaverže, kateri s pravo

grevengo in s terdnim sklepam se poboljšati k tebi pride. — **O** milostljivi in usmiljeni **Bog**, kaj mi je v žalosti mojiga serca družiga storiti, kakor tebe usmiljenja, pomoči in milosti prositi? **O** **Oče**, grešil sim zoper tebe in nebesa; oh, usmili se me in ne hodi z mano v sodbo; kako bi neki mogel pred tabo obstati? Sej si ti vsigavedni **Bog** in vidiš v moje serce: moje nar skrivnejši misli in želje so ti znane in tudi moja resnična grevenga, ki iz dna mojiga serca gre. **O** de bi tebe, svojiga **Boga** in **Očeta**, nikoli ne bil razžalil! Oh, vzemi me zopet v svojo milost in odpusti mi moje grehe. Sej ne želiš smerti grešnika, ampak de se spokorí in živi. Tada j, o moj **Bog**, poglej me na poti poboljšanja svojiga življenja; moja resnična volja je, prihodnje vsaciga greha, in tudi vsake priložnosti k grehu se skerbno varovati in rajši umreti, kakor te še kadaj razžaliti. Odpusti mi moje storjene grehe in vzemi me zopet v svojo milost; to te prosim zavoljo zasluženja svojiga **Odrešenika** in zavoljo njegove svete kervi, ki je iz svete rane desne noge tekla. — **Jezus Kristus**, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane tvoje desne noge se me usmili in daj mi zopet tvojo zgubljeno milost in ljubezen.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani leve noge.

O preljubi Bog in Oče, osramoten, žalostin in zgrevan se terkam na svoje persi in rečem enako očitnemu grešniku: „O Bog, bodi mi ubozimu grešniku milostljiv! Oh, spoznam svojo nehvaležnost do tvoje ljubezni; moji grehi so mi pred očmi, zato kličem k tebi, o čez vse usmiljeni Bog, pozabi mojih grehov in ne zaverzi mojiga zgrevaniga serca. O preljubi Bog, tvoja usmiljenost je neskončna, vekomaj terpi, zato me ne zaverzi izpred svojiga obličja. Sej si še tisti, kateri si colnarje in grešnike sprejemal; o sprejmi tudi mene spokorniga! V duhu pokore padem, kakor Magdalena, k tvojim nogam in obžalujem iz dna svojiga serca vsak in slednji greh svojiga življenja, samo zato, ker sim tebe, svojiga Boga, svojo narveči in vse ljubezni vredno dobroto z njim razserdil in razžalil. Oh, moj Bog in Oče, odpusti mi zavoľo Jezusa, ki se je za nas na lesu križa daroval; odpusti mi tako, kakor je Jezus jokajočimu Petru in tudi spokornimu razbojniku odpustil. To te prosim zavoľo zasluženja Jezusa Kristusa in njegove svete kervi, ki je iz svete rane njegove leve noge tekla. — Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoľo svete

rane svoje leve noge se me usmili, in daruj svoje terpljenje in smert nebeškemu Očetu za mene, de mi odpusti in me spet v število svojih otrok vzame.

Oče naš i. t. d.

K sveti rani Jezusove strani.

O Jezus, moj Odrešenik, v duhu kušnem tvojo sveto češeno stransko rano, pribežališe vsih spokornih grešnikov. Oh poln britke grevenge prosim, daruj kri in vodo, ki je iz te svete rane tekla, svojimu nebeškemu Očetu v zadostenje za moje grehe.

O ranjeno serce Jezusovo, terdno sklenem zdaj: Več nočem grešiti, rajši umerjem, kakor Bogá razžaliti in se hočem tudi vsih skušnjav, vsih priložnost k grehu ogibati in posebno greha I. I. varovati, zavoljo kteriga sim se že dostikrat pekla vredniga storil. — O narcistejše serce Jezusovo, vterdi me v mojim sklepu, prihodnje pobožno in Bogu dopadljivo živeti. Pomagaj mi s svojo gnado, de svoje oči, ušesa in jezik vsiga greha čiste ohranim in de sim tudi takrat, ko me mašnik v Božjim imenu mojih grehov odveže, pred Božjimi očmi čist. To prošnjo, o preljubi Jezus, mi spolni v zveličanje moje duše, ktero si s svojo sveto kervjo tako drago

odkupil. — Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, zavoljo svete rane svoje strani se me usmili in me operi čisto od vsiga greha.

Oče naš i. t. d.

Če še ne moreš k spovednici priti, moli postaje od svetiga serca Jezusoviga. Glej v mašni molitvi k svetimu Alojziju.

Po spovedi.

Hvala, večna hvala tebi, o dobrotljivi Jezus, za gnade polno vpostavljenje svetiga zakramenta pokore. Po mašnikovi odvezi so mi moji grehi odpušeni; milost sim dosegel. — Po sveti Jezusovi kervi sim z nebeskim Očetam spravljen, neskončno zasluženje Jezusovo je zdaj zopet moje; otrok Božji sim in delež nebés; Bog je zdaj zopet moj ljubezni polni Oče in po njegovi zveličajoči gnadi sim zopet prebivalise svetiga Duha, kteriga z Očetam in s Sinam ponižno molim. — O preljubi Bog, kako velika je tvoja dobrota do mene uboziga grešnika! Iz usmiljenja si mi moje grehe odpustil. Hvala ti bodi za to gnado, hvala, čast in povikševanje vekomaj!

O Jezus, moj Srednjik in Zveličar, z vso mi mogočo pobožnostjo hočem naloženo pokoro opravljati. Ker bi tudi poslednja v

mojim življenji biti utegnila, prosim, naj mi bo v zadostenje za vse moje grehe in v moje večno zveličanje.

Zdaj moli naloženo pokoro, kakor ko bi jo poslednjikrat v svojem življenji molil.

Darovanje pokore.

Ponižaj se, o Gospod, mojo pokoro, ki sim jo ravnokar opravil, milostljivo prejeti. Sklenem to majhno pokoro z neskončnim zasluženjem Jezusovim in z njegovo za mene prelito kervjo. Zavaljo terpljenja, kervi in ran Jezusovih upam odpušenje svojih grehov in dolgov, kakor tudi odpušenje vsih pregréh, ki sim jih kadaj storil in ki jih zdaj serčno obžalujem. Kar še popolnamosti moji grevengi, spovedi in sklepu manjka, naj mi nadomesti ljubezni polno Božje serce Jezusovo, kteriga usmiljenost je neskončna. Amen.

Obhajilne molitve

v vse nedelje in praznike.

Molitev pred svetim obhajilam.

O v svetim zakramentu pričujoči Bog, Gospod in Zveličar, iz ljubezni si vse ljudi k sebi povabil, z obljubo, jih s svojim svetim mesam nasititi in s svojo sveto kervjo poživiti, de večno živijo.

O ljubezni polni Jezus, na to povabilo sim prišel, stori me tudi tvoje obljube deležniga.

Ves nevredin sim sicer te gnade, pa toliko bolj potrebujem ubogi grešnik te nebeške jedi, tega Božjiga zdravila, de moja nečista duša večniga življenja vredna postane.

O moj Jezus, želim tvoje presveto telo z narveči pobožnostjo in z namenam prejeti, kteriga si ti, moj Odrešenik, sam imel, ko si ta presveti zakrament postavil; zato te prosim za svetiga Duhá. — Pridi, o sveti Duh, o Duh ljubezni, in pripravi moje serce, presveto telo in kri svojiga Gospoda, svojiga Boga prejeti, ki se poniža k meni priti.

O Jezus, moj Odrešenik, opravi hočem svoje sveto obhajilo v počeseenje presvete Trojice, v hvaležni spomin tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti in v veči čast današnjiga praznika; tudi v zahvalo za vse dobrote, ki si mi jih v mojim življenji skazal. **O Jezus, daj mi to sveto obhajilo prav vredno opravi**. Daj mi po vžitji tvojiga presvetiga mesa in presvete kervi popolno odpušenje svojih grehov doseči. Darujem ti tudi svojo namenjeno pobožnost v zadostenje za svoje grehe in v prid in zveličanje vsih, ki so meni v skerb izročeni; tudi za tiste, ki za mene molijo ali ki so se moji nevredni molitvi priporočili. **O bogati in dobrotljivi Bog, tudi časne skerbí in potrebe težé moje serce, in samo ti zamoreš moj križ od mene vzeti; zato prosim, usliši mojo molitev v tej potrebi I. I.; pa zgodi se v vsim tvoja sveta volja, kateri se ves podveržem.**

Naj bodo tudi gnade, ktere nam v svetim obhajilu tako obilno deliš, ubogim dušam v vicah v kmalno rešenje, posebno duši I. I.

De pa moja današnja pobožnost tebi, o Bog, bolj dopade, prosim za mene moliti devico mater Jezusovo, Jezusoviga rednika, svojiga angelja varha in vse svetnike nebés. — **O moji sveti prijatli I. I., ktere**

vsakdan prosim in častim, pomagajte mi zdaj moliti in povikševati usmiljeniga Boga, ki se meni v obilnosti svoje ljubezni vžiti dá; spremite me k Gospodovi mizi, kjer me Jezus pričakuje, svojo sveto večerjo ponoviti. **O** vi sveti angelji in knezi nebeški, ki ste v povikšanje tega praznika tukaj zbrani, dajte mi svojo pobožnost in pomagajte mi moliti Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlje in zdaj v moje serce hoče priti. — **O** presveto telo Jezusa Kristusa, pridi v moje serce, in naj ti bo dopadljivo prebivališče zdej in vselej in vekomaj. Amen.

K Bogu Očetu.

Vsagamogočni Bog, nebeški Oče, svojiga ljubiga Sina si nam iz usmiljenja dal, nas odrešiti; prosim te zavoljo velike ljubezni, s katero si svojiga Sina vekomaj ljubil; prosim te zavoljo obilnosti vsih darov in gnad, s kterimi si ga o njegovim včlovečenji prečisti devici Marii dal, daj mi, de ravno tega tvojiga preljubiga Sina zdaj v presvetim zakramentu prav vredno prejemem in de moja duša po vžitji presvetiga telesa Jezusoviga vredna postane, enkrat v večno zveličanje priti, po ravno tem Gospodu Jezusu Kristusu, kteriga bom zdaj v presveti hostiji prejel. Amen.

K Bogu Sinu.

Zveličar svetá, preljubi Jezus, tvoji sveti mizi se hočem zdaj bližati, kjer se ti, o veliki Bog, nam vžiti daš. Pa vredin nisim, Kralja nebés in zemlje v svoje serce vzeti; zato prosim, o Jezus, olepšaj mojo dušo z vsimi čednostmi, katerih mi je treba, de te vredno prejmem. Pripravi moje serce, in prenaredi ga v tebi dopadljivo prebivališče; to te prosim zavoljo tiste velike ljubézni, ktera te je iz nebés pripe-ljala, med nami prebivat; ja, prosim te po neizrečeni ljubezni, s ktero v presvetim zakramentu vedno ostaneš, stori me vredniga, de me obišeš, vredniga, de se popolnoma sklenem s tabo, živim in pravim Bogam, po katerim moje serce hrepení. Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

Bog sveti Duh, že v svetih zakramentih kersta in birme si mojo dušo v svoj tempelj posvetil, o dokončaj zdaj veliko delo mojiga posvečenja! Prosim te, napolni moje serce z gorečo pobožnostjo, serčnim hrepenenjem po živežu moje duše; pridi v mene in razsvetli moj um, de veliko skrivnost, kateri se zdaj bližam, s sveto pobožnostjo častim. — O Duh Božji, izlij svoje Božje darove čez mene, de z njimi

oblit v Božjo pričujočnost v svetim zakramentu verujem, s priprostim zaupanjem v Jezusove obljube upam, in z narcistejši in narsvetejši ljubeznijo Jezusa v svetim zakramentu ljubim. **O** sveti Duh, duh resnice, vtisni tolažbe polne obljube v moje serce, ktere nam je Jezus storil, rekoč: „Kdor moje mesó je in mojo kri pije, ostane v meni in jez v njem.“ **O** sveti Duh, stori mene uboziga grešnika čistiga in vredniga, to Božjo jed vziti, de Jezus s svojo Božjo gnado v meni ostane in me vsiga zlega obvarje na telesu in na duši. Amen.

K terpečimu Jezusu.

O Jezus, ki si v naše odrešenje na križu umerl, opominjal si nas, de nej se, kolikorkrat k tvoji mizi pridemo in tvoje presveto telo prejmemo, tvojiga terpljenja in tvoje smerti spomnimo. **O** terpeči Bog in človek, o moj Odrešenik, o moj Zveličar, s pokornim sercam se spominjam vsih britkost, ktere si zavoljo naših grehov prestal. Oh, daj, de tvoj kervavi pot na Oljski gori moje grehe izbriše, daj, de mi tvoje britko bičanje in kronanje, tvoje neusmiljeno križanje k zveličanju pomaga! — **O** kako sim srečin, ravno ta Bog in človek, ki je za mene tako zaničljivo na križu umerl, ravno to sveto telo, ki je tri dolge

ure na križu kri prelivalo, se mi zdaj na jezik položi in je moj živež v zveličanje moje duše. Ravno ta Jezus, ki je mertev v grobu ležal, pride zdaj kakor Bog in človek k meni, moje serce obiše, mojo dušo večniga življenja vredno storit. — O moj Jezus, po tebi hrepenim, po tebi zdi-hujem, in ko bi moje današnje obhajilo morde moje poslednje biti utegnilo, če že morde na strani groba stojim, te prosim zavoljo tvojih tri ure dolzih smertnih brit-kost, spomni se grenke ure, ko se je tvoja češena duša od tvojiga telesa ločila, in daj mi pomoč v moji smertni uri po tvojim sve-tim terpljenji in po mōči presvetiga zakra-menta altarja večno zveličanje. Amen.

Narpotrebniši čednosti.

O moj Jezus, k tebi pridem s terdno vero, de si z dušo in s telesam Bog in človek v svetim zakramentu pričujoč! To skrivnost verujem po tvoji besedi, ker si to, o Jezus, ti, večna resnica, sam rekel.

O moj Jezus, k tebi pridem z narve-čim zaupanjem v tvojo neskončno usmilje-nost. Upam od tebe večno zveličanje do-seči, ker si mi ga ti, o preljubi Jezus, obljubil.

O moj Jezus, ljubim te, ljubim te iz

cele duše, ljubim te iz cele svoje moči, ljubim te čez vse, ker si narveči in vse ljubezni nar bolj vredna dobrota.

O moj Jezus, pridem z zgrevanim sercam in se spoznam narvečiga grešnika. Pa obžalujem vse svoje grehe iz celiga serca samo zato, ker sim z njimi tebe, svojo narveči dobroto, razserdil in razžalil.

O moj Jezus, k tebi pridem v narglobočejši ponižnosti svojiga serca, zakaj spoznam svojo nevrednost. Oh, čutim, o Gospod, de nisim vredin, de prideš v moje serce; pa, o moj dobrotljivi Jezus, reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena.

O moj Jezus, hrepenim po tebi; pridi, zdravnik moje duše, pridi in obiši me, nasisi me s svojim svetim mesam, napoji me s svojo sveto kervjó. Oh Jezus, moje serce tebe želi, pridi in ostani vselej pri meni s svojo posvečujočo gnado.

O moj Jezus, zdaj pridem k tebi, svojimu Gospodu in Bogu. Pridem spremljen od presvete device Marije in obdan od svojiga svetiga angelja varha in od svojih izvoljenih svetih prijatlov I. I. Tebe želim, o preljubeznjivi Jezus, prijatel mojiga serca, konec vsih mojih želj! O pridi in obiši moje serce, de čisto in sveto ostane; pridi in ozdravi mojo bolno dušo.

K sveti materi Božji.

O sveta mati Božja, v Jezusa, tvojiga Sina, Odrešenika svetá verujem; stori me v tej veri močniga. — **O** sveta Marija, v neskončno usmiljenost tvojiga Božjiga Sina upam; v tem upanju me ohrani. — **O** sveta Marija, tvojiga Božjiga Sina ljubim; s to ljubeznijo me vnemi! — **O** sveta devica, Božja porodnica, sprosi mi svetost, ktere si bila ti polna, in posveti moje serce v sedež, v tempelj, v kteriga zamorem svojiga Bogá vpeljati.

O sveti angelji in Serafini, knezi nebeški, ki pred tabernakeljnám na svojim obličji ležite, v svetim zakramentu skritiga Boga ponižno moliti, prosite zdaj za mene, de oginj vaše ljubezni moje serce pregreje, de nebeški kruh po vrednosti jem in tako večno življenje dosežem.

O česeni mučenci, ki ste vsi po vžitji tega svetiga zakramenta moč dobili, svoje življenje za vero dati; prosite za mene, de moje serce po tem svetim obhajilu vsih grehov čisto in Bogu dopadljivo postane.

Še enkrat vas prosim, moji ljubi sveti prijatli, ki vas vsakdan častím, I. I. Prosim vas pri vašim zveličanji, ki ga v nebesih uživáte, pridite mi zdaj pomagat, obdajte me s svetlobo svoje popolnosti, de se Bog poniža v moje serce priti. Amen.

Ko greš k altarju.

Jezus, moj **Odrešenik** pride! V sveti hostiji skriti **Bog** pride k meni ubozimu grešniku; z vso svojo ljubeznijo in gnado pride v moje serce. — Pravo in rešnje telo Jezusovo bo zdaj na moj jezik položeno. — Ravno tisti Jezus **Kristus** je, ki je enkrat na križu klical: „Odpusti jim **Oče!**“ — Oh, **Sin Božji**, pridi k meni nevrednimu in očisti me greha: zakaj tresem se, ko se svojih grehov spomnim. Pa, o Jezus, ti si **Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ; pridi in odvzemi mi tudi moje grehe. O **Sin Božji**, pridi na moj jezik in posveti ga v svojo hvalo! Pridi, o presveto telo Jezusovo, ohrani mojo dušo in pelji jo v večno življenje. Amen.

Po svetim obhajilu.

O moj preljubi Jezus, z dušo in s telesam si zdaj v mojim sercu. O edini, o narvikši, vsigamogočni **Bog**, tebe imam v sebi, tebe, svojiga stvarnika, svojiga **Odrešenika**, svojiga zveličarja! O kako neizrečeno srečin sim zdaj, ker imam veliciga **Boga**, **Gospoda** nebes in zemlje v svojem sercu! Moj Jezus je v meni, **Bog** in človek, tako kakor v nebesih v svojem veličastvu kraljuje. — Srečin sim zdaj, ka-

kor so svetniki v nebesih; zakaj kralja nebés in zemlje imam v svojem sercu.

O veliki Bog, moja duša se raduje v meni, tebi se zahvaliti za to veliko srečo, za to gnado in za to zveličanost. — **O** angelji nebés, o kraljica nebés in vi vsi svetniki nebés, ki zdaj v mojim sercu prebivajočiga Boga molite, sklenite svojo molitev z mojo in kličite: Čast, hvala, povikšanje Bogu, našimu Gospodu, ki je prišel v serce uboziga grešnika. — **Svet, svet, svet** si ti, o Gospod, naš Bog! — **O** preljubi Jezus, o presladki Jezus, o Zveličar moje duše, kako me stori tvoja pričujočnost srečniga! Po tebi je moje serce hrepenelo; oh Jezus, moje zdihovanje si uslišal in k meni prišel. — **O** Odrešenik svetá, o Usmiljeni, usmili se moje duše! Pomagaj mi in usliši me. Oh vzemi vse moje grehe od mene, stori me vredniga tvoje ljubezni in večniga zveličanja. To prosim, o Jezus, zavoljo tvoje svete kervi, katero si za nas grešnike na križu prelil.

O moj preljubi Jezus, sej poznaš vse slabosti moje duše; pomagaj mi zdaj; zakaj sam ti mi zamoreš pomagati. — Oh, moj Gospod in moj Bog! kteriga ljubiš, k kterimu si iz ljubezni prišel, je bolan na duši. Oh, poglej v moje serce, poglej moje nagnjenje k grehu, in zatri ga, de tvoj duh

v meni prebiva in de te nikoli več z graham ne žalim. Obudi zdaj s svojo pričujočnostjo v meni kal čednosti in stori me vredniga tvojih obljub, tvojiga večniga kraljestva in tvoje ljubezni.

O ljubček moje duše, dobrotljivi Jezus, tudi časne potrebe, križi in nadloge težijo moje serce; tebi, svojimu prijatlu in pomočniku, tožim svojo silo. Vidiš, vsigavedni Bog, kako zlo tvoje pomoči potrebujem. Samo ti mi zamoreš pomagati; pa izide naj se vselej tvoja Božja volja; prosim te le stanovitnosti v svojih stiskah in tvoje nebeške tolažbe, de ne omagam.

O živi nebeški kruh, ki sim ga zdaj pri mizi svojiga Gospoda vžil, bodi moja popotšina v dnevu, ko bom nevarno pot v večnost nastopil; takrat, o Jezus, pridi zopet, obiši me in zedini me nazadnje vsiga in večno seboj. Amen.

Narpotrebniši čednost.

O moj Jezus, večna čista resnica, verujem v tebe. — **O** moj Jezus, narveči zveličanje, upam v tebe. — **O** moj Jezus, narveči dobrota, ljubim te. — **O** daj mi gnado, te vedno bolj in bolj ljubiti. — **O** moj Jezus, molim te svojiga Gospoda in Boga, svojiga Odrešenika in Zveličarja.

O moj Jezus, zahvalim se ti, de si se ponižal, v moje serce priti. Oh, ostani zdaj pri meni in uterdi me s svojo gnado, de odsihmal po svojih dobrih sklepih živim in vsakdan popolniši prihajam. — Pa, o moj Jezus, od kod mi pride tako velika sreča, de si ti, o Bog, k meni ubozimu grešniku prišel? — Spolni mojo željo in vzemi moje serce v zahvalni dar; vzemi moje teló, mojo dušo, vzemi mene celiga v svojo službo; zakaj tvoj, o Jezus, hočem biti, tebi hočem živeti in umreti.

O moj Jezus, vpričo tebe obžalujem zopet svoje dozdej tako hudobno življenje. Zal mi je, de sim s svojimi grehi tebe, svojiga Boga, svojiga narvečiga dobrotnika tolikrat razžalil; pa zdaj terdno sklenem, nikolj več ne v greh dovoliti. **Z** zaupanjem v tvoje sveto terpljenje in smert in v tvojo prelito sveto kri upam odpušenje svojih grehov doseči; upam, de boš mojo molitev uslišal in enkrat mene v svojo milost k sebi vzel, kakor si prošnjo v tebe zaupajočiga razbojnika na križu uslišal in ga v svoje kraljestvo vzel.

Zahvaljenje.

O prelubi Jezus, kako naj se ti zahvalim za veliko ljubezen in gnado, de si

k meni nevrednemu prišel? Ves srečin sim zdaj, ker nosim veselje nebes v svojim sercu: tebe, veliciga Boga, kralja nebes in zemlje! — **O** de bi se moji udje v zgolj jezike premenili, s kterimi bi zamogel tebe, svojiga Boga, neprenehama hvaliti! Hvalite Gospoda, nebesa in zemlja; hvalite ga, angeli in arhangeli; hvalite ga, svetniki vsi, s kterimi bom enkrat Boga v njegovim veličastvu gledal, ljubil in povikševal; hvalite in zahvalite ga za gnado, ki mi jo je danes dodelil; zahvalite ga, Vsigamogočniga, ki je tako velike reči storil. **O** moj Jezus, kolikorkrat zasopem, tolikrat želim zahvaliti te, in tolikrat želim, te počastiti, hvaliti, ljubiti in moliti.

Sveta Marija, čista mati Jezusova, veseli se z menoj: veseli se, o porodnica večne besede, presveta mati Božja in veseli se z mojo dušo; kliči z mano k nebeškemu Očetu: **O Bog**, hvalimo te; o **Bog**, molimo te; o **Bog**, povišujemo te, in se ti zahvalimo za čudeže, ki si jih nad nami storil! — **O Jezus**, Sin večniga Očeta, zahvalim se ti, de si bil danes živež moje duše. — **O Jagnje Božje**, ki je bilo na križu zaklano, tebi se zahvalim, tebi gre vse češenje, vsa hvala; ti sam si svet, ti sam si pravi, narvikši **Bog** z Očetam in s svetim Duham vekomaj.

O Jezus, zveličanje njih, ki v tebe verujejo; o Jezus, pribežališe vsih ki v tebe zaupajo; o Jezus, sladkost vsih, ki tebe ljubijo. — **O** dobrotljivi Jezus, daj, de ti odsihmal vedno zvesto služim, tvoje zapovedi spolnujem, svojiga bližnjiga kakor sam sebe ljubim, vse križe in nadloge iz tvoje roke voljno jemljem in ničesar ne hočem, kakor kar ti hočeš. V tem sklepu me uterdi in ohrani, o Jezus. Amen.

Križanemu Jezusu.

Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, vsiga česjenja si vredin; svet in česjen si v svoji Božji naturi; svet si v svoji človeški naturi; svet in česjen si v presvetim zakramentu in zdaj v mojim sercu.

Molim te, presveto teló mojiga Odrešenika, velika zastava mojiga zveličanja. — **O** moj Zveličar, moj preljubi Jezus, daj, de mi to sveto obhajilo na duši in na telesu pomaga. Daj mi po tem nebeškim kruhu stanovitnost v veri, terdnost v upanji in gorečo pravo ljubezen. — Daj mi pobožnost pri molitvi, moč zoper vse skušnjave in o moji smerti srečno smertno uro in večno zveličanje Amen.

O moj Jezus, kušnem tvoje svete rane in objemi me vanje z dušo in s telesam.

V rano tvojiga svetiga serca položim vse svoje nadloge in skerbi in išem v nji pomoči in tolažbe za-se in za svojo rodovino in za vse, za ktere sim dolžan moliti. Tudi tiste priporočim tvoji Božji usmiljenosti, ki za mene molijo ali ki so se moji nevredni molitvi priporočili; daj nam vsim zavoljo svete rane tvojiga ljubezni polniga serca večno zveličanje doseči. Amen.

O moj križani Zveličar, spomni se ure, ko si na križu glasno klical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ Zavoljo tega zapušenja od tvojiga nebeškiga Očeta prosim, ne zapusti me v moji smertni uri, ampak olajšaj mi smertno britkost in sprejmi milostljivo mojo ločeno dušo.

Ravno tako goreče tudi prosim, usmili se ubozih duš v vicah. Naj jim pomaga tvoje britko terpljenje in tvoja smert in pelji jih pred svoje Božje obličje. Posebno prosim za dušo I. I., de ji po mojim svetim obhajilu tolažbe nakloniš in jo iz nje terpljenja rešiš, de po moji smerti tudi za moje odrešenje prosi. Daj, o ljubezni polni Jezus Kristus, vsim mertvim vernim kristjanam večni pokoj. Amen.

K sveti materi Božji.

O usmiljena mati, sveta devica Marija, pozdravim te častitljivo mater Sina

Božjiga, kteriga presveto meso in kri sim v svetim zakramentu altarja prejel in zdaj v svojim sercu nosim. O preljuba mati, poglej me svojiga zvestiga otroka in skaži se mi pravo mater. Poln zaupanja pribežim v tvojo pomoč. O priporoči me svojimu Božjimu Sinu, de s svojo gnado pri meni ostane. Posebno bodi pri meni v moji poslednji uri, olajšaj mi takrat mojo smert s svojo pričujočnostjo in pelji mojo dušo tje, kjer je tvoj preljubi Sin z Bogam Očetam in s svetim Duham od tebe in od vsih svetnikov večno ljubljen, hvaljen in česen. Amen.

Tudi vi, moji izvoljeni sveti varhi, svet I. I., sklenite svoje večno česenje z mojo molitvijo, darujte moje sveto obhajilo presveti Trojici, de po vaši prošnji moj dar ljubimu Bogu bolj dopade in od njega gnado dosežem, ktere sim ga z vso mogočo pobožnostjo prosil. Amen.

Molitev za odpustke.

Pravični Bog, usmiljeni Oče, prosim po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, gnade, mene uboziga grešnika vredniga storiti, današnji odpustek dobiti. Zavoljo tega te prosim tvojiga usmiljenja in zavoljo terpljenja in smerti Jezusove odpušenja mojih grehov, ktere britko obžalujem. Prosim tudi, o Bog,

v presvetim Jezusovim imenu, povikšaj katoliško cerkev, ohrani in vladaj njeniga vikšiga pastirja, papeža, in vse škofe in duhovne. Zatrì vse pomote in ohrani obastnike v miru in enoserčnosti, de vsi tebi služimo in v večno življenje pridemo. Amen. Moli sedem očenašev in češena si Marij in vero.

Molitev.

Odpustke za kakiga mertviga darovati.

Jezus, moj Bog in Zveličar, prosim tvojo neskončno usmiljenost, naj pomaga moj v svetim obhajilu prejeti odpustek duši I. I. k njenimu odrešenju. Ako pa ta duša moje prošnje več ne potrebuje, ga dodeli duši, ki je prva v odrešenji, de te, o ljubi nebeški Bog, tudi v mojim imenu ljubi, hvali in časti, posebno pa za mene moli, de po srečni smerti v nebesa v njeno družbo pridem, tebe ljubiti, hvaliti in moliti vekomaj. Amen.

Moli sedem očenašev in češena si Marij in vero.

Obhajilne molitve

o veliki noči.

Če se kaka maša pred tvojim obhajilam bere, jo daruj Bogú z namenam, sveto obhajilo vredno prejeti. Moli tadaj molitev pred svetim obhajilam.

Pred svetim obhajilam.

O moj Bog in Gospod, danas pridem v duhu in z ljubeznijo pobožnih žen, ki so šle še pred dnevam k Jezusovimu grobu, njegovo sveto telo mazilit. Grob je bil prazin in angelj v svitlim oblačilu jim je rekel: „Ne bojte se: vem, koga išete: vstal je in ga ni več tukaj.“ Bog, tudi jez sim prišel Jezusa v tabernakeljnu iskat, svojiga Zveličarja, ki je na križu umerl. Sveto teló Jezusovo išem, ktero sta Jožef Arimatejic in pobožni Nikodem s križa snela, v tanjčico zavila in v nov grob položila. — To sveto telo išem, ga v svoje serce položiti, de ga imamo vedno pri sebi in vedno z njim sklenjen ostanem. — **O** moj Jezus, išem te s tako gorečimi željami, kakor te je Magdalena iskala; z gorečo ljubeznijo, s ktero so te tvoji učenci v grobu iskali. Moja vera mi pravi, de te zamorem tukaj

v svetim zakramentu z dušo in telesam pričujočiga najti in moliti. **O** moj Gospod in moj Bog, moj Odrešenik in Zveličar, v globoki ponižnosti klečim na kolenih in kušnem v duhu rane tvojiga presvetiga telesa; kakor Tomaž položim svojo roko v tvojo stransko rano in kličem z njim radostin in zavzet: **O** moj Gospod in moj Bog! — Preljubi Jezus, resnično si od mertvih vstal, nas ljudi od večne smerti oteti.

Vstal je, Aleluja! Jezus je vstal, tako kličejo danas nebesa in zemlja, in tudi jez se veselim z radostjo angeljov in ljudi, njega, ki je od mertvih vstal, moliti in premagavca smerti k sebi povabiti in v svoje serce sprejeti. Aleluja!

Božji Jezus, iz ljubezni za mene si v strašnih bolečinah na križu umerl; premagavec si od mertvih vstal, mene učiti, de zamorem le s križem in terpljenjem, le po prestani smerti v večno življenje vstati. Hočem tadaj, o Sin Božji, izgled in ogledalo vsih terpečih, po tvojim uku svoj križ zadeti in za teboj hoditi. Tudi bom sicer v svoji sili svoje roke k nebeškemu Očetu povzdignil, kakor si jih ti na Oljski gori; prosil ga bom tudi, de naj kelih terpljenja od mene odvzame; pa tudi jez se hočem njegovi sveti volji podvreči, in vedno v nebesa klicati; Oče, ne kakor jez hočem,

ampak kakor ti hočeš! Štrafuj in tepi me tukaj na zemlji, pa prizanesi mi v večnosti. Uterdi, o Jezus, ta moj sklep s svetim zakramentam tvoje kervi in tvojiga telesa, ki ga bom zdaj prejel.

K Bogu Očetu.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog, Oče nebeški, v prahu klečim pred tvojim obličjem in te molim ponižno. Iz ljubezni do nas ljudi si svojiga Sina na svet poslal in za naše odrešenje daroval. Preljubi, dobrotljivi Oče, Jezus, tvoj Sin, je vse tvoje povelja spolnil, je za nas ljudi neusmiljeno martro terpel, na križu za nas grešnike umerl in s svojo sveto kervjo nas s tvojo razžaljeno pravico spravil. Ta tako neusmiljeno umorjeni Jezus je od mertvih vstal, in kakor je veličastno iz groba prišel, tako je tudi v svetim zakramentu altarja pričujoč, tiste, ki ga želijo, s svojim svetim telesam nasititi in s svojo sveto kervjo napojiti. O Bog, ne vem se ti za to dodeljeno gnado vredniši zahvaliti, kakor de te v molitvi hvalim, ki nas jo je tvoj Božji Sin sam učil. Povikšujem te tadaj v Jezusovim imenu in molim s sercam in z ustmi: Oče naš, ki si v nebesih. — Posvečeno bodi tvoje ime: posvečeno bodi v nebesih in na zemlji po tvo-

jim Sinu, po njegovim veličastnim vstajenji
 od mertvih in od mene po mojim svetim
 obhajilu. — Pridi k nam tvoje kraljestvo:
 tvoje nebesa, večno življenje, ti sam pridi
 k nam. — O moj dobrotljivi Bog, s sve-
 tim Jezusovim telesam, katero bom zdaj pre-
 jel, pridi tvoje kraljestvo tudi k meni; vse,
 kar nebesa obsežejo, narvikši, narveči do-
 brota, ti sam, o veliki Bog, prideš k meni;
 zato rečem poln pobožnosti in ponižnosti:
 Izidi se tvoja volja, kakor v nebesih tako
 na zemlji. Tudi nad menoj se izidi tvoja
 sveta volja, tako v mojih britkostih, ki moje
 serce kalijo, kakor tudi v mojih željah, ki
 mojo dušo razveseljujejo. — O v svetim
 zakramentu pričujoči Bog, vse nam zamo-
 reš dati, kar želimo, po Jezusovim uku
 pa nočem nič družiga časniga prositi, kakor
 kruha. Oh moj Bog, daj nam naš vsak-
 danji kruh. — Za večno življenje pa, te
 prosim, daj mi kruh angelov, kruh močnih,
 telo in kri Jezusovo v sveti hostiji. O kako
 hrepeni moje serce, to Božje Jagnje v družbi
 pobožnih, ki so tukaj zbrani, vžiti! — De
 pa vsi vredni k tvoji mizi priti zamoremo,
 prosim, o Bog, odpusti nam naše dolge
 kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom.
 — Pravični Bog, ker nam le po meri od-
 pušaš, kakor mi svojim bližnjim odpušamo,
 obljubim zdaj pred tvojim obličjem, de vsim

svojim sovražnikom odpustim. Od danas naj zgine ves serd, sovraštvo iz mojiga serca. Ja moj Bog, obljubim in zaterdim ti, de hočem svoje sovražnike ljubiti; daj mi le gnado, de stanovitno obstojim pri tem, kar sim ti obljubil. Ker je pa človeška slabost tebi, o Bog, znana, prosim tudi v imenu Jezusa, ki je od mrtvih vstal: ne pelji nas v skušnjava, temuč reši nas od zlega (hudiga). Amen.

K Bogu Sinu.

Češeni Jezus, ki si mogočin od smerti vstal, Sin Božji, po tvojim uku sim zdaj k našimu ljubimu Očetu nebeškemu molil in upam, de je moja molitev uslišal. Pridi tadaj, o Jezus, moja duša po tebi hrepeni; pridi tadaj, o Jagnje Božje, pridi mogočni premagavec smerti in pekla, pridi, moje serce po tebi hrepeni.

O moj Jezus, verujem v tebe; verujem de si v sveti hostiji, ktero bo mašnik meni na jezik položil, resnično pričujoč; verujem, de si tisti, ki si v neusmiljenih bolečinah na križu umerl in čez tri dni zopet živ iz groba prišel. O Jezus ohrani mi to vero.

O moj Jezus, moja narveči tolažba, moja narveči dobrota, v tebe upam. Po tvojim presvetim terpljenji in smerti, po

tvojim vstajenji od mrtvih upam tudi jez enkrat iz groba vstati; zakaj s svojo smertjo si nas k upanju večniga življenja prerodil. **O Jezus**, v tebe, v tvojo usmiljenost upam, o stori me močniga v tem upanji!

O moj Jezus, **Bog** narsvetejši ljubezni, ljubim te iz celiga serca, iz cele svoje moči čez vse, ker si narveči in narljubeznjivši dobrota. **O** de bi te s tako gorečo ljubeznijo zamogel ljubiti, kakor te tvoji sveti angelji ljubijo, in kakor te kraljica angeljev, tvoja prečista mati ljubi. **O Jezus**, pridi in užgi mojo ljubezen vedno bolj in bolj.

O moj Jezus, ker te čez vse ljubim, mi je žal, de sim tebe, svojiga preljubiga **Bogá**, s svojimi grehi razžalil. Odpusti mi in očisti mojo dušo, de brez straha pred tvoje obličje stopiti zamorem. Pridi o **Jagnje Božje**, in odvzemi mi moje grehe. Reci le z besedo in moja duša bo ozdravljena.

Po tvojim zasluženji, **Božji**, za nas na križu umorjeni **Odrešenik**, smemo od **Boga** odpušenje svojih grehov upati. — **Z** zupanjem v tvojo usmiljenost terdno sklenem, nič več ne grešiti; te nikoli, nikoli več ne razžaliti. Stori me močniga v tem sklepu s svojo gnado, o **Jezus**. Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

O Bog sveti Duh, ponižno te molim z Očetam in Sinam. Prosim te, o Duh ljubezni, pridi in napolni moje serce s sveto, prav priprosto ljubeznijo do Boga; o Duh pobožnosti, ponižnosti in željá, vzemi célo moje serce, užgi ga s svetim ognjem, de nima druge želje, kakor samo Bogu dopasti. To prosim, o trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh; čast tebi, o močni, večni Bog, po Jezusu Odrešeniku svetá, ki je od mrtvih vstal in bo zdaj Bog in človek v moje serce prišel. Amen.

Pridi tadaj, o Jezus, edino zelenje mojiga serca, pridi, Sin živiga Boga; pridi k meni ubozimu grešniku. Pridi, Gospod gospodov, pridi radostno v moje serce, de ti bo kot nebesa, in de slednji sopljej, slednji trepáj mojih žil v meni kliče: Svet, svet, svet je Jezus Kristus, ki je od mrtvih vstal, in ki je v sveti hostii pričujoč. Pridi, o moj Jezus, po tebi hrepenim, pridi presveto teló Jezusa Kristusa, posveti me in pelji mojo dušo v večno življenje. Amen.

Po svetim obhajilu.

Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umerjem; Jezus, tvoj sim živ in mertev. Zdaj, o Jezus, si ves moj, z dušo in s telesam

si pri meni, vstal si iz groba in počivaš zdaj v mojim sercu. Aleluja! Veseli se, moja duša, o veseli se! Jezus, pravi in živi Bog, počiva v mojim sercu! — **O** Gospod nebés in zemlje, o neskončno visoki, o večni Bog, iz usmiljenja si prišel k meni ubozimu grešniku prebivat. — **O** nebeški angelji, Kerubini in Serafini, vselej zvesti služabniki Narvikšiga, pomagajte mi moliti vsigamogočniga Boga, ki je toliko čudežev storil nad menoj. — Pomagaj mi Božje dobrote hvaliti tudi ti, kraljica nebes, mati mojiga Bogá! — Visoko hvaljen, povikšan in češen bodi veliki Bog v mojim sercu. Čast, zahvala in češenje bodi narvikšimu v imenu Jezusa, mojiga Gospoda; v imenu Marije, matere mojiga Gospoda; v imenu vsih angeljov in svetnikov, in v imenu vsih izvoljenih Božjih. — Ostani pri meni, o Jezus, ostani v mojim sercu s svojo gnado, de prihodnje samo tebi živim, tebi umerjem in tvoj ostanem živ in mertev.

Narpotrebniši čednosti.

O moj Jezus, večna resnica, v tebe verujem; uterdi me v moji veri. — **O** moj Jezus, v tebe upam; uterdi me v mojim upanji. — **O** moj Jezus, ljubim te, iz celiga serca te ljubim, ker si nar bolj lju-

beznjiva dobrota; pomnoži v meni to ljubezen in daj mi tudi enkrat v tej ljubezni umreti. — Preljubi Jezus, objemi me s svojimi češenimi rokami, ktere si na križu raztegnil, nas objéti; na tvoji serčni rani ponovim zdaj svojo grevengo in prosim: de mi moje grehe odpustiš; grevajo me, ker sim tebe z njimi razžalil. — Daj mi v tvojim presvetim sercu gnado dobiti, in stori moj sklep terdin, tebe nikdar več ne razžaliti. V pokori hočem živeti in umreti, de imam enkrat milostljiviga sodnika.

Moj Božji Zveličar, moj Jezus, mogočin si iz groba vstal; molim te. — V mojim sercu si pričujoč; molim te. — Na desnici nebeškiga Očeta sediš, molim in prosim te, bodi mi milostljiv in usmiljen, kadar prideš, svet sodit. Amen.

K Bogu Očetu.

Nebeški Oče, ozri se milostljivo na mene! Glej Jagnje Božje v mojim sercu, svojiga Božjiga Sina, kteriga ti v zadoštenje za svoje grehe darujem in kteriga britko terpljenje in grenko smert, kakor tudi njegovo veličastno vstajenje v svetim obhajilu povikšati želim. Ta moj ljubi Jezus Kristus je moj srednik, moj besednik pri tebi; zato te prosim v njegovim svetim

imenu, o nebeški Oče, naj ti dopade moja molitev. — Upam tudi po tem našim Gospodu Jezusu Kristusu, de mi bo moje opravljeno sveto obhajilo v večno zveličanje. — Ker si nas, o Oče, tako neizrečeno ljubil, de si celó svojiga Sina za nas na križu v strašnih bolečinah pustil umreti, boš tudi mene, spokorniga grešnika v mojih potrebah uslišal, ktere ti zdaj, o dobrotljivi Oče, na znanje dam:

(Zdaj toži Bogu svoje potrebe.)

Vsigavedni, vsigamogočni Bog, pridi mi pomagat, potolaži in razveseli me z uslišanjem mojih prošinj, to prosim v presvetim Jezusovim imenu, v katerim samim imamo svojo časno in večno srečo upati. Prosim, o usmiljeni Oče, zavoljo skrivnosti veličastniga vstajenja tvojiga ljubiga Sina in zavoljo svojiga svetiga obhajila, s katerim današnji praznik obhajati želim.

K Bogu Sinu.

O Jezus, Sin Božji, v svojim evangeliju si rekel: Jez sim pot, resnica in življenje in obljubim vam, de, če bote Očeta v mojim imenu prosili, vam bo dano. Z zaupanjem v tvojo obljubo, o večna resnica, sim k nebeškemu Očetu molil in to prošnjo ponovim pred tabo, o Jezus. Oh Jezus

daruj se sam svojimu nebeškemu Očetu za mene, in bodi moj besednik pri njem. Pred vsim pa te prosim za stanovitnost v dobri, za srečno smertno uro, in za večno zveličanje, kjer te z Očetam in svetim Duham enakiga Bogá zamorem ljubiti, hvaliti in moliti vekomaj. Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

O Bog sveti Duh, Duh ljubézni in spoznanja, užgi v mojim sercu oginj, ki vse grešne navade v meni požgé, de se vedno svojiga Bogá deržim, njemu služim in njega priprosto ljubim.

Duh Božji! unemi me vsiga; misli zdaj ti v meni, de so moje misli vselej pobožne. Duh Božji, govori iz mene, de moje besede nikoli niso grešne. Duh Božji, vari moje oči, de moji pogledi čisti ostanejo; vari moje ušesa, de pogovorov nesramnih grešnikov nikoli ne poslušam; vladaj moje serce, de ničesar ne mislim, kar Bogú ne dopade, de ničesar ne hočem kakor Boga ljubiti, njega nar bolj in čez vse ljubiti, in de po vstajenji svojiga Zveličarja k bogaboječimu, pobožnemu življenju vstanem. Amen.

K sveti materi Božji.

Obveseli se Marija, prečista devica in

mati Božja, obveseli se; zakaj tvoj Božji Sin, kteriga si od svetiga Duha spočela, tvoj ljubi Sin, ki je za nas na križu umerl, ta moj odrešenik je od mertvih vstal, Aleluja! Obveseli se, o presveta mati, obveseli se z mano vbozim grešnikom, ker ta od mertvih obujeni Jezus zdaj v meni prebiva. — O de bi moj Jezus pri meni ostati in me v svoji posvečujoči gnadi ohraniti hotel, to mi sprosi od njega, o mati milosti in gnade, in ostani tudi ti pri meni, bodi vselej moja pomočnica, moja besednica pri Jezusu, svojim Sinu, ki je od smerti vstal. Aleluja!

Moli molitev za odpustke.

Obhajilne molitve

v binkoštni praznik.

Če se pred tvojim svetim obhajilam maša bere, jo daruj Bogú z namenam, se vrédno obhajati. Moli molitve pred svetim obhajilam v vse nedelje in praznike.

Pred svetim obhajilam.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog, nebeški

Oče, v narglobočejši ponižnosti padem pred sedežem tvoje gnade na svoj obraz in te opomnim ponižno svete obljube tvojiga Sina, ki je pred svojo smertjo rekel: „K Očetu grem, ga prosit, de vam pošlje svetiga Duha, ki vas bo v vsih rečéh podučil.“ Danas, večni Oče, danas je žegna polni dan, ko si aposteljne, učence Jezusove, s svetim Duham napolnil. Danas obhaja cerkev skrivnost pošiljanja svetiga Duha. Zato molim pred tvojim svetim sedežem in prosim v imenu Jezusa, tvojiga Sina, daj obljubljeniga svetiga Duha. Pošlji mi ga, de moje serce v cerkev posveti, v katerim sveto telo Jezusovo v počeseenje postavim. — V kratkim grém k Božji mizi, sveto večerjo s svojim Odrešenikam, in spomin njegove ljubezni, njegoviga terpljenja in njegove smerti obhajati. — O de bi danas svoje sveto obhajilo s prav popolno pobožnostjo opravil, de bi se tako prav vredniga storil svetiga Duha prejeti! — Oh nebeški Oče, prosim te po Jezusovi besedi, ki jo je umerajoč na križu izgovoril, rekoč: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Zavoljo teh zveličanskih besed prosim, o Oče, daj mi svojiga Duha, Jezusa, tvojiga Sina, svetiga Duha, Duha pobožnosti, Duha strahu Božjiga, Duha prav priproste ljubezni do tebe; to prosim po

Jezusu Kristusu, Gospodu našim, kateri s tabo in s svetim Duhom enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

K Bogu Sinu.

Jezus, Sin večniga Očeta, Odrešenik svetá, moja čez vse ljubeznjiva dobrota, ves sim tvoj, ki si me s svojim življenjem odkupil. Usmiljenje, milost, odpušenje grehov, večno življenje, vse si mi s svojo smertjo pridobil; in zdaj še v obilnosti svoje ljubezni prideš in se mi daš vživati. O pridi tadaj, oživi in posreči mojo dušo! Ostani pri meni, stori me močniga v vsim dobrim, pomagaj mi v vsaki skušnjavi, potolaži me v vsaki sili, pošlji mi tolažnika, svetiga Duha! Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

Bog sveti Duh, ki iz Očeta in Sina izhajaš in si z obema enaki Bog, verujem te svete skrivnosti in te molim ponižno praviga Bogá. Verujem, de je Bog Oče večni Oče Jezusa Kristusa; verujem, de je Jezus Kristus večni Sin Božji, de nas je s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil in de sedi zdaj naš srednik na desnici Očetovi! Verujem, de si ti, o sveti Duh, Duh Očeta in Duh Sina in tretja

oseba (peršona) Božja; de v otrocih Božjih prebivaš in ljubezen čez-nje izlivaš. — **O** pridi tadaj, **Bog** sveti **Duh**, **Duh** ljubezni, izlij svojih sedem darov čez mene. **Grešnik** sim in brez razsvitljenja, o **Božji Duh**, se pogrezujem bolj in bolj globoko v brezen pogubljenja; zato te prosim, zatri, kar je nesvetiga v meni in otmì me vsih grehov. — Iz globočine svojiga serca kličem k tebi, o sveti **Duh**, pridi k meni, kakor si prišel binkoštni praznik k Jezusovim učencam, jih s svojim razsvitljenjem v oznanovavce evangelija posvetiti. **O Duh Božji**, na kolenih pričakujem tvoj žegna polni prihod v moje serce. **Z** zaupanjem te čakam, moj pomočnik, v svojih potrebah! **Pridi**, o **Duh pobožnosti**, pridi, o **Duh svete ljubezni**, napolni me s svojo gnado, de kruh angeljev vredno zavžijem, de **Jezus** rad pri meni ostane in me enkrat v večno zveličanje vzame, kjer bom v večnim češenji klical: **Hvaljena in češena** bodi sveta **Trojica**; **Bog Oče**, **Sin** in **sveti Duh**. **Amen**.

Narpotrebniši čednosti.

O moj **Jezus**, v presvetim zakramentu pričujoči **Bog**, verujem v tebe; vterdi mojo vero.

O moj **Jezus**, upam v tebe, upam po

tvojim zasluženji, po tvojim terpljenji in po tvoji smerti večno zveličanje doseči, v tem upanji me stori močniga.

O moj preljubi Jezus, ljubim te iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše in iz vse svoje moči, ker si narveči in narbolj ljubeznjiva dobrota; o vnemi in pomnoži to ljubezen v mojim sercu, de dar ljubezni zgori!

Žal mi je, o moj Jezus, in gréva me iz serca, de sim grešil in tebe, o preljubi Bog, tolikrat s svojimi grehi razžalil, sklenem pa terdno, s tvojo gnado in s pomočjo svetiga Duha te nikoli več ne razžaliti, temuč rajši umreti, kakor te še s kakim greham žaliti. Stori me močniga, o moj Jezus, v tem mojim sklepu. — **O** moj Jezus, po tebi hrepením, pridi in obiši me, pridi, o Jezus, moja duša po tebi hrepení; pridi, očisti in posveti me, pridi in izlij sedem darov svetiga Duha čez mene! — **O** moj Jezus, nisim vredin, de me obišeš, spoznam svojo nevrednost, zató te prosim duha pokore in obžalovanja. **O** izgovori sladke besede čez-me: Tvoji grehi so ti odpušeni! in moja duša bo ozdravljena in dopadljivo prebivališe svetiga Duha.

Kadar hočeš k altarju iti.

Razveseli se zdaj, moja duša, taber-

nakelj se odpira, in Sin Božji pride iz njega. — Kmalo pokaže mašnik Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlje. — O Jagnje Božje, Božji Zveličar, ubogi grešni človek si upam, v zaupanji v tvoje milostljivo povabilo k tvoji sveti mizi pristopiti; pa s sercam, polnim obžalovanja in ljubezni pridem, poln želenja in hrepenenja po tebi, svoji narveči sreči. — O moj Jezus, moje zveličanje, pridi in posedi moje serce in zedini se z mano.

Sveta Marija, nevesta svetiga Duha, sveti Jožef, sveti angelj varh in vi, moji izvoljeni sveti pomočniki I. I., spremite me k Gospodovi mizi in pomagajte mi ga ljubiti, hvaliti in moliti! — Pridi zdaj, o Jezus, in pelji mojo dušo v večno življenje. Amen.

Po svetim obhajilu.

Hvaljen, češen in moljen bodi Bog v presvetim zakramentu, češen veliki Bog, ki je moje serce obiskal; povikševan Narvikši, Gospod gospodov, kralj nebes in zemlje. — O moj Gospod in moj Bog, kako te morem ubogi, grešni človek za veliko gnado tvojiga prihoda v mojim sercu dovolj zahvaliti? — Koliko veselja občuti moja duša v tvoji pričujočnosti! Še pred kratkim je moje serce zdihovalo po tebi, in zdaj

me že obdajajo vsi kori tvojih svetih angeljev; na svojim obličji leže in molijo tebe, o Bog, v mojim sercu. — O jez srečni klečim tudi v molitvi pred tabo, o moj Bog, o moja narveči dobrotá, v prahu; tudi jez se pridružim zveličanim duhovam, tebe povikševati in tvoje sveto imé hvaliti. — Pri sveti večerji sim bil zdaj, pri kateri se sveto Jezusovo teló vživa, spomin njegoviga terpljenja obhaja, duša s tolažbo in gnado napolnuje in zastava večniga zveličanja delí. Ker sim zdaj, o moj Bog, ves s tabo sklenjen, naj me prihodnje tudi nič več od tebe ne loči! Samo tebi, o Jezus, hočem živeti; samo tebi, o Jezus, hočem umreti; samo tvoj, o Jezus, hočem biti živ in mrtev. Amen.

Narpotrebniši čednosti.

O Jezus, s svojo gnade polno pričujočnostjo si moje serce v svoje prebivališce posvetil; v sebi čutim Duha Božjiga, svetiga Duha. Čez mene si ga razlil, zakaj tvoja gnada je; tvoj sveti Duh je storil, de zamorem zdaj poln svetosti reči: Moj Jezus, verujem v tebe; moj Jezus, upam v tebe; moj Jezus, ljubim te. Oh! moj Jezus, moč svetiga Duha je, de resnično obžalovanje svojih grehov v sebi čutim. Tvoja usmiljenost me je sicer od mojih gre-

hov odvezala; pa žal mi bo vunder večno, de sim tebe, svojo narveči, nar ljubeznjivši dobroto, tolikrat razžalil. **O** stori mojo grevengo veči in vterdi moj sklep, te nikoli več z greham ne razžaliti! — **O** moj Jezus, gnade tvojiga obiskanja sim ves nevredin; ker si pa iz usmiljenja k meni prišel, te prosim po tvojim svetim sercu, pri meni vselej ostati, me s svojim svetim Duham močniga storiti in v svoji milosti ohraniti. Amen.

K križanimu Jezusu.

O češeni Jezus, rekel si, de naj se, kolikorkrat tvoje sveto telo prejmemo, tvoje smerti spomnimo. Postavi mi tadaj svoje britko terpljenje in svojo grenko smert pred oči; daj mi hvaležno spoznati, kako britko si za mene terpel. **O** Jezus, kolikorkrat te v tvojim terpljenji premišljujem, mi daj viditi, kako si v svoji smertni britkosti na Oljski gori kervav pot potil; daj mi viditi, kako si, o narnedolžniši Jezus, svoj herbet bičanju, svojo glavo ternjevimu kronanju, svoje obličje zaničljivimu zapljuvanju, svoje roke in noge velikim železnim žebļam podál. Daj mi vedno zdihljeje slišati, ki si jih svojimu nebeškemu Očetu podal, ko si na križu umerajoč grešnikom milosti prosil. Daj mi tvoje poslednje be-

sede slišati, ki si z umerjočim glasam rekel: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ — O moj Jezus, daj mi nazadnje v tvoji gnadi umreti. Svojo dušo izročim v tvoje roke; oh, sprejmi jo enkrat milostljivo! Morde je moje današnje sveto obhajilo poslednje v mojim življenji; morde že prav blizo vrat večnosti stojim. Če je to res, sim danas svojo poslednjo popotsino, kruh večniga življenja, zavžil, in verujem in upam v tvojo obljubo, ko si, o Jezus, rekel: „Kdor moje mesó je in mojo kri pije, bo večno živel.“ Obljubil si tudi, o Jezus, spokornimu razbojniku, ki je poleg tebe na križu visel, odpušenje in raj, to me potolaži v moji smerti. Tudi meni so moji grehi žal in ne smém obupati; zakaj tebe, o Jezus, svojiga prihodnjiga sodnika, imam pri sebi; v svojim sercu te nosim. Iz usmiljenja, iz ljubezni si k meni prišel, in si zdaj ves z mano sklenjen. O ostani zmeraj pri meni, ne zapusti me uboziga in pelji mojo dušo, ktero si s svojo sveto kervjó odrešil, v večno življenje, kjer te bom z Očetam in s svetim Duham ljubil, hvalil in molil vekomaj. Amen.

Obhajilne molitve

v god rojstva Jezusa Kristusa.

Če se maša bere pred svetim obhajilam, jo daruj Bogu in moli molitve pred svetim obhajilam.

Beseda je mesó postala in je med nami prebivala. — O žegna polna, češena noč, v kateri je bil Sin Božji, večna Beseda Očetova rojena! — Hvala tebi, o neskončno dobrotljivi Bog, za veliko ljubezen, s katero si nam Odrešenika obljubil. Hvala in češenje ti bodi, o usmiljeni Bog, zakaj v tvojim Božjim Sinu si nam obljubljeniga Odrešenika poslal, da je s svojo smertjo tvojo razžaljeno pravico in grešni svet spravil. O nezapopadljiva, večna ljubezen, o neskončna, večna sreča, tudi za mene, mojo zgubljeno dušo rešit, je Sin Božji iz nebes prišel in kakor slabo dete v Betlehemu v hlevu rojen bil. — Nebesa so se radovale pri svetim rojstvu Jezusovim, angelji so povikševali vsigamogočnost, dobroto in ljubezen Narvikšiga. Tudi pastirji, ki so v sveti noči na polji čuli, so vidili svitlobo angeljev in so slišali hvalne pesmi

nebeških korov, ki so glasno péli: Čast Bogu na visokosti in na zemlji mir ljudém svete volje! Zato bodi moljen, hvaljen in češen, o narvikši Bog in Oče, ker se je tudi meni svitloba pokazala, kakor Betlehenskimi pastirjam na polji; meni je evangeli oznanovala, de je bil Sin Božji kakor človek rojen in de naj pridem, Božje dete v jasliah moliti.

O moj Bog in Gospod, prosim te svetiga Duha, Duha pobožnosti, de te v tvojim Božjim Sinu prav vredno molim, hvalim in častim, in ker morebiti današnjiga praznika več ne doživim, in je to mende moje poslednje obhajilo, te prosim v presvetim imenu Jezusa, tvojiga edinorojeniga Sina: Naj pride moja molitev do tebe, naj bo moje današnje obhajilo sveto obhajilo in meni v večno zveličanje.

Pridružiti se hočem tadaj, o Jezus, moj Zveličar in Odrešenik, k veselim koram svetih angeljev; svoje roke in svoje serce povzdignem k tebi, o Božje dete, in tako pobožno, kakor so pobožni pastirji pred tvojimi jaslami na kolenih klečali, tako pobožno in v svetim strahu klečim tudi jez na svojih kolenih pred tabo, o veliki, v svetim zakramentu skriti Bog! Molim te v sveti hostii pričujočiga. Ti si Sin nebeškiga Očeta, kteriga rojstvo so angelji oznano-

vali; ti si Kristus, kteriga so pastirji v jaslih vidili, kteriga je Marija, prečista devica, v Betlehemu v hlevu rodila. — Nebesa so odklenjene, Emanuel, edinorojeni Sin Božji sam je tukaj; Jezus je pričujoč in hoče v moje serce priti. — Čast Bogu v visokosti, čast, češenje, hvala in slava Narvikšimu v skrivnosti včlovečenja njegoviga Sina!

O pridi tedaj, prelubeznjivo dete, ljubezni polni Jezus, pridi stanovat v moje serce in posveti me s svojo pričujočnostjo. Nisim sicer vredin, de v mene prideš, ker sim grešnik in sim te velikrat razžalil. — Sin Božji, pred tabo klečim v globoki ponižnosti in te prosim, odpusti mi moje grehe. Iz serca so mi žal, ker sim z njimi tebe, svojo narveči dobroto, razžalil; pa sklenil sim, nikdar več ne grešiti; daj mi svojo gnado zató, o Jezus, in daj mi mir doseči, ki so ga angelji ljudém obljubili, ki so svete volje. Amen.

K sveti materi Božji.

O Marija, narsvetejši vsih stvari, veselje izvoljenih in češena mati Božja, srečo ti vošim v veliko čast, de si mati mojiga Odrešenika. Narsrečniši si izmed vsih, zakaj ti, o mati Božja, si imela med vsimi ljudmi pravo srečo, Zveličarja svetá na

svoje serce pritisniti. — Kako velika, kako neskončna je ljubezen Božja do nas grešnih ljudi! S svojiga sedeža, iz nebés je prišel, se je včlovečil, za nas terpeti in nas zveličati.

Neskončno veliki Bog, pred katerim angelji trepetaje v večnim čiščenju na svojim obličji ležijo, ta čez vse mogočni Bog se da kakor slabo dete tebi, o prečista devica, v plenice poviti in rediti. O presveta mati, v duhu hitim k jaslim med zbor angeljev, svetimu otroku svoje serce v prebivališče ponuditi. — O prečista mati, čutim svojo nevrednost; zakaj grešnik sim in ne zaslužim svoje oči k Božjemu Zveličarju povzdigniti; zato se terkam na svoje persi in rečem ves zgrevan in žalostin: Jezus, Sin Davidov, Sin Marije, usmili se me in odpusti mi moje grehe. Ker zdaj svoje grehe britko obžalujem, prosim, o presveta mati, prosi za mene, de se Jezus, žegnani sad tvojiga telesa, kteriga si danas devica rodila, poniža, v moje serce priti. Amen.

K svetimu Jožefu.

O ljubezni polni rednik mojiga Odrešenika, sveti Jožef, spomnim se sladke sreče, ki jo je tvoje serce v sveti noči občutilo, ko je Marija Zveličarja svetá v Betlehemu v hlevu rodila. O kako pobožno,

kako radostno si Božje dete na svoje roke vzel in na svoje serce pritisnil.

O moj preljubi pomočnik, sveti Jožef, veseli se zdaj tudi z menoj in poglej na mene presrečniga, ker sim tudi jez izvoljen, Sina Božjiga v svoje serce vzeti. On sam me je k svoji mizi povabil in mi hoče svoje telo vžiti dati, de bom zveličan in njega v nebesih gledal. O sveti Jožef, sprosi mi gnado, de sveto telo Jezusovo prav vredno prejmem, sprosi mi resnično obžalovanje mojih grehov, sprosi mi tudi prav popolnoma vero, tako vero, kakor si ti sam v Jezusa, praviga Sina Božjiga veroval, tako upanje, kakoršno je bilo tvoje, in tako gorečo ljubezen, kakoršno si ti občutil, ko si dete Jezusa pervikrat na svoje serce pritisnil. — Zveličani rednik našiga Gospoda, sprosi mi gnado svojiga Boga prav vredno prejeti, in de po tvoji prošnji tudi enkrat o svoji smerti s to dušno jedjo zoper vse nevarnosti smerti moč dobim. Spomni se takrat te moje molitve, ker iz dna svojiga serca prosim: Jezus, Marija, Jožef, pomagajte mi v moji smerti in peljite mojo dušo v nebesa. Amen.

Narpotrebniši čednosti.

O Božje dete Jezus, Odrešenik svetá, obljubljeno Jagnje Božje, verujem v tebe;

verujem, de si tukaj v presvetim zakramentu pričujoč; verujem, de si tisti Zveličar, kteriga so pobožni očaki s hrepenejem pričakovali, verujem, de si tisto sveto dete, ki so ga angelji svojiga Boga v jaslih molili. — Moj Jezus, večna resnica, verujem v tebe, vterdi me v moji veri.

O gnade polno dete Jezus! nas ljudi odrešit si iz nebes prišel; upam v tebe, upam zavoljo skrivnosti tvojiga včlovečenja večno zveličanje doseči, in te prosim, preljubi Jezus, stori moje upanje močno.

O preljubeznjivo dete Jezus, večna Beseda Očeta, ljubim te čez vse, ker si nar veči, narbolj ljubeznjiva dobrota. Iz ljubezni do nas ljudi si hotel, o veliki Bog, nezmožin otrok v revšini, v hlevu rojen biti. **O** de bi ti zamogel to dobroto poveriti! Ljubim te, ljubeznjivi Jezus, in prosim gnade, te s prav priprostim sercam ljubiti. **O** Jezus, pomnoži mojo ljubezen.

O ljubezni polno dete Jezus, draga zastava mojiga večniga zveličanja, obžalujem vse svoje grehe iz celiga serca, ker sim z njimi tebe, svojo narveči dobroto, razžalil. Svojo spokorno serce položim pred tvoje jasli in ti obljubim pri sveti skrivnosti tvojiga včlovečenja: Nikdar več nočem greha storiti. Odpusti moje storjene grehe

in zanikernosti, kakor tudi jez svojim sovražnikom iz serca odpustim.

O moj Jezus, kralj nebes in zemlje, Božje veličastvo, pred tabo klečim na kolnih in te molim ponižno. Spoznam, kako sim nevredin pred tebe priti, ker sim tolikrat grešil, pa vem tudi, de si zato z nebes prišel in se včlovečil, de si nas od grehov odrešil. **O** moj Jezus, reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena.

O moj Jezus, zveličanje vsih, ki te ljubijo, ljubim te in hrepenim po tebi, moja duša koperni po tebi; pridi, vir vsih čednost in stori me pobožniga. Tvoja čistost, o sveto dete Jezus, naj izbriše vse moje nečiste poželjivosti v meni in posveti moje hrepenenje po tebi. — Pridi, o Zveličar svetá, moje serce je pripravljeno, tebe prejeti; pridi in obiši me. — Tebi živim, tebi umerjem, tvoj sim živ in mertev!

(Kadar greš k Gospodovi mizi.)

Zdaj hočem k Božjemu otroku Jezusu iti, edinorojeniga Sina Božjiga hočem v svojim sercu sprejeti. — **O** kako velika neizrečena sreča je to! — Bog sam se mi približuje! — Ljubo sveto dete Jezus steguje svoje roke po meni in kliče z ljubeznijo svojiga sladkiga serca: Pridite vsi k meni, glejte Jagnje Božje sim in odjemljam grehe svetá! Pridite vsi, vaše duše ho-

čem v svoji kervi umiti! — **O Jagnje Božje**, o prelubo sveto dete **Jezus**, pridem v pomoči tvoje prečiste matere in v družbi svetiga **Jožefa**, tvojiga rednika, pridem v družbi svetih angeljev in svetiga **I. I.**; pridem in hočem tvoje meso jesti in tvojo kri piti, de po tvoji obljubi večno živim. — **Pridi tadaj**, **Odrešenik svetá**, **Beseda večniga Očeta**, ki si meso postala, med nami prebivati, pridí in prebivaj v meni in ostani pri meni v življenji in v smerti in vekomaj. **Amen.**

Po svetim obhajilu.

Čast bodi Bogu na visokosti! Čast, češenje, hvala in zahvala **Božjemu Zveličarju Jezusu Kristusu**, **Sinu Božjemu**, **Besedi**, ki je meso postala in zdaj v mojim sercu prebiva! — **Bodi pozdravljen** v mojim sercu, **Odrešenik sveta**, toliko tavžent let pričakovani **Mesija!** **Večna beseda Očeta**, bodi češena in hvaljena v mojim sercu. — **O Božje dete**, pozdravim in pritisnem te na svoje zdihaajoče serce. **O Emanuel**, o **Zveličar**, o veliki **Bog**, kako se ti čem zahvaliti, ker si se ponižal, mene uboziga grešnika obiskati? — **O nebeški angelji**, hvalite in povikšujte dobroto **Božjo**; on, **Vsigamogočni**, je pri meni svoje prebivališče zvolil. **Pomagajte mi povikševati in**

častiti Sina Božjiga, ki je nebesa v meni pripravil in zdaj v meni prebiva in je ves z mano sklenjen.

O Marija, kraljica nebeška, češena mati Jezusova, tudi ti, o sveti Jožef, od Boga izvoljeni, pravični mož, rednik učlovečeniga Boga, pomagajta mi zahvaliti in moliti, moliti čudo mojiga Gospoda, zahvaliti za srečo, de sim ga našel, ki ga moja duša ljubi. **O** kako se raduje moja duša v presrečni misli: Moj Bog je pri meni, Gospoda, nebes in zemlje imam. Bog je moj in jez sim njegov večno. — V svetim strahu klečim na svojih kolenih pred tabo, v mojim sercu pričujoči Bog, obljubim ti pri tvoji sveti pričujočnosti, de se ne bom nikoli več v svoje prejšnje grešno življenje vernil. Vsiga se hočem varovati, kar bi me h kakimu grehu zapeljati utegnilo; ostani pri meni in daj mi to zveličansko srečo večno čuditi, katero zdaj občutim, ko v duhu v svoje serce vidim in tebe, svojiga Boga, v njem zagledam, tebe, Narusmiljenšiga, Odpušavca grehov, kteriga pričujočnost me je posvetila. Hvala in povikševanje tebi, o sveto dete Jezus, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Narpotrebniši čednosti.

O moj Jezus, moj Bog in moje vse,

večna resnica, v tebe verujem. Verujem, de si ti, o moj Bog, v moje serce prišel, in de si tisti Jezus, kteriga je devica Marija v Betlehemu v hlevu rodila. — To sveto, ljubo dete, Sin Narvikšiga, ki je v zveličanje svetá iz nebés prišel, to Božje dete počiva zdaj v mojim sercu; to verujem in te prosim, o moj Jezus, vterdi in ohrani me v tej veri.

O moj Jezus, upam po tvoji usmiljenosti odpušenje svojih grehov. Zavoljo svojiga neskončniga zasluženja upam večno zveličanje doseči. V tem upanju, o Jezus, me stori močniga.

O moj Jezus, ljubim te, ljubim te svojiga narvečiga dobrotnika, svojiga Odrešenika, svojiga Zveličarja. Ljubim te iz vse svoje moči. Čez vse te ljubim. — O Jezus, uterdi me v tej ljubezni in užgi jo bolj in bolj v mojim sercu, de vredin postanem, te v vekomej ljubiti.

O moj Jezus, iz usmiljenja si prišel k meni ubogi stvari, o spolni zdaj nad menoj svoj namen in ozdravi me mojih slabost; zakaj moja duša je zelo bolna. Poglej v moje serce, in našel boš, kako slab, kako nezmožin sim, dobre sklepe spolniti, ki sim jih v sebi storil. Moj sklep je, tebe, svojiga Boga, nikdar več ne s kakim greham razžaliti; prav goreče te hočem ljubiti, tudi

v svojim bližnjim te hočem ljubiti in ker želiš, hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. — Ker sim tako ljubiti v svojim sercu terdno sklenil, upam, de boš rad pri meni ostal in veselo smém, kakor nebeški angelji, klicati: Čast mojemu Bogu v mojim sercu, mir in blagor vsim ljudém na zemlji, ki so svete volje.

Molim te, o Jezus, častim te, o Jezus, zahvalim te, o Jezus, uterdi in posveti me v tvoji milosti, o Jezus! Amen.

Prošnja k Bogu Očetu.

Vsigamogočni Bog in Oče, v imenu Jezusa, tvojiga edinorojeniga Sina, prosim, poglej milostljivo na mene. V mojim sercu počiva zdaj veselje nebés, Zveličar svetá, nad katerim si imel vekomej svoje dopadajenje. Ta moj Odrešenik se je ponižal, k meni ubozimu grešniku priti in v mojim sercu stanovati. Glej, o preljubi Oče, tvoj Božji Sin je moj besednik, ne samo v nebesih, kjer na tvoji desnici sedi, ampak tudi v mojim sercu, kjer v človeškem mesu svoje roke za mene k tebi povzdiguje. — O nebeški Oče, poglej na to Božje dete, in zavoljo skrivnosti včlovečenja tvojiga Sina prosim: spolni želje moje duše, ker želim boljši, pobožniši, tebi bolj dopadljiv človek biti. Vodi moje stopinje na

poti čednosti, de večniga zveličanja ne zgrešim. Oberni tudi svoje ušesa k moji prošnji v moji zdanji potrebi, v kateri te pomoči prosim.

(Zdaj imenuj Bogu svojo potrebo.)

Usmiljeni Bog, zavoljo tvojiga ljubiga Sina, kteriga ti s svojim svetim obhajilam darujem, prosim, potolaži me v moji sili, v moji potrebi. — Prosim tudi za vse, ki so se moji molitvi priporočili, in za nje, ki tudi za mene molijo. Usliši nas, o dobrotljivi Oče nebeški, usliši vse stiskane ljudi na zemlji in pomagaj jim; usmili se tudi vsih, ki v smertnih težavah ležijo in zljajšaj njih britkost. To prosim po zasluženji Jezusa, tvojiga Sina, kteriga je sveta devica Marija v Betlehemu v hlevu rodila. Amen.

K sveti materi Božji.

Češena si Marija, gnade polna, Gospod je s teboj! — O žegnana mati Božja, angeljevo pozdravljenje se ti je obilno spolnilo; zakaj Gospod je s teboj; novorojeni Zveličar je z ljubeznjivim obličjem v tvojim naročji ležal in se ti je prijazno smehljaj. — O mati polna gnade, Gospod je tudi s teboj; Gospod nebés in zemlje je tudi v mojim sercu; tudi jez sim veliko srečo, veliko gnado včlovečenja občutil, ker sim teló Jezusovo prejel. — V sveti

hostii je prišel k meni me grehov očistit in večno zveličat. — O žegnana mati Jezusova, pomagaj mi Boga zahvaliti, pomagaj mi prositi, de tudi enkrat v koncu svojiga življenja ta nebeški kruh vredno prejem; ta kruh močnih, de na svoji poti v večnost ne obupam. Daj mi svojo pomoč, kadar umerajoč svoje roke k tebi molim; pokaži mi takrat žegnani sad svojiga telesa, Jezusa, ki sim ga danas prejel, in daj v mojo tolažbo svete besede mašnikove slišati: Poglej in prejmi Jagnje Božje, ki tvoje grehe odjemlje. — Oh, pomagaj mi, o narveči besednica, de enkrat tvojiga Božjiga Sina v nebesih vidim, ljubim in molim vekomaj. Amen.

(Moli molitev za odpustke.)

Obhajilne molitve

o praznikih matere Božje.

Pred svetim obhajilam.

Večni Bog, vse časti vredno veličastvo, ubogi grešnik padem pred sedežem tvoje gnade na kolena, tebe, o dobrotljivi Oče, moliti. Tvoj Sin Jezus Kristus je

nam ubozim ljudém uk dal, de naj v vsih svojih potrebah in nadlogah k tebi kličemo in tebe prosimo, de nas boš ti uslišal. **Obern**i tadaj svoje milostljivo obličje k meni, vir vsiga dobriga, in usliši me. Prišel sim, o nebeški **Oče**, se s presvetim telesam **Jezusa**, tvojiga **Sina**, nasitit in z njegovo sveto kervjó napojit; in ker vém, de tisti, kdor ta kruh vredno je, večno živi, prosim v presvetim imenu **Jezusovim**, dodeli mi, o **Bog**, svojo gnado, de s pravo pobožnostjo, s popolno vero, z resničnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo k **Gospodu** mizi stopim. Spoznam in obžalujem pred tabo, o veliki **Bog**, vse grehe svojiga življenja in obljubim tukaj pred svetim zakramentam altarja, nič več ne grešiti, temuč tebe, svojiga **Boga**, svojo narveči dobroto, iz celiga serca, iz cele duše in iz cele moči in čez vse ljubiti. V zadostenje za vse svoje grehe, ki jih zdaj iz serca obžalujem, ti darujem tvojiga ljubiga **Sina**, ki je za nas na križu bitko umerl in je tukaj v svetim zakramentu pričujoč. **Dobrotljivi** nebeški **Oče**, dodeli mi saj zavolj **Jezusa** veliko gnado, danas prav vredno obhajati se. Brez tvoje pomoči, o **Bog**, je vse moje prizadevanje zastonj; brez tvoje pomoči ostanem nevredin in ko bi se tudi vse svoje življenje pripravljaj, te vredno

prejeti. Zavoljo tega mi, o Bog, pomoči ne boš odrekel! — Prejeti hočem tadaj presveti zakrament v čast in v počešenje presvete Trojice, v hvaležni spomin in obhajanje grenkiga terpljenja in smerti svojiga Odrešenika in v veseli spomin presvete device in matere Božje Marije, ktere praznik danas cerkev obhaja. Daj mi, o Bog, po zasluženji Jezusa, tvojiga Sina, in po prošnji njegove presvete matere, de me tudi v moji zadnji potrebi uslišiš.

(Zdaj imenuj Bogu svojo potrebo.)

Darujem ti, o Bog, svoje sveto obhajilo tudi za vse tiste, ki za mene molijo, in ki so se moji molitvi priporočili. Posebno molim za uboge duše v vicah, de jih zavoljo svete Jezusove kervi iz njih terpljenja rešiš, in v večno zveličanje vzameš; posebno prosim za dušo I. I. Poslednjič prosim tudi, o nebeški Oče, per tem svetim obhajilu, za srečno smertno uro po ravno tistim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kteriga bom v svetim obhajilu prejel. Amen.

K Jezusu v njegovim terpljenji.

Preljubi Zveličar Jezus Kristus, iz ljubezni do nas ljudi si sveti zakrament pri poslednji večerji vpostavil, nam pa rekel: „Kolikorkrat moje meso jeste in mojo kri pijete, storite to v spomin moje smerti.“

O moj Jezus, spomin tvoje smerti hočem zdaj v svojo dušo nazaj poklicati: nebeški kruh hočem v spomin tvojiga terpljenja vžiti, tebe moliti in hvaliti. **O** kako ljubezni polna je obljuba, ki si jo svojim učencam storil, ko si zavezo storil in rekel, de hočeš v svetim zakramentu pri nas ostati do konca svetá. **O** narvikši in neskončno usmiljenje, komaj si sveto večerjo, končal, je tudi že tvoja kri v naše odrešenje tekla. V molitvi si na **Oljski** gori klečal; **Božja** pravica je grehe svetá vagala, in strašna teža naših hudobij te je v smertni britkosti na tlà poderla. Trepetaje si k svojimu nebeškemu **Očetu** molil, in kervav pot ti je v debelih kapljah na zemljo kapljal. Po dolgim vojskovanji in po dolgi molitvi si si sam smertno obsodbo izgovoril, rekoč: „**Oče**, tvoja volja se izidi“. **O** kervav pot poteči Jezus, kako neusmiljeno so morivci na tebe padli, kako terdo so te zvezali in od sodnika do sodnika vodili! — biči so tvoje meso razmesarili; ternje je tvojo **Božjo** glavo prebodlo in tvoje sveto teló; teló, ki ga bom zdaj v sveti hostii prejel, to sveto telo je omagalo in v svojo kri padlo. — **O** Jagnje **Božje**, veliki dar za naše grehe, molim te in prosim usmiljenja, odpušenja svojih grehov. — **Bog Zveličar**, tudi moje grehe si s težkim križem na svojih plečah

nesel; tudi moji grehi so pomagali tvoje roke in noge z žebeljmi prebiti; in vender si, o usmiljeni, dobrotljivi Jezus, tudi za mene v nebesa molil: „Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo.“ Oh, moj Jezus, ker te iz ljubezni kervavečiga na križu viseti vidim, in ker zdaj tako ljubezni poln v sveti hostii k meni priti hočeš, čutim, kako hudo sim ravnal, ko sim te s svojimi grehi tolikrat in tako britko križal. — Spoznam z britkim obžalovanjem, de ti je moja nezmernost vino z želcem mešala, gobo v jesih pomočila; de so te moja nagla jeza, moja poželjivost maševati se, in moje grešno govorjenje v tvojim terpljenji na križu tako glasno preklinjevale in de so moji večkrat ponovljeni stari grehi tebi sulico v tvoje persi zasadili. — Osramoten klečim zdaj tukaj pred tvojim obličjem. Ker pa v vsako gubo mojiga serca vidiš, boš tudi mojo rešnično grevingo v moji duši vidil in mi odpustil. — O preljubi Jezus, tvoj poslednji zdihljej na križu je bilo glasno vpitje, kakor de naj bi bila cela zemlja iz tvojih umerajočih ust slišala, de je velika daritev sprave dokončana in de je razserdeni Bog z grešnim svetam zopet spravljen; kri in voda je tekla iz tvojiga prebodeniga serca, tudi še moj poslednji madež čisto izmiti. Takrat se je zagrinjalo v tempeljnu od verha

do tal pretergalo, svetiše se je odperlo, tako kakor se bo zdaj tabernakelj odperl, de Sin Božji k meni pride. — **O** pridi tadaj, ljubček moje duše, pridi, moja križana ljubezen; pridi, po tebi hrepenim, pridi in stori mojo dušo čisto in sveto. Amen.

K sveti materi Božji.

O češena mati mojiga Gospoda, danas o tvojim prazniku ti vošim srečo k visoki časti, de si hči Boga Očeta, mati Boga Sina in nevesta svetiga Duha. Veliciga Boga zahvaliti, de te je k tej časti povzdignil, in tudi tebe, o mati Božja, počastiti, hočem danas, o tvojim prazniku, z vso mi mogočo pobožnostjo sveto obhajilo opraviti. — **O** narsvetejši vsih mater, ne vem te bolj vredno hvaliti in častiti, kakor če te žalostniga dneva opomnim, v katerim si krono marternic prejela in kraljica marternikov postala. **Z** neizrečenimi bolečinami si takrat pod križem stala, in z žalostnim sercam ljubiga Sina v neizrečenih bolečinah umerati vidila. — Trepetaje na vsim životu si pogledala na križ in si kervavo Jagnje Božje, svojiga umerajočiga Sina, vidila, v strašnih bolečinah svojo dušo izdihniti. — **O** Marija, žalostna mati, prosim te zavoljo vsih britkost, ki jih je takrat tvoje serce občutilo, zavoljo vsih tvojih solz te

prosim, domésti s svojimi zaslužki, kar moji pobožnosti še manjka. Pokaži me Jezusu, svojimu Sinu, priporoči me in prosi ga za me, de se poniža, v moje serce priti in me vsiga njegoviga zasluženja deležniga storiti. Amen.

Narpotrebniši čednosti.

O Jezus, Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, pridi in odvzemi vse, kar ti nad menoj ne dopade; odvzemi mi moje grešno serce in daj mi pobožno in čisto serce, po sercu tvoje prečiste matere, ktero hočem danas s svojim svetim obhajilam častiti. — Ne vém materniga serca Marije bolj priprosto ljubiti in razveseliti, kakor de zdaj s sercam in z ustmi pred celimi nebese glasno spoznam: V tebe, o Jezus, Sin device Marije, verujem; stori močno mojo vero. — V tebe, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus, upam; o pridi in spolni moje upanje. — Tebe, o narljubeznjivši Jezus, ljubim, pridi in užgi z ognjem nargorečejši ljubezni moje serce, de te tako goreče in stanovitno ljubim, kakor te je Marija, tvoja prečista mati, ljubila, in iz ljubezni do tebe, o Jezus, vse svoje grehe obžalujem in svoj sklep zvesto spolnujem, te nikoli več ne zgreham razžaliti. Amen.

O Jezus, tolažba moje duše, moja

poslednja popotnica, pridi in nasiti me s svojim svetim telesam, napoj me s svojo sveto kervjó. Pridi, o moj Zveličar, in obiši me; po tebi hrepenim, pridi in stori mojo dušo zdravo.

O pridi, Gospod zveličanja in smerti; Bog sam pride in hoče v mojim sercu stanovati. — Gospod, nisim vredin, de k meni prideš, reci le z besedo in moja duša bo ozdravljena. — Presveto teló Jezusovo ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Po svetim obhajilu.

Svet, svet, svet si, o Bog, v mojim sercu! Svet si, o Gospod gospodov, zveličanje Izraela! Molim te, o moj Bog, o Gospod nebés in zemlje; zahvalim in molim te; zakaj ti, o narvikši Bog, si velike reči nad menoj storil; uro zveličanja si mi dal doživeti. Ti neskončni Bog, kteriga nebesa ne obsežejo, si prišel k meni ubozimu grešniku. — Zato ti bodi hvala, čast in poveličanje vekomaj! — O sveta mati Božja, pomagaj mi zahvaliti se in moliti; pomagaj mi hvaliti imé Gospodovo in njegovo usmiljenost. O žegnana, gnade polna mati Božja Marija, veseli se z menoj in raduj se z mojo dušo, ktero je Gospod obiskal in s svojo pričujočnostjo posvetil.

Narpotrebniši čednosti.

O moj Jezus, tebi živim; o moj Jezus, tebi umerjem; o moj Jezus, tvoj sim živ in mertev!

V tebe, o Jezus, ki sim te zdaj v svetim zakramentu prejel, verujem v večno resnico! — V tebe, o moj Jezus, upam v neskončno usmiljenost! — Tebe, o moj Jezus, ljubim narveči in vse ljubezni vredno dobroto! — Iz ljubezni do tebe obžalujem vse svoje grehe in terdno sklenem, tebe, svojiga narbolj ljubeznjiviga Boga nikdar več ne razžaliti.

O živi nebeški kruh, resnična dušna jed, stori me močniga, de v veri nikoli ne omagujem, de moje upanje v Božjo usmiljenost nikoli ne peša, in de moja ljubezen do svojiga Odrešenika nikoli ne ugasne. Ostani pri meni, o Jezus, s svojo gnado in naj sveti tvoja sveta luč v meni; naj živi tvoja moč v meni, de svoje življenje po tvojim dopadajenji, po uku evangelija vravnám in vredin postanem, enkrat v večno zveličanje priti. Amen.

Zahvaljenje in prošnja.

Vse časti vredni Jezus, ne vém, kako se ti zamorem za veliko gnado dosti zahvaliti, de si, o usmiljeni Bog, k meni prišel. Kaj ti morem dati? Vse, kar imam,

je že tako tvoje; zakaj tvoja ljubezen in gnada mi je vse dala. — Ti, vsigavedni, vidiš v moje serce, ti vidiš, kako rad bi se ti zahvalil, in kako nezmožin sim za tó. **K** tvojimu presvetimu in česčenimu sercu zato pribežim. — **O** Božje serce Jezusovo, domesti ti samo, kar mi pobožnosti, ponižnosti in pokoršine še manjka! **O** preljubeznjivo serce Jezusovo, narpopolniši izgled, komur naj bo moje serce enako; o čisto serce, nikoli nočem v greh nečistosti privoliti. — **O** ljubezni polno serce, umerajoče na križu si svojim sovražnikom odpustilo; tudi jez hočem svojim sovražnikom odpustiti. Ne smém in nočem nič sovražtva v svojim sercu terpeti, temuč prosim te še le, de vsim odpustiš, ki mi hudo želijo. — **O** v sveto Očetovo voljo vdano serce, stori me močniga, de vse križe voljno iz Božje roke vzamem in se nikoli z obupnostjo zoper voljo Božjo ne pregrešim. — **O** sveto s sulico prebodeno serce, usmili se me v življenji in bodi moje pribežališe v smerti, de moja duša po tvojih svetih ranah v nebeško kraljestvo pride. Amen.

K Marii in Jožefu.

O presveta devica, presveta mati Božja Marija! preden svojo pobožnost sklenem, povzdignem še enkrat svoje serce in roke

k tebi in te prosim, se z menoj nad mojo srečo veseliti; zakaj Gospod je velike reči storil nad mano. — Božja mati, pomagaj mi Narvikšiga moliti; pomagaj mi ga hvaliti in njegovo sveto ime častiti. — Bodi tudi ti češena, o Marija, sveta Božja porodnica, gnade si polna, Gospod je s tabo. O Marija, tudi jez sim srečin, Gospod je tudi z mano, v mojim sercu je. Veseli se nad srečo svojiga služabnika; zakaj srečin sim, ker so moje oči Gospoda vidile. Danas o tvojim svetim prazniku me je blagor doletel; danas sim narveči srečo občutil; zakaj Gospod je z mano. Bog sam je v meni, on sam se mi je užiti dal; Jezus, žegnani sad tvojiga telesa, je pričujoč v mojim sercu; večna beseda Očetova; živi Sin Božji, kteriga si, o devica, ti rodila, ta Bog in človek je z dušo in s telesam k meni prišel. Zato, o sveta mati Božja, meni pomagaj mojiga Boga moliti in zahvaliti: prosi za mene žegnani sad svojiga telesa, Jezusa, de mi gnado dodeli, ga nikoli več ne s kakim greham iz svojiga serca zgubiti. — O prosi tudi za vse dobre ljudi, ki za mene molijo, in ki so se moji molitvi priporočili. O usmiljena mati, prosi za vse, ki umirajo, spremi njih dušo k Božjemu sodniku in naj jim tvoje materno serce milosti prosi.

O sveti Jožef, skerbni rednik in varh Božjiga Sina, čisti ženin Marije, moj izvoljeni besednik pri Bogu, iz serca te pozdravim in izvolim te zopet svojiga pomočnika in varha v vsaki nevarnosti telesa in duše. Zahvalim Boga, Narvikšiga, de te je v tako visoko čast povzdignil, in de ti je svojiga ljubiga Sina v skerb izročil. Srečin si bil, ker si zveličanje svetá, Sina Božjiga, na svojih rokah pestoval in jez sim srečin, de imam ravno tega Zveličarja, praviga Boga, v svojem sercu. — O de bi imel tudi tako sveto, pobožno serce, kakor je tvoje! O de bi tudi mogel Jezusa tako ljubiti, kakor si ga ti na zemlji ljubil, de bi rad v mojim sercu ostal! Sprosi mi, o sveti Jožef, gnado, de ta nebeški kruh v svojo popotnico v večnost prav vredno zamore prejeti, in de je v koncu mojiga življenja moja poslednja misel: Jezus, Marija in Jožef, vam dam svoje serce in svojo dušo; Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi v mojih smertnih britkostih; Jezus vzemi mojo ločeno dušo k sebi v nebesa. Amen.

(Moli molitev za odpustke.)

Jezus Sin Božji na križevim potu

od sodnika do križa, v kratkih postajah
ali štacijah.

Popoldanja pobožnost v vsih dnevih svetiga obhajila.

Več papežev je tako imenovanim postajnim pobožnostim velike odpustke dodelilo, ki se zamorejo po prošnji tudi mrtvim v prid obrniti. Sveti Oče Papež Benedikt XIV. so jih vnovič poterdili.

Molitev

pred svetim križevim potam.

Pred tvojim obličjem padem na kolena, o v svetim zakramentu pričujoči Bog! K tebi povzdignem svoje roke in te v ponižnosti molim. O vsigamogočni Bog, v tebe verujem! O usmiljeni Bog, v tebe upam! O čez vse ljubeznjivi Bog, ljubim te in zahvalim te, de si danas v moje serce prišel. O daj mi, de po vžitji nebeškiga kruha, ki sim ga danas vžil, na duši in na telesu

močan postanem, de nikoli več v svoje poprešnje grešno življenje ne zajdem.

O Jezus, moja križana ljubezen, v duhu te hočem zdaj na poti tvojiga terpljenja spremljati in si misliti, de sim res v Jeruzalemu in grem za teboj na Kalvarsko goro. Božji Jezus, prosim, stori me odpustkov deležniga, ktere je tvoja sveta cerkev romarjam na tej poti terpljenja dodelila. Skaži tudi iz usmiljenosti dušam v vicah svoje usmiljenje, in stori jih tudi odpustkov deležne, ki jih bom jez s to svojo pobožnostjo dosegel.

Sveta Marija, mati Jezusova, in vsi ljubi svetniki, ki ste bili pri Jezusovi smerti pričujoči, prosite za mene, de bitko Jezusovo terpljenje pobožno preiščujem; pomagajte mi, našiga Boga in Gospoda v presvetim zakramentu altarja moliti. Amen.

Perva postaja.

Jezus je k smerti na križu obsojen.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O Jezus, moj odrešenik, v duhu vidim, kako z vervmi zvezan, enako hudo delniku, pred sodnikom Pilatom stojiš, ki te k smerti obsodi, desiravno je rekel: „Ne

najdem ga ničesar krivičniga“. Božji Zveličar, sodnik svetá, grešil sim zoper nebesa; pa spovedal sim se tudi po tvojim povelji mašniku svojih grehov, obžaloval sim jih in obžalovati jih hočem, dokler bom živel, ker sim tebe, svojo narveči dobroto, z njimi razžalil. S tem obžalovanjem v sercu sim danas tvoje presveto telo, zastavo ljubezni, spravo z Bogam, prejel. — O moj Jezus, Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, nikoli več nočem grešiti. O stori ta moj sklep terdin, de tudi ti enkrat v moji sodbi porečeš: „Ne najdem ga ničesar krivičniga.“

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Druga postaja.

Jezus zadene svoj križ na ramo.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O moj Jezus, kako voljno si zadel svoj križ na svojo ramo, za nas grešnike na njem umreti. O usmiljeni Bog, kako velika je tvoja dobrota, od mene samo resnično spokornost in spoznanje mojih grehov terjaš, in potem mi hočeš odpustiti. — V obilnosti svoje ljubezni si mi danas cló svoje

telo vžiti dal, de moja duša v večno življenje močna postane. Kako srečin, kako blažen sim, ker zdaj Božji oginj v svojim sercu nosim; danas sim nebeški kruh vžil in po sužnosti satana otrok Božji postal. **O Zveličar Jezus Kristus**, v tebe verujem, v tebe upam; tebe ljubim in prosim, daj mi v tej ljubezni umreti.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Tretja postaja.

Jezus pade prvi pot pod križem.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Jezus, nar močnejši človeški otrok, Bog gospodov, ki s perstam svoje vsigamogočnosti nebesa in zemljo ohrani, ta včlovečeni Bog omaga pod križem in pade na zemljo. — **O Jezus** moja edina ljubezen, v molitvi padem pred tabo na tla in objokujem svoje grehe. Rajši čem umreti, kakor te še kadaj s kakim greham razžaliti.

To sim danas pri svetim obhajilu sklenil, in s tvojo pomočjo čem ta sklep zvesto spolnovati. Misel: Jezusa sim v svetim obhajilu prejel, svojiga Boga nosim v sebi, ta sveta misel naj me grehov varuje in

spodbada, de z vsakim zatrepljejem serca zdihnem: **O** sveto teló Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo in pelji jo v večno življenje! Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Četerta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Jezus, Božji Zveličar, štiri tavžent let pričakovano Jagnje Božje, pride s križem obložen skozi Jeruzalemske vrata. Oh kakšin pogled! Marija, sveta Mati Jezusova, pride vsa bleda hoji terpljenja naproti. Oh, od žalosti se ji je tergalo serce, ko je Jezusa s križem obloženiga z vervmi povezaniga, in od rabeljnov tako neusmiljeno terpinčeniga vidila. Z zdihajočim sercam se je Marija skozi hrumeče ljudstvo rinila; pa rabeljni so jo nazaj sunili in vlečejo tebe, o Jezus, s silo naprej. — Vsiga češenja vredni Zveličar, ti svetu tako dolgo oznanovani Mesija, oh kako bitko se moraš za moje grehe pokoriti! Oh kako grenko je pogled tvoje objokane matere tvoje serce ranil! — Oh, njene solze me osramotijo,

zakaj mene nihče nazaj ne suje kadar hočem tebe, živiga Boga, v tvojim tempelju obiskati; pa vender pridem tako redkokadaj! — Tebi, Gospodu nebés in zemlje, smém vsakdan svoje potrebe in križe tožiti, in vender tožimo rajši ljudém svoje križe, kakor tebi vsigamogočnemu pomočniku, vsigausmiljenimu Očetu! O moj Jezus, prihodnje te čem ne samo v presvetim zakramentu obiskati, ampak prav dostikrat v svoje serce prejeti. — Kjé je slajši tolažba najti, kakor sim jo današ občutil, ko je bila sveta hostija na moj jezik položena in živi Bog z dušo in s telesam, kakor Bog in človek k meni prišel? — O narveči srečo sim danas vžil; zatoraj želim neprenehama reči: Hvaljen in češen bodi sveti zakrament altarja! Čast in hvala v njem skritimu Bogu. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Peta postaja.

Simon je prisiljen, Jezusu Kristusu križ nesti.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O Jezus, na vsim svojim životu omagajoči Jezus, nikogar ni med tolikimi tav-

ženti ljudi, ki bi ti hotel pomagati križ nesti. Nihče slepih, katerim si pogled dal, nihče gluhih, ktere si slišajoče storil; oh nihče tistih, ki si jih od smerti obudil, nihče ti noče pomagati križ nesti, še celó Simona morajo prisiliti. — O Sin Božji, ko si se na Táboru v svoji svetlobi pokazal, so hotli tvoji prijatli lópe zidati; al zdaj, ko te vidijo križ na Golgato vleči, vsi bežijo; nihče ti noče pomagati, nihče noče za tabo iti. — O moj preljubi Jezus, narnehvaležniši vsih bi bil, ko bi se zdaj še branil, križ, ki mi ga naložiš, za tabo nositi.

Tudi mene si s svetim zakramentam pokore od smerti obudil, tudi meni si danas oči odperl, v luči vere sim danas tebe, edino praviga, živiga Bogá vidil; ravno tistiga Jezusa, ki je križ v moje odrešenje nosil, sim vidil danas v moje serce iti. O moj Jezus, uterdi me v tej veri, de te enkrat v tvoji svetlobi vidim, kjer te bom ljubil in častil vekomaj. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Šesta postaja.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O v neizrečenim terpljenji zdihajoči Bog in človek, ponižno te molim in vidim v duhu, kako ti Veronika potni pert ponudi, tekočo kri na tvojim obrazu obrisati. Dobrotljivi Zveličar, v spomin te velike ljubezni ji pustiš podobo svojiga Božjiga obličja v pertu. — Po izgledu te pobožne žene sim ti danas pri svetim obhajilu svoje serce ponudil, tudi meni svojo sveto podobo, spomin tvojiga terpljenja, vtisni, de v tvojim s kervjó oblitim obličji svoje grehe kakor v zerkalu vidim, obžalujem in si vsak dan reči zamorem: To ternjevo krono je moj napuh Zveličarju na glavo pritisnil; moje nesramne govorjenja so ljubeznjivo obličje zapljuvale; moje presramne požljivosti, grehi sladnosti, so Zveličarja tako kervavo bičali in mu križ na ramo naložili. — Oh, moj Jezus, od grevenge unet padem pred tebe in kličem z odkritoserčnim grešnikom: O moj Bog, bodi mi ubozimu grešniku milostljiv. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Sedma postaja.

Jezus pade drugi pot pod križem.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Vse časti vredni Jezus! vidim te zopet s strašno težo križa na zemlji ležati. **O Božji Odrešenik**, kako terdo in grenko si se hotel za naše grehe pokoriti! Spoznam svoje grehe in ponovim svojo grevengo, ki sim ti jo danas pokazal. — **O moj Jezus**, verujem, de si danas moje zdihovalje slišal in mi moje grehe odpustil. — **O Jagnje Božje**, ki sim te danas v podobi kruha vidil, v tebe upa moja duša. **O Jagnje Božje**, ki si danas v moje serce prišlo, ljubim te in te hočem vselej, ja večno te hočem ljubiti čez vse. **Amen.**

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Osma postaja.

Jezus sreča objokane žene.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Preljubi Jezus, s kako strašnim terpljenjem se bolj in bolj smerti bližaš za grehe ljudi! **O** kako velika ljubezen do nas grešnikov, cló do svojih sovražnikov, ki te v tvojim terpljenji zaničujejo! — Pa vender se prikažejo nazadnje neke pobožne matere med množico ljudstva, katerim tvoj

pogled serce omeči. Težki križ na rami, s ternjem prebodena glava, s pljunki in s kervjó oblito obličje, glasno zdihovanje kervaviga Jagnjeta, ki ima zdaj zaklano biti, stori, de ti míloserčne žene solze prelivajo. Ti, Vsigavedni, vidiš njih solze, in jih opominjaš, nad seboj jokati in nad svojimi otroci. — Meni je, o moj Jezus, kakor de bi slišal reči: Jokajte se sami nad seboj, zakaj vaši grehi so mi verige skovali, vaša nevera in vaše hudobije so me k smerti obsodile; jokajte se nad svojimi otroci, ki jih vidite v nesramnosti in nečistosti rasti, njih razujzdanost in nečistost me vnovič biča; jokajte se, o neskerbni starši, vaši otroci pijejo grehe kot vodo in upijejo polni veselja k hudobii: Kaj mi daš, in svojo nedolžnost, svojo čednost, Jezusa ti izdam? — Božji Zveličar, te besede si tudi meni govoril? tudi meni so grehi objokovali. Zopet ponovim svoj sklep, ki sim ga danas pri svetim obhajilu sklenil: nikoli več nočem grešiti, v vedni pokori hočem živeti. Daj mi solze, de jokam, kakor je Peter svoj greh objokoval, de odpušenje dosežem, kakor je njemu odpušeno bilo. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Deveta postaja.

Jezus pade tretji pot pod križem.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Oh Jezus, moj preljubi Jezus že tretjo pot omaga in na zemljo pade. — O moj Zveličar, kako britko je tvoje terpljenje in kako neusmiljeno te zopet od tal sklonejo in naprej suvajo! Oh, nikogar ni, ki bi se tebe usmilil; nimaš druge tolažbe kakor križ, na katerim hočeš za nas ljudi kri preliti, terpeti in umreti.

O moj terpeči Jezus, kako ti morem tvojo ljubezen poverniti? Kako te zamorem za tvoje odrešenje dosti zahvaliti? Kako te zamorem za še večji gnado zahvaliti, da si me danas s svojo sveto kervjo napojil? O kako sim srečen, ker bom tega ljubezni polniga Boga, ki sim ga danas prejel, enkrat vidil in vžival! s svojim lastnimi očmi ga bom gledal, s svojim lastnim jezikom ga bom hvalil in molil vekomaj. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Deseta postaja.

Jezusa slečejo.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O večni, vsigamogočni Bog, zdaj je Jezus, dar sprave, ki bo tvoji Božji pravici zaklan, na mesto mertvaških glav prišel, in rabeljni padejo čeznj. Zlobno mu slečejo obleko in ponovijo vse njegove rane. — **O** ti v tej britki nagoti zdihajoči Bog in človek, hvaležno te molim. **S** tvojo gnado sim pri sveti spovedi stariga človeka, greh, slekel in v svetim obhajilu noviga človeka, Jezusa Kristusa, oblekel: v nebesa sim klical in molil, in zopet ponovim to prošnjo k tebi, o Jezus, ostani pri meni, ostani s svojo gnado pri meni, stori mojo dušo močno in pelji jo v večno zveličanje. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Enajsta postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O moj Jezus, vidim zdaj z neizrečnimi bolečinami tvoje roke in noge na križ pribijati. Oh, tvoje presveto meso strašno prebijajo z velikimi, železnimi žebli in ti terpiš neusmiljeno terpinčenje, brez de bi zinil. — **O** Jagnje Božje, o presveti dar, vidim te na kervavim lesu kviško vzdigniti. Rabeljni postavijo križ v skopano jamo in kažejo tvojo žalostno podobo zbranemu ljudstvu, očem veliko tavžent ljudi, ki so prišli, te na križu umerajočiga gledat. — **P**reljubi Jezus, po sili so tvoje roke raztegnjene; tvoja sveta kri teče curkama iz vsih tvojih ran; tvoje persi zdihljeji razpenjajo; tvoj milostljivi glas slišim k razserdenimu Očetu v nebesa klicati: „Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo!“ — **O** moj Zveličar, na kolenih klečim in kličem s spokornim srcem: **O** Bog, odpusti mi moje grehe. Odpusti mi mojo mlačnost, moje razmišljenje, v katerih sim danas svoje sveto obhajilo opravil. In če mi je zavoljo križev, ki jih tako težko nosim, umreti, naj se tvoja sveta volja izide. Če je moje današnje obhajilo poslednje mojiga življenja, moja popotnica na potu v večnost, naj se tudi v tem tvoja sveta volja izide. Bodi mi le

usmiljen sodnik, in sprejmi milostljivo mojo dušo. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Dvanajsta postaja.

Jezus umerje na križu.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

Oh kmalo bo Jezus, Odrešenik svetá, svoj del končal. Umería! Jezus umerje v neizrečenim terpljenji. — Ze tri dolge ure visi umerajoči Bog in človek z raztegnjenimi rokami na križu; Jezus umerá; solnce se omračí, zemlja se trese, natura je v tihim žalovanji; Jezus umerá in vsaki zdihljej umerajočiga serca Jezusoviga nam kliče: Oh, glejte, če je kaka bolečina moji enaka! — Zdaj se nagne sveta glava; njegove lica in ustnice obledé, oči se zapró. Še enkrat sklone Jezus svoje kervavo obličje kviško, odpre svoje blede usta in zaupije glasno: „Dopolnjeno je!“ O večni Bog, Jezus je umerl; Jezusova duša se je ločila; vse je končano, življenje in terpljenje Jezusovo je končano in z njegovo smertjo tudi odrešenje celiga človeškiga rodu. — Tudi jez sim odrešen, tudi za mene je Sin Božji

terpel in tudi za mene je tako bitko umerl. Na njegovim križu berem raztergano dolžno pismo mojiga večniga pogubljenja. — Odrešen sim, milost sim zadobil, ljubček Božji sim, posvečen po Jezusovi smerti, posvečen po kerstu v Jezusovim imenu, — posvečen od svetiga Duha v birmi, in po svetim zakramentu pokore. — Ja tudi jez sim posvečen po Jezusovim telesu, ktero sim danas v presveti hostii prejel. — O kako sim srečin! — Kolikorkrat bom prihodnje pri kaki sveti maši, kolikorkrat bom sveto telo Jezusovo prejel, kolikorkrat podobo križaniga Zveličarja pogledam, hočem v svojim sercu pobožno rêči: Hvaljen in češen bodi Jezus Kristus, ki je za nas na križu umerl! Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Trinajsta postaja.

Jezusa s križa snamejo.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O moj križani Zveličar, zdaj si izterpel, prelil svojo presveto kri do poslednje kapljice in tvoje presveto truplo visi

mertvo na križu. Maševavnost Judov je s tvojo smertjo nasitena, veselo grejo nazaj v Jeruzalem. Sama žalostna, do smerti slaba mati čaka še objokana pod križem. V duhu se vstopim zraven žalostne, zapušene matere, prosim in kličem: **O** Božje, o presveto telo Jezusovo, danas si živ na mojim jeziku ležal, si iz ljubezni v moje serce prišel, o ostani večno v meni.

Zdaj pride Jožef Arimatejc, bogat pa pobožin mož: njemu je Pilat mertvo telo Jezusovo dal, in on sam ga je s križa snel. **O** moj na križu viseči Jezus, storiti hočem, kar je ta Jožef storil. Tvojiga telesa, o Bog in Zveličar, res ne morem s križa sneti, pa rekel si: „Kar ubozim storite, meni storite.“ Revšina, ubožnost, siromaštvo je velik križ, in na tem visi siromak, če mu po zmožnosti pomagam, ga z njegoviga križa snamem, torej tudi tebe, o moj Odrašenik. — Sklenem tadaj, prihodnje v pokori živeti in po mogočosti ubogim pomagati, de tudi jez enkrat slišim, kar je angel Korneliju rekel: „Tvoja molitev in tvoj milodar je pred Boga prišel, uslišal te je Bog.“ Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Štirnajsta postaja.

Jezusovo teló v grob položijo.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, ker si s svojim terpljenjem in s svojo smertjo svet odrešil.

M o l i t e v.

O Gospod Jezus Kristus, ki si za nas na križu umerl, z ginjenim sercam vidim, kako Jožef in Nikodem tvoje mertvo sveto teló s križa snameta in tvoji žalostni materi v naročje položita. — **O** presveto teló mojiga Odrešenika, pobožno padem pred tebe na kolena in kušnem tvoje svete rane, častitljive znamnja mojiga odrešenja, ktere nam boš v dan sodbe pred oči postavil. Božji Zveličar, tvoja smert je bila kakor tvoje življenje zgolj ljubezen. Umerajoč si k Očetu molil, de jim odpusti, ki so te križali. Neskončna usmiljenost, za grešnike si prosil ravno takrat, ko so greh zoper tebe delali. **O** usmiljeni Jezus, odpusti tudi meni, kakor si razbojniku, ki je na tvoji strani umerl, odpustil.

Sveta Marija, uboga in zapušena vdova, tako mi je, kakor de bi te z žalostnim glasam slišal klicati: Pridite sem, grešniki, k Jezusovim nogam; pogledjte ker vavo Jagnje Božje, ki so ga vaši grehi umorili! Pridite sem, nečistniki, premislite

globoke rane, ki jih je vaša nečistost narcistejšimu Jezusu storila. — Pridite sem, lakomniki, ki v obilnosti živite, pogledajte uboziga Jezusa naziga in razkritiga, dokler mu pobožni Jožef iz usmiljenja platna v zavijačo in groba za pokop ne podari. — Božja mati, danas sim Jezusa pri svetim obhajilu z dušo in s telesam v svoje serce položil: o, de bi tako čisto bilo, kakor novi grob Jožefov; de bi nikoli ne bil greh v njem ležal! — Preljubi Jezus, objamem tvoje sveto telo, s solzami grevenge kušnem tvoje presveto serce in prosim odpuščenja grehov, gnade in usmiljenja. Amen.

Oče naš i. t. d.

Usmili se nas, o Jezus, in bodi nam milostljiv.

Darovanje.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog in Oče, zahvalim te v Jezusovim imenu za veliko gnado, ktero si mi danas dodelil. Pa nevre-din sim té gnade; v nji spoznam neskončno ljubezen do vsih, ki k tebi pridejo, in te gnade prosijo. O milostljivi Bog, tvoj Božji Sin je na križu bitko umerl, mene od več-niga terpljenja rešiti. Danas je v vsih svetih mašah to veliko daritev nekervavo zopet ponovil in se je cló v obilnosti svoje lju-bezni sam sebe meni vžiti dal; o Bog, zato se ti zahvalim in te molim v Jezusu,

tvojim Sinu, s svetim Duham. — V svetim zakramentu pričujoči Bog, verujem v tebe, večno resnico. Upam v tebe, neskončno usmiljenost. Ljubim te iz celiga serca, svojo narveči dobroto. O moj Jezus, ki si te danas v svoje serce vzel, ostani vselej pri meni! — Tebi, o Jezus, živim, tebi umerjem, tvoj si živ in mertev. Amen.

Opomini in molitve za bolnike.

V velikim pomanjkanji duhovnov se dostikrat zgodi, da bolniki več tednov brez duhovne pomoči v svojih bolečinah ležijo in še clo brez duhovne pomoči umreti morajo. V tolažbo taci bolnikov in umerajočih je nekoliko prav kratkih molitev tukaj spisanih, katerih nektare zna vsakdó, ki k bolniku pride, temu moliti.

O moj Jezus, Sin Božji, verujem v tebe, večno resnico; upam v tebe, neskončno usmiljenost; ljubim te, o Jezus, svojo narveči dobroto!

O Jezus, usmili se me po svoji veliki usmiljenosti. — Oh, odpusti mi moje grehe; obžalujem jih iz serca, ker si te z njimi razžalil.

O dobrotljivi Jezus, ti si moje edino

upanje, v tebe stavim vse svoje zaupanje; oh ne zaverzi me!

O moj **Bog**, moja narveči dobrota, ljubim te iz celiga serca; oh, de bi te bil vselej ljubil; de bi bil pred umerl, kakor sim tebe, svojiga Boga, razžalil!

O Jezus, Sin Božji, za mene si na križu neizrečene britkosti terpel; ne per-pusti, de bi se tvoja prelita sveta kri nad mano ubozim grešnikom pogubila.

Oče nebeški, zoper tebe sim grešil; oh, ne zaverzi me, odpusti mi zavoljo Jezusa!

O moj Jezus, kadar prideš mene sodit, me ne zaverzi. Tvoja sveta kri operi mojo dušo čisto grehov. — V tvoje svete rane izročim svojo dušo. Oh, moj Gospod in moj **Bog**, vse lase moje glave si soštel, veš tudi število mojih ur terpljenja in veš, kako britke so; pa tvoja volja se izidi, kakor ti hočeš, kakor dolgo hočeš, kakor terdo in britko hočeš.

Vse terpim iz ljubezni do tebe, svojiga Boga: sklenem s terpljenjem Jezusa, svojiga Odrešenika, v kteriga verujem, v kteriga upam, kteriga ljubim. **O** sveto serce Jezusovo, naj so ti zdihljeji mojiga serca molitve. Križani Jezus, zapušeniga in brez pomoči vidiš mene spokorniga. Oh, usmili se me, bodi mi milostljiv, bodi usmiljen in odpusti mi moje grehe. **Bog**, **Oče** nebeški,

usmili se me! **Bog Sin, Odrešenik svetá,**
 usmili se me! **Bog sveti Duh,** usmili se me!
O moj Jezus, poln zaupanja k tebi pribe-
 žim. **Ti si moj Bog,** — **moj Odrešenik,**
moj Zveličar. **O** križani Jezus, na tvojim
 Sercu hočem umreti, de po tvoji stranski
 rani v nebesa pridem. **Gospod,** hočem, kar
 ti hočeš, iz ljubezni do tebe živeti, iz lju-
 bezni do tebe umreti. — **Oh** koliko ljudi je
 zdaj, kakor jez, bolnih, in ki terpe, kar
 jez terpim! — **O** koliko jih bo takrat umerlo,
 ko bom jez umerl. — **O** koliko jih je morde
 že danas umerlo, ki zdaj večno v nebesih
 živé. **O** žalostna mati Jezusova, pomagaj
 mi! **Usmiljena mati Božja,** prosi za mene!
Sveti Jožef, prosi za mene! **Sveta Bar-**
bara, prosi za mene! **O** vi svetniki, ktere
 vsakdan častim, **I. I.,** prosite za mene!
O Jezus, Marija in Jožef, v vaše roke
 izročim svojo dušo! Jezus, tebi živim, Je-
 zus, tebi umerjem, Jezus, tvoj sim živ in
 mertev!

Ljubi moj bolnik, svojo bolezen si znaš v veliko
 zasluženje storiti, če včasí podobo križaniga Je-
 zusa v roko vzameš, jo kušneš in z občutenjem
 obžalovanja svojih grehov na svoje persi pritis-
 neš in samo v mislih rečeš:

O moj Jezus, bodi mi milostljiv in od-
 pusti mi moje grehe.

Ali pa vpri samo oči v križaniga Jezusa in skleni

svoje terpljenje z Jezusovim terpljenjem. Sej Bog vé, ktere terpljenja ti je naklonil: nič ne terpiš zastonj, obilno plačilo boš prejel za svoje terpljenje, če si le misliš:

O moj **Z**veličar, tebi darujem svoje bolečine. Tepi me tukaj, pa zanesi mi v večnosti.

Če te glava boli, premišljuj s ternjem prebodeno glavo Jezusovo; glej, kako je ternje njegovo glavo do kosti prebodlo, in misli si:

To je **J**ezus zavoljo mojih grehov terpel. Na križu je visel, jez pa ležim na mehki postelji. Nedolžno je terpel, jez terpim, se pokoriti. **O** Gospod vse iz ljubezni do tebe!

Če si žejin, misli:

Tudi moj **O**drešenik je umerajoč na križu klical: „Žejin sim!“ **Pa** vender je bil **Sin** **B**ožji, in je iz zgolj ljubezni do nas grešnikov toliko terpel.

Če je tvoje zdravilo grenko, če te težko stane, ga jemati, obrniti svoje oči v Kristusa in misli:

Mojimu **J**ezusu so, ko je umeral želča v usta dali. — In jez grešnik bi se branil, grenko zdravilo požerati? — **O** moj **B**og, odpusti mi grehe, ki sim jih v nezmernosti storil.

Če ne moreš dihati, poglej na križaniga Jezusa in misli:

Mojimu **J**ezusu na križu je bilo tudi

težavno, ko je klical: „Moj Bog, zakaj si me zapustil!“ — Oh Jezus, ne zapusti me uboziga grešnika!

Če težko ležiš na postelji, če je tvoj herbet morde senjast, in te morde tvoje rane pečejo in bodejo, o takrat glej prav dolgo križaniga Jezusa, zakaj tako ranjen si podobin Odrešeniku. Daruj svoje bolečine Bogu, in misli:

O moj Zveličar, nedolžin si bil in si vunder z vsim ranjenim herbtam na terdim križu ležal. Grešil sim in v pokoro za svoje grehe hočem voljno terpeti. Svoje bolečine sklenem s tvojimi bolečinami in prosim, o Jezus, vzemi milostljivo ta dar.

Če si otekel in se ne moreš ne z rokami ne z nogami gibati, ti bodi tudi križani Jezus tolažba. Njegove svete noge in roke so bile z velikimi železnimi žebli na križ pribite. Nekadaj v svojih zdravih dnevih si Jezusa le na križu pogledoval, brez de bi bil z njim terpel; zdaj pa, ko v bolečinah bolan ležiš, zdaj visiš sam z Jezusom na križu. O kušni roko, ki te tukaj tepe, de ti v večnosti zanesti zamore. — Če še kaj tvojo dušo teži, ko ti je že mašnik v Jezusovim imenu tvoje grehe odpustil, obrni koj svoje oči na križaniga Jezusa, in reci v svojim sercu:

O Jezus, v tvojo usmiljenost zaupam. V moje serce vidiš in vidiš obžalovanje mojih grehov. V tebe zaupam; zakaj tvoja usmiljenost je večji, veliko večji, kakor moji grehi biti zamorejo. — Zato zaupam v tebe, o Gospod!

Spomni se tudi, de je razbojnik, ki je bil štric Jezusa križan, še le v poslednjih urah svojiga življenja začel, se spreobračevati in grehe obžalovati, in de je vender Zveličar njegovi duši tolažbo dal, rekoč: „Še danas boš pri meni v kraljestvu mojiga Očeta.“ Tudi tebi vidi Bog v serce, tudi tvoje obžalovanje grehov sliši, desiravno si tako slab, de tvoje usta ne zamorejo glasne besede izgovoriti. — Vpokoji se in terdno zaupaj v Božjo milost. — Verzi vse svoje grehe in vse, kar ti dušo teži, v sveto kri Jezusovo, ki je tako draga, de bi ena sama kapljica nje tavžent svetov rešiti zamogla. — In nazadnje mora tebi, ljubi bolnik, dan, v katerim poslednje sveto obhajilo prejmeš, prav praznik biti. — Glej le na križaniga Jezusa, in mogoče ti je, Boga hvaliti in moliti, brez de bi kako besedo govoril. Že tvoje težko sopenje, trepanje tvojiga serca in žil je molitev, ktero Bog sliši in vidi. — Dan tvojiga obhajila je dan blagra, je sklenjenje s tvojim Bogam, je začetek tvojiga večniga zveličanja. — Danas moraš pa še bolj pogostama na križaniga Jezusa pogledovati in misliti:

O kako je meni srečnimu zdaj tako lahko pri sercu, z Bogam sim spravljen, spravljen s svojim bližnjim! Po mašniku sim odvezan od vsih svojih grehov, v imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha mi je moje grehe odpustil. **O** kako sim srečin po svetih zakramentih po Jezusu, ki je v moje serce prišel: Čast, hvala in zahvala bodi mojimu Bogu za ljubezen in gnado,

ki mi jo je danas dodelil. — Tako, kakor je Peter, kakor Magdalena, kakor spokorni razbojnik na križu, ja kakor je tavžent grešnikov milost zadobilo, sim tudi jez zdaj milost zadobil! in sim zdaj otrok Božji, deležin nebes.

Če, ljubi bolnik, zavoljo prevelike slabosti omedliš, in se nič ne zaveš, tako de te tvoji prijatli mertviga mislijo, dokler ne daš znamnja življenja od sebe, ne bodi malovern, glej vedno na križaniga Jezusa in misli si, de svoje roke po Odrešeniku steguješ, ki te čaka; misli tukaj:

Kakor sim se zdaj iz te omedlevce prebudil, se bom tudi še iz veči omedlevce prebudil, ki se smert imenuje. Takrat bom pa Boga vidil; duše izvoljenih bom vidil mi naproti hiteti, ki bodo veselo klicale: Blagor tebi, izvoljeni, s svojo vero v Jezusa si premagal!

Vse v veči čast nebeškiga Očeta in njegoviga Sina, našiga Odrešenika, v edivosti svetiga Duha! Amen.

Različne molitve,

ki se bolnikom molijo.

Če bolnik prav ne zamore razložno moliti, pa vendar zamore k Bogu zdihovati.

Glej, moj Bog, moj život je poln bolečin in moja duša polna žalosti; moj duh pa je volján terpeti, kakor tebi dopade.

Darujem ti, o Jezus, svoje bolečine v čast bolečin, ki si jih za mene na križu terpel. — V tvojih pet svetih ran vtopim vse svoje bolečine in jih sklenem s tvojim britkim terpljenjem na križu. Kakor si ti, o Jezus, vse svoje bolečine nebeškemu Očetu daroval, tako hočem tudi jez — s tvojo gnado močán — svojo bolezen voljno terpeti.

Kakor si ti, o Jezus, svojiga nebeškiga Očeta za tebi naklonjeno terpljenje zahvalil, tako tudi jez nebeškiga Očeta za meni poslano bolezen zahvalim.

Kakor si ti, o Jezus, svoje terpljenje v izbrisanje grehov celiga svetá vzel, tako ga vzamem tudi jez za svoje mnoge grehe.

O nebeški Oče, naj ti dopade moja voljnost v mojim terpljenji, in vzemi jo v svojo čast.

O Jezus Kristus, skleni moje terpljenje s svojim britkim terpljenjem na križu in daruj ga nebeškemu Očetu v njegovo sveto dopadajenje.

O sveti Duh, daj mi svojo Božjo gnado, de to bolezen voljno terpim.

O sveta Marija, mati Božja, ker vém, de si s svojim križanim Sinam v njegovih prebritkih bolečinah tako zlo terpela, imam zaupanje, de boš moje zdihljeje uslišala in svojiga Božjiga Sina za mene prosila, de mi do moje smerti poterpežljivost in tolažbo dodeli.

O moj sveti angelj varh, čuj in vari me hudih skušnjav in ne zapusti me v uri moje smerti!

O svetniki Božji, posebno vi, moji sveti pomočniki, prosite za mene, de mi je dobrotljivi Bog milostljiv in usmiljen!

Molitve,

ki se bolniku molijo, kadar se zdi, de se mu smert bliža.

Vera.

Moj Bog in moje vse, verujem v tebe, pomnoži mojo vero! — Jezus, moj Gospod in Odrešenik, verujem v tebe! Verujem,

de si moj **Zveličar** in **Odrešenik** v nebesih, kjer nam tudi mesto pripravljaš; tam v tvojim veličastvu te bom vidil in večno hvalil.

Verujem in spoznam, kar katoliška cerkev veruje in uči: v tej veri hočem živeti in umreti.

Verujem v **Boga**, **Očeta**, ki me je vstvaril; verujem v **Jezusa Kristusa**, ki me je s svojo kervjó odrešil; verujem v svetiga **Duha**, ki me posvečuje. Daj mi, o **Bog**, gnado, de v pravi veri in s čisto vestjo brez vsiga greha umerjem!

Upanje.

V tebe upam, o **Gospod**, ne daj mi zastonj upati! Usmili se me, o **Oče** usmiljenja in **Bog** tolažbe! — Usmili se me, zakaj v tebe zaupa moja duša. **Gospod** je moj pomočnik in moj varh; v njega zaupa moje serce in pomagal mi bo.

Besednika imamo pri nebeškim **Očetu**, **Jezusa Kristusa**, ki je sprava za naše grehe in za grehe celiga svetá. — Kakor se **Oče** usmili svojih otrók, tako se usmili **Gospod** tistih, ki se ga bojé in njegove zapovedi spolnujejo; sej vé, de smo slabe stvari. — Kakor resnično živim (**govori Gospod**), ne želim smerti grešniku, ampak de se spokorí in živi. Pridite k meni vsi

(govori Jezus), ki ste trudni in obloženi, oživil vas bom. — Zakaj si malovérna, moja duša? Upaj v Gospoda, zveličal te bo, ker v njega zaupaš. — Ja, v njega terdno zaupaj in deželo izvoljenih boš posedla in nebesa v delež dobila.

Želenje po Bogu in po nebesih.

O Gospod, dobrotljivi Bog, želim in hrepenim, umreti in pri Jezusu biti. Kakor jelen hrepeni po merzli vodi, tako hrepeni moja duša po tebi, moj Bog in Zveličar. Moja duša je žejna tebe, o Bog, zlo hrepenim po tebi! Oh moj Bog, pelji mojo dušo iz ječe tega življenja, de tvoje ime hvali v nebeški domačii!

Ljubezen.

Ljubimo Gospoda iz celiga serca, ker nas je on pred ljubil! — Moja ljubezen je križani Jezus, kateri me je ljubil in se je za mene daroval.

O de bi bil iz celiga serca in iz cele moči tebe samiga ljubil in razun tebe ničesar ne ljubil, česar ne ljubim zavoljo tebe! — **O** Božja ljubezen, ki vedno gori in nikoli ne ugasne, ogrej me, unemi me, užgi v meni oginj ljubezni!

O Jezus, ljubim te, ker si ti mene

ljubil. Ljubim te, ker si vse ljubezni vredin. Ljubim te čez vse in pred vsim, ker si ti moj Gospod, moj Bog, moj kralj, moje vse, moja edina narveči dobrota.

Grevenega.

O Gospod, bodi mi ubogimu grešniku milostljiv. Usmili se me po svoji veliki usmiljenosti in po velikosti svoje milosti izbriši moje grehe! — Oče, grešil sim zoper tebe in zoper nebesa! Nisim vredin tvoj otrok imenovan biti. —

O Gospod, prosim te: odvzemi mi dolg mojih grehov. Vse svoje grehe obžalujem iz globočine svojiga serca in želim, da bi ne bil nikoli grešil. O, ko bi bilo mogoče, vse zopet poravnati; rad bi to storil! **O** moj Jezus, moj Odrešenik, moj Zveličar, samo ti mi moreš pomagati; pomagati in grehe odvzeti mi moreš po svojim neskončnim zasluženji, po svojim terpljenji in po svoji smerti na križu. Operi me s svojo kervjó in očisti me vsih grehov.

Djanje poterpežljivosti in vdanosti v Božjo voljo.

Kogar Gospod ljubi, ga tepe. Duša moja, terpi bolečino in poterpi; zakaj zlato in srebro se v ognju čisti, ljudje pa, ki so

Bogu prijetni, v peči nadlog. Dalječ od mene bodi, se s čim družim hvaliti, kakor s Kristusovim križem. — Vse terpljenja svetá se ne dajo mériti z veličastvam, ki se bo nad nami razodelo. Če s Kristusam terpimo, bomo tudi z njim poveličani. Kakor Gospodu dopade, tako se zgódi z menoj. Imé Gospodovo bodi hvaljeno. — Oče, tvoja volja se izidi, kakor v nebesih tako na zemlji. Ako smo od tvoje roke dobroto prejeli, zakaj bi tudi britkosti ne vzeli?

Želje po svetim obhajilu.

Neskončno usmiljeni Bog, konec mojega življenja na zemlji se bliža, tvoja presveta volja se izidi, moje serce je pripravljeno. Pa kaj čem brez tebe, ker si pot, resnica in življenje? Brez tebe bi se večno pogubil.

Pridi tadaj, o usmiljeni Jezus, preden umerjem. Pridi in stori me terdniga s svojim presvetim mesam in s svojo presveto kervjó, de s pomočjo te angeljske jedi v nebeško svitlobo pridem. Tako kakor jelen hrepení po studencu in ga iše, tako iše moja duša s hrepenenjem tebe, moj Bog, živi studenec vsiga dobriga! Tebe želim, o Jezus, pravo velikonočno Jagnje vžiti, preden umerjem.

Pridi, o preljubi Jezus, pridi in obiši

moje serce, ki ničesar bolj goreče ne želi, kakor tebe imeti. Skleni se tadaj z menoj in ostani pri meni, de po tebi močan strah smerti premagam. Pridi, o Jezus, pridi in pelji me k nebeški večerji v kraljestvo svojiga Očeta! Pripravi mi tam stanovanje, kakor si nam obljubil, de sim večno, kjer si ti, in te večno hvalim z Očetam in svetim Duham. Amen.

Molitev

potem, ko je bolnik sveto obhajilo prejel.

Obudi živo vero v Jezusovo pričujočnost in zahvali se mu za vse telesne in dušne dobrote.

O moj predragi Jezus, kako srečniga in poveličaniga se čutim zdaj; zdaj imam vse, de svojo pozemeljsko pot srečno končam; zakaj tebe imam, ki si pot, resnica in življenje.

Ti, o Jezus, si nam nebesa odklenil; ti si pot in pelješ gotovo v nebeško domačijo. Ti si resnica in razsvetliš tamo in senco smerti. Ti si življenje, ki me v večno življenje pelje. Še clo v prebritki smertni uri si pri meni, si moj pomočnik, moj varh.

O Jezus, Zveličar moje duše, ki si ta presveti zakrament v spomin svojiga terpljenja in britke smerti, ja v spomin svoje ljubezni do nas vpostavlil, ne perpusti, de

bi se cena tvojiga terpljenja nad mano zgubila. **Ki vse grehe izbrišeš, očisti me vsih grehov, ki sim jih vedama in nevedama storil, de ves čist pred tebe pridem.**

Jezus Kristus, živi nebeški kruh, daj mi moč na poti v nebeško domačijo; podperaj mojo slabost s svojo gnado de v poslednjim bojevanji ne omagam, de moja vera ne opeša, moje upanje ne upade in moja ljubezen ne ugasne. — O moj preljubeznjivi Zveličar, naj mi bo tvoje presveto meso in tvoja presveta kri popotnica, zastava mojiga večniga zveličanja!

O Gospod, daj mi, svojimu služabniku, v miru iti, zakaj moje serce te je prejelo. Požegnaj me, o Jezus; zakaj od tebe požegnan bom srečno umerl.

Ti, o Jezus, si moje življenje, in smert je moj dobiček!

O Jezus, moja ljubezen, moj Bog, moje želje, moje vse! — Duša Kristusova, posveti me! i. t. d.

Poslednji zdihljeji umirajočiga.

K tebi molim, o usmiljeni Bog! V tebe verujem, večna resnica! V tebe upam, neskončno usmiljenje. Tebe ljubim, neskončna dobrota! Iz ljubezni do tebe, o Jezus, rad umerjem, ki si iz ljubezni do nas umerl!

Iz ljubezni do tebe, o neskončno dobrotljivi Bog, mi je žal, da sim te kadaj razžalil.

O Jezus, v kratkim bom pred tvojim sodnim sedežem stal; ne pomni mojih grehov, temuč glej na mojo grevengo in usmili se me!

O Jezus, moj Odrešenik, bodi mi milostljiv!

O Jezus, tebi živim, tebi umerjem, tvoj sim živ in mertev.

V tvoje roke, o Jezus, izročim svojo dušo!

Rad umerjem, o moj Jezus, ko vidim tebe v tvoji svitlosti.

O Marija, skaži se mi mater! Ne zapusti me v moji nar večji sili.

O lepe nebesa, moja večna domovina, kadaj te bom vidil?

Moj Bog in moje vse!

Vse rad zgubim, če le tebe, svojiga Boga, dobim!

O moj Bog, imej usmiljenje z mano zavoljo Jezusa, ki je za mene svojo kri pretil!

Vse rad terpim, tebe, svojiga Boga, ljubiti večno!

Usmili se, o Jezus, svojiga služabnika, kteriga si s svojo drago kervjo odkupil!

Oh moj Jezus, tebe viditi, je moja nar večji želja!

Jezus, tebi izročim svojo dušo, katero si odrešil!

Sveti arhangelj Mihael, vojskuj se za mene! Sveti Jožef, pomagaj mi!

Sveti angelj varh, ne zapusti me! Vsi svetniki Božji, bodite mi pomožni in prosite za mene!

O Jezus, umerjem v zaupanji v tvoje neskončno zasluženje!

O Jezus, iz celiga serca obžalujem svoje grehe!

O Jezus, usmili se me in vzemi milostljivo mojo dušo.

Pridi, o Jezus, reši me iz moje sile!

Pridi, o Jezus, daj mi moč na mojim potu v večnost!

Pridi, o Jezus, in pelji me v večno kraljestvo.

O Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi in ohranite mojo dušo, de zamorem z vami Boga hvaliti!

Umreti hočem, o Jezus, v pokoro za svoje grehe.

Jezus, verujem v tebe! Jezus, upam v tebe! Jezus, ljubim te čez vse!

Jezus, bodi mi ubogimu grešniku milostljiv! V tvoje roke izročim svojo dušo!

Jezus, Marija in Jožef, pomagajte mi v poslednji uri mojiga življenja!

Molitev

k Jezusovimu sercu s skrivnostjo ternjeve krone.

Bodi češeno, o Božje serce Jezusovo, v presvetim zakramentu altarja! Opomnim te zaničevanja, ki si ga terpel, ko je bila tvoja narsvetejši glava v narveči nečast in zaničevanje njene Božje in človeške nature, s tolikimi ostrimi terni prebodena in kronana, in ki tudi zdaj še toliko krivice, zaničevanja in preklinjevanja od pravovernih in nevernih terpeti mora: daj meni in vsim svojim častivcam tako gorečnost, de vse nečasti in žalje, ki se ti je povsod tolikanj dela, z vso skerbnoostjo in z vsim čuvanjem ne samo overamo in popravljamo, ampak jo s ponovljenim duham in z gorečo po-božnostjo veliko domestimo.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu i. t. d.

Molitev

k Jezusovimu sercu, s skrivnostjo križa.

Bodi češeno, o Božje serce Jezusovo, v presvetim zakramentu altarja! Opomnim te tiste ljubezni, ki si jo na križu za nas imel; tiste voljnosti, s katero si toliko zaničevanja in preklinjanja terpel; vsih britkost in smernih marter, ktere si do posled-

njiga zdihljeja tako britko občutil, in te prosim zato goreče, daj vsim častivcam svojiga svetiga serca resnično obžalovanje vsih grehov, poterpežljivost v terpljenji, tolažbe polno upanje večniga zveličanja v smerti, de, kakor v življenji svoje serca s tvojim sklenemo, tudi v smerti z njim sklenjeni ostanemo.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu i. t. d.

Molitev

k Jezusovimu sercu, s skrivnostjo odperte rane.

Bodi češeno, o Božje serce Jezusovo, v presvetim zakramentu altarja! Opomnim te zveličajoče rane, ki si jo prostovoljno zavoljo naših grehov s sulico soldata prejel, ko je neskončna ljubezen tvojo sveto stran odperla in tvoje presveto serce prebodla. Češena bodi voda, ki je v izbri-sanje naših grehov iz nje tekla; naj mi bo sveti vir, zveličajoče jezero, v katerim se vsih svojih grehov očistim. O presladki Jezus, pokaži v dan sodbe to drago rano svojimu nebeškemu Očetu za vse grehe, ki sim jih kadaj s svojim grešnim sercam storil. Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu i. t. d.

Hvaljeno, češeno in povikšano bodi

Božje serce Jezusovo v presvetim zakramentu altarja, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Zdihljeji ljubezni

k svetimu sercu Jezusovimu.

O usmiljeni Jezus, usliši me!
 Gnada tvojiga serca spreoberni me!
 Svetlost tvojiga serca razsvetli me!
 Bolečina tvojiga serca raztri me!
 Rana tvojiga serca presuni me!
 Kri tvojiga serca spravi me!
 Voda tvojiga serca očisti me!
 Zasluženje tvojiga serca posveti me!
 Usmiljenje tvojiga serca zakleni me!
 Duh tvojiga serca oživi me!
 Oginj tvojiga serca ogrej me!
 Plame tvojiga serca vnemi me!
 Ljubezen tvojiga serca razveseli me!
 Milost tvojiga serca povzdigni me!
 Pogled tvojiga serca spremeni me!
 Veselje tvojiga serca zveličaj me!
 Posestvo tvojiga serca nasiti me!
 V sercu tvojim, o Jezus, živim in umerjem!
 Svoje serce dam tvojimu in ljubim te!
 O sladko serce, osreči me —
 Tukaj časno in tam večno! Amen.

LITANIJE

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
Sin vsiga svetá rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, kateri si ponižno v Jeruzalem šel,
Jezus, kateri si svojim učencam noge
umival,
Jezus, kateri nam kakor živi kruh moč
daješ,
Jezus, kateri nas s svojo sveto kervjó
razsvitljuješ,
Jezus, za trideset srebernikov prodan,
Jezus, na svoji duši do smerti žalostin,
Jezus, kateri si v vertu Getzemanu ker-
vavi pot potil,
Jezus, na Oljski gori od angeljev po-
terjen,
Jezus, od Judeža Iškarjota izdán,

usmili se nas!

Jezus, z vervmi in ketinami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,
 Jezus, pred Anaza in Kajfeža postav-
 ljen,
 Jezus, za uhó udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
 Jezus, per Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belim oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Baraba
 obražtan,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan in raztepen,
 Jezus, v škerlatast plajš zaničljivo oble-
 čen,
 Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, s terstam po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judam v oblast dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno Jagnje k smerti
 pelján,
 Jezus, na gori Kalvarii do naziga slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pribit,
 Jezus, kateri si na križu za sovražnike
 prosil,
 Jezus, na križu od Judov zaničevan,
 Jezus, od leviga hudodelnika na križu
 preklinjan,

usmili se nas!

Jezus, kateri si desnemu hudodelniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jezus, kateri si na križu svojo žalostno
 mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu z jesiham in želcem
 napojen,
 Jezus, kateri si vse dopolnil, kar je bilo
 od tebe prerokovano,
 Jezus, svojemu nebeškemu Očetu do
 smerti pokorin,
 Jezus, kateri si na križu svojo dušo v
 roke svojiga nebeškiga Očeta izročil,
 Jezus, kateri si na križu z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, na križu s sulico v serce preboden,
 Jezus, s častjó s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,
 Jezus, v nov grob položen,
 Jezus, kateri si očake iz tamnic rešil,
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

usmili se nas!

Molitev.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s svojo smertjo na križu svet, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli, de skozi svoje bitko terpljenje in smert kakor v življenji tako tudi posebno v smerti svoje sovražnike premagam, in de moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angeljev spremljena enkrat v nebeško domačijo v večno veselje pride. Amen.

Lavretanske Litanije

v čast prečiste device Marije.

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški vsigamogočni Bog,

Sin vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

za nas Boga
prosi!

} usmili se
nas!

Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,

za nas Boga pros!

Pribežališe grešnikov,
 Troštarica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga greha
 spočeta,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Molitve.

1. K presvetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo!

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.**

2. K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. **O častitljiva in žegnana devica; naša gospá, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.**

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De homo vredni obljub Kristusovih!

Molimo!

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, **Gospod Bog!** de vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sadanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki osta-

neš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga Duha.

Molimo!

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serce vlij, de, ki smo po angeljevim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njega terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo!

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga

zveličanja dodelil, daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebés Kraljica, češena angeljev Gospá; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

Molimo!

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošinj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Vesêli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod! aleluja!

Molimo!

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkošti do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! **K** tebi vpijemo zapušeni otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tadaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo!

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo!

Naj nam, prosimo Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije, in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti, tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvari to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno živ-

ljenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebés doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. (petkrat.)

LITANIJE

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
nas!

S. Marija,
 S. mati Božja,
 S. devic Devica,
 S. Mihael,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,

za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga
 prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas
 Boga prosite!

S. Janez Kerstnik,
 S. Jožef,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
 prosite!

S. Peter,
 S. Pavel,
 S. Andrej,
 S. Jakob,
 S. Janez,
 S. Tomaž,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
prosite!

S. Lavrenc,	}	za nas Boga prosi!
S. Štefan,		
S. Vincenc,		

S. Fabijan in Sebastijan,	}	za nas Boga prosita!
S. Janez in Pavel,		
S. Kozma in Damijan,		
S. Gervazi in Protazi,		

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
S. Gregor,		
S. Ambrož,		
S. Avguštin,		
S. Hieronim,		
S. Martin,		
S. Miklavž,		

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,	}	za nas Boga prosi!
S. Benedikt,		
S. Bernard,		
S. Dominik,		
S. Francišsk,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Lucija,

S. Neža,

S. Cecilija,

S. Katarina,

S. Anastazija,

za nas Boga
prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojiga svetiga včlove-
čenja,

Skozi svoj prihod,

reši nas, o Gospod!

Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod Troštarja svetiga Duhá,
 V dan sodbe,

reši nas, o Go-
 spod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir in
 edinost daš,

prosimo te, sliši nas!

De nas vse v svoji sveti službi poter-
 diš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne dari
 dodeliš,
 De duše naše, in naših bratov, bližnjih
 in dobrotnikov od večniga pogubljenja
 rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,

De vsim vernim dušam večni pokoj dodeliš,
prosimo te, sliši nas!

De nas uslišiš, prosimo te, sliši nas!

Sin Božji, prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

MOLITEV

po litanijah,

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog, kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sim revež in siromak, o Bog! biti k meni.

Moj pomočnik in moj Odrešenik! Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo

svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v té zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetiša.

O. In vari jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molitev.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo s tvojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi

kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika **I.**, našiga papeža, in vodi ga po potu večniga zveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjam svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog! stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje

spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz svetá ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog ve-komaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

MOLITVE

po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetimu rešujimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o !

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja za-

pustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog ve-**komaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevar-
nost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. **Usmili se vsih vernih krist-**janov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš **Gospod in Zveličar Jezus Kristus,** voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelił. **Po tem Gospodu Jezusu odverni, milost-**ljivi **Oče!** zaslužene šibe, sadanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža **I.,** in vodi ga po potu večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa **I.,** ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je

postavljen, z besedo in z djanjem k dobri mu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku našimu cesarju I., tvojo pomočjo, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočin.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o **Bog miru!** pravo edinnost v veri brez vsiga razdertja in ločitve.

Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas oginj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija.
i. t. d. (petkrat.)

P E S E M

pri sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
K tebi zdihujemo.
Daritev svete maše
Si daj, o Bog, dopast',
In zdihovanje naše
Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
Je pri večerji tam
Prelomil in izročil
Ta kruh prijatelam,
Posvetil je to vino
Ter ga učencam dal,
To k mojimu spominu
Sorite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
Telo in moja kri;
Nikdar ne pozabite,
Kaj Jezus vam stori.

Za vas on hoče umreti,
 (O človek, pomni to!)
 De da ljudem živetí,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki.
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud' njemu čast gre še,
 Zbudi je serce gluho,
 Svoj oginjš v njem užge.

Pred evangelijam.

1.

'Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod,
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na večni čas.

K kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,

Devištva ni zgubila,
 Ne pred tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pové nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov
 Zedinstvo v en teló.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo,
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,

Edin'ga tvojiga Sina
Teló in prava kri.

2.

To naše darovanje,
O Bog! ne zverzi ga;
Vse misli in vse djanje,
Vse serca, v dar jih na!
O daj, de bomo zvesti
Ti, Oče, v vsih rečeh,
Odvzem, znad naše vesti
Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
Ves živež in teló,
Blagó in tud življenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
Pokaže se na polji
Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
Vsi svojo pesem zdaj,
Zapojmo skupej zbrani:
Svet, svet na vekomaj!
V nebesih in na zemlji
Se vidi njega moč;
Nevercam, Bog! pojemlji,
Odvzem' jim uma noč!

2.

De sveto luč, katere
Dozdaj ne vidijo,

Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K nebó ga dá med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angelci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdej križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas prevíža,
 Je človek tud' se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj uživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Toljk' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane podučí,
 Ljubezni neizmera!
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,

Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje té kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 De bodemo s temistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpéto
 In hvalo z angelci,
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' to darovanje,
 Nam dolžna čast Bogú.

2.

Deržimo pomoči Božje
 Se skoz' in skoz' terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

DRUGA PESEM

pri sveti maši.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči:
In tebe, Bog, v ponižnosti
Svojiga serca časti.
Stor' milost tim, kater' želé
V solzah oprat' lastne dolgé.
Odpusti, Oče, grešnikom,
In skaži se dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
Kakor zgubljeni sin:
In kakor ovce smo zašli,
Zgubili tvoj spomin.
Al Oče vsiga usmiljenja,
Na serca polne zgrevanja
Z dopadajenjem dol poglej,
In svojo gnado zopet dej
In gna — do — dej
In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti velki Gospodar.
 Za spravo zdaj darujemo,
 Tvojiga Sinú zročujemo,
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

(dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi.

(dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjam,
 U tebe praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V diviškim cvetju je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebó,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojó.
 De spet je vstal; pekel premagal,
 Na desnim tebi zdaj sedí:
 De nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno žnjo:
 De kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očíšen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari,

Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvojiga Sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem' Bog, letó darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš,
 Omeči te zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljubiga Sinu
 Nam da trošt, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebú. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan;
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomaj,
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus, omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod, jest nisim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,

Al reci de bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

MOLITEV

in

premišljevanje terpljenja, smerti in veličastva Jezusa Kristusa.

(Namesti navadnega roženkranca.)

Opomin. Nar koristniši molitev svetiga rožniga kranca je, če skrivnosti včlovečenja in smerti, vstajenja in vnebohoda Jezusoviga prav k sereu vzamemo in premišljujemo, kaj nam se je iz njega učiti in upati. Tako nam bo pobožnost prav koristna in bo Bogu, Jezusu in Marii dosti več dopadla, kakor ko bi jim venec z narlepših rož darovali. Narvečkrat pa premišljujemo in molimo žalostne skrivnosti, posebno pri sveti maši, ker je spomin terpljenja in smerti Jezusove pri sveti maši poglavitna reč.

Vesele skrivnosti.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Kteriga si devica spočela.

Iz tebe, o prečista devica, je Sin Božji našo natoro na-se vzel. Jezus je človek postal in nas učil, de naj postanemo dobri otroci Božji. Če se grehov varujemo in po Jezusovim uku pobožno živimo, bomo

tudi gnade njegoviga včlovečenja deležni in zveličani.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteriga si devica v obiskanji Elizabete nosila.

Po angeljevim oznanjenji si koj čez goro k svoji pobožni teti Elizabeti hitela, z njo se veselit in Božjo dobroto hvalit, de je tebe, njegovo ponižno deklo, mater **Odrešenika svetá**, izvolil. Po tvojim izgledu hočemo tudi mi, kolikor zamoremo, samo s pobožnimi ljudmi se pečati, družih pa, katerih pobožnosti ne poznamo, se hočemo varovati in vselej kaj pobožniga, in nikoli nič grešniga, nič nespodobniga ali zoper ljubezen do bližnjiga govoriti!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteriga si devica rodila.

Ti, o sveta devica, si prvi žegen svetu dala, ker si našiga **Zveličarja** rodila in zredila! Bogu in tebi se ne moremo zato bolj zahvaliti, kakor če si prizadene-mo, na svetu tudi kaj dobrega storiti, po svojim stanu in moči dobro delati in hudo zaverati.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteriga si devica v tempeljnu darovala.

Postavo spolnit si, o Marija, svoje

Božje dete v tempelj prinesla in dar očiščenja opravila. Po tvojim izgledu hočemo tudi mi z Božjo pomočjo natanjko spolniti, kar nam je spolnovati zapovedano, in vse opuštati, kar bi naše bližnje pohujšati utegnilo.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteriga si devica v tempelju našla.

Jezus je bil že od svoje otročje starosti v službi svojiga Očeta.

Češena mati, v tempelju si ga našla. To je uka poln izgled za vse keršanske otroke. Kjer ni nič dobrega viditi in se učiti — kjer bi se bilo bati in sramovati, tje naj bi starši svojih otrok ne dajali — tu nočemo tudi sami nikoli biti! Bog je povsod pričujoč, vse vidi, vse sliši, vse vé.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Žalostne skrivnosti.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Kteri je za nas kervav pot potil.

Božji Zveličar, koliko truda in potú te je naše odrešenje stalo, še cló kervaviga potú! kakor te je težko stalo, si vendar voljno vzel grenki kelih terpljenja iz rok nebeškiga Očeta. Ali bi mi pri svojim majhnim terpljenji nepoterpežljivi in malo-

upni bili? Nikdar ne! Gospod, tvoja volja se izidi. Ti nas boš močne storil!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je za nas gajžlan bil.

Tudi, ko so te neusmiljeno gajžlali, si ostal, nedolžni Jezus, še poterpežljiv in stanovitin. Tebe in tvojih mnogih britkost se hočemo spomnovati, če nas zaničevanje ali preganjanje zadene. Nič nas ne smé od dobriga odverniti! Rajši vse terpimo, kakor grešiti. Stori, o Jezus, terdin naš sklep!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je za nas s ternjem kronan bil.

Ti, naš Gospod in naš Kralj, si ternjevo krono nosil in narveči zaničevanje voljno terpel! In mi, tvoji podložniki, bi samo nečimerne časti, minljiviga veselja ali maševanja iskali? Nikdar ne! S tabo, o Jezus, hočemo, zaničevanje, zasramovanje in krivico s keršansko voljnostjo terpeti! Kratko terpljenje nam pridobi, če ga iz ljubezni do tebe, o Jezus, terpimo, večno krono v nebesih.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je za nas križ nesel.

Težek je bil križ, ki si ga, o Jezus,

zavoljo naših grehov nesti mogel? Nam vsim si klical: **K**dor hoče za menoj priti, zadeni svoj križ na-se! Ja, svoje hude nagibe hočemo berzdati, zapeljivosti svetá nočemo poslušati in prizadevati si hočemo svoje meso zaterati! **S** tvojo pomočjo hočemo dolžnosti svojiga stanú, če nas prav težko stane, zvesto spolnovati! **B**og nam ne naloži več, kakor kar zamoremo nesti. Če moramo v svojo skušnjo križ nositi, ga hočemo iz ljubezni in pokoršine do tebe, o Jezus, nesti in tebe nasledovati. **Z**akaj ti si nam šel s križem pot v nebesa kazat.

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je za nas križan bil.

Nazadnje si, o Jezus, svoje britko terpljenje na križu končal. Iz ljubezni do nas si prebitko smert storil! Ali bi te ne ljubili čez vse, ker si iz ljubezni do nas vso svojo kri prelil? Ja, iz ljubezni do tebe hočemo vse voljno terpeti. Nič nam ne smé pretežko biti, nobeno terpljenje predolgo, če premislimo, kar si za nas storil in terpel! **K**ako bomo enkrat veseli, ko bo vse prestano in končano! **K**ako pokojno bomo enkrat zamogli reči po pobožnim življenji: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Častite skrivnosti.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Kteri je od smerti vstal.

Jezus je premagal svoje sovražnike, terpljenje in smert! Tretji dan je, kakor je prerokoval, iz s stražo obdaniga in zaklenjeniga groba vstal. Vse njegove besede se spolnijo! Če zdaj grehu odmerjemo, uk evangelija spolnujemo in iz ljubezni do Jezusa na poti čednosti težave pozemeljskiga življenja voljno nosimo, nam bo Jezusovo terpljenje rodovitno in tudi mi bomo enkrat vstali v večno življenje!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je v nebesa šel.

Zdaj živi in kraljuje Jezus s svojim Očetam v nebesih! Naprej je šel, nam pot pokazat in v hiši svojiga Očeta, v nebeskim kraljestvu, prebivališče pripraviti. To je svojim zvestim vernikom obljubil. Ali smo na pravi poti? Ali živimo tako, da smemo enkrat srečno smert in obljubljeni delež nebes upati? O Jezus, samo s pomočjo tvoje gnade bomo cilj dosegli!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri je svetiga Duha poslal.

Tudi nam je sveti Duh obljubljen! Je

v nas in živi v nas, če se po njegovih svetih in po glasu svoje vesti ravnamo, in z molitvijo v zaupanju v Božjo pomoč močimo, se s pravim strahom Božjim grehov varujemo in tako svojo vest čisto ohranimo. Duh Božji, razsvetli, uterdi in posveti nas!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri te je v nebesa vzel.

O presveta devica, o mati našiga Zveličarja, zdaj si pri svojim Sinu v nebesih, kteriga si tako ljubila in kteriga terpljenje si tako globoko občutila! Tudi nas bo enkrat k sebi vzel, če po tvojim izgledu vse po volji Božji storimo. Jezus, tvoj Božji Sin, nas je zagotovil, da je v hiši njegoviga Očeta veliko prebivališ, in da nam hoče tam mesto pripraviti, če zvesto stanovitno ostanemo na zemlji. Prosi za nas, o presveta devica!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Kteri te je v nebesih kronal.

Jezus ti je, o častita devica, nebeško krono na glavo postavil, ki tvoji čednosti gré. Zdaj živiš večno in narbližeje njegoviga sedeža in se obveseliš vsih težav in britkost, po katerih te je Bog v tako veliko čast in v večno veselje peljal! Upa-

nje, se enkrat večno s teboj veseliti, nas stori močne v življenji, v terpljenji in v smerti!

Oče naš. Češena si Marija i. t. d.

Molitev

po svetim rožnim kranču.

Bog, moj **Oče**, tvoj vekomaj edino-rojeni **Sin** nam je s svojim življenjem in vstajenjem večno zveličanje pridobil! **Po-**magaj nam, de te svete skrivnosti, ki smo jih pri molitvi svetiga rožniga kranca pre-mišljevali, tako v sercu občutimo, de, kar je v njih obljubljeniga, dosežemo, po Je-zusu **Kristusu**, **Gospodu** našim. **Amen.**

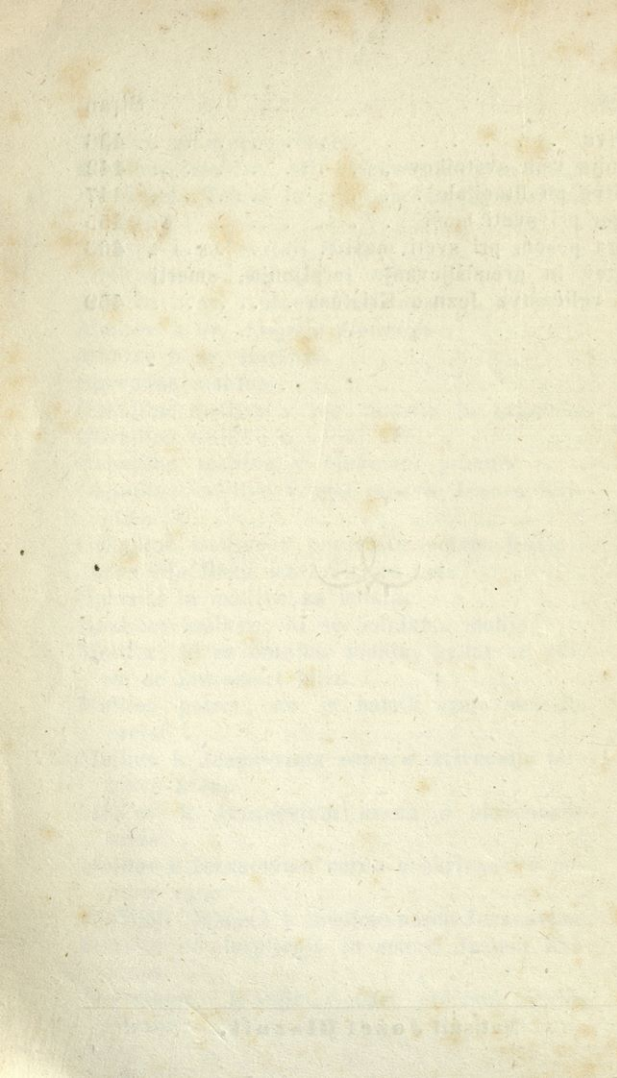
KAZALO.

	Stran
Pri začetku molitve	3
Jutranja molitev	4
Večerna molitev	9
Molitve pri veliki maši	12
Molitve pri sveti maši z izpostavljenim sv. rešnjim Telesam	33
Mašne molitve za prejetev sv. Duha	49
Mašne molitve v čast presvetiga imena Je- zusa	65
Mašne molitve v čast Božjiga serca Jezuso- viga	77
Mašne molitve v čast Božje previdnosti . .	91
Mašne molitve v god svetiga angelja varha .	105
Mašne molitve v praznik prečiste device Ma- rije	117
Mašne molitve v praznik svetiga Jožefa . .	132
Tri razne mašne molitve za sveti postni čas in ob petkih	148
Mašne molitve v praznik Marije sedem žalost .	191
Mašne molitve v praznik vsih svetnikov . .	206
Mašne molitve v dan sv. Antona Padovana .	219
Mašne molitve v dan sv. Alojzija Goncaga .	234
Češenje presvetiga rešnjiga Telesa	238
Mašne molitve za mertve	249
Vsakdanje molitve za mertve	262

Molitev za srečno smert	291
Različne molitve pri obiskovanji presvetiga rešnjiga Telesa in pri popoldanjih službah Božjih	293
Molitve k sv. materi Božji	310
Molitve k sv. Jožefu	312
Molitve k sv. Antonu Padovanu	318
Molitev k sv. Alojziju Goncaga	318
Molitev k sv. Barbari	322
Spovedne molitve	324
Obhajilne molitve v vse nedelje in praznike	332
Obhajilne molitve o veliki noči	349
Obhajilne molitve v binkoštni praznik . .	360
Obhajilne molitve v god rojstva Jezusa Kri- stusa	369
Obhajilne molitve v praznikih matere Božje .	381
Jezus Sin Božji na križevim potu	393
Opomini in molitve za bolnike	411
Različne molitve, ki se bolnikom molijo . .	418
Molitve, ki se bolniku molijo, kadar se zdi, de se mu smert bliža	419
Molitev potem, ko je bolnik sveto obhajilo prejel	424
Molitev k Jezusovimu sercu s skrivnostjo ter- njeve krone	428
Molitev k Jezusovimu sercu s skrivnostjo križa	428
Molitev k Jezusovimu sercu s skrivnostjo od- perte rane	429
Zdihljeji ljubezni k svetimu sercu Jezusovimu	430
Litanije od terpljenja in smerti Jezusa Kri- stusa	431
Lavretanske litanije v čast prečiste device Marije	434

	Stran
Molitve	436
Litanije vsih svetnikov	442
Molitve po litanijah	447
Pesem pri sveti maši	455
Druga pesem pri sveti maši	463
Molitev in premišljevanje terpljenja, smerti in veličastva Jezusa Kristusa	469

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320727

